

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - תב"ע – תמליל

מספר הוועדה : 18

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ"ט באב תשפ"ו (12.8.2026)

מזכיר הוועדה בדיון : מיכל כהן

שעת תחילת הוועדה : 9:49

שעות סיום הוועדה : 14:45

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג R ים גולד וורק תמלול והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

אפשר בבקשה להפעיל את ההקלטה?

יוחנן וייצמן:

עובד.

אליעזר ראוכברגר:

עובד, אוקי טוב, תודה רבה לכולם. בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה, היום יום רביעי כ"ט באב, ראש חודש אלול תשפ"ו, 12.8.2026. נוכחים,

יוחנן וייצמן:

אחרי שפתחת אפשר לרדת ל – 3, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

הכול טוב ויפה, אני עוד לא פתחתי.

ישראל קלרמן:

לא, הוא עוד לא אמר את השם, הוא צודק.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל גולן, ישראל קלרמן, יוחנן וייצמן, ואליעזר ראוכברגר יושב ראש הוועדה, היה פה גם חביליו לפני שנייה. ונמצאים עמנואל, אמי, מיכל, אילנית, אסף, טליה, מי עוד שמה?

צבי וינקור:

צבי,

עמנואל זלטס:

צבי, צבי.

אליעזר ראוכברגר:

צבי. רחוק, איך קוראים לך?

חופית עובדיה:

חופית.

אליעזר ראוכברגר:

איך?

חופית עובדיה:

חופית.

אליעזר ראוכברגר:

חופית, יפה, שם יפה.

חופית עובדיה:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? יש היום פינוי בינוי? רותם.

עמנואל זלטס:

תביעת פיצויים,

אליעזר ראוכברגר:

תביעת פיצויים.

רותם פסו:

כמה תוכניות של פינוי בינוי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה? אתה לא מדבר אלי? אתה בטלפון אוקי, ומי עוד שמה? רויטל, והראל, ומי עוד?

טליה שוקרון:

נטע.

אליעזר ראוכברגר:

נטע.

יפית סעדו:

יפית.

אליעזר ראוכברגר:

יפית, ו - ? יופי, נהדר. אנחנו מתחילים תצ"ר, מי מציג?

רויטל טבדי:

אני.

אליעזר ראוכברגר:

רויטל. קדימה.

תצ"ר 13098

רויטל טבדי:

תצ"ר 13098, בגיבל מוכבר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רויטל טבדי:

עשו פה תוכנית נקודתית ולא ידעו שיש הפקעה של המדינה. אז כשהוכנה תצ"ר, מדינת ישראל לא מאשרת לעשות תצ"ר בשטח שלה, אז, גבול החלקה נחתך, וקווי בניין, קווי בניין הם בקונטור.

אליעזר ראוכברגר:

אתם עושים תצ"ר רק ... 1:48 המדינה?

רויטל טבדי:

כן, כן, הורידו את זה מהשטח של המגורים, זה לא יהיה חלק מהתצ"ר. אין פגיעה בקווי בניין, כי הקווי בניין הם בקונטור המבנה הקיים, והכול בתחום החלקה ההיא, אז אנחנו מבקשים לאשר את התצ"ר הזאת מסטייה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, חברים, יש למישהו שאלה? הערה, אין, תודה. מאושר, הלאה.

תצ"ר 13038

רויטל טבדי:

התצ"ר השנייה היא בבית צפאפא 13038, הכינו תב"ע והקימו את הגבולות בצורה גרפית ולא אנליטית, ובהכנת התצ"ר יש סטייה, הגבול תואם, אבל השטח לא תואם,

עו"ד אילנית מיכאלי:

סטייה בגבולות המותר.

רויטל טבדי:

אז הסטייה היא בגודל, ולא ב - , ולא בצורה, אבל זאת סטייה שעומדת ב - ,

עו"ד אילנית מיכאלי:

3%,

רויטל טבדי:

ב - 3%, אז אנחנו מבקשים לאשר את זה. גם לדייק את הגבולות גם.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, הבנתי. חברים, יש למישהו שאלה? אריאל, ישראל,

יוחנן וייצמן:

מרחם על הבן אדם הזה, מאה אחוז. הוא עשה את הכול, ולא קיבל (לא ברור).

הפקעות 23/1397

אליעזר ראוכברגר:

אוקי מאושר, תודה, תודה. אנחנו עוברים להפקעה, 23/1397,

טליה שוקרון:

בוקר טוב, מה שלומך?

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה טליה.

טליה שוקרון:

כן, בוקר טוב.

אליעזר ראובברגר:

בוקר אור.

טליה שוקרון:

בהמשך להפקעות שבוצעו בשנת 84, 2005 של הקו האדום, אנו תוכנית אב לתחבורה ביקשו מאיתנו להפקיע עוד שטחים, אם אפשר להעלות את התשריט בבקשה, לצורך הסדרה של דרכים יש שטחים שבבעלות המדינה, שטח מאוד קטן שלא מוסדר, אנחנו רוצים להסדיר את השטחים, שיהיה רשום על שם העירייה לצורך הכניסה לחניון חנה וסע, ביקותיאל אדם בפסגת זאב,

יהודה פרוידגר:

עכשיו רק הפקעה?

טליה שוקרון:

לא, יש הפקעות קודמות, יש שטחים שבבעלות העירייה, יש עוד שתי שטחים לי תוכנית 8000, עוד תוכנית 3224/א, שאנחנו פשוט עושים השלמה של הפקעה, להסדיר את השטחים שיירשמו על שם עיריית ירושלים, כדי שגם לצורך החניון חנה וסע, יהיה כניסה דרך שטח שרשום על שם עיריית ירושלים.

עמנואל זלטס:

זה כבר אושר בוועדה פה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

עמנואל זלטס:

בהיתר,

טליה שוקרון:

לא,

עמנואל זלטס:

בהיתר בנייה.

טליה שוקרון:

אנחנו לא מבקשים חניון, יש היתר, אבל אנחנו,

יוחנן וייצמן:

הכניסה לחניון דרך אדמות מדינה.

טליה שוקרון:

הדרכים,

יוחנן וייצמן:

תב"ע,

טליה שוקרון:

מדובר על דרכים להיכנס לחניון,

עמנואל זלטס:

זה משנה את ההיתר שאושר בוועדה פה,

טליה שוקרון:

לא,

עמנואל זלטס:

או שזה בצירוף ל - ,

טליה שוקרון:

בצירוף.

עמנואל זלטס:

להשלים את ההיתר.

טליה שוקרון:

לא משנה, משלים.

יהודה פרוידגר:

איפה? אז איפה עושים?

עמנואל זלטס:

זהו.

טליה שוקרון:

איפה ה - , יש את המייל שלי מיכל, אני שלחתי לך,

עמנואל זלטס:

זה אושר פה כבר.

יהודה פרוידגר:

מה?

מיכל כהן:

שלחנו את זה, זה המייל.

עמנואל זלטס:

אושר פה לפני הפקעה.

אמנון ארבל:

זה?

טליה שוקרון:

כן, הנה תסתכלו,

מיכל כהן:

זה מה שהיה על המסך.

טליה שוקרון:

כן, אמי, תסתכלו. מדובר על דרכים, כן.

יהודה פרוידגר:

אחרי הכביש.

טליה שוקרון:

כן,

יהודה פרוידגר:

אחרי הכביש. החניון אמור להיות ב - ,

טליה שוקרון:

הוא למעלה, כן.

יהודה פרוידגר:

איפה שיש את ה - ,

טליה שוקרון:

הנה, הנה בדיוק, איפה, פה החניון,

יהודה פרוידגר:

כן, איפה שכתוב פסגת זאב, שמה אמור להיות.

טליה שוקרון:

נכון, נכון.

יהודה פרוידגר:

עכשיו מה אתם מפקיעים? את האדום?

טליה שוקרון:

את החום, ואת האדום, זה שטחים בבעלות המדינה,

עמנואל זלטס:

בעצם את אומרת, את אומרת ש - ,

טליה שוקרון:

כן,

עמנואל זלטס:

מפקיעים עכשיו את מה שאושר בהיתר.

צבי וינקור:

כן.

טליה שוקרון:

בוודאי, כן, ולא רשום על שם העירייה.

עמנואל זלטס:

לא, לא, צריך,

אריאל גולן:

לעשות יותר על גבי זה,

עמנואל זלטס:

צריך (לא ברור),

אמנון ארבל:

באופן חוקי לא,

עמנואל זלטס:

כן, זהו,

אמנון ארבל:

לא הפקעת, זה לא שלך.

יהודה פרוידגר:

איך אתה יכול לעשות היתר?

טליה שוקרון:

אני לא מאשרת, עמנואל, עמנואל, אני לא מאשרת היתרים,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אני רוצה, אושרה תוכנית על המגרש אחד,

טליה שוקרון:

אין לי מושג, אני באתי להפקיע.

אמנון ארבל:

(לא ברור) פה תיק.

עמנואל זלטס:

ההיתר,

אמנון ארבל:

אתה לא הפקעת עדיין,

עמנואל זלטס:

הזה כבר אושר בוועדה.

אמנון ארבל:

עדיין שלך.

עמנואל זלטס:

דבר ראשון היה צריך להגיד לך משהו נוסף על הציבור.

טליה שוקרון:

האם יש משהו להיתר,

עמנואל זלטס:

ההיתר של היה המבקש.

חופית עובדיה:

לא, לא, אין שינוי בהיתר,

עמנואל זלטס:

אז השילוב עם ההיתר,

חופית עובדיה:

הפקעה, כדי לקבל את ההיתר,

דוברת לא מזוהה:

עוד לא קיבלתם, אבל הוא אומר שאישרו,

חופית עובדיה:

לא התקבל ההיתר, התקבלה החלטה,

יהודה פרוידגר:

נכון.

אריאל גולן:

אולי המדינה חתמה גם אולי. אולי המדינה חתמה גם אולי.

עמנואל זלטס:

זה חשוב לא,

אריאל גולן:

אולי המדינה חתמה להם.

עמנואל זלטס:

זה תקדים חשוב.

טליה שוקרון:

עמנואל, אתה צודק על השאלות שלך,

עמנואל זלטס:

לא, זה,

יהודה פרוידגר:

לא, בגלל זה אני גם שאלתי, בגלל זה אמרתי לך, למה אתם מפקיעים.

אריאל גולן:

(לא ברור) תקדימים,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

טליה שוקרון:

חוקית, אני לא מאשרת את ההיתר,

אריאל גולן:

כל הקו לכנפי נשרים הרכבת, היתר בנייה בכלל.

חופית עובדיה:

אבל זה בתנאים,

דוברת לא מזוהה:

בתנאים,

חופית עובדיה:

אנחנו בתנאים לקבלת היתר,

יהודה פרוידיגר:

את יכולה להגיד מאיפה הכניסות?

עמנואל זלטס:

(לא ברור) בקשה להיתר,

חופית עובדיה:

כן,

עמנואל זלטס:

הוא שטח,

חופית עובדיה:

אין פה את התוכנית, אבל הכניסה היא מפה.

טליה שוקרון:

יש, תשים לה את התצ"א.

אריאל גולן:

לא, גם יכולים לפעול מכוח צווים, ויש צו דרכים, יש איזה משהו שמהנדס העיר חותם על זה?

עמנואל זלטס:

זה לא קשור לבקשה להיתר, זה בעלות.

טליה שוקרון:

תראה לנו תצ"א, אמי,

חופית עובדיה:

היציאה מאותו מקום.

טליה שוקרו:

אמי.

עמנואל זלטס:

פה זה בינוי.

יהודה פרוידגר:

מה יש לכם?

חופית עובדיה:

המלצת מהנדס העיר כדי לא להגיע לדבר כזה.

יהודה פרוידגר:

הוא עשה בלי כיכר. יוצאים שמאלה. אם היציאה מאותו מקום, יוצאים שמאלה.

חופית עובדיה:

אי-אפשר לצאת שמאלה, זה דרך כביש שירות אנחנו לא יוצאים להכניסה הראשית.

יהודה פרוידגר:

יש שמה מפרדה.

אמנון ארבל:

איפה? מה הגוש חלקה?

חופית עובדיה:

יש הפרדה בין הכביש הראשי, לכניסה ויציאה של החניון.

צבי וינקור:

תהיה ביפו, בתכנון יש,

חופית עובדיה:

בתכנון,

יהודה פרוידגר:

לא, יש, הכביש הזה יש לו מעקה הפרדה באמצע בין הנתיבים שיוצאים לכיוון צומת קוקה קולה מה שקרוי, לבין הנתיבים שחוזרים. אתה יוצא מהחניונים, הם צריכים לחתוך את ה - , את ה - ,

חופית עובדיה:

נכון, אנחנו רוצים שמה הפרדה, עושים.

יהודה פרוידיגר:

הם צריכים להפקיע בשביל לחתוך הפס (לא ברור). ולמה את החלק העליון. לא אכפת לי שיפקיעו מהמינהל, אבל למה (לא ברור).

צבי וינקור:

כביש משה דיין,

אליעזר ראוכברגר:

אמי,

צבי וינקור:

עכשיו הוא יש,

יהודה פרוידיגר:

רק שתי קטעים.

טליה שוקרון:

הנה זה פה למעלה. אני אראה לך,

יהודה פרוידיגר:

מה זה יעזור?

טליה שוקרון:

את יכולה לתת לו הסבר?

צבי וינקור:

הם רוצים להכול.

עמנואל זלטס:

זה החניון,

טליה שוקרון:

זה החניון בדיוק. כן.

חופית עובדיה:

פה עכשיו,

יהודה פרוידיגר:

עוד משהו,

חופית עובדיה:

יהיה פה,

אריאל גולן:

לייזר, אבל בקשר (לא ברור).

טליה שוקרון:

נכון,

יהודה פרוידיגר:

אבל את זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

לא, לא נספיק.

אליעזר ראובברגר:

לא נספיק. 18,

אריאל גולן:

12 ו 18,

טליה שוקרון:

מהשטח הזה, את החלק הזה כל זה, הקטע הזה.

יהודה פרוידיגר:

את רואה זה ה - ,

אמנון ארבל:

הנה הבאתי.

יהודה פרוידגר:

נכון, אבל את לא מפקיעה פה, פה את לא מפקיעה.

טליה שוקרון:

לא, לא,

חופית עובדיה:

האזור הזה,

עמנואל זלטס:

לא צריך גם,

יהודה פרוידגר:

לא, אבל היא מפקיעה פה, זה לא,

טליה שוקרון:

שמה זה כבר. יש לנו הפקעה.

יהודה פרוידגר:

אז למה אתם מפקיעים פה?

צבי וינקור:

כי פה אין הפקעה.

טליה שוקרון:

כי חסר לנו,

יהודה פרוידגר:

ומה זה מפריע?

טליה שוקרון:

אני יכולה להראות לך,

יהודה פרוידגר:

טוב יללה,

טליה שוקרון:

לא, הנה רגע, הנה אתה רואה, אתה רואה (לא ברור), יש פה, אתה רואה את הסימון הזה, זה כבר הופקע בשנת 84, זה,

עמנואל זלטס:

תן לי אענה לו, ברגע שעושים הפקעה, (לא ברור), הפקעה לשטח שכבר בבעלות.

יהודה פרוידגר:

להפקיע,

עמנואל זלטס:

אז צריך להסדיר את זה כמו שצריך.

יהודה פרוידגר:

עכשיו את אומרת ש - ,

חופית עובדיה:

יציאה, אבל אז אין לך לחזור לפה.

עמנואל זלטס:

הגיאומטריה הופך את זה פה.

חופית עובדיה:

עושים פה פרסה.

יהודה פרוידגר:

עכשיו אתם, אני רק רוצה לבקש עוד משהו קטן.

טליה שוקרון:

בבקשה כן.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) אופציות גם לשביל אופניים, יוצא מהשכונה,

עמנואל זלטס:

פה יש גישה, מפה עולים (לא ברור).

חופית עובדיה:

פה יש מדרגות,

יהודה פרוידגר:

פה, פה מתכננים איזה שביל אופניים השטח הזה?

טליה שוקרון:

מה זה? זה פה זה שטחים לא מוסדרים אתה רואה את החלקות האלה, השטחים האלה הם לא מוסדרים.

עמנואל זלטס:

גם פה, כל מה שיש פה זה לא רלוונטי עכשיו, התב"ע הגדולה שעכשיו יש פה,

יהודה פרוידגר:

להפקיע.

(מדברים ביחד)

טליה שוקרון:

אם אתה צריך להפקיע.

אריאל גולן:

יש להם תב"ע שזה (לא ברור).

טליה שוקרון:

תקשיב רגע,

חופית עובדיה:

הוא לא יהיה מונגש,

יהודה פרוידגר:

לא יהיה מונגש.

עמנואל זלטס:

לא, עוד שנייה, יש פה משהו לא הגיוני, שאם רכב חונה פה, והוא רוצה את הרכבת, ועלייה תלולה, אם לא יהיה פה הנגשה, זה אומר שרכב נכה, נקרא לזה מה שנקרא לזה,

יהודה פרוידגר:

נכון.

עמנואל זלטס:

רכב נכה לא יכול,

יהודה פרוידגר:

אני,

עמנואל זלטס:

אז אמרתי אני שואל אותך, האם זה כיסא גלגלים יכול בעלייה כזאת תלולה.

יהודה פרוידגר:

לא יכול, לא יכול,

טליה שוקרון:

לא,

יהודה פרוידגר:

והוא גם לא יגיע לפה, וגם פה זה לא (לא ברור).

עמנואל זלטס:

צריך לחשוב. אגב אם צריך להפקיע פה,

אריאל גולן:

פה משהו אחר,

ישראל קלרמן:

זה היה משהו אחר,

יהודה פרוידגר:

הוא הוציא את כל,

עמנואל זלטס:

תופס את העירייה על משהו אחד, ואומר לא תקבלו ככה, עד שלא תסדירו את זה,

ישראל קלרמן:

אתם לא עשיתם כלום.

עמנואל זלטס:

לא, ברור. אבל יהודה, כל מי שחונה פה היום נכה הוא יכול לעמוד פה.

יהודה פרוידגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

עכשיו לא, שנכים לא יכולים לעמוד.

יהודה פרוידגר:

אז אמרתי.

עמנואל זלטס:

לא, זה בסדר, רק אני אומר, פה הנכה שיחנה פה, היום נכים יכולים להגיע, עד שעושים את זה וזה יופקע בעצם, כי פה לא יאפשרו להחנות,

יהודה פרוידגר:

עוד פעם, התכנון של המגרש?

עמנואל זלטס:

לדעתי,

חופית עובדיה:

לדעתי מה (לא ברור) אבל מה היה בתחילת (לא ברור),

עמנואל זלטס:

אגב ואם זה,

חופית עובדיה:

אני יודעת שיש פה כניסה.

עמנואל זלטס:

איפה (לא ברור) עכשיו?

צבי וינקור:

פה לא צריך להפקיע, כי פה זה כבר מופקע.

עמנואל זלטס:

כל החלק הזה.

צבי וינקור:

כל מה שבצהוב, כבר מופקע.

טליה שוקרון:

כבר הופקע בעבר, אתה רואה הצהוב גם, זה (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

את הירוק הזה ואת הירוק הזה.

טליה שוקרון:

זה הופקע.

עמנואל זלטס:

רגע זה מפקיעים,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאמרתי.

עמנואל זלטס:

את זה, את זה,

טליה שוקרון:

הם לא ביקשו, לא נתבקשו. עמנואל,

צבי וינקור:

לא, אני גם לא בטוח שיש,

עמנואל זלטס:

זה נגישות אולי צריך אולי כן,

טליה שוקרון:

אתם צריכים (לא ברור).

חופית עובדיה:

משלוש. נראה לי שלוש.

טליה שוקרון:

צריך לבדוק אם יש,

צבי וינקור:

3224/א זה ה - , התב"ע של, של הכביש, של שדרות.

טליה שוקרון:

שזה תב"ע,

עמנואל זלטס:

זה הופקע, זה הופקע.

אמנון ארבל:

תראו רגע פה, תראו לי פה על מה מדובר.

עמנואל זלטס:

אולי שזה עוד קצת,

אמנון ארבל:

הם שואלים,

טליה שוקרון:

מדבר פעם אחת, אני מבינה אותך.

אליעזר ראוכברגר:

מה הבעיה?

עמנואל זלטס:

איפה?

טליה שוקרון:

רגע אבל,

אמנון ארבל:

איזה שטח? יש פה היום תוכנית שמקודמת עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה פה,

אמנון ארבל:

פה מוצע בנייה כל השטח הזה.

עמנואל זלטס:

אז איך אפשר להפקיע?

אליעזר ראוכברגר:

זה איפה שהטיפת חלב?

אמנון ארבל:

לא, זה זמני, אני מראה ייעודי קרקע הרגע,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהטיפת חלב,

יהודה פרוידגר:

לא, לא,

אמנון ארבל:

תחנת רכבת,

יהודה פרוידגר:

זה מאחור, הכביש נמצא מקוקה קולה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית מתייחסת, הרכבת פונה לפסגת זאב, ואז למשה דיין. לפני משה דיין,

יהודה פרוידגר:

יוצא לאדם להגיד שהוא יוצא מהפסגה מהמזרח.

עמנואל זלטס:

פה הנגישות,

ישראל קלרמן:

מה זה יהודה? מה הבעיה שלכם?

טליה שוקרון:

אם כן צוות (לא ברור),

חופית עובדיה:

רגע, הוא מצוות אב לתחבורה.

טליה שוקרון:

צוות אב לתחבורה, והיא מנהלת פרויקט.

יהודה פרוידגר:

אנשים שיוכלו להגיע.

אמנון ארבל:

על איזה שטח אתה מדבר? כל השטח הזה הוא בייעוד דרך,

ישראל קלרמן:

כל הדיון הזה עכשיו.

יהודה פרוידגר:

לא.

טליה שוקרון:

ייעוד דרך, תסתכל. בוא תהיה איתנו.

ישראל קלרמן:

זה סרט.

טליה שוקרון:

אמי, אמי,

עמנואל זלטס:

אפשר להפקיע את זה,

טליה שוקרון:

אמי, תראה את התוכנית שיש סעיף הפקעה. איזה תוכנית זאת?

עמנואל זלטס:

זה מופקע.

(מדברים ביחד ברקע)

טליה שוקרון:

זה כחול ואדום.

אמנון ארבל:

זה דרך מאושרת, זה דרך חדשה, ייעוד קרקע.

טליה שוקרון:

זה דרך.

אמנון ארבל:

זה דרך, כל זה זה דרך קיימת. לא משנה, היעוד דרך, ההבדל פה בין החום לבין האדום, זה דרך חדשה, או דרך מאושרת.

טליה שוקרון:

לא, הוא צודק,

אמנון ארבל:

שניהם. זה זה, זה דרך מאושרת.

טליה שוקרון:

כן.

אמנון ארבל:

האמת שלא צריך להיות הבדל בין האדום לבין זה, כי ברגע שמאושרת, צריך להיות כחול ולא אדום. אבל, זה ה – GIS, כרגע שזה ייקבע בתוכנית, כדרך חדשה, זה יסומן כדרך חדשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה אדום. איפה החנייה?

עמנואל זלטס:

החנייה היא פה, שאפשר להפקיע. להגיד (לא ברור) גם זה בשלב ההיתרים,

ישראל קלרמן:

אז למה לא הפקיעו את זה למה?

עמנואל זלטס:

עוד רמפות, דברים.

אליעזר ראוכברגר:

ומה הם אומרים?

עמנואל זלטס:

אפשר להפקיע.

טליה שוקרון:

תוכנית האב, אני אומרת, עמנואל נפקיע נו. עכשיו אאפשר להשאיר את ההפקעה.

עמנואל זלטס:

ירצו להמשיך.

ישראל קלרמן:

למה מלכתחילה לא עשיתם את זה? למה מלכתחילה לא עשו?

טליה שוקרון:

כי לא, אני לא נתבקשתי. זה תוכנית אב מה שביקשו מאיתנו.

צבי וינקור:

צריכים את זה לפרויקט.

ישראל קלרמן:

הנגישות.

אליעזר ראוכברגר:

יש להם נגישות מסביב,

טליה שוקרון:

רגע עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

יש לו (לא ברור) משהו לא,

יהודה פרוידגר:

אני חושב שכן,

אליעזר ראוכברגר:

גם נגישות, אבל לא נגישות מעשית.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

נגישות תיאורטית.

יהודה פרוידגר:

היא גם לא תיאורטית. לדעתי השיפוע שמה, הם לא מתכוונים לשנות את השיפוע. שם זה מתון יותר, אבל זה עלייה מאוד קשה, גם מהצד השני.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

אמרתי זה שיפוע תיאורטית.

עמנואל זלטס:

לאפשר, יש פה איזה רמפה לכיסא, ששפי"ע יכול.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראובברגר:

כן, כן.

טליה שוקרון:

עמנואל, נו מה אז? לבקש מהם?

עמנואל זלטס:

שאמי יסביר, שאמי יסביר.

טליה שוקרון:

רגע, בוא נראה, בוא נראה שיש תב"ע.

עמנואל זלטס:

אפשר להגיד עכשיו להחלטה,

טליה שוקרון:

לא, אבל בוא נראה שיש סעיף בתב"ע,

אמנון ארבל:

הייעוד הוא דרך, אני לא רואה בעיה.

טליה שוקרון:

אז אפשר לראות בתב"ע שאפשר להפקיע בכלל? אם יש לי סעיף הפקעה?

אמנון ארבל:

גם את זה, את יכולה לפנות לוועדה המחוזית, לבקש להפקיע.

טליה שוקרון:

זה אישור של,

אמנון ארבל:

(לא ברור) אותה.

טליה שוקרון:

אני יודעת, אבל בוא אל תקשה עלי.

אמנון ארבל:

יש תוכניות להפקעה, ויש סעיף הפקעה,

טליה שוקרון:

לא, לא, זה 8000, יש סעיף הפקעה, יש לי סעיף,

עמנואל זלטס:

יש סעיף הפקעה?

טליה שוקרון:

מכירה את התוכנית הזאת בעל פה.

אמנון ארבל:

לרכבת.

יהודה פרוידגר:

תודה רבה.

טליה שוקרון:

רגע, מה הנימוק?

אמנון ארבל:

אני מסביר לך,

טליה שוקרון:

שיאשרו לנו את ההפקעה הזאת שנקדם ונעשה עוד חלק השלמה.

עמנואל זלטס:

בסדר, אמרת, מצוין,

טליה שוקרון:

עמנואל,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אתה פוגע פה (לא ברור).

טליה שוקרון:

רגע, עמנואל, אפשר בבקשה לאשר, כי עבדנו על זה ואז להמשיך נעשה עוד השלמה לבקשתכם כמובן.

יהודה פרוידגר:

בסדר.

טליה שוקרון:

תודה רבה.

יהודה פרוידגר:

אתם יכולים להתקדם עם החנייה הזאת כבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

טליה שוקרון:

יופי, תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

רק לציין את זה בהחלטה.

טליה שוקרון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שהוועדה ביקשה את ה - , הקטע.

טליה שוקרון:

את הרצועה זה לפי תוכנית 8000 יש סעיף הפקעה אני מכירה את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

טליה שוקרון:

זה התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

טליה שוקרון:

שגם פה אנחנו מפקיעים,

אמנון ארבל:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

טליה שוקרון:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

טליה שוקרון:

וכל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

פיצויים מי מציג?

טליה שוקרוו:

כל הכבוד,

אליעזר ראוכברגר:

מי מציג פיצויים?

דוברת לא מזוהה:

מחכים לתקציב, זה זה.

אמנון ארבל:

תגיד את המספר עוד הפעם?

תביעת פיצויים 948901

מור סיני:

948901.

טליה שוקרוו:

בשמחה.

מור סיני:

זה בהתאם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

סעיף הפיצויים.

טליה שוקרוו:

אני אשלח לך,

מור סיני:

זה למה הדרך, זה נגיש.

יהודה פרוידגר:

אני יודע.

אליעזר ראוכברגר:

פיצויים, מי מציג?

טליה שוקרון:

תודה לכם.

עמנואל זלטס:

צאו לחופש. לא, תוסיפי. לא, צריך להוסיף פה בהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

טליה שוקרון:

אז אני אוסיף,

עמנואל זלטס:

תוסיפי בהחלטה.

מור סיני:

אפשר להראות כאן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מור סיני:

אפשר להראות את הייעודי קרקע?

אריאל גולן:

איפה זה? איזה רחוב זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שדרות הרצל.

מור סיני:

שנבין רק על מה מדובר פה, התוכנית הפוגעת.

אמנון ארבל:

רגע סליחה שנייה, זה ירד עוד רגע.

מור סיני:

אז פה יש את התוכנית הפוגעת, והיא נמצאת על ציר הרק"ל ובעורף בניין של התובעים בקומה תשיעית. זה דירת, דירת 100 מטר, אז התוכנית פורסמה בשנת 2024, התביעה הוגשה בינואר 25. סכום התביעה הוא 675 אלף שקלים, יש לנו כתב שיפוי על חברת (לא ברור) הבירה פרויקט בע"מ. לסגירת המגורים היא בקומה תשיעית, כמו שאמרתי.

אמנון ארבל:

זה בניין שנבנה,

מור סיני:

זה בניין שנבנה, שהוא בעצמו בעצם בניין בן 9 קומות כבר תוכנית שאושרה בשנת 1970.

אריאל גולן:

ליד קפה דניה זה?

אמנון ארבל:

לא,

מור סיני:

הוא מדבר על ירידת ערך,

אמנון ארבל:

מה שנות ה-70?

מור סיני:

פגיעה בנוף.

אריאל גולן:

זה הבניין ליד קפה דניה?

דוברת לא מזוהה:

הוד הבירה.

מור סיני:

עוד לא, עוד לא,

אמנון ארבל:

זה בניין שקידם תמ"א/2/38, ל – 6 קומות, ואחרי שהתחיל לבנות, הוא ביקש להוסיף בתב"ע עוד קומות והגיע ל – 10.

יהודה פרוידגר:

אפשר לראות,

מור סיני:

10,

אריאל גולן:

איפה קפה דניה ליד.

מור סיני:

10 קומות מעל חניון תת קרקעי של 3 קומות,

יהודה פרוידגר:

106 איפה זה יוצא?

אמנון ארבל:

אני מראה לכם עוד שנייה,

מור סיני:

116.

אמנון ארבל:

טיפה, טיפה יותר צפונה.

אריאל גולן:

לא, צמוד לקפה דניה נראה לי.

אמנון ארבל:

הנה זה. קפה דניה זה לא, זה לא פה, זה קצת יותר, זה יד שרה וזה התחנת דלק, וזה הבניין.

יהודה פרוידגר:

עכשיו מי בא, מי תובע?

אמנון ארבל:

הבניין שמאחורה?

מור סיני:

זה בניין שמאחור בקומה תשיעית.

אמנון ארבל:

הבניין הזה.

מור סיני:

כן, אתה רואה אפשר פה לראות, כן בדיוק.

יהודה פרוידגר:

וזה מסתיר לי את כל מה שהנוף שהיה לו.

מור סיני:

נכון, אז קודם כל,

יהודה פרוידגר:

אז כמה קומות, כמה קומות זה מסתיר?

אמנון ארבל:

למה?

דוברת לא מזוהה:

שאלה טובה.

מור סיני:

לקומה אחת בעצם, רק דירה אחרונה.

אמנון ארבל:

הבניין, הבניין חדש יותר גבוה מהבניין הישן,

מור סיני:

כן,

אמנון ארבל:

לכן הוא מסתיר לכולם.

יהודה פרוידגר:

למה דייר אחד תובע?

אמנון ארבל:

אתה שואל אותי?

מור סיני:

זה מה שאתם,

אמנון ארבל:

לא כולם מכירים את החוק, ולא כולם מכירים את הפרוצדורה,

יוחנן וייצמן:

לא,

מור סיני:

יש עוד זמן גם ל - , אנחנו לא נמצאים במסגרת הזמן.

יהודה פרוידגר:

אז מה אתם אומרים? לא ירד הערך.

מור סיני:

לא ירד הערך, כי קודם כל הבניין, לא, בוא נסביר גם למה. קודם כל הבניין עצמו הוא 9 קומות, זה שהוא (לא ברור), והוא חושב שאין פה ההתחדשות אורבאנית, וכל מה שקורה סביבו הוא אומר מתקדם ומפתח.

אריאל גולן:

זה ציר רק"ל,

מור סיני:

זה ציר רק"ל, יש לנו בינוי נפחי שהוא כבר, התחילה המדיניות פה מ – 2012, אנחנו מדברים על בינוי כאן שמתקדם. אז זה גם עוד משהו משמעותי שהוא צריך,

יהודה פרוידגר:

אז רגע, אז את לא, את לא סותרת את, שזה ירידת ערך, הוא היה צריך לצפות, שהוא גר בעיר, יכול להיות שבונים לו,

מור סיני:

המועד הקובע,

יהודה פרוידגר:

אבל השאלה מתי הוא קנה את הדירה.

מור סיני:

אז קודם כל, כן, יש לנו מועד קובע גם לזה,

יהודה פרוידגר:

הוא כותב מתי הוא קנה את הדירה, כמה שנים הוא חי בדירה הזאת.

טליה שוקרון:

הוא לא, הוא לא ציין את זה, אבל בכל אופן לנו בירידת ערך יש מועד וזה המשמעות מבחינתנו, זה מה שאנחנו בודקים, האם במועד הקובע יש לנו ציפייה פה ל - , הצטופפות אורבאנית, וזה מה שקיים. עובדה שהוא בעצמו,

יהודה פרוידגר:

השאלה אם הוא קנה את זה, מתי הוא קנה את זה, שאני קניתי, לא היה מדיניות של רק"ל,

מור סיני:

אבל החוק, אתה מדבר על התב"ע שמועד הקובע הוא מועד אישור התוכנית, לא מעניין אותי.

יהודה פרוידגר:

בשעה הזו היה צריך להגיד.

מור סיני:

ויכול גם להגיד, בשנת 1950, הוא היה הבניין היחיד,

יהודה פרוידגר:

נכון.

מור סיני:

אז אנחנו לא, יש לנו מועד קובע. מסתכלים עליו, כי אנחנו רואים,

יהודה פרוידגר:

ואז מה?

מור סיני:

תסתכל את הסביבה, יש מדיניות ציר רק"ל מ – 2012,

יוחנן וייצמן:

כן,

מור סיני:

שאמורים (לא ברור) וגבוה.

אריאל גולן:

הוא היה צריך לתבוע ב – 2012 אולי.

מור סיני:

הוא תובע רק בשנת 2024.

אריאל גולן:

אז אנחנו אומרים לו אתה,

מור סיני:

המועד הקובע זה התוכנית. היא שינתה בניין של.

דוברת לא מזוהה:

זה לא משנה.

מור סיני:

זה לא משנה, כדרך (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

נכון, אז כאילו יש שם איזה שהיא התיישנות.

מור סיני:

וזה מה שאנחנו.

יהודה פרוידגר:

מ – 2012, אם הוא מאושר ב - 2026.

מור סיני:

לא, לא. התוכנית, רגע,

דוברת לא מזוהה:

ויש ציפייה,

מור סיני:

התוכנית אושרה בשנת 2024, אני מדברת על ציפייה כללית שכבר ב - 2012, אנשים ידעו שיהיה,

יהודה פרוידגר:

יפה, אבל,

מור סיני:

בניינים,

אריאל גולן:

אז ב - 2012 הוא לא יכל לתבוע.

דוברת לא מזוהה:

אין לי בעיה נגד בית כנסת,

אריאל גולן:

בתוכנית, אז אנחנו אומרים לו יש,

מור סיני:

אבל קונה פוטנציאלי היה אומר, לא יהיה. אבל זה לא רלוונטי למועד קובע. יש, החוק אומר.

אריאל גולן:

לא, אני אגיד לך מה קשה, הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

רגע זה היטל השבחה אתם,

אריאל גולן:

שנייה יוחנן, שנייה.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור).

אריאל גולן:

אנחנו נקבע, עכשיו ב – 24 אתם אומרים לו - תשמע,

יהודה פרוידגר:

2024.

אריאל גולן:

ב – 24, אתה אומר לו 2012.

מור סיני:

לא, לא, אני רק מדברת, שכבר מ – 2012,

יהודה פרוידגר:

יפה.

מור סיני:

יקבע מדיניות של בינוי נפחי,

יהודה פרוידגר:

יפה. אז אם הוא קנה ב – 2013, אתם אומרים אולי שיש מדיניות, נקבעה מדיניות בהתחלה קודם,
קנית את הדירה, הסתכלת. את המדיניות,

מור סיני:

נדבר כאן,

יהודה פרוידגר:

הוא קנה ב – 2010, לא היה מדיניות, הוא בנה בתב"ע אמרו לו התב"ע פה,

מור סיני:

של המועד הקובע,

יהודה פרוידגר:

המבקרת שכונה וותיקה,

מור סיני:

אז יכול להיות, חושבת אחרת.

יהודה פרוידגר:

אבל הוא לא יכל היה לתבוע על מדיניות, (לא ברור) אנחנו נקבע שמאות, ע"פ מדיניות, אומרים לו תחכה שזה יתממש,

נטע עזרא:

מור, מור,

יהודה פרוידגר:

כשיתממש, אומרים לו - המועד הקובע.

נטע עזרא:

זה לא משנה, זה לא ממש משנה, אנחנו אומרים שזה יש התפתחות טבעית של העיר, זה שהמדיניות היא מ – 2012 ואותה מדיניות יכלה להיות גם לפני, גם אחרי. ובטח גם עבדו עליה איזה 20 שנה, כן, זה לא משנה, אנחנו רק אומרים שזה התפתחות טבעית של העיר, שהייתה קיימת כבר הרבה שנים,

עמנואל זלטס:

כן,

נטע עזרא:

וזה לא, זה מהבחינה הזאת אין לו מה ירידת ערך. זה זה, זה הנימוק.

יוחנן וייצמן:

אני מנסה להבין, סליחה שאני, זה נוח שאני שואל?

אליעזר ראובברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

זאת אומרת אם את אומרת שהיה ציפייה, השאלה שלי היא שתי שאלות בעצם. שאלה ראשונה, כל מה שאמרת כעת זה תכנוני ונכון, אבל הוא היה יכול לצפות, ולכן באמת התוכנית אושרה, וזה בסדר. אנחנו מאשרים תוכנית. אבל בסוף ירידת ערך הייתה, זה עובדה, זה שאלה מספר 1.

יהודה פרוידגר:

זה מה שאני שאלתי.

יוחנן וייצמן:

השאלה מספר 2.

נטע עזרא:

הוכיחו את זה גם בתביעה גם.

מור סיני:

כן, לא סיימנו גם להגיד את כל הטענות שלנו. רק,

יוחנן וייצמן:

לא, אני קראתי אותם מה שהיה עו"ד שלנו כתב. של הוועדה המקומית, לא שלנו.

יהודה פרוידגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

אתה הוועדה המקומית.

יוחנן וייצמן:

בסדר. לכן הדגשתי.

הראל מליק:

במקרה הזה ספציפי גם שהוא בשנות ה – 70 בנו את הבניין הזה 9 קומות.

יוחנן וייצמן:

כן,

הראל מליק:

בסך הכול יש מגרש אחד פניו, ובנו שמה עכשיו 10 קומות, זה לא שבאים עכשיו, היו בונים ספציפית, גם היו בונים עכשיו מגדל 30 קומות היה לנו מה להגיד.

יוחנן וייצמן:

כן,

הראל מליק:

במקרה הזה ספציפי בסופו של דבר נצמדו למדיניות ובנו שמה 10 קומות, הוא היה שם, הוא מבנה של 9 קומות,

יוחנן וייצמן:

אוקי,

הראל מליק:

הוא לא ציפה שלבניין לידו, מתי שהם יבנו, גם אם בונים 9 קומות, זה היה מבצע איזה שהוא הסתרה, הם בנו 10 קומות, זה לא, זה לא מה ש - ,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

יהודה פרוידגר:

הבניין שהוא קנה,

הראל מליק:

מה שעכשיו היה לו שם איזה בניין של 3 קומות, ובנו שמה עם זה, זה תואם את מה שהיה לו גם. במקרה הספציפי הזה.

יהודה פרוידגר:

השאלה מה היה תב"ע.

יוחנן וייצמן:

קהילה זה כולל דת.

מור סיני:

וגם הנוף הנשקף, הוא לא איזה משהו ייחודי,

יוחנן וייצמן:

לא זכות.

נטע עזרא:

יש פה גם אלמנטים משביחים.

מור סיני:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה משביח?

מור סיני:

ודבר נוסף זה הבניין בעצם מציר הרק"ל. שזה גם, וכל מיני דברים כאלה, ודבר נוסף זה שבתוכנית הזאת, יש גם חניון תת-קרקעי,

יהודה פרוידגר:

שמה הם עושים איתו?

מור סיני:

היא עוזרת לו בזה שיהיה לו יותר מקומות חנייה. יהיה פחות,

נטע עזרא:

פחות עומס.

מור סיני:

ביציאה.

עמנואל זלטס:

הוועדה הייתה צריכה,

מור סיני:

חניות גם זה צריך להביא בחשבון.

יהודה פרוידגר:

כן במקום 600.

מור סיני:

כמה אתה רוצה לתת אם זה?

נטע עזרא:

בחינה שמאית. נטל ההוכחה. הוא הביא שמאות. גם מבחינת הבדיקה שאנחנו עשינו הוא לא הביא את נטל ההוכחה,

מור סיני:

הוא הפנה לכל מיני מחקרים לא רלוונטיים, נוף של הים, שזה לא דומה.

יוחנן וייצמן:

ירידת ערך. בסדר.

מור סיני:

אז ההמלצה שלנו, זה לדחות את התביעה.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

חברים?

יהודה פרוידגר:

אני נגד.

אליעזר ראוכברגר:

יש למישהו הערה? מה?

יהודה פרוידגר:

אני נגד לדחות.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

יהודה פרוידגר:

כי אני חושב שהפגיעה היא פגיעה, מורידה ערך של הדירה. ואני חושב ש - , זה להגיד שב - 2012, מ
- 2012 יש מדיניות רק"ל, בן אדם, אם הוא היה תובע ב - 2012 היו אומרים לו - אדוני, אי-אפשר
לתבוע, כי כבר מדיניות.

נטע עזרא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יכול לתבוע על סמך מדיניות.

יהודה פרוידגר:

אי-אפשר לתבוע על סמך מדיניות. עכשיו בנו, עכשיו (לא ברור), עכשיו יש לו פגיעה. הוא קנה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

יהודה פרוידגר:

אני אומר שצריכים להתפשר איתו, על משהו.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה זה נקרא על משהו?

יהודה פרוידגר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא אצלך על משהו?

יהודה פרוידגר:

אני יודע, לתת לו 20% מהתביעה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 20%, מה זה?

יהודה פרוידגר:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

זה פיס שאתה זורק קוביות? צריך לזה בסיס שמאי.

יהודה פרוידגר:

הוא הביא שמאות, מסמך השמאות.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אומר 20% מהתביעה, למה 20 ולא 25, ולא 18.

יהודה פרוידגר:

כי כנגד, כנגד הפגיעה בה, כנגד הפגיעה בנוף, הדבר היחיד שהוא אולי בכל אופן התוכנית פה, זה שהוריד החניות של הבניין הזה, שהיה קודם שחנו על הכביש, עכשיו הם נכנסים מתחת לאדמה, זה שחרר כמה חניות ברחוב, אז יש לו יותר סבירות למצוא חנייה, למרות שאני רואה שיש להם חנייה על הבניין, גם זה לא, אני אומר אולי להוריד משהו, אבל אני חושב שבאמת יש פה פגיעה בנוף, לא יודע.

ישראל קלרמן:

פגיעה בנוף?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל נוף זה לא,

אליעזר ראובברגר:

נוף זה לא זכות קנויה בבית משפט,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מפצים עליה,

יוחנן וייצמן:

ירידת ערך יש עליה. יש,

ישראל קלרמן:

לא משנה, אבל לא פוגעים, אבל נוף, נוף לא ניתן לבן אדם, נוף לא ניתן,

יוחנן וייצמן:

מה שאתם אומרים כעת זה סיבה למה לאשר תוכנית, לאשר תוכנית נכון, הנוף הוא לא זכות קניינית, אבל תכלס, אם היה לו נוף או לא.

אליעזר ראובברגר:

לא זכות קניינית אתה גם לא יכול לתבוע את זה,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

לא, יכול לתבוע על מה שיש לך,

יוחנן וייצמן:

זה כל הזמן ההחלטות שלנו, שאתה בא, בא בן אדם ואומר,

אליעזר ראובברגר:

אבל אתה לא יכול, אתה לא יכול,

יוחנן וייצמן:

אז אתה אומר לו תלך לפי 197, הוא בא כעת לפי 197,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

אתה סוגר לו את הפה?

אליעזר ראוכברגר:

לא נוף, לא נוף.

יוחנן וייצמן:

גם על נוף.

אליעזר ראוכברגר:

נוף לא אמרנו אף פעם.

יוחנן וייצמן:

הנוף, אור ושמש, הצללה כל הדברים האלה, תסתכל בהחלטות שלך.

אליעזר ראוכברגר:

לא על נוף.

אמנון ארבל:

איזה החלטה?

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא על נוף, לא על נוף.

יוחנן וייצמן:

גם על נוף.

אליעזר ראוכברגר:

נוף אדם צריך לדעת שיש,

נטע עזרא:

יש הרבה החלטות שאומרות להיפך שנוף,

אמנון ארבל:

כן,

נטע עזרא:

בעיר זה חלק מההתפתחות של העיר,

אליעזר ראובברגר:

יש החלטות.

יוחנן וייצמן:

לכן מאשרים תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

יש החלטות של בתי משפט,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא מפצים בן אדם שראה את ההר, והיום לא, לא,

מור סיני:

זה החלטות של ירידות ערך שקבעו את זה.

יוחנן וייצמן:

כן,

נטע עזרא:

בדיוק, של פיצוי ירידת ערך, לא סתם החלטות,

מור סיני:

הנוף נרחב פה,

נטע עזרא:

הנוף של העיר העתיקה,

מור סיני:

כן,

נטע עזרא:

למשל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים,

נטע עזרא:

אבו – תור.

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מיהודה, עוד מישהו מתנגד? אין, מאושר. תודה, בהתאם להמלצת הדרג המקצועי. לרשום כמובן שיהודה התנגד, תודה רבה.

מור סיני:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עוברים לסדר היום, תוכנית מספר 3, בבקשה אמי.

תוכנית 1246883

אמנון ארבל:

כן, תוכנית 3 בסדר היום, תוכנית 1246883 בסמכות הוועדה המחוזית, מדובר על שטח,

אליעזר ראוכברגר:

פה כתוב מקומית.

יוחנן וייצמן:

לא, המגיש מחוזית.

אמנון ארבל:

וועדה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו מבקשים, אוקי.

אמנון ארבל:

כן, נכון, המבקשים זה וועדה מקומית, אני אראה רגע את המיקום, יש פה למעשה מגרש שהוא היום, הוא בייעוד שטח חום בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

לאן את הולכת?

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) יהודה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. אני לא מכיר בסדר.

אמנון ארבל:

זה למעשה המיקום קריית יובל, הגבול עם, תסתכלל רגע, אתם רואים רגע? מצגת.

אריאל גולן:

בית ספר מארח.

אמנון ארבל:

מה זה בית ספר מארח?

אריאל גולן:

ככה כתוב,

אמנון ארבל:

כן,

יראת מי הוא מארח?

אריאל גולן:

דילוגים כזה של הפינוי בינוי של הבתי ספר, כמו מתחם דילוגים,

אמנון ארבל:

יש היום, גם היום יש לו בתוכנית משהו, בוועדה היום בית ספר אגרון, שזה בית ספר קיים שהוא מיועד להריסה, ולבנות בית ספר חדש. ברגע שאת המפנה בית ספר צריך למצוא לו פתרון לאן להעביר אותו.

אריאל גולן:

זה כמו הדילוגים,

אמנון ארבל:

זה לכאורה המשמעות.

אריאל גולן:

כן,

אמנון ארבל:

תראו זה התוכנית, יש פה באמת תוכנית שהעירייה מקדמת. הוועדה המקומית כמו שאמרתי היא מגישה, המיקום של ה - , של השטח הוא כאן, תסתכלו רגע, מה שנקרא פארק האזבסטונים, כל השטח הזה, זה פארק, גם מה שלא מסומן בירוק. כל השטח הזה למעשה פארק האזבסטונים, שהתחילו את הפיתוח שלו, בשנתיים האחרונות, והוא הולכים להמשיך את הפיתוח למעלה. היום השטח הזה כולו מיועד, זה חלקה אחת, וכולה מיועדת לשטח חום, וזה קצת תמונות של השטח,

אריאל גולן:

שטח חום.

אמנון ארבל:

הנה זה התוכנית המאושרת, רגע, זה התוכנית המאושרת היום שהשטח הזה הוא כולו שטח חום, כמו שאפשר לראות, בפועל השטח החום,

אריאל גולן:

לא, זה שטח חום,

אמנון ארבל:

תקשיבו שנייה,

אריאל גולן:

(לא ברור) פארק, זה בסדר.

אמנון ארבל:

היום השטח, השטח היום של השטח חוס זה השטח המלבני הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא עולים על הפארק,

אליעזר ראוכברגר:

בפועל, בונים, בונים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמרת לי שמצמצמים.

דוברת לא מזוהה:

כאילו יש פה,

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו לצמצם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. אני מדבר על ההמלצה.

אמנון ארבל:

אני רק מראה לכם לפני ההמלצה, זה השטח חוס מאושר היום, ופה אפשר לראות את כל השטח הזה זה כביש קיים, שהוא בכניסה לפארק, והשטח הזה זה חוצה את החוס, כרגע גם (לא ברור) בפיתוח כניסה, יש פה פיתוח שטח. התוכנית,

אריאל גולן:

זה לא עבירה גדולה (לא ברור).

אמנון ארבל:

התוכנית החדשה למעשה מציעה את זה, מצד אחד היא מציעה, הרחבה של השטח, הסדרה של הכביש הקיים לחנייה, משמש (לא ברור). הוא נמצא בשטח החוס, והשטח הזה, כמו שאמרתי מחדש, אם זה היה גבולות החלקה, אז כל השטח הזה, צריך תיקון, רצועה קטנה פה, אפשר לראות (לא ברור) את השביל שיש כאן. מתקנים שיש.

יוחנן וייצמן:

כמה מטרים? מה השטח שיהיה, מה הגודל השטח שהוא (לא ברור)?

אמנון ארבל:

מה השטח ש - ?

יוחנן וייצמן:

מה גודל השטח,

דובר לא מזוהה:

של החנייה,

טליה שוקרון:

אני צריכה שהוא יאשר לי מה הוא רוצה.

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

להערכתי בערך 2 דונם או משהו כזה, כן. אני רק אראה טיפה עם המצגת.

מרים סלע:

למה? למה יש צורך,

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה, אני אסביר, רגע,

מרים סלע:

זה יושב על הפארק.

אמנון ארבל:

שנייה, שנייה אני, תיכף נתייחס להמלצה אבל.

אליעזר ראוכברגר:

הם מורידים את זה, המלצה מהנדס העיר היא להוריד לצמצם ולא להעלות.

מרים סלע:

נראה שזה,

אמנון ארבל:

אני מראה,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

את התוכנית המופקדת, עוד לא אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, יוסי, אתה אמרת שיקראו לך, אנחנו באמצע.

יוסי חביליו:

קראו לי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל עוד לא סיימו את זה,

יוסי חביליו:

אז רגע, אז אני יוצא, אבל תוודא שאני נכנס,

אליעזר ראוכברגר:

אז תחכה 5 דקות.

אריאל גולן:

אתה יכול להיות פה בצד,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר.

מרים סלע:

חשבנו שלא תגיע.

יוסי חביליו:

לא.

אמנון ארבל:

זה, זה התכנון,

יוסי חביליו:

את העבודה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תן לו לעשות עבודה,

יוסי חביליו:

לא, היא חושבת שאני מפקיר את התושבים.

אליעזר ראוכברגר:

ההתנגדות שלך התקבלה,

יוסי חביליו:

מעולה,

אליעזר ראוכברגר:

מה אתה רוצה?

יוסי חביליו:

תקראו לי,

אליעזר ראוכברגר:

מה שמפקיר זה אתה, אני דואג להם.

יוחנן וייצמן:

אני חייב, אני חייב להבין משהו, אתה כותב בהתנגדות שלך שבתי ספר ממלכתיים בשכונה ריקים?
אז בוא באמת נעביר אולי למגזר שצריך.

מרים סלע:

אבל אתה יודע בונים עכשיו,

יוחנן וייצמן:

לא יודע, אתה כותב, לא אני,

מרים סלע:

אתה יודע למה בונים? בשביל שיהיה עוד ציבור.

יוסי חביליו:

ראש העיר,

מרים סלע:

הוא מתכנן (לא ברור).

יוסי חביליו:

מה שכתבתי זה נכון, אין לי מה להוסיף.

יוחנן וייצמן:

אני בטוח שמה שכתבת זה נכון, אני לא,

יוסי חביליו:

אפשר בתצהיר גם לפי מיטב זיכרוני.

יוחנן וייצמן:

ברור. אתה אומר,

יוסי חביליו:

כי גם הבא,

יוחנן וייצמן:

אבל שנהיה ברור, סגן ראש העיר אומר ש - , הבתי ספר הממלכתיים בקריית יובל ריקים.

אליעזר ראובברגר:

אני לא חושב שיש מישהו שחולק על זה, זה נאמר גם בוועדה המחוזית, שעשו את הזה, ע"י אגף מבני ציבור.

מרים סלע:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

שחלק גדול מהבתי ספר הממלכתיים ריקים בקריית יובל.

מרים סלע:

אבל מה זה משנה? אנחנו מתכננים עכשיו שנים קדימה. בונים בניינים, בשביל מי בונים את הבניינים?

אליעזר ראוכברגר:

בשביל שיהיה פילים לבנים,

מרים סלע:

אתם מאשרים פה,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה פילים לבנים.

מרים סלע:

כדי שתגיע אוכלוסייה חדשה לירושלים, נכון?

יוסי חביליו:

מה (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל עוד לא הגעתי,

מרים סלע:

צריכים להתכונן,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, את דעתי אתה יודע, רק אני חושב שהיכולת שלנו בתמרון בין הדברים צריך לתמוך.

מרים סלע:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אתה הולך ככה, ואני אומר פעם ככה, פעם ככה, פעם ככה, כי אין, צריך בסוף אנחנו,

יוסי חביליו:

אני חושב ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בתוך מסגרת קואליציונית, יש פה גם ראש העיר, ואי-אפשר להתעלם ממנו ולצפצף עליו.

יוסי חביליו:

אם נהיה ביחד?

מרים סלע:

והיה,

אליעזר ראוכברגר:

ואני בחלק מהקואליציה, וצריך לראות לתמרון פה.

מרים סלע:

בסדר, אז אם אתה אומר,

יוסי חביליו:

לא, ביחד, שנייה מרים, רגע, זה כללי לא השתתפתי בדיון.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אם אנחנו לא נהיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה לא לדיון הזה, הוא אומר באופן כללי.

יוסי חביליו:

כללי בדיוק, זה כללי,

אריאל גולן:

קואליציוני.

יוסי חביליו:

אם נהיה ביחד, אני חושב שיהיה סלמס, זה יהיה גרוע ביותר שמה, ואנשים לא ירצו לגור ובסופו של דבר גם לנים גם, מי שיהיה בסוף, אם הוא ילך לזה, הוא יפשוט את הרגל, כי זה כמות אדירה שמה.

מרים סלע:

זה בעיה שלו,

יוסי חביליו:

אם אנחנו נשתף בזה פעולה, אני חושב שאפשר להסיט את הספינה הזאת. אבל אתה יודע, אני תמיד מנקר לי חשבון, שהיינו אמורים לשתף פעולה, ובא ראש העיר עשה פו ככה וכולם,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה אתה רוצה? אתה רוצה שאני אפטר אותו ראש העיר? אני חושב שהוא ראש העיר נהדר, וצריך שהוא יישאר ראש העיר, או שיהיה ראש העיר, ויש לי גם מחלוקות איתו,

יוסי חביליו:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אז מה?

יוסי חביליו:

אפשר (לא ברור) איתו,

אליעזר ראוכברגר:

אני התחייבתי שלא יהיה לי מחלוקת איתו? לא התחייבתי.

יוסי חביליו:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

חלק מחלוקות איתו, ויש לי, ברוב הדברים אנחנו אומרים מה, וזה מושג של המילה קואליציה.

יוסי חביליו:

(לא ברור) לראש העיר, זה (לא ברור), אתה מעדיף אותי?

אליעזר ראוכברגר:

יש לי גם חילוקי דעות, אז מה? (לא ברור) קואליציה, עם אדיר, יש.

יוסי חביליו:

בטח, בחילונים אני ניצחתי אותו, אני אראה לך סטטיסטיקה. יש לו בלוק, וזה הכול, מי שאתם מצביעים לא יהיה ראש העיר, צריך להביא משהו, לא יודע מאיפה.

ישראל קלרמן:

אבל וייצמן אמר, הסביר לך, מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

יש מה לדבר, בוא נראה מה, תדעו פה.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה רגע,

יוסי חביליו:

את הבית קפה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע יוסי,

יוסי חביליו:

הבית קפה אני לא סוגר אותו.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה את העקרונות, על מה יש לדבר שתביא איתם.

עמנואל זלטס:

לייזר, שהאדיר יבוא לפה מהר.

יוסי חביליו:

אם הייתי חושב שזה ככה, כבר הייתי.

אליעזר ראוכברגר:

אדיר דחוף יגיע.

יוסי חביליו:

אבל אני יש לי עקרונות, ויש פה קושי.

ישראל קלרמן:

אז זה בשביל זה, בשביל זה.

אליעזר ראוכברגר:

להיות ראש העיר, להיות ראש העיר זה לא (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

יוסי, עוד מעט לייזר מזמין אותך לכנסת לשיחות.

יוסי חביליו:

לא בכל מחיר.

מרים סלע:

בסדר, נו, מה עכשיו?

יוסי חביליו:

יש דברים, שאני לא יכול לתת.

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך שמעניין פה לפעמים, לא? קצת נשתעשע בחיך, אנחנו בחופש.

יוסי חביליו:

אדיר בחו"ל או לא?

מרים סלע:

לא, אני, אני,

יוסי חביליו:

לא, איפה אדיר?

מרים סלע:

הוא ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עסוק, הוא עסוק. הוא עסוק, הוא עסוק.

מרים סלע:

לא, לא, סתם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא בחופש, מה?

יוסי חביליו:

בסדר, רציתי לדבר איתו בטלפון משהו. אם הוא בחו"ל, אז אני מחכה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אם הוא בחו"ל או לא, הוא בחופש, מה? אני (לא ברור)?

אריאל גולן:

תשלח לרפי, הכי טוב.

יוסי חביליו:

אני, אני מאחורי הדלת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים. בואו, נחזור, רגע נחזור לדין עצמו, כן, אמי.

אמנון ארבל:

כן, אז אני אומר זה התכנון שבגדול אפשר לראות שבעצם השטחים המבונים בעיקרם הם בחלק היותר צפוני של הכביש, ופה שטחים פתוחים, הסיבה הראשונה בעצם העיקרית שהייתה הרחבה על השטחים הירוקים, היה שהיה צריך פה אולם ספורט, יותר גדול, ולכן האולם הוא בעצם היה צריך להתרחב למעשה, בסדר?

מרים סלע:

למה צריך אולם ספורט?

אמנון ארבל:

זה נספח התנועה, שנייה, שנייה, אני, כשאני אסיים,

אליעזר ראובברגר:

בשביל שאחר כך לא משהו בית ספר חרדי יוכלו להגיד להם לא, שאסור להם להשתמש.

אמנון ארבל:

טוב, אני, זה בגדול התוכנית, אני רגע מתייחס להתנגדויות, התנגדות אחת יוסי חביליו, לדעת המתנגד דוחה על הקמת בית ספר ואולם ספורט, צורך התכנוני בקמת בית ספר נוסף באזור, נזקים שהתכנון תועלת, בבדיקה שנערכה במסגרת תוכנית האב, גורמים שונים עלה כי בתי ספר ממלכתיים הקיימים בשכונה, (לא ברור) תלמידים, בתי ספר תוכנן בעת כבית ספר מארח לשיפוץ מוסדות קיימים, אין צורך בפתרון זה,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, יוסי,

אמנון ארבל:

פגיעה בפארק ובשטחים פתוחים, כמו שהסברתי את השינוי שהיה, עומסי תנועה וחנייה, העדר תוכנית עדכנית, צורך בחינת חלופות, ועדכון הבדיקות. התנגדות שנייה מינהל קהילתי יובלים, "אי – בהירות פרוגרמטית ותפקודית, לגבי האזור השירות של הבית ספר, אוכלוסיית היעד, והשלכות התכנוניות הנובעות".

יוחנן וייצמן:

מי זה? עברייני בנייה האלה?

אמנון ארבל:

"ישמש כמוסד מארח", זה המינהל הקהילתי אמרתי. "ליקויים בתחום הנגישות והתנועה העדר מענה מספר לתחבורה ציבורית, אופניים וכדומה. פגיעה בשטחים הפתוחים בערכי הנוף, אי –

השתלבות מיטבית של מבנים במרחב הציבורי, השפעות סביבתיות ותפעוליות בשלב הביצוע, השפעות סביבתיות ותפעוליות בשלב", זה אמרתי, הפער בין היקף הפיתוח המוצע, לבין השטחים הפתוחים זמינים לתושבים, מתנגדים טוענים כי התוכנית גורעת שטחים ציבוריים פתוחים, כמו שהסברתי. התנגדות שלוש עמותת שדולת ירושלים בת – קיימא, "גריעת שטח ציבורי פתוח ופגיעה בשטחים הירוקים, פגיעה במערכת הניקוז הטבעית וערכי הטבע, פגיעה ברציפות ה - , השטחים הפתוחים. פגיעה במרקם הנוף הקהילתי, בחינת חלופות תכנוניות". התנגדות של תושבים התנגדויות שחוזרת על עצמן, שאיחדו אותם לאחד למעשה, והיום גם עומסי תנועה וחנייה, פגיעה בבטיחות ונגישות, העדר צורך ציבורי (לא ברור) בית ספר נוסף. מפגעי רעש ופגיעה באיכות החיים, העדר בחינה תחבורתית מספקת בשיתוף הציבור, פגיעה בשטחים הפתוחים בפארק האזבסטונים, שבנייתו הושלמה לאחרונה, פגיעה קניינית, ירידת ערך ניכרת וירידה באיכות החיים, המתנגדים מבקשים לדחות את התוכנית, במתכונתה הנוכחית, לבחון חלופה תכנונית אחרת אשר יצמצם את הפגיעה בשטחים הפתוחים, בסביבה הבנויה. בגדול, עיקר ההתנגדויות למעשה ואני רק מציין שאחרי כתבנו את הסדר יום, האמת היום בבוקר, שכחו שיש התנגדות נוספת שהתקבלה, ע"י עו"ד בריק.

מיכל כהן:

עודד בריק.

אמנון ארבל:

עודד בריק, התנגדות שעכשיו קראתי אותה תוך כדי שדיברתי, לפני שדיברנו. בגדול הוא מייצג תושבים שגרים בסביבה, הוא חוזר בגדול על אותם טענות שכבר ציינתי. הם מדברים גם כן על הכניסה לפארק, לתוכנית הרלוונטית שאישרה את זה כמגרש חום אושרה לפני הרבה מאוד שנים, ולכן היא פחות רלוונטית, צריך לשנות את הייעוד לא, לא מירוק לחום, אלא להרחיב את החום, ולהפוך את הכול לשטח הירוק, מבחינת ההתנגדויות. יש פה כשלים תחבורתיים לטענתם, לא נבחנו חלופות, יש חוסרים בסביבות פנימיות בין המסמכים השונים, הוא טוען לגבי, שהגבהים לא בדיוק ברורים. ומספר קומות לא ברור, הם טוענים שזה שימוש הוא מחולל תנועה, בכל שעות היום והערב, היה בסופי שבוע. לא כל כך הבנתי למה, זה בית ספר, אבל אוקי. מטרדים קשים נוספים,

יוחנן וייצמן:

כנראה הוא יודע מה שהוא אומר.

אמנון ארבל:

בית ספר יעבוד בשבת?

יוחנן וייצמן:

אני יודע מה, אנחנו יודעים מה מתוכנן שמה? מה עובדים עלינו?

אמנון ארבל:

מתוכנן בית ספר, מה זאת אומרת?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

כן, זה מה שמבוקש בתוכנית.

מרים סלע:

כן, זה רק בית ספר.

אמנון ארבל:

הם מדברים, הוא מדבר,

אריאל גולן:

יש עירוב שימושים.

אמנון ארבל:

ההתנגדויות הנוספות.

עמנואל זלטס:

יש פה עוד שימושים,

אמנון ארבל:

על סתירות בתוכנית, הוא מדבר, המטרה היא להקים פה בית ספר כפי שאמרתי, הליקויים וחוסרים וסתירות שהיו בתוכנית, הוא מדבר על, בסדר, התוכנית הופקדה שנעשה בדיקה מקצועית נדרשת, בעיקר נושא של בה"ת, אני רק אציין שלא עושים בה"ת לבית ספר, ההיקפי תנועה שהוא מייצר בית ספר הוא הרבה יותר קטנים מאשרים הדרישה לבה"ת. הוא גם דיבר שאין פה בדיקה סביבתית נרחבת, גם את זה, אני מזכיר שאמרתי יש פה בסך הכול בית ספר של כמה קומות, הם לא בדיקה סביבתית מקיפה או תסקיר חוות דעת סביבתית. הוא מדבר שלא הוכנה פרוגרמה,

יהודה פרוידגר:

השאלה ככה, יש בה"ת.

אמנון ארבל:

רגע, על הכול, הכול, לא, אין צורך לעשות הבה"ת, הבה"ת נבחן במסגרת, הבה"ת, שנייה אני אסיים, ואז אני, אני אסיים ואז אני אתייחס. בסדר?

אסף שגיא:

השלכה.

אמנון ארבל:

נגישות רגלית, מסמך נופי מפורט, תוכנית נסמכת על תכנון לא עדכני, ולא קלה מבחינת חלופות, נימוקים מצדיקים לדחיית התוכנית. חושבים שצריך לדחות את התוכנית, לאור הכשלים שיש בה, כשל תנועתית ותחבורתי. אני חושב שבגדול כיסיתי את הדברים העיקריים שהוא אומר פה. אנחנו אחרי שבחנו את כל ההתנגדויות, וגם הסתכלנו על השטח שוב, אנחנו סבורים לא נכון, אנחנו חושבים שנכון להישאר למעשה בשטח המאושר החום, המשמעות שלצורך העניין עם כל השטח הזה דיברתי בהתחלה, זה השטח חום שהיום הוא מאושר, אני עכשיו אני אראה לכם אז, זה השטח חום המאושר, שגרענו את כל החלק הצפוני בגלל הכביש, אנחנו סבורים שיש לבטל את כל ההרחבה של השטחים הירוקים, בעצם להישאר בכתם ובחלקה המאושרת שטח חום, ולהסתדר עם השימושים שאנחנו מבקשים בתוך השטח הזה, המשמעות שהתוכנית תצומצם, ולמעשה התוכנית החדשה תעשה את כל הדרך הזאתי כי היא מסבירה דרך ואין ברירה, אבל תבטל את כל כהרחבה של השטח חום כאן וכאן, לדעתנו זה עונה על חלק גדול מההתנגדויות לעניין הפגיעה בפועל בשטחים הפתוחים, מעבר לזה אני עונה, וגם אמרנו, הבית ספר הוא, מטרת בתי ספר לתת מענה לאוכלוסייה הגדלה בשכונה, אני מזכיר שבמסגרת תוכנית האב עדכון תוכנית האב שנעשה בשנתיים וחצי האחרונות, עשינו גם שלקחה גם בדיקה פרוגרמאטית וגם בדיקה תחבורתית מאוד מקיפה, נותנת את המענים. ומה שמייצר בסופו של דבר, מה שמייצר בסופו של דבר את התנועה זה לא הבתי ספר, כי בית ספר אמורים לשרת את השכונה, אז הולכים להוסיף פה, אתם שואלים, 10,000 יחידות דיור, 12 אלף יחידות דיור בצפיפויות של החומשים הבאים, וצריך לתת מענה גם לבתי ספר, וכמו שהסברתי היום בדיון יש בית ספר אגרון, זה בית ספר שנמצא בקריית יובל לא רחוק מכאן, ותיכף נגיע אליו, והתוכנית שהגשנו גם אנחנו מוצע להרוס את הבית ספר. עכשיו כמו שאנחנו מדברים לפעמים בתי כנסת למצוא חלופה וגני ילדים שצריך למצוא חלופה, גם בתי ספר בסוף שהורסים מר למצוא חלופה באגרון, אנחנו הורסים בית ספר קיים ומתפקד הרבה מאוד שנים. ועושים בית ספר חדש עם שימושים מעורבים לבנייה הרבה יותר מודרנית, ואינטנסיבית, ובסוף צריך לבית ספר הזה שהוא הבית ספר אגרון מוכר בשכונה, וקיים הרבה מאוד שנים צריך לתת לו מענה בשביל שיישאר בשכונה, ולכן זאת, זה אחד המטרות של השכונה, אנחנו לא יכולים ולא, בכל השטחים הנורא גדולים, סליחה בכמות יחידות הדיור שנורא גדולה שיש בשכונה, צריכים לתת גם לשמור על שטחים לבתי ספר, בין אם זה לדילוגים, ובין אם זה למענה לבתי ספר. אני מזכיר לעניין הטענה שצריך להפוך את זה לשטח חום, את השטח הירוק סליחה, שזה יושב על פארק עצום כמו שהראיתי קודם.

יוחנן וייצמן:

ענק.

אמנון ארבל:

יש פה שטח גדול מאוד שכל השטח הזה למעשה, מה שנקרא פארק האזבסטונים, זה כל, השטח העצום הזה, להוסיף לו עכשיו עוד ארבעה דונם ירוק, זה לא משהו כזה מהותי בעיני, אבל להסיט 4 דונם לבית ספר או 4.5 דונם שזה מה שיהיה, זה כן משמעותי ודרמטי, ויכול לעזור לנו בכל הפרוגרמה. לכן אני חושב, לכן דחינו את כל ההתנגדויות, גם מה שהקראתי עכשיו לא התייחסנו ב-

אריאל גולן:

קיבלת חלקית,

אמנון ארבל:

בכתב, קיבלתי בעניין השטח הירוק, אבל כל הטענות לגבי שלא צריך בית ספר ולהפוך אותו לירוק, ועומסי תנועה והפרוגרמה ואין צורך וכולה, כתבנו וענינו על הכול בצורה מסודרת, ואני אוסיף כמה סעיפים לגבי ההתנגדויות,

מרים סלע:

כמה תלמידים,

אמנון ארבל:

שלא התייחסנו אליה.

מרים סלע:

זה מיועד?

אמנון ארבל:

אני זה, לא יודע,

מרים סלע:

לא, אם,

אמנון ארבל:

זה בית ספר, כרגע לפי התוכנית היא בית ספר 24 כיתות.

אריאל גולן:

חרדיות (לא ברור) בכיתה.

אמנון ארבל:

כרגע לפי התוכנית, זה בית ספר 24 כיתות,

מרים סלע:

24 כיתות?

רותם פסו:

אני יודע,

אמנון ארבל:

יש פה 9000 מטר, כן, זה בית ספר 24 כיתות, אבל זה התוכנית כתבה 9000 מטר. אני מניח שזה קצת הצטמצם בגלל העניין, בגלל ההורדה של האולם, זה יורד לדעתי פה 2000 מטר, 7000 מטר זה לא המון, שימושים נוספים,

יהודה פרוידגר:

9000, אמרת 9000.

אמנון ארבל:

כן, אבל עכשיו אנחנו הורדנו את ה - , הורדנו את השטח של האולם, וצמצמנו את המגרש, אז מן הסתם זה גם יוריד את זכויות הבנייה, בערך ל - 2000 מטר.

יהודה פרוידגר:

גם (לא ברור) ב - GIS?

מרים סלע:

כן, לא, מה שהראית עם השטח חוס ו - , והדרך, זה רגע כן.

אמנון ארבל:

כן,

מרים סלע:

אז בעצם אתה אומר, אתה מצמצם את השטח חוס,

אמנון ארבל:

השטח חוס יצומצם,

מרים סלע:

אתה (לא ברור),

אמנון ארבל:

הוא צומצם למעשה לקו שהוא קו מקורי, כי זה הקו הזה, זה הקו של החלקה,

מרים סלע:

אז לצמצם את הפגיעה בפארק.

אמנון ארבל:

אני לא פוגע בכלל בפארק, השטח הזה הוא לא, הוא לא חלק מהפארק.

מרים סלע:

מסדיר דרך, ו - ,

אמנון ארבל:

את הדרך אני מסדיר,

מרים סלע:

ולא עולה על הפארק.

אמנון ארבל:

כדרך, והמגרש, המגרש החוס נשאר למעשה במצב המקורי, שאומר שזה זה.

מרים סלע:

וזה רק בית ספר שם?

אמנון ארבל:

נדמה לי (לא ברור) אמר לי שיש שם עוד שימושים,

מרים סלע:

מה עם מעונות גנים?

אמנון ארבל:

לא, מעונים וגנים אני חושב שאין פה, אבל רגע אני אבדוק בתקנות בדיוק, שנהיה מדויקים.

יהודה פרוידגר:

שבונים את הבניינים הגבוהים,

מרים סלע:

כן, אבל בסוף,

יהודה פרוידגר:

שהם צריכים להפריש,

מרים סלע:

אנחנו רואים שאנחנו רוצים לייצר זרימה של ילדים מ - , מגילאים קטנים.

יהודה פרוידגר:

אז בפרויקטים שבונים לגובה, שמים להם מטלה, לבנות מעון וגן.

מרים סלע:

כן, אבל אתה, שנינו יודעים שזה לא מספיק,

אליעזר ראוכברגר:

העניין, לא שימושים קטנים,

מרים סלע:

מספיק.

אמנון ארבל:

מה שהוא מתכוון ששימושים קטנים כמו גני ילדים, כמו מעונות יום, אנחנו יכולים לעשות,

יוחנן וייצמן:

אין לנו הצדקה לזה,

אמנון ארבל:

זה שטח בנוי, המצוקה הגדולה היא בשל עבור שטחים לבית ספר.

מרים סלע:

אני לא יודעת על מה אתם מדברים יש מצוקת מעונות,

יוחנן וייצמן:

את צודקת, אבל בתכנון של כל המגדלים יש ים של מעונות.

יהודה פרוידגר:

זה מה שאני אומר,

עמנואל זלטס:

כן, מה שהיא אומרת, כנראה שגם מה שעושים שם, כנראה לא יספיק לכמות של בניינים.

מרים סלע:

לא, א', א',

יוחנן וייצמן:

אני מסכים על זה.

עמנואל זלטס:

זה מה שהיא אומרת,

מרים סלע:

אני (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

והיום מה, היום,

אמנון ארבל:

והסיבות הן נכונות, אבל,

יהודה פרוידגר:

אני מאמין שיגיע לגור שמה,

מרים סלע:

לא,

יהודה פרוידגר:

8 ילדים,

מרים סלע:

תהיה גם אמיתי, קודם כל מי מבטיח לנו שהבניינים ייבנו באותו קצב של הבית ספר, ואז שוב אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

אז תעצרי פה, מי מבטיח לנו שהבניינים ייבנו? תעצרי כאן,

מרים סלע:

נכון, נקודה.

אמנון ארבל:

נכון.

מרים סלע:

עכשיו,

אמנון ארבל:

חלק בבנייה אגב, חלק בבנייה.

מרים סלע:

אם אתה עושה,

אליעזר ראוכברגר:

חלק קטן מאוד.

מרים סלע:

7000 מטר בית ספר, למה ואתה אומר 24 כיתות, אני רגע, אני אומרת יש מצוקה בשטח של מעונות, ולדעתי נכון להכניס שם גם שימוש כזה, שיהיה לכל הפחות אחד, שניים, בסדר? כאילו אני לא יודעת מה עכשיו,

אמנון ארבל:

באופן תיאורטי אין מניעה לעשות, כי השימושים,

עמנואל זלטס:

חינוך,

אמנון ארבל:

השימושים שקובעת כרגע התוכנית זה חינוך קהילה (לא ברור),

עמנואל זלטס:

גם קהילה.

אמנון ארבל:

לכן חינוך זה יכול להיות גם גני ילדים, וגם מעונות יום,

עמנואל זלטס:

גם קהילה, גם קהילה,

אמנון ארבל:

גם כן, לא, אני אומר על החינוך שזה כולל גם מעונות יום וגני ילדים, אני רק אומר שכן יש העדפה
תכנונית שמגרשים גדולים ישמשו לבית ספר, כי בית ספר לא יכול לעשות מקום אחר, וגני ילדים כן,
כי גני ילדים מעונות, הם ייכנסו גם למגרש של דונם, מגרש של 4.5 דונם, קודם כל בעיני צריך לשרת
בבית ספר, כי זה ה – ,

מרים סלע:

אני מסכימה איתך,

אמנון ארבל:

הצורך הגדול.

מרים סלע:

אז אני אומרת זה הצורך,

אמנון ארבל:

אז אני אומר אין מניעה שבאופן עקרוני שבתוך ה – 7000 מטר בבנייה יעשו גם מעונות יום,

מרים סלע:

בסדר. אני חושבת ששווה לקחת את זה בחשבון, שאם כבר,

אמנון ארבל:

בסדר. התוכנית מאפשרת,

מרים סלע:

בסדר, אם התוכנית מאפשרת, זה מצוין.

יהודה פרוידגר:

יש לי שאלה, אמי עקרונית,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

כשעושים תוכנית, תוכנית תחבורתית לשכונה, או בה"ת או משהו כזה,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

זה תמיד גם כותב מה עם איזה מבט לעתיד,

יוחנן וייצמן:

ברור,

עמנואל זלטס:

לפני הבדיקה.

אמנון ארבל:

הוא עושה את כל התוכניות.

יהודה פרוידגר:

אז השאלה פה, האם נגיד לקחו ששמה יהיה בית ספר, ושיגיעו להוריד לזה,

אמנון ארבל:

בה"ת לא, לא בוחן נקודתית שימוש ספציפי, הוא בוחן היקפי תנועה, וצמתים,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אמנון ארבל:

שעיקר,

יהודה פרוידגר:

רחובות אבל, לא?

אמנון ארבל:

שאלת, אני מסביר, עיקר הבדיקה בבה"ת זה לא ה - , זה לא השימושים שתומכים בית מגורים. זה תוספת מגורים בכמה תנועה הם מייצרים.

אליעזר ראוכברגר:

שימושים כלליים,

אמנון ארבל:

השימושים של הבית ספר אמורים לשרת את תושבי השכונה, עכשיו כמו שכל אחד, גם עכשיו אני גר פה, אני גר במקום אחר, ואני אסע להשים את הילד בגני הילדים או בית ספר, אז אני אעשה את זה בכל מקרה, גם אם זה יהיה פה, או יהיה פה, יהיה פה, זה מגרש שמיועד למגרש חוס, היה מאז ומעולם מגרש חוס, רוצים לנצל אותו כמגרש חוס, ואחוזי בנייה אגב סבירים והגיוניים, כי אנחנו מאשרים אחוזי בנייה של בערך, היום זה אמרנו 4.5 דונם אולי יותר,

אליעזר ראוכברגר:

צמצמת.

אמנון ארבל:

אבל גם 4.5 דונם 7000 מטר זה אומר בערך פחות 170% זה אחוזי בנייה נמוכים.

מרים סלע:

רגע ותחבורה ציבורית,

אמנון ארבל:

אחוזי בנייה הרבה יותר משמעותי.

מרים סלע:

תחבורה ציבורית.

אליעזר ראוכברגר:

מתחת לסבירות אפילו,

מרים סלע:

בהמשך לשאלתו של,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לעשות יותר.

אמנון ארבל:

כן.

מרים סלע:

יש שם, יש תחבורה ציבורית,

אמנון ארבל:

יש פה רכבת קלה משלושה כיוונים בערך, כי כאן השטח והרכבת קלה עוברת ככה, וככה, וככה, זאת אומרת שבפועל יהיה אפשר, כן זה לא מידי על הרכבת, אבל זה במרחק הליכה די סביר.

מרים סלע:

להורים לבוא עם רכב לבית ספר,

אמנון ארבל:

השאלה איזה בית ספר זה יהיה, אם זה יהיה בית ספר יסודי או בית ספר תיכון, אני לא יודע. אבל,

יוחנן וייצמן:

או חרדי,

אמנון ארבל:

זה לא נקבע, או חרדי,

מרים סלע:

ואז יהיה הסעות,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אבל בדרך כלל, בדרך כלל מי שיש לו,

עמנואל זלטס:

אין רכבים,

אליעזר ראובברגר:

בית ספר זה אנשים צעירים, זה לא קשישים, לא אנשים בני 70, שהולכים לבית ספר, אלא בדרך כלל אנשים, שיש להם יותר יכולת הליכה.

מרים סלע:

אתה מבין את הטענה של התושבים שהם אומרים שזה יעמוס, אני אומרת לו לבנות, רק שאלתי לגבי,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) יעמיס תנועה, בואי אנחנו חיים בירושלים אנחנו לא חיים בכפר לא חיים בקיבוץ, לא חיים במושב.

מרים סלע:

אני מסכימה איתך,

אליעזר ראובברגר:

בואי בירושלים אין מקום שיש בו בית ספר או מרכז חינוך שאין בו,

אמנון ארבל:

בבוקר אין,

אליעזר ראובברגר:

שאין בו פיקים של בוקר. ואחרי צהריים או צהריים שזה עמוס, אין מה לעשות, זה החיים, וזה לא משנה אם זה חילוני, או חרדי, או דתי לאומי.

מרים סלע:

שאני אומר שהשימוש של תושבי השכונה, אנחנו יודעים שלא תמיד מי שמשתמש בבתי הספר בשכונה הם תושבי השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

אמנון ארבל:

השכונה הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב אמי אמר, אמי אמר,

אמנון ארבל:

מקודם תושבי השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

תושבי השכונה, אבל באותה נשימה הוא גם אמר שזה יהיה בית ספר על – יסודי, אנחנו יודעים שעל יסודי זה, זה כל ירושלים, זה לא תושבי השכונה דווקא.

מרים סלע:

עוד שאלה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אמנון ארבל:

כן, אבל שבכמות המציעה שכרגע התוכניות העתידיות מוסיפות,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בוא אבל,

אמנון ארבל:

זה אמור לתת מענה.

אליעזר ראוכברגר:

170%.

יהודה פרוידגר:

בית ספר חילוני,

מרים סלע:

רגע יש לי עוד שאלה,

יהודה פרוידגר:

זה בדרך את השכונה.

מרים סלע:

לגבי הייעודים, כתוב שם שגם,

אריאל גולן:

לך תראה ברמות.

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה רק ברמות? מה?

מרים סלע:

גם לגבי שימושי קהילה,

אליעזר ראוכברגר:

גם בשכונות האחרות,

מרים סלע:

בגלל שזה נורא קרוב לפארק,

אליעזר ראוכברגר:

לתת פה ניסוי במרכז העיר, זה תושבי השכונה, זה כל העיר באים.

מרים סלע:

זה,

עמנואל זלטס:

קהילה,

מרים סלע:

מבנה הקהילה,

עמנואל זלטס:

פנינה זה קהילה,

אמנון ארבל:

כן, כן.

מרים סלע:

זה שלוחת,

אליעזר ראוכברגר:

ברמות של, נו, כל העיר באים, באים מכל העיר, מה לרמות, לכן אני אומר אתה לא יכול לדעת מה יהיה, ואז יהיה, אבל עדיין 170% זה בגבול הסבירות פלוס.

מרים סלע:

לא פוגעים בפארק זה נראה לי,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

אנחנו נתייחס גם להתנגדות של עו"ד בריק שקראתי את ההתנגדויות שלו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

והשבתי בעדה, נוסיף את זה גם ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לתשובות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר רק חביליו שביקש שיבוא בארבע, אז,

ישראל קלרמן:

לכתוב לו, או לצלצל?

עמנואל זלטס:

הוא פה בחוץ,

אליעזר ראוכברגר:

הוא פה, חכה רגע. טוב, אתה בינתיים תמשיך את ה - .

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית, כן.

אליעזר ראוכברגר:

מה? תוכנית 3 בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

תוכנית 1300805

אמנון ארבל:

תוכנית 4 בסדר היום, תוכנית 1300805, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, זה תוכנית למעשה פינוי בינוי, אני רגע אראה איפה היא.

יהודה פרוידגר:

אתה קורא ליוסי?

אמנון ארבל:

קראו לו.

מרים סלע:

איזה תוכנית זאת?

אמנון ארבל:

4 בסדר היום.

אליעזר ראוכברגר:

4, 4,

אמנון ארבל:

פינוי בינוי, כן, פינוי בינוי בקריית מנחם. שנייה, אני אגיד טענה שאני אראה. יש פה האמת זה פעם ראשונה, אבל יש פה התנגדות שהוגשה ע"י מחלקת נכסים, התנגדות קניינית למעשה.

אריאל גולן:

למה ההתנגדות?

אמנון ארבל:

מחלקת נכסים, מחלקת נכסים, אולי מהנדס העיר,

אריאל גולן:

בדק.

אמנון ארבל:

משהו אחר, פה הם הגישו התנגדות פורמאלית.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

מה הם?

יוחנן וייצמן:

מי מתייצב לוועדה המחוזית,

אמנון ארבל:

כן, אם הם הגישו התנגדות פורמאלית ע"פ, כן.

יוחנן וייצמן:

והם צודקים?

אמנון ארבל:

אני אסביר, תיכף תראו מה אני מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה שואל את אמי, תשאל את (לא ברור).

אמנון ארבל:

כן, תראו זה השטח של התוכנית, למעשה מדובר על שכונת קריית מנחם, זה הכביש שמגיעים מפה מרכבת הקלה, וזה הכביש ההיקפי של השכונה, התוכנית למעשה מטפלת בבניין הזה, ובבניינים האלה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, חברים. בבקשה, בבקשה מקסיקו,

אמנון ארבל:

אני מראה טיפה הרחבה.

יוסי חביליו:

תראה את זה בפריזמה יותר רחבה, בבקשה.

אמנון ארבל:

יותר מזה?

יוסי חביליו:

רגע שנייה, תן להבין רגע, תאפס אותי בבקשה.

עמנואל זלטס:

קשה.

אמנון ארבל:

זה מעבר ליכולות שלי.

עמנואל זלטס:

כן.

יוסי חביליו:

בוא נגיד ככה אני מקבל מה שאתה אומר, בהקשר לתוכנית כרגע בלבד.

אמנון ארבל:

שנייה אני אראה ב – GIS טיפה יותר רחבה,

אליעזר ראובברגר:

יוסי, מתי תגיע מוכן לדיון? תגיד לי. בוא, כל כך קשה רחוב מקסיקו? זה לא איזה סמטה בירושלים. נו באמת.

יוסי חביליו:

קשה לי לא להגיב.

אמנון ארבל:

יש תמונה,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה לא, אני לא, איך אומרים? תוקף אותך, אני אומר תבוא, בוא בשביל לייעל את העניין, לא חס ושלום משהו נגדך, עוד מעט תראה שיכול להיות שאנחנו נהיה תמימי דעים לגבי התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

תראו,

אליעזר ראובברגר:

מה דעתך, אבל רק מבחינת הייעול של ה - , של הדיון.

יוסי חביליו:

נראה לי שאתה יכול לשער מה דעתי, הבנתי.

אמנון ארבל:

זה שטח התוכנית, זה הקו של הרכבת הקלה, שנוסע לכיוון הדסה עין כרם.

יוסי חביליו:

זה צומת אורה, הבנתי.

אמנון ארבל:

זה הכניסה לרחוב, זה התוכנית, בסדר?

יוסי חביליו:

זה לא רחוק מאיסלנד.

אליעזר ראוכברגר:

הבלוק הזה, הבלוק הזה, הארוך.

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

הבלוק הזה וכולל שלושת אלה.

יוסי חביליו:

יש פה גם.

אמנון ארבל:

רגע חוזר למצגת,

אליעזר ראוכברגר:

כן. זה, אז זה אמרתי זה אותם בניינים רגע מה קרה?

יוסי חביליו:

גם קפיטל זה יזם עם רזומה של הגזמות,

אמנון ארבל:

זה הבניין הזה, ושלושת הבניינים האלה.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לא להיכנס (לא ברור) של יזם, בוא נהיה, נדון על תוכנית,

יוסי חביליו:

נהיה ענייניים.

אליעזר ראובברגר:

נהיה ענייניים, היזם לא אכפת לי אם קוראים לו דוד, או שלמה,

יוסי חביליו:

אני מקבל את זה, אבל שאני רואה 5.22 ב – 40 קומות, אז אני מתפוצץ כבר, בלי קשר לשם של היזם.

אליעזר ראובברגר:

זה לא לגיטימי, זה זכותך. אבל עזוב, מה אכפת לך אם היזם הוא פלוני או פלוני, בוא,

יוסי חביליו:

מקבל את ההערה.

אמנון ארבל:

אני רק אומר, זה הקו הכחול של התוכנית, זה כלוא פה בניין שהורסים, בניין שהורסים בניין שהורסים זה השיכון הגדול שהורסים. זה מגרש, שהיום יש פה בית כנסת וגני ילדים, וזה מגרש חום שבפועל יש פה איזה סופר סל או מכולת לצורך העניין, החלקה 35 שכלולה בקו הכחול, חלקה 35 זה כל החלקה הזאת, תיכף אני אסביר, זה בעצם ההתנגדות של מחלקת נכסים, היום הייעוד של ה - , ע"פ תוכנית מאושרת למגורים, וע"פ תרש"צ שצ"פ. עכשיו בפועל זה השצ"פ שכרגע אמרתי, אמרתי בייעוד.

יהודה פרוידגר:

גן מקסיקו?

אמנון ארבל:

בתוכנית המאושרת זה יעוד מגורים, ולא,

אליעזר ראובברגר:

אבל אני רואה זה מחוץ לקו הכחול.

אמנון ארבל:

לא, זה בקו הכחול.

אליעזר ראובברגר:

רק זה, המשולש,

אמנון ארבל:

אבל תיכף אני אסביר למה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל רובו הגדול הוא לא בקו הכחול.

אמנון ארבל:

נכון, אבל תיכף זה בדיוק על זה ההתנגדות של מחלקת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

שמה? הם רוצים להכניס את זה?

אמנון ארבל:

כן, עוד שנייה אני אסביר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אמנון ארבל:

כי מראה את כל התוכניות שיש בסביבה, שחלקם גם הוא מקדם, זה מי ששאל, (לא ברור) וזה גם תוכנית שכרגע מקודמת בהתנגדויות. זה הקו הכחול, התוכנית כרגע מציעה פה למעשה לשטח חום כאן, שמשאיר את בית הכנסת ומוסיף, זה הבית כנסת ומוסיף פה שטח חום חדש, יש פה שני בניינים שתיכף תראו, ועוד בניין אחד מדורג, ושצ"פ, קצת שצ"פים.

אריאל גולן:

יש גם גני ילדים, לא?

אמנון ארבל:

היום גני הילדים הורסים אותם, זה התוכנית המאושרת, כמו שאמרתי, החום הזה, בוטל, הבית כנסת נשאר, פה, פה עושים חום אחר, זאת היא התוכנית, שני מגדלים כאן, כמעט 38, 39 קומות, ופה בניין מדורג, כמו שאפשר לראות השטח שהוסף לתוכנית, שהוא בבעלות עיריית ירושלים למעשה הוא, הוא הכניסה לכל הפרויקט, תיכף אני אראה לכם את זה, זה חיבורים ומעברים, זה השטחים הציבוריים, ושינויים כולל השצ"פ שכאן.

יהודה פרוידגר:

הדמיות.

אמנון ארבל:

יש גם הדמיות, אל תדאג. הנה הדמיות.

מרים סלע:

אלוהים ישמור.

אמנון ארבל:

זה ה - ,

יוסי חביליו:

אני לא יודע אם לצחק או לבכות כבר. אני,

אליעזר ראוכברגר:

בלי (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

כשבשנו בצורה כזאת שופרסל ל – 5 קומות אמרו הבניין הכי מכוער בירושלים.

אמנון ארבל:

זה ה - ,

עמנואל זלטס:

זה באמת.

יהודה פרוידגר:

מה?

אמנון ארבל:

אני רק אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק בין הבניינים? פה נראה 5 מטר.

אמנון ארבל:

אני אראה, אני אסתכל,

יוסי חביליו:

רגע מה זה השתיים?

אמנון ארבל:

מה שרואים פה,

יוסי חביליו:

אמי, אמי, מה זה השתיים מימין.

דובר לא מזוהה:

הוא אמר דווקא אפשר לראות שזה יראה,

אמנון ארבל:

שני (לא ברור).

יוסי חביליו:

זה תוכנית אחרת?

ישראל קלרמן:

לא, הוא חושב שהיא תאושר.

מרים סלע:

זה תל - אביב,

ישראל קלרמן:

הוא חושב.

אמנון ארבל:

לגבי, אני רגע מקריא,

ניר מרגלית:

עם כל העצים,

יוסי חביליו:

מי זה?

אליעזר ראוכברגר:

חברים, חברים, ניר, ניר. בבקשה.

אמנון ארבל:

אמרנו זה למעשה החלקה שבבעלות עיריית ירושלים, התוכנית למעשה צירפה את החלק הזה, לתוכנית, וכל מטרתו כמו שאתם רואים, זה כניסה לכל הפרויקט, כל הפרויקט הוא לכאורה לפי התוכנית נשאר בייעוד שצ"פ, רק אומרים שהוא לא ממש שצ"פ אפקטיבי, כי זה טרסות לצורך העניין תומכות בפרויקט, הטענה שבחלק היחסי מגיש ההתנגדות שכל השטח הזה הוא בבעלות עיריית ירושלים, בפועל אתם רואים ש - ,

עמנואל זלטס:

היה הצטרפות, היה הצטרפות,

אמנון ארבל:

כל הדבר הזה,

עמנואל זלטס:

אמי.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

מה הצטרפות? נדמה לי שלא.

רותם פסו:

גם אל תשכח שהיה תצ"ר הפקעה.

יוסי חביליו:

מה שאלת?

יהודה פרוידיגר:

אם היה הצטרפות של העירייה.

ישראל קלרמן:

איך לא? איך לא?

אליעזר ראוכברגר:

למה? לא היה צריך,

ישראל קלרמן:

למה?

אליעזר ראוכברגר:

כי זה שטח קטן,

אמנון ארבל:

(לא ברור) פחות.

ישראל קלרמן:

של העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

כי הם פחות, פחות מ – 12, 30% אתה לא צריך,

יוסי חביליו:

אני רואה שהיה שם מחלקת נכסים.

אליעזר ראוכברגר:

33%, יש להם 67% אתה לא צריך.

אמנון ארבל:

אני תיכף אבדוק, אני לא זוכר, אבל אני רק אומר, שגם בפועל הטענה בין היתר, הדבר הזה שבעצם הוא שצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית ל (לא ברור) חלוקה.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה לא צריך, אם יש להם 67%,

אמנון ארבל:

הוא לא ממש,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך,

אמנון ארבל:

הוא לא ממש אפקטיבי, בשטח ציבורי פתוח, והתאמות הפיתוח שהוא עשה פה, למעשה כל הפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אתה יודע שלא, אני חלוק עליך בעניין הזה.

ישראל קלרמן:

לייזר.

אמנון ארבל:

מה? מה?

ישראל קלרמן:

לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

השצ"פ הזה. זה גם שצ"פ שהוא בעצם יש לו עצים, ויש לו אוויר, ויש לו תרומה,

אריאל גולן:

זה נראה יותר פיתוח.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, גם אלה שיגורו פה, עזוב כרגע אם זה יהיה 40 קומות או 20 קומות, עזוב רגע את זה, אבל גם מגיע להם שצ"פ ויש להם פה שצ"פ, יש להם עצים. עצים זה תרומה לעיר.

יוסי חביליו:

השצ"פ הזה זה עלוב, מה זה?

מרים סלע:

זה לא שצ"פ, זה מעבר.

אריאל גולן:

פיתוח נוף.

יהודה פרוידגר:

זה נוף, מה?

יוסי חביליו:

זה בטונאדיה,

אריאל גולן:

זה פיתוח נוף.

אליעזר ראוכברגר:

זה (לא ברור).

אריאל גולן:

זה נראה יותר פיתוח נוף.

ישראל קלרמן:

כביש?

מרים סלע:

כבר עכשיו,

יהודה פרוידגר:

הדבר הזה,

אריאל גולן:

זה נראה פיתוח נוף גנני, לא נראה איזה שהוא,

יהודה פרוידגר:

הדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש שמה, עוד פעם לפי ההדמיה, אני לא יודע מה יש, אני מדבר לפי ההדמיה, לפי ההדמיה יש שם עצים, עצים תורם גם לתושבים, וגם לעיר, יש שמה שטח פתוח, תורם גם לעיר, וגם לתושבים.

אמנון ארבל:

אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא חייב להיות שצ"פ שיש בו קרוסלה ומגלשות, לא כל שצ"פ חייב,

אריאל גולן:

אבל זה לא פתוח, אין מה לעשות שמה, אז זה לא פתוח, אין, אין,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאמרתי.

אריאל גולן:

ברגע שהוא פתוח.

אליעזר ראוכברגר:

הסברתי דברים.

אריאל גולן:

אין מה לעשות שמה.

אליעזר ראוכברגר:

לא כל דבר צריך להיות שפתוח וזה.

אמנון ארבל:

זה (לא ברור) כרגע אליעזר,

אליעזר ראוכברגר:

אם, שנייה כרגע, אבל תן לי רק לסיים את המשפט. גם אם יש עצים, וזה נותן אוויר, וזה נותן תרומה מבחינת הירוק, והאיכות חיים, והאיכות סביבה לעיר, זה בסדר מבחינתי. זה שצ"פ. איפה כתוב ששצ"פ צריך להיות קרוסלה ומגלשה?

אריאל גולן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא כתוב את זה,

אריאל גולן:

זה היה פיתוח,

מרים סלע:

זה לא איפה כתוב, זה השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מרים סלע:

שאתה רואה במציאות,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה (לא ברור).

מרים סלע:

אתה רואה במציאות,

אליעזר ראוכברגר:

איפה כתוב (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אני גם רוצה לראות.

מרים סלע:

אתה הולך לגוננים, וכל ההדמיות היפות האלה, מסתכל איך זה נראה במציאות השצ"פים האלה שאישרנו. וזה נראה לא ככה. זה לא נראה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, אם, אם נכון מה שאת אומרת, אז זה פשלה שלנו.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לא של היזם.

אריאל גולן:

לכי (לא ברור) ירוק,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להפיל על היזם את זה,

אריאל גולן:

לכי תראי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

זה גם פשלה שלנו, שאנחנו מוציאים את הטופס 4, כן? בלי שבדקים לעומק, שזה בסוף יוצא ככה, ולא כמו שאת אומרת.

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד לשפ"ע ולפיקוח, וכל אלה, שיעמדו על זה שיצא כמו שאנחנו רוצים שיצא,

אריאל גולן:

לא, אבל יוצר בהתחלה, אבל אחרי זה לך תראה את הגג ירוק של בצלאל, הגג הירוק. איך הוא,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

אריאל גולן:

גג ירוק,

אליעזר ראוכברגר:

כל יום,

אריאל גולן:

גג ירוק,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, אז מה? גג ירוק,

מרים סלע:

גם אם מסתכלים למעלה על הגובה,

אריאל גולן:

מאיפה? בצלאל?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

אריאל גולן:

יבש הכול.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה בסדר, זה יבש. אבל בוא תראה מקומות שאני רואה אותם למשל ברחוב שלי בפינה של הרחוב, כן? יש שמה את הזה משחקים של, מגלשות, וסולמות וכל זה. ילדים משחקים ונהנים. אז להגיד לך שזה, מתוחזק מאה אחוז. לא, אבל זה יפה, והילדים נהנים מזה שם. אתה יודע מה אני מתכוון.

יוסי חביליו:

אבל זה לא מספיק,

מרים סלע:

מה זה הבניינים מאחורה?

אליעזר ראוכברגר:

בסוף משכנות שמה לדעתי,

מרים סלע:

אני חייבת להבין מה זה הבניינים האלה.

אריאל גולן:

בסדר, אז עכשיו מצוין, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

יפה, אז הנה אז למה שמה כן מצוין? למה שמה כן? כי הוועד בית, כי הוועד בית מטפח, והוועד בית דואג שזה יהיה, שיהיה לילדים.

אריאל גולן:

אבל העירייה מחזיקה את זה היום, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה פתאום, הוועד בית, זה שפ"פ אני חושב.

יהודה פרוידגר:

גם זה, זה וועד בית?

אליעזר ראוכברגר:

הניקיון עושה העירייה.

יהודה פרוידגר:

תגיד את זה יחזיק וועד בית?

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, זה חלק מהדברים, מה אפשר לעשות?

יהודה פרוידגר:

או שזה שצ"פ,

אמנון ארבל:

לא, זה שטח בבעלות העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

בעלות העירייה,

אמנון ארבל:

אני רק אענה לך לייזר, אני מסכים איתך שבשצ"פ כול (לא ברור) של דברים, ולא חייב להיות עצים, או גינת משחקים, אבל הפרויקט כרגע לוקח את כל הדבר הזה של העירייה, בלי הסכמה של העירייה. ולמעשה הופך אותו למשהו ששייך לאותו פרויקט, למה? כי גם תכנונית בעיני, לעשות את הדבר הזה, את כל הדבר, כל המדרגות האלה שעולות בשצ"פ כדי להגיע לפרויקט (לא ברור), אנחנו, מה שאנחנו הצענו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עכשיו מדבר תכנונית.

אמנון ארבל:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

תכנונית אני לא מתווכח איתך. תכנונית זה עוד סיפור, אני דיברתי,

יוסי חביליו:

אז מה אתה דיברת,

אליעזר ראוכברגר:

יש, אני לא דיברתי תכנונית.

יוסי חביליו:

אז מה דיברת?

אליעזר ראוכברגר:

הייעוד של שצ"פ.

אמנון ארבל:

לא, זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה הייעוד של שצ"פ, האם שצ"פ יכול להיות גם בלי שיש לו מסתובבים אלא רק עצים,

אמנון ארבל:

ברור שכן.

אליעזר ראוכברגר:

ואוויר.

אמנון ארבל:

ברור.

אריאל גולן:

ברור שכן,

אליעזר ראוכברגר:

וגינה ופרחים, וכל מיני דברים כאלה, או חייב להיות קרוסלה, ומגלשה, ו - ,

יוסי חביליו:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

ומשחקים.

יוסי חביליו:

הקלאסי זה ה - , הצמחייה.

אליעזר ראוכברגר:

גם צמחייה יש לו תרומה.

יוסי חביליו:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

נכון. יפה, זהו. זה מה שאמרת.

יוסי חביליו:

אוקי, אז זה לא קשור אבל למקרה הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, כי פה יש צמחייה.

יוסי חביליו:

כן אבל,

אליעזר ראוכברגר:

הוא עכשיו אמי תכנונית, תכנונית אני לא,

יוסי חביליו:

לא, אבל גם שאני ראיתי את זה לפני שאמי אמר, זה נראה חצי כוח, זה נראה שזה משרת בעיקר את הפרויקט, זה נראה בטונאדה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה לא משרת את הפרויקט?

יוסי חביליו:

דחפו שם איזה שתיים,

אליעזר ראוכברגר:

הולכים לגור שם מאות איש, אז מה? לא מגיע להם אוויר, ירוק ו - ?

יוסי חביליו:

לא, מגיע להם יותר.

אליעזר ראוכברגר:

וצבע בעיניים?

יוסי חביליו:

מגיע להם יותר.

אמנון ארבל:

מגיע, אבל מגיע תכנון יותר טוב,

יוסי חביליו:

מגיע יותר,

אליעזר ראוכברגר:

תכנונית, בוא נדבר,

אמנון ארבל:

אז אני,

אליעזר ראוכברגר:

תכנון בוא נדבר תכנון,

אמנון ארבל:

מה שבעצם מחלקת נכסים ביקשו בהיבט הקנייני, שהחלקה הזאתי לא יכול להיות שיזם ייקח חלקה של העירייה להפוך אותו לכניסה לחניון פרטי שלו וזהו. לכן בקשה שאנחנו קיבלנו אותה, לצרף את כל החלקה הזאתי של העירייה לקו הכחול, ולא רק לעשות את המפלסים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי ו - ?

אמנון ארבל:

לקחת את המגדל הזה לפה, תחשוב שהבניין עכשיו יהיה פה, ניתן לו דופן לרחוב, ויעלים את הכניסה לחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כל זה לעשות שצ"פ?

אמנון ארבל:

וכל זה יהיה שצ"פ.

אליעזר ראוכברגר:

זה תכנונית.

אמנון ארבל:

זה המשמעות התכנונית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

השצ"פ יהיה הרבה יותר,

אליעזר ראוכברגר:

אני איתך, אני איתך בזה, זה בסדר.

יוסי חביליו:

רגע אבל,

אליעזר ראוכברגר:

להיפך, אתה באת, עכשיו ייעלת את השצ"פ.

אמנון ארבל:

ברור,

אליעזר ראוכברגר:

יפה. אני בעד ייעול,

יוסי חביליו:

רגע, יש לי רעיון אחר, רגע הם, הרי אתה יודע שאתם,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

אמנון ארבל:

כן, אבל שזה יהיה מספיק גדול בשביל שיהיה מספיק לכל (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ואם הוא יהיה קבוע, אז מה? הוא ישרת את התושבים.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

איפה הבעיה?

אמנון ארבל:

יש מעבר מכאן, ומעבר מכאן, ומעבר מכאן, ומעבר מכאן. יש לו מכל הכיוונים,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא טוב?

ישראל קלרמן:

נתנו פה.

יוסי חביליו:

תוריד קצת את המזגן.

אמנון ארבל:

אם כל הדבר הזה יהיה שצ"פ,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה, לא מגיע להם?

עמנואל זלטס:

מגיע, מגיע,

אליעזר ראוכברגר:

לא מגיע לבן אדם שקונה דירה שיורד מהבית, ויש לו ילד לו שצ"פ, יש לילד שלו ספסל? מה קרה?

יוחנן וייצמן:

זה אמור להיות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אמור. בסדר, בוודאי.

יוסי חביליו:

רגע, אני רוצה להגיש משהו אחר על הנכסים.

מרים סלע:

זה אפשרי מבחינת,

אמנון ארבל:

הבניין,

מרים סלע:

לעשות את ההצרכה הזאת?

אריאל גולן:

כן אני יודע,

אמנון ארבל:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

יהודה פרוידגר:

כן,

אמנון ארבל:

אין שום בעיה.

מרים סלע:

(לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

106.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב עכשיו את הנושא הפרסומי ה - , הסטטוטורי, אני מדבר תכנונית, תכנונית בטח.

יהודה פרוידגר:

עכשיו מה באמת הרווח בין הבניינים מאשר לזה?

אמנון ארבל:

לא, הוא גדול, אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עכשיו הוא מגדיל,

יהודה פרוידגר:

הוא מזיז,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מזיז, בטח.

אמנון ארבל:

גם עכשיו מגדל אחד הוא פה, המגדל השני הוא פה, יש פה לדעתי בערך 15, 20 מטר בקלות.

אליעזר ראוכברגר:

15 זה בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא הבעיה. רק אני אומר, הוא לכאורה ענה על ההתנגדויות, והוא הציע לא להזיז את הבינוי שלו, אלא להפוך מגרש חום בשטח של העירייה, אני חושב שזה לא נכון, אני חושב שנכון לעשות העברה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

לייצר דופן רחוב,

אליעזר ראוכברגר:

מה אומר יוסי? בוא נשמע את יוסי.

יוחנן וייצמן:

עכשיו שנייה, אפשר?

יוסי חביליו:

לדיון בתוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אבל בהקשר של הנכסים,

אמנון ארבל:

אנחנו דנים בתוכנית,

יוסי חביליו:

הם אומרים שהם, לא, עוד לא דיברנו על המכפילים וזה, עכשיו רק דיברנו על ה - , על הנכסים, חכה רגע, לא דיברנו על המהות.

אמנון ארבל:

לא סיימתי.

יוסי חביליו:

אבל בהקשר של הנכסים, הם רומזים פה, שהם רוצים להגיש חוות דעת שמאי, ולא הספיקו, שיגישו, ואז גם נדבר על המכפילים.

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו בכל מקרה אמרתי, לבקש לשנות את הקו הכחול, לכלול את זה בקו הכחול. אם ישפיע, זה ישפיע גם על טבלת שירות כמובן,

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו משנים את המקומות, צריך הצטרפות, מגדילים שטח עירוני,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בצורה מאוד מאוד משמעותית.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

רק אפשר היה רק את המשולש.

אריאל גולן:

לא, אין הצטרפות, לא ראיתי שהיה הצטרפות.

אמנון ארבל:

לא, אני לא זכרתי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

לא ראיתי שהיה הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

עד עכשיו לא היה צריך, כי היה משולש קטן.

אמנון ארבל:

וייצמן אמר שכן אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אם מכניסים את כל (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

לא, כנראה לא היה, היה בקשה של המחוזית שנצטרף, כנראה זה לא קרה.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ב – 24.2.25, הם ביקשו שנצטרף.

אמנון ארבל:

אוקי, אז לא הייתה. אני מסכים איתך כרגע על ההצטרפות.

יוחנן וייצמן:

אפשר? אמי, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה כרגע להצטרף, אני מקבל את מה שאומר יוסי,

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

על הצורך,

אליעזר ראוכברגר:

שיגישו שמאות ונראה.

יוחנן וייצמן:

אני יש לי עוד בקשה.

יוסי חביליו:

הנכסים, לא היום.

אמנון ארבל:

מה זה אומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

בשלב הזה אבל? זה דיון בהתנגדויות,

יוסי חביליו:

כן,

אמנון ארבל:

מה זה אומר? אליעזר.

יוסי חביליו:

נו אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה אומר שאנחנו,

אריאל גולן:

היום אנחנו לא מצטרפים.

אליעזר ראוכברגר:

הכרעה, או משהו כזה, ושתקבל. מה?

אמנון ארבל:

בכל מקרה,

אריאל גולן:

לא, אבל הם לא יפסיקו את השטח,

אמנון ארבל:

אז אם ככה, הם יקבלו החלטה ככה.

אליעזר ראוכברגר:

הצטרפות.

אריאל גולן:

לא, אם אתה מוסיף את השטח אז,

עמנואל זלטס:

24.2.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוסי חביליו:

רגע, אמי, אמי, אז אנחנו נכתוב פה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) בלי הצטרפות.

יוסי חביליו:

שאלה המחוזית ידונו אנחנו בעד לדחות את התוכנית הזאת.

אמנון ארבל:

אז תדחה את התוכנית, מה?

יוסי חביליו:

לא, אבל אני רוצה את השמאות הזאת.

אמנון ארבל:

אתה לא יכול להגיד אם המחוזית תדון,

יוסי חביליו:

אמי, אמי, שנייה שנייה. קודם כל אני יכול להגיד,

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

אבל רק אם אתה מוסיף את השטח,

יוסי חביליו:

אני יכול להגיד, שאני מבקש פה שיגישו הנכסים חוות דעת שמאית, על הכול.

אמנון ארבל:

אין בעיה, אני מסביר לך,

עמנואל זלטס:

אבל (לא ברור) בסעיף 8 כתבו,

אמנון ארבל:

תקבלו החלטה.

יוסי חביליו:

אז ככל ש - , אני כרגע מקבל החלטה שהמלצת ביניים שלי זה לדחות את התוכנית. נראה אותם.

אמנון ארבל:

זה משהו אחר, אתה יכול,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אישית מבקש,

אריאל גולן:

תראה כמה אחוזים יש לו,

יוסי חביליו:

שזה יחזור לפה חוות דעת שמאי,

אמנון ארבל:

אבל אני מסביר לך שזה לא יקרה.

יוחנן וייצמן:

אז זה לא חזר.

עמנואל זלטס:

לא חזר לדיון,

יוחנן וייצמן:

אמי צדק,

יוסי חביליו:

אז תדון עם המלצה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אמי, אתה צדקת.

אמנון ארבל:

אז אתה רוצה (לא ברור),

יוסי חביליו:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם לא חזר.

יוסי חביליו:

אם המחוזית תגיד כן,

אמנון ארבל:

אם אין, אין,

אריאל גולן:

תראה בתקנות, כמה אחוזים יש להם,

יוסי חביליו:

בסדר, אני לא יודע מה הם יעשו, אפשר גם ללכת לבית משפט, זה יכול לעזור גם. אפשר גם להגיש ערר.

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים לקבל החלטה? לא הבנתי.

יוחנן וייצמן:

דקה, אמי, לפני החלטה אני יש לי עוד דבר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

אנחנו אישרנו את התוכנית הזאתי, אישרנו את זה לפי תקן 21?

יוסי חביליו:

אריאל, אתה יכול לשבת או לזוז, אני לא רואה,

אמנון ארבל:

אני רק אגיד מה שחסר, כי הסתבר שאחרי שהוצאנו סדר היום, היזם מגיש התנגדות שלא כלכלי והוא רוצה להוסיף עוד כמה עשרות יחידות דיור.

יוסי חביליו:

באמת?

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

לך פה.

יוחנן וייצמן:

תשמע, אני עברתי פה על הדוחות,

יוסי חביליו:

כן, ומה עמדת מהנדס העיר? ניתן לו אה?

אמנון ארבל:

לא.

יוחנן וייצמן:

יוסי, אני כעת באמצע. אני עברתי על שני הדוחות, גם על ה – 31,

יוסי חביליו:

רגע, יהודה תקשיב זה מעניין מה שהוא אומר, יוחנן, אני רוצה לשמוע אותך.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יוסי חביליו:

שנייה חבר'ה.

יוחנן וייצמן:

יש פה שני דוחות כלכליים, אחד הוא מבקש עוד 31 דירות, זה 675 אלף שקל רווח לכל דירה לקרן תחזוקה, בוא נגיד אפשר להתווכח, אבל אפשר לחיות עם זה. אני מדבר על הדו"ח הראשי שלו, של השמאות. הוא בא ואומר, אני עושה, אני רוצה לעמוד בתקן 21, בא שמאי, בא שמאי ונתן לו, אלא מה היה, התקן 21 הזה, לא מתבסס על תמורות רגילות לדיירים, אני שלחתי כעת לכל חברי הוועדה את זה, שלחתי את העמודים הרלוונטיים, הוא מקבל 50 מטר, ההוא 70, הוא נתן, יש פה כאלה

שיכול להיות שאפילו מקבלים מאה אחוז. זאת אומרת אנחנו מוכנים לאפשר פניות, זה בסדר. אבל שתקן 21 יהיה הוגן, אתה עושה להם סיבוב אתה נותן קודם כל מאה אחוז, עכשיו אני לא יודע אולי בכלל דייר מחזיר לו, אני סתם אומר. לא שזה,

יוסי חביליו:

אולי מה?

יוחנן וייצמן:

אולי הדייר בכלל מחזיר לו.

אמנון ארבל:

מה? מה אתה אומר שבתקן 21 מחושב יותר (לא ברור) אחרים לדירה?

יוסי חביליו:

כן.

יוחנן וייצמן:

ברור, יופי,

אמנון ארבל:

בתקן,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאמרתי כן,

יוסי חביליו:

כן,

יהודה פרוידגר:

מה שהוא הגיש.

יוחנן וייצמן:

אני אומר שלחשב את התקן, אני חושב ככותרת, עוד לפני כל דבר,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

ההחלטה צריכה להיות הוועדה דורשת, הוועדה אישרה את זה, המליצה על ההתנגדויות, הוא מקבל על זה גם פטור מהיטל השבחה על זה, המליצה על ההפקדה, סליחה, הוא מקבל,

יהודה פרוידגר:

לא, גם יכול להיות, שכל החתימות שיש לו, בגלל שהוא הבטיח להם.

יוסי חביליו:

בדיוק.

יוחנן וייצמן:

יכול להיות,

יוסי חביליו:

הרי יהודה,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים,

יוסי חביליו:

יהודה, יש פה רישיון של וועדה מחוזית, כי אנחנו חלקים,

יוחנן וייצמן:

אנחנו פראירים,

יוסי חביליו:

להדפיס כסף. עכשיו מה קורה עם היזמים?

יוחנן וייצמן:

פעמיים כסף, לא פעם אחת.

יוסי חביליו:

הם מבינים,

יוחנן וייצמן:

גם האזרח, גם ההוא,

יוסי חביליו:

אתה נותן לי רגע להמשיך,

יוחנן וייצמן:

סליחה.

יוסי חביליו:

עכשיו מכיוון שהיזמים מבינים את זה, אז הם מתנפלים על הדיירים, היזם שיחתים, הוא יזכה בפיס. ואז אני אתן לך את זה, ואני אתן לך את זה, אנחנו רואים את זה, רואים את זה, רואים בכל מקום. עכשיו אם אני יזם. אני אומר מחר יעלה לך (לא ברור) ויעצור לי את הכול, אני חייב מהר מהר.

יוחנן וייצמן:

פה את המספר מולי.

אמנון ארבל:

אני מסתכל, איפה? איך מסמך?

יוסי חביליו:

אז אני יותר קיצוני מיוחנן, אני מוכן להצטרף אליך בזה.

אמנון ארבל:

לא בטבלת איזון,

יוחנן וייצמן:

לא, לא בטבלת איזון. לא, יש פה דו"ח כלכלי, יש דו"ח שמאי,

יוסי חביליו:

עכשיו הוא ירצה לבנות בתנאים האלה. אז שיעביר לנו חוות דעת, בוא נראה.

יהודה פרוידגר:

חוות דעת.

יוסי חביליו:

נכון, אבל לא,

אמנון ארבל:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

אתה צודק, השני. הזה, הראשון זה רשות (לא ברור).

יוסי חביליו:

כן, של שפיר, כן,

יוחנן וייצמן:

קצת הוא משווה את זה לזה, עבודה יפה מאוד להבדיל מ - ,

יוסי חביליו:

זה 18 מיליון,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב גם המחיר של, 30 בסדר. בוא נגיד, אני מוכן שלא ימכרו שמה בהרבה יותר מ – 30.

רותם פסו:

זה כאילו,

יוסי חביליו:

אם ההוא שהיה זוכה ב – 150,

יוחנן וייצמן:

כן.

יהודה פרוידגר:

הוא אומר לוחצים עליו.

יוסי חביליו:

לוחצים עליו.

יוחנן וייצמן:

לאשר לו ב – 25 מטר,

יוסי חביליו:

עכשיו אני רואה חרדים שגרים פה במוסררה. פי 2,

אמנון ארבל:

התנגדויות זה יהיה בסדר, מה זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

סעיף 10.3,

יוסי חביליו:

תחלק, מוסררה זה נהיה בית הכרם?

יוחנן וייצמן:

מה? 47,

יוסי חביליו:

22, ועוד תוספת. אתה מבין? תקליט אותי, יתבעו אותי נראה, מגזים.

אמנון ארבל:

יש פה תכנונית, ואין לך שאלה קניינית.

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שים לב בוא, בואו נלמד מה הוא נותן,

אמנון ארבל:

כן,

יוחנן וייצמן:

שטח סטנדרט,

יוסי חביליו:

אני הלכתי בשתי,

יוחנן וייצמן:

חברים יש לכם את זה על הקיר. אמי העלה, שטח הדירה קיימת תוספת 35, הלאה, עם 8.14 אתה כבר מקבל 43, מה זה כולל? תמשיכו. פשוט תגלול את זה, זה הכול. זה פשוט הזיה. וכל זה הוא מקבל הם רווח של 18%,

עמנואל זלטס:

בלי היטל השבחה.

יוחנן וייצמן:

בלי היטל השבחה, למה?

יוסי חביליו:

בקיזור, זה שוד הציבור.

יוחנן וייצמן:

ה – 25 מטר אני מוכן, אנחנו רוצים לעודד פינוי בינוי,

אמנון ארבל:

מה זה מקסיקו 8, 14?

יוחנן וייצמן:

אבל בן אדם מגדיל את הנפח, אז הוא עושה 18%, בעצם מקבל פה,

יוסי חביליו:

הוא עובד עליך שהוא עושה את זה בצורה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בחיד.

רותם פסו:

8.14 זה המתחם.

יהודה פרוידגר:

ככה הם מבטיחים לחתימות, ככה,

יוסי חביליו:

לא,

יוחנן וייצמן:

שיתחרו על דברים אחרים.

יוסי חביליו:

אבל יוחנן,

יוחנן וייצמן:

שיתחרה על אחוז הרווחה פחות שלו, לא אכפת לי.

יוסי חביליו:

אני אומר לך,

יוחנן וייצמן:

הוא מגדיל, אני יכול לתת, הייתי נותן להם 400 מטר,

יוסי חביליו:

יוחנן, הוא הביא חוות דעת שמאי שגם ב – 25 מטר הוא צריך 80 קומות, הוא יביא. אבל אני רוצה שבינתיים הנכסים גם יביאו חוות דעת שמאי.

יוחנן וייצמן:

מהנדס העיר יביא לך כזה.

יוסי חביליו:

מהנדס העיר זה, הוא בשבילי זה היזם. מאז חסבון, אני לא מאמין לאף אחד.

יוחנן וייצמן:

אתה צודק,

יוסי חביליו:

אני הבאתי חוות דעת שמאית בחסבון, שאומר שזה היה מופרז. בוא נראה מה יהיה. לא, חסבון בינתיים בוועדה המחוזית, אבל הבאתי חוות דעת שמאי בהתנגדויות, עכשיו בחיסדא הבאתי חוות דעת שמאי, זה בוועדת ערר,

יהודה פרוידגר:

בקוקייה לא הבאת?

יוסי חביליו:

קוקייה אני לא הייתי,

יוחנן וייצמן:

קוקייה נפל בבית משפט,

יוסי חביליו:

נפל בענק. אבל היא לא קיבלה את הייצוג שלה.

יוחנן וייצמן:

אפשר להתווכח על השופטת שמה, בסדר.

אמנון ארבל:

14 ו 8,

יוסי חביליו:

דווקא אני (לא ברור) אחרת.

רותם פסו:

זה המתחם, אמי,

יוחנן וייצמן:

לא, זה בתוך, חוץ מ – 43 אתה מקבל עוד ים של דברים. 40% מרפסת פתוחה, אתה מקבל 40 אלף שקל מתנה.

יוסי חביליו:

ההוא לפחות לא פסק הוצאות, שהייתי צריך לשלם מהכיס.

יוחנן וייצמן:

של 15 מטר מרפסת כל אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להוריד ל – 25?

יוחנן וייצמן:

כן, אני אומר לך תקן 21 לפי 25 ואני חושב באמת זה צריך להיות כתוב על הדלת של יואל אבן, על הדלת של אמי ארבל.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין את המשמעות של זה?

יוחנן וייצמן:

מה?

אריאל גולן:

מה שאישרת ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

50%,

עמנואל זלטס:

חצי מהפרויקט.

יוסי חביליו:

נכון.

יוחנן וייצמן:

נכון.

יוסי חביליו:

נכון, אז מה זה אומר? שאני אחזור על מה שאני אומר כל פעם?

אליעזר ראוכברגר:

50%.

אריאל גולן:

לא, אבל פה, עשרות פרויקט שאשרת,

יוחנן וייצמן:

ואם עבדו עלינו, ולא תפסתי את זה, זה (לא ברור) התייחסתי.

יוסי חביליו:

אז זה אומר שאתה תראה, יואל אבן פה, זה מה שזה אומר.

עמנואל זלטס:

רגע, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מגיע לבן אדם פטור מהיטל השבחה,

עמנואל זלטס:

יוחנן, זה יותר, זה יותר יפה.

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

תראה את סעיף ח',

יוחנן וייצמן:

ראיתי, קראתי את הכול, את המילים קראתי את הכול, שלחתי את זה לכל חברי הוועדה.

עמנואל זלטס:

שתי (לא ברור).

יוסי חביליו:

לא, אתה מבין, הם עובדים עליך בעקיפין, אם אין מישהו כמו יוחנן יסודי שקורא את זה. לא, כי הוא חייב להתחרות עם היזם השני, אתה מבין? הוא חייב להציע יותר.

יוחנן וייצמן:

מצוקה, הקבלנית החתימות במלחמת העולם, אני מסכים.

מרים סלע:

בסדר, אנחנו צריכים,

יוסי חביליו:

כולל שקרים ורמאויות,

מרים סלע:

אתה צודק,

יוסי חביליו:

ואיומים,

אריאל גולן:

זה אותו דבר גם בגת.

יוחנן וייצמן:

מה?

מרים סלע:

לא, אני אומרת שאתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

מה (לא ברור)?

יוסי חביליו:

ראינו זה אותו אחד,

מרים סלע:

לטובת הציבור.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יוסי חביליו:

זה אותו אחד,

אליעזר ראוכברגר:

זה אומר שהוא מנסה לעשות בכניסה בהר נוף את הפינוי בינוי.

אריאל גולן:

זה גם לא עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

החברים של יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אצל הגורים.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוסי חביליו:

אבל יוחנן, שלחו לי שיש,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבטיח,

יוסי חביליו:

יוחנן, שלחו לי שהרבנים גם מתחילים להתנגד לרמאויות האלה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

יוסי חביליו:

אז איפה אתם?

יוחנן וייצמן:

בסדר,

יוסי חביליו:

גם באים נגדכם, נגד ש"ס.

אליעזר ראוכברגר:

אדם ולא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

שתי דירות, נותנים לו דירה מתנה? בוא, אנשים לא עומדים בפיתוח, מה?

יוסי חביליו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה מיליונים. זה מיליונים.

יוסי חביליו:

על חשבון הציבור.

אמנון ארבל:

אנשים נורא (לא ברור), אנשים רוצים כמה שיותר.

יוחנן וייצמן:

נכון. אין לי טענות לאזרח הקטן בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

מה יעשה אדם ולא יחטא? בחיך, מציעים לו דירה בחינם.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מתנה,

יוסי חביליו:

טוב, אבל הוא לא חותם.

אליעזר ראוכברגר:

במקומות האלה,

יוסי חביליו:

הוא לא חותם.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה שתיים, שתיים וחצי, שלוש (לא ברור),

יוסי חביליו:

אנחנו החוטאים.

אליעזר ראוכברגר:

אני דיברתי על מי שחותם, דיברתי על החותמים.

יוסי חביליו:

לא, אתה אומר מה יעשה אדם ולא יחטא,

מרים סלע:

אז אם לא,

יוסי חביליו:

הוא לא חותם.

אריאל גולן:

יוסי, גם אתה היית חותם אם היה לך כזה.

יוחנן וייצמן:

נכון. אני לא רואה את עצמי שלא,

יוסי חביליו:

אני לא יודע,

אריאל גולן:

אני בטוח שכן.

יוחנן וייצמן:

היו מציעים שתי, כפול על הדירה שלי, לא היה חותם?

יוסי חביליו:

אני אומר לך אני,

יוחנן וייצמן:

היית מאשפז אותי.

יוסי חביליו:

אני באים אלי יזמים ברמת שרת, שהם רוצים שאני אהיה המנהיג של האנשים שמה, והם מציעים לי אקסטרוות, אני אומר להם – תקשיבו טוב, אני אל תדברו איתי בכלל, אני נגד. הם חושבים שאני, שהם יציעו לי בוחטה, ואז אני אשכנע את האנשים. אמרתי להם - אל תבואו אלי בכלל, אני נגד. אז אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע לדחות את התוכנית לגמרי.

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לדחות את התוכנית,

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לאשר,

יוסי חביליו:

אני מצטרף.

יוחנן וייצמן:

זה,

יוסי חביליו:

אין לנו ברירה, יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע גם בגלל ההתנגדות של נכסים, וגם בגלל מה שכל יוחנן אמר כל ההתחייבויות האלה של, מופרזות בצורה בלתי רגילה.

אריאל גולן:

זה יכניס את כל המערכת,

יוסי חביליו:

ואני אומר לכם אם, אם המחוזית תאשר,

אליעזר ראוכברגר:

שיביא,

יוסי חביליו:

את זה ככה, בוא נלך לבית משפט.

אליעזר ראוכברגר:

עזוב עכשיו, למה אני צריך?

יוסי חביליו:

לא, כי אמי אומר לך, המחוזית תדון, אז הנה אנחנו רוצים לדחות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

המחוזית תדון זאת זכותה המלאה, זה (לא ברור) וזה בסדר.

יוסי חביליו:

בסדר, בוא ננמק.

אליעזר ראוכברגר:

בכל אופן צריך לנמק את זה במה שאמר יוחנן,

יוסי חביליו:

בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

פלוס הנושא של ההתנגדות של,

יוסי חביליו:

בדיוק, יפה יוחנן, כן, יפה, אני בעד. אין ברירה,

אליעזר ראוכברגר:

ילכו למחוזית מה שיעשו.

יוסי חביליו:

יוחנן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוסי חביליו:

אין ברירה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

יוחנן וייצמן:

לנסח את זה לא טוב.

אליעזר ראוכברגר:

אז תשמע, לא בכל דבר אני מסכים איתך, אבל פה ההגזמה היא באמת טו טו טו – מאץ',

מרים סלע:

לא, גם שחור על גבי לבן.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, נכון. אז אם כל החברים מסכימים, וכולם בעד.

יוסי חביליו:

כן, תהיה איתנו.

יהודה פרוידגר:

מחסן שמשמש למגורים?

אריאל גולן:

פה אחד.

יוסי חביליו:

הנה תרשום פה אחד כל הסיעות, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7,

אליעזר ראוכברגר:

לא קשור לסיעות, החברים מה?

יוסי חביליו:

לא, שאם מחוזית תלך נגדנו, ומישהו ירצה להביא את זה כדי להליך, יש לו פה משמעות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. מקובל? פה אחד?

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

בוא תנסח את זה טוב.

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה הלאה, צריך לנסח, לנמק.

יוסי חביליו:

צריך לנסח, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

תנסח.

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב את זה,

אמנון ארבל:

אני אנסח, אני אכתוב.

עמנואל זלטס:

לייזר, גם יכניס את זה.

יוסי חביליו:

אמי, מתי תכתוב,

אמנון ארבל:

מכל הסיבות שעלו כרגע.

עמנואל זלטס:

את ההחלטה של ההצטרפות להכניס פה?

יוסי חביליו:

של יוחנן,

יוחנן וייצמן:

תכתוב את זה יותר, מה?

יוסי חביליו:

גם של הנכסים.

עמנואל זלטס:

כל מה שיש, שצריך לבחון את, הוועדה לא חושבת שצריך לפטור.

יוחנן וייצמן:

ברור,

עמנואל זלטס:

להוסיף גם את זה.

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב, אמי, תכתוב עכשיו את העקרונות של הדברים, ואחר כך,

אמנון ארבל:

הנושאים התכנוניים,

יוחנן וייצמן:

לא, נצרך לנסח אותם במהלך היום, אני לא, נביא החלטה מושכל,

אמנון ארבל:

בנושא של התמורות, ובנושא של הנכסים,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

עמנואל זלטס:

שמישהו מצטרף, או לא מצטרפים, אתה רוצה להכניס את זה?

אמנון ארבל:

לא, לא הצטרפנו,

עמנואל זלטס:

זה לא היה,

יוחנן וייצמן:

עוד דבר שאני, עוד דבר רק,

עמנואל זלטס:

הפוך.

יוחנן וייצמן:

בניסוח אדוני היו"ר, שהטעו אותנו בהפקדה, לא זה התוכנית של (לא ברור).

אמנון ארבל:

מאיזה בחינה?

יוחנן וייצמן:

את הסעיף הזה אני אומר אפילו לתמליל, שלא, אם אנחנו המלצנו בהפקדה, הוא מקבל פטור מהיטל השבחה.

אמנון ארבל:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

ככל ש - , אין המלצת הפקדה, אין פטור מהיטל השבחה.

אמנון ארבל:

לא, זה לא מדויק.

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, שלו זו,

אמנון ארבל:

(לא ברור) להשבחה נובע מהכרזה, הכרזה לא קשורה ל - ,

יוחנן וייצמן:

הייתה פה הכרזה?

אמנון ארבל:

רגע, שנייה, הכרזה לא קשורה להחלטה של הוועדה המקומית,

עמנואל זלטס:

קשור, קשור,

אמנון ארבל:

זה מכתב של מהנדס העיר.

עמנואל זלטס:

לא, כתוב, וועדה מקומית כתוב, כתוב הוועדה המקומית מחוזית, כתוב,

יוחנן וייצמן:

של (לא ברור).

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אמנון ארבל:

גם וועדה מקומית?

עמנואל זלטס:

כן, גם מקומית, גם מחוזית.

יוחנן וייצמן:

לא, או או או או.

עמנואל זלטס:

אם אנחנו לא מחליטים, לא, גם, תסתכל.

יוחנן וייצמן:

גם וגם?

עמנואל זלטס:

כתוב,

אמנון ארבל:

אתה צודק סליחה, במה שהיה בדיון שלא היה דיון בוועדה מקומית, ועכשיו רוצים הכרזה ו - , (לא ברור).

עמנואל זלטס:

זה גם וגם, גם וגם.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שיהיה ברור,

יהודה פרוידגר:

גם אם יעשו שלא יהיה היטל השבחה.

יוחנן וייצמן:

לא, אבל רק בשלב ההפקדה, היות והפקדנו החלטנו להפקיד, יכול להיות,

עמנואל זלטס:

כן, שאלה טובה,

יוחנן וייצמן:

שאנחנו בבעיה,

עמנואל זלטס:

שאלה טובה.

יוחנן וייצמן:

שאלה,

עמנואל זלטס:

שאלה טובה, לא בטוח.

ישראל קלרמן:

אני לא חושב שיש, שיעשו אחרי הפקדה, יעשו משהו אחר, מה? יפקידו משהו אחר ממה שאישרנו?

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית המליצה על תוכנית, המחוזית החליטה,

ישראל קלרמן:

המחוזית,

אליעזר ראובברגר:

ההפקדה במחוזית.

יוחנן וייצמן:

פה, אנחנו הצבענו לאשר, פעם אחת המלצנו לדחות, בגלל רותם. פעם שנייה החלטנו לאשר,

עמנואל זלטס:

התחלתי להבין.

יוחנן וייצמן:

פעם שנייה.

ישראל קלרמן:

בצורה אחרת,

יוחנן וייצמן:

זה תוכנית מסוימת, זה לא התוכנית שלפנינו בכלל.

רותם פסו:

מה לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

רותם, איפה רותם? יש לך מה להוסיף?

רותם פסו:

תשמעו, בחברתי, לא הייתה שמה התנהלות הכי, הכי טובה.

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

אין בעיה,

יוחנן וייצמן:

גם מאה אחוז לא התנהלות טובה?

רותם פסו:

לא נראה לי שזה מפתיע אתכם כל כך. אבל, זאת אומרת את זה,

ישראל קלרמן:

אתה יכול לכתוב שגם רותם מתנגד בקטע הזה.

יהודה פרוידגור:

דווקא בזה כן בקפיטל הרבה פעמים יש להם ביקורת.

רותם פסו:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

לא,

רותם פסו:

מנסים, מנסים, מנסים, לפעמים מצליחים, לפעמים לא.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

לא, רותם אומר ש - ,

אמנון ארבל:

היית רוצה להוסיף משהו בשלב הזה? רותם.

ישראל קלרמן:

הוא אומר,

אמנון ארבל:

רותם,

יוחנן וייצמן:

אל תקרא לזה, ביטול ההחלטה.

רותם פסו:

כן,

אמנון ארבל:

היית רוצה להוסיף משהו עכשיו (לא ברור) ניסה עדיין לפרוטוקול?

רותם פסו:

לא, בשלב, לא, הדבר היחיד שאנחנו לא קיבלנו שם זה הסכמת נציגות באחת הבניינים,

יוחנן וייצמן:

נראה לי,

ישראל קלרמן:

הוא אומר שלא היה.

יוסי חביליו:

עזוב, אם זה,

יוחנן וייצמן:

בהחלטת ההפקדה.

יוסי חביליו:

אבל עזוב, לא צריך להכניס את זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא מקבלים את החלטת ההפקדה, כאילו החלטה, התוכנית שהופקדה, התוכנית שהומלצה ע"י הוועדה המקומית להפקדה, אינה התוכנית שבפנינו.

אמנון ארבל:

לא, זה לא,

יוסי חביליו:

עכשיו יש, מה המצב (לא ברור)?

יוחנן וייצמן:

אל תיכנס להכרזה, אתה נכנס,

אמנון ארבל:

הבנתי, הבנתי.

יוסי חביליו:

יש לך טעות כתיב במבטלת מימין.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה תמיד ככה זה.

אמנון ארבל:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

נתקן את זה אחרי זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ההכרזה לא קשור עכשיו, הכרזה זה בסוף.

יוחנן וייצמן:

לא,

יוסי חביליו:

לבטל,

אליעזר ראוכברגר:

הכרזה זה בסוף, לא עכשיו.

אמנון ארבל:

אני עובר על זה אחר כך, אל תדאג.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

טוב, תיק 5 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

תוכנית 1397850

אמנון ארבל:

תוכנית 1397850,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, שנייה, יש לנו התנגדויות. בוא נעצור אותם.

אמנון ארבל:

כן. 1 בסדר היום.

יוסי חביליו:

מה זה? אליעזר, מתי אני יכול להגיע?

אמנון ארבל:

מתי אתה יכול.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, מה אני עובד פה עם סטופרים?

יוסי חביליו:

בערך.

אליעזר ראוכברגר:

למה אף אחד לא שואלת את זה מהחברים פה, רק אתה?

יוסי חביליו:

כי אם נשארים, אני מעדיף לעשות משהו אחר בינתיים,

אליעזר ראוכברגר:

אז תישאר,

יוסי חביליו:

אני מבקש לא להישאר.

אליעזר ראוכברגר:

זכותך, אני לא,

יוסי חביליו:

אריאל, איפה אריאל?

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

יוסי חביליו:

יוחנן, תקרא לי ש - ,

תוכנית 1439777

אמנון ארבל:

תוכנית 1 בסדר היום, תוכנית 1439777, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית,

אליעזר ראוכברגר:

חברים.

אמנון ארבל:

פרי חדש 57 זיכרון משה, תוכנית שמציעה תוספות לבניין הקיים, יש פה התנגדות של, יש פה התנגדות אחת של שכן שגר בבניין הצמוד, ברחוז אלגזי 28, אני אראה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

מה ההתנגדות שלו? אני רואה שיש פה כמה התנגדויות.

אמנון ארבל:

שתי התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

שתיים, כן,

אמנון ארבל:

שתי התנגדויות. הראשון גר בבניין הצמוד, מסתיר את חלון דירה,

יוחנן וייצמן:

57 הבניין שבולט על השביל?

אמנון ארבל:

זה 57, מה זה בולט על השביל? זה, זה המפה.

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אמנון ארבל:

בסדר?

יוחנן וייצמן:

יש שמה את המרפסות התלויות.

יוסי חביליו:

סליחה, מה? איפה מיכל? הלכה. אז יוחנן, ברגע שמסיימים את ההתנגדויות, תקרא לי.

יוחנן וייצמן:

אני מקווה שאני אזכור כן,

יוסי חביליו:

אילנית.

יוחנן וייצמן:

אם אני פה, אני עושה את זה.

יוסי חביליו:

מרים גם פה, שמת גיבוי,

אמנון ארבל:

בואו תיכנסו בבקשה. כולם יקראו לו.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע תמיד כמה (לא ברור) כל אחד סומך על השני.

מרים סלע:

התעוררות לא האיחוד הירושלמי.

אליעזר ראוכברגר:

יש מתנגדים?

אמנון ארבל:

כן, כן, יש.

אליעזר ראוכברגר:

אז למה הם לא יושבים?

אמנון ארבל:

אתם המתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, המתנגדים שישבו בבקשה.

אמנון ארבל:

בוא שבו בבקשה. אפשר לשבת בבקשה חברים. אפשר לשבת? חבר'ה אפשר לשבת בבקשה? לוי יצחק נמצא פה?

יצחק לוי:

כן,

אמנון ארבל:

מי זה לוי יצחק?

יצחק לוי:

אני,

אמנון ארבל:

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מציג את ההתנגדות? בבקשה.

יצחק לוי:

מה?

אמנון ארבל:

בבקשה תציג את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

תציג את ההתנגדות שלך.

עמנואל זלטס:

דבר,

רותם פסו:

תציג את ההתנגדות.

יצחק לוי:

כן, הם בנו מרפסת לידי בבניין לידי, את כל הבניין הזה שלא כחוק, ושנגד האנושיות שבכלל שיכול להיות יהודי, אפילו חילוני (לא ברור) חרדי, זה התחיל בעצם ע"י שאני מיד אחרי החתונה שלי, חתמו, ביקשו ממני מאחד החברים של הבן אדם הזה, קוראים לו מינצברג, גם הוא מינצברג, וכל (לא ברור) האלה,

ישראל קלרמן:

מה? חמורים?

יצחק לוי:

לא, יותר גרוע מחמורים.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא, עזוב יהודה,

יצחק לוי:

כמוני, אם יש אחד תגידו לי, אחד בארץ ישראל. להחתים, אני מיד אחרי החתונה שלי כמו תמים, לחתום על רחוב, שתי רחובות לידי. (לא ברור) אני גר, אני גר שתי רחובות לידי, מי שמכיר את האזור, ואני מיד החתונה יבקשו ממני עוד פעם, ועוד פעם, ועוד פעם, לא, אני. את השתי רחובות האלה לידי, אז בקיצור, בסוף אמרו לי שככה זה הולך החוק, כי לבנות בשתי, כל האזורים צריכים לבנות. בקיצור כל אלה צריכים לחתום. אחרי זה הלכתי כמה ש - , תקופה ארוכה, ראיתי שכתוב רחוב פרי חדש זה במקום חפץ חיים, זה שתי רחובות בכלל, זה שתי, כמו שאתה אומר, זה שתי רחובות רחוב מרחק עד היום, הרחוב הזה נקרא חפץ חיים, זה היה הטעות הראשונה מיד אחרי החתונה שלי, בגלל זה הם קופצים עכשיו על הזה, אנחנו מדברים על רחוב חפץ חיים צמוד לבניין שלי, אין כזה דבר, שהם בנו, בניין מול, של השירותים שלהם מול המטבח שלי, גם היה לי שתי חלונות, אני גר באזור הזה 49 שנה, פחות שלוש חודשים, אני מכיר את הבניין הזה, מכיר את הבניין הזה לפני שאני (לא ברור), החיידר של עץ חיים. לא (לא ברור), כל הבנייה, היה לי שתי חלונות שמה, ועוד כזה קטן כזה ש - , כי זה אמור ככה, בקיצור שני חלונות של המטבח ושל השירותים, שנים, שנים, כשהייתי ילד קטן, גם כשבנו את זה נראה לי התחלת הבניין היה לפני נולדתי, אני זוכר שהייתי ילד קטן אז המשיכו עוד חצי השני, על מנת שיותר רחוק, כאילו זה הבניין היה השני, היה שמה חיידר של עץ חיים, כולל איזה מסורת קראו לזה מסוגרת, הרב משה חיים (לא ברור) שלמד שמה, הוא היה המלמד שלי. והיה שמה שנים חלונות. אני קניתי את הדירה, כל מי שבדק את זה, יש שמה חלונות, עו"ד הכול בסדר. פתאום להגיע, הבית שלו קוראים לזה (לא ברור) אמרתי לו, אני לא יודע מי זה אהרון מיצבה, לפני שנה כבר, אני כבר צדיק אני. ושמו הסתירו שתי חלונות, גם של השירותים, גם של המטבח, ועוד יותר של כל השטח שלהם לא היה להם איפה לשים את השירותים שלהם 5 חדרים, 5.5 או 6 חדרים מול המטבח שלי, אין שום ברירה. כל הדירה הולכת כמו פה, אז פה יש 5 חדרים, כולם מבינים של דירה ארוכה וצרה, מזרח, מערב, כל החלונות קיר ארוכה וצרה, דירה גדולה של 50 פלוס, 50 ו - , איך אומרים? מטר, (לא ברור) 60, 60 זה כל הדירה הגדולה שלי ש -

ישראל קלרמן:

כמה המרחק?

יצחק לוי:

צרה.

ישראל קלרמן:

כמה המרחק מהדירה שלך לדירה שלו?

אליעזר ראובברגר:

תסתכל,

יצחק לוי:

כלום,

עמנואל זלטס:

אתה יכול להראות פה איפה זה?

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

יצחק לוי:

אין פה אנושיות.

ישראל קלרמן:

אני שואל, אני שואל את אמי.

יצחק לוי:

אני יודע יש רחובות, ששמים את כל השטח ככה, רחוב, רחוב הזה הולך ישר ככה, בסדר. מי שאומר, אני אביא אנשים, בואו תראו לא,

יוחנן וייצמן:

אדוני, אתה יכול להראות לנו הבניין איפה הוא גר?

יצחק לוי:

הם שמו בניין כזה אדיר (לא ברור) את השני. אין כזה מוסר בכל העולם, חוץ (לא ברור) כאלה. ילך בניין כמו נגיד רחוב חפץ חיים, או רחוב פרי חדש הולך, לא אחד ככה. פה אפילו שני הבניינים, יש לנו בניין אחד שזה היה תמיד. ילד כשהייתי קטן, למדתי שמה בחיידר, ואז תמיד, היה שנים, שנים, אחר כך 5 שנים אחרי שקניתי, לפני 5.5 שנים בערך, אז התחילו, אז התחילו לבנות. הרשעים האלה, בשלוש חודשים בנו את זה, ו – 4.5 כבר היה, 4, 5 מנופים לבנות את זה ככה, ככה, צ'יק צ'יק ואז אולי (לא ברור) שישנתי (לא ברור), למה? קיבלנו את זה בהתחלה, בסוף הלילה כמו בבית המקדש, כדי להציג את השני. (לא ברור) האלה.

אריאל גולן:

די, די,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל,

יצחק לוי:

מה? די? אתה צודק, אין לך חלונות בבניין, רק מזרח ומערב, צר וארוך, והשירותים להם, בלוק אחד כמו כל, חדש הולך ככה, כל נגיד, כל מלכי ישראל הולך ככה, אני לא אגיד. אבל פה רק שתי בניינים, הבניין הצמוד, אתם יכולים לראות הבניין שלי הולך ככה, הבניין שלהם הולך צר לא בנו את הבניין, 5 חדרים,

אליעזר ראובברגר:

תודה, תודה רבה. תודה רבה,

יצחק לוי:

רק דבר אחד (לא ברור), יש כאן דבר בפרשת שופטים לא תיקח שוחד.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

יצחק לוי:

בזמננו היה רשעים שנקראים עץ חיים, והם נתנו הרבה שוחד נודע לי מזה, והם הלכו אחרי זה נפלו, כולם יודעים שעץ חיים, רבנים גדולים בזמני, כשהתחילו לבנות.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

יצחק לוי:

היה נודע שעץ חיים,

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה, תודה רבה, תודה.

יצחק לוי:

ולא (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

יצחק גרשון ושרה בלומנטל. תודה רבה. אדוני, סיימת, סיימת. תודה רבה.

יצחק לוי:

רק אלה שחיים על כסף של אחרים,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יצחק לוי:

שימותו מיד (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תודה, בלומנטל, נמצא פה בלומנטל?

ישראל קלרמן:

בלומנטל.

אליעזר ראוכברגר:

בלומנטל נמצא פה?

יצחק לוי:

הנאצים האלה,

ישראל קלרמן:

מי זה בלומנטל? אמי, אמי.

יצחק לוי:

אבל זה מסריח מהשירותים שלהם.

ישראל קלרמן:

אמי,

אליעזר ראוכברגר:

בלומנטל,

יצחק לוי:

דירה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אדון, אם לא תפסיק אני אוציא אותך, אם לא תפסיק אני אוציא אותך.

יצחק לוי:

המזונות שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא תפסיק.

יצחק לוי:

(לא ברור) האלה. יש להם אלה, הם היו בכסף,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. בלומנטל נמצא פה?

יצחק לוי:

העירייה הזאת, עץ חיים בזמני,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אדוני סליחה, אתה יכול להוציא אותו

יצחק לוי:

כולם יודעים שהוא שקרנים ורמאים.

אליעזר ראוכברגר:

אדון מאבטח בבקשה תוציא אותו.

יצחק לוי:

לי הם הצליחו להציק, שהם יעשו,

אליעזר ראוכברגר:

או שתשב בשקט או שתוציא אותו,

יצחק לוי:

זה ממילא ימותו.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. בלומנטל, תודה רבה. כן בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אתה רוצה את המקום שלי?

ישראל קלרמן:

הוא רוצה שאשתו.

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר. אין בעיה. או יצחק יהושע ושרה בלומנטל, בבקשה. כן,

שרה בלומנטל:

אני שרה בלומנטל,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

שרה בלומנטל:

זה בעלי יצחק יהושע.

אליעזר ראוכברגר:

חברים, בואו תתנו לגברת לדבר, כן.

שרה בלומנטל:

שלום אני שרה בלומנטל, זה בעלי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרה בלומנטל:

זה אימא שלי,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

שרה בלומנטל:

אנחנו גרים ברחוב אלגזי 28, יום אחד ראיתי פוליגל, שהולכים לבנות בבניין ליד. הבניין ליד
הולכים לבנות שני קומות ליד הבניין שלנו. ברגע שייבנו שני קומות, נצמד לדירה שלנו. והבניין יהיה
מודבק לבניין שלנו, אז החלונות שלנו ייחסמו לגמרי, עכשיו הכיוון,

יהודה פרוידגר:

מה המרחק בין הבתים?

שרה בלומנטל:

כלום, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

יהודה, יהודה, עוד מעט, תשמע,

אליעזר ראוכברגר:

יהודה, נו עזוב,

שרה בלומנטל:

לפי מה שאני הבנתי,

אליעזר ראוכברגר:

המרחקים שם.

שרה בלומנטל:

הולכים להצמיד.

ישראל קלרמן:

להצמיד, להצמיד.

שרה בלומנטל:

להצמיד הקיר שלנו, הקיר שלהם. אותו קיר לשני הבניינים שמה יש לי כיוון אוויר.

ישראל קלרמן:

אל תעשו שני דיונים, לייזר.

עמנואל זלטס:

הם פה בזה?

דוברת לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל.

ישראל קלרמן:

עמנואל, ו - , את בעלה.

יוחנן וייצמן:

דקה אחת יסביר לנו מה קורה,

ישראל קלרמן:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה, חכה רגע,

ישראל קלרמן:

נשמע אותה.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, ישראל, אל תעזור.

ישראל קלרמן:

לא, תגיד להם,

אליעזר ראוכברגר:

אל תעזור לי, אחר כך נשמע את ה - ,

ישראל קלרמן:

תגיד לבעלה.

אליעזר ראוכברגר:

בעלה מסתכל זכותו המלאה.

ישראל קלרמן:

לא, הוא לא מסתכל, הוא מתרחק.

אליעזר ראובברגר:

אחר כך, אחר כך נצטרך לשמוע את הצד השני.

ישראל קלרמן:

תן לנו לשמוע אותה.

אליעזר ראובברגר:

כן,

שרה בלומנטל:

ברגע שמצמידים את הבניין הזה. יש לי שמה, יש לנו שמה כיוון אוויר עיקרי מהבית, ועוד שני כיוונים קטנים, זה הכיוון אוויר העיקרי, זה האור, זה האוויר, זה השמש. ברגע שהם יחסמו את השלוש חלונות, יש לי שמה שלוש חלונות, ברגע שייחסמו את השלוש חלונות, אין לי אוויר, אין לי אור, אין איפה (לא ברור) הריח של הבית, יש לי ארגז של משפחתון, לא כל כך אפשרי לשים,

ישראל קלרמן:

עו"ד אילנית מיכאלי:

שרה בלומנטל:

כן ויהפוך לבית מחסן. וגם הדירה ירד בשווי שלו המון המון.

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז, תודה. תודה.

יצחק לוי:

בצורה אחרת.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אתה סיימת להיום.

שרה בלומנטל:

עכשיו גם בקשר לזה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרה בלומנטל:

שהבניין עצמו למטה ישן, ו - , אם ייצמדו אליה, צריך לבדוק שזה אדריכלים הכי טוב, שגם ככה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

שרה בלומנטל:

כזאת אפשרות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

אפשר לשאול שאלה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

דובר לא מזוהה:

אני רוצה להבין אם מועד (לא ברור) אבל לפי מה שאני מבין, אז ע"פ הזה לא היה שמה סגור עד הסוף. מה שהם הוסיפו את החלק,

שרה בלומנטל:

השני הקומות הראשונות,

יהושע בלומנטל:

את המטר (לא ברור). זה לא היה על פי חוק, זה היה הצמדה שהם עשו בגניבה, לפי מה שאני מבין. אם אתם חושבים אחרת, אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

אז שנייה, בוא נשמע קודם כל את הצד השני, ואז נראה.

אמנון ארבל:

זה החלונות האלה?

יהושע בלומנטל:

עכשיו הם רוצים,

שרה בלומנטל:

אנחנו החלונות,

אמנון ארבל:

אתה מדבר על זה?

שרה בלומנטל:

השלוש חלונות,

אמנון ארבל:

זה החלונות האלה, אבל החלונות האלה, הם קו בניין אפס של החלקה שלכם.

שרה בלומנטל:

אנחנו זה,

אמנון ארבל:

אבל אתם לא אמורים לפתוח חלונות בקו בניין אפס לחלקה שלכם.

שרה בלומנטל:

לנו יש שמה חלונות,

אמנון ארבל:

יש היתר בנייה לחלונות האלה?

שרה בלומנטל:

זה מה שיש חלונות.

דוברת לא מזוהה:

אין.

אמנון ארבל:

יש היתר בנייה לחלונות האלה?

דוברת לא מזוהה:

כשהם קנו את הדירה, הם קנו את הדירה, ככה עם שלוש,

אמנון ארבל:

זה לא נראה שזה חוקי.

דוברת לא מזוהה:

הם קנו.

יצחק לוי:

כילד קטן אני גר באזור.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה אדוני, סיימנו, תודה רבה.

יצחק לוי:

היה שמה חלונות תמיד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה מי משיב? אמי, תודה. מי משיב, משיבה?

אסתי קליין:

אני אשיב.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, אתה סיימת, זה לא תוכנית כבקשתך פה.

דוברת לא מזוהה:

אני אימא של שרה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, תודה. עכשיו הם, אחר כך תרצו ניתן לכם לדבר. כן.

אסתי קליין:

מדובר בבניין,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

אסתי קליין:

אסתי קליין.

אליעזר ראוכברגר:

את מה? עורכת הבקשה?

אסתי קליין:

מטעם עורכת הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה כן.

אסתי קליין:

אוקי, נמצא איתי נתן קרישבסקי מטעם עץ חיים. הבניין נבנה ע"י היתר בנייה, מדובר בבניין בקו אפס, עם,

אליעזר ראוכברגר:

מתי הוא נבנה?

אסתי קליין:

שזה קיר צמוד.

נתן קרישבסקי:

20 שנה.

דוברת לא מזוהה:

20 שנה.

אסתי קליין:

זה בניין די חדש. כן. ועליו עושה עוד תב"ע לתוספות, ואנחנו בעצם עכשיו מבקשים להגדיל את זה בהתאם למדיניות שיש היום באזור. אנחנו מתיישרים עם קירות קיימים מאושרים, מהיתר קודם, ומתב"ע מאושרת. החלונות שנפתחו בבניין ליד הם נפתחו ללא היתר, אין שום איזה סטייה ניכרת לפתוח חלונות בקו אפס, ומעבר לזה, שהם הוסיפו בניין שלם עוד שתי קומות בלי רישיון בכלל.

אליעזר ראוכברגר:

מתי נפתחו החלונות האלה? יש לך מושג?

אמנון ארבל:

במהלך השנים, יש התחייבות מטעם הבעלים האלה שפתחו את החלונות, שהם לא יגישו התנגדות במידה והם ירצו לעלות בבנייה,

יוחנן וייצמן:

את יכולה להציג את זה?

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא יש התחייבות? זה לא הם הבעלים?

יהודה פרוידגר:

לא,

ישראל קלרמן:

מה זה לא הבעלים?

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל, זה לא הם?

יהודה פרוידגר:

לא, הוא אומר כשהוא נולד כבר זה היה.

ישראל קלרמן:

לא, הוא אומר משהו אחר, שני חלונות אחרים.

אליעזר ראובברגר:

לא, בגלל שאם כן, הוא נכנס בנעליו. לכן אני שואל את זה,

נתן קרישבסקי:

לפני כשהם בנו, הם פתחו את החלונות במקום חתמו שיסגרו את כל החלונות שיש,

עמנואל זלטס:

מי זה כולם? איפה שהם גרים היום הבעלים חתם?

אסתי קליין:

הבעלים הקודמים,

עמנואל זלטס:

באותה דירה הבעלים הקודם חתם שלא.

רוחמה עוזר:

אני רוצה לשאול אותך, בתור בן אדם אתה מסוגל עכשיו לקחת דירה של זוג צעיר, שמש, אור, פשוט לעשות מזה בית סוהר, זה הולך להיות בית סוהר. אתם לא מבינים על מה אנחנו מדברים, איך יש לו לב.

דובר לא מזוהה:

הבעלים של (לא ברור).

יצחק לוי:

כן, שזה יהיה מסריח,

רוחמה עוזר:

לא, כשאנחנו קנינו, קנינו את זה ככה.

אריאל גולן:

אבל הוא התחייב התחייבות.

רוחמה עוזר:

אני לא מבינה איך בן אדם הולך לבנות עכשיו,

יצחק לוי:

עו"ד אמר לי,

רוחמה עוזר:

זאת אומרת שהוא לוקח את הדירה והופך את זה למחסן.

אריאל גולן:

אבל כמו שאתם בניתם, גם להם מותר לבנות.

רוחמה עוזר:

אנחנו לא בנינו, אנחנו קנינו,

אריאל גולן:

לא משנה,

יצחק לוי:

לא היה כתוב שום דבר,

רוחמה עוזר:

אנחנו קנינו, אני קניתי את זה עם הבת שלי, קנינו דירה עם שלושה, שלושה חלונות, איך בן אדם מסוגל. שעשו, אתה מסוגל לסגור חלונות?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי לך שאתה סיימת להיום.

אסתי קליין:

את לא בדקת לפני שקנית מה את קונה?

רוחמה עוזר:

לא אמרו לנו מילה.

אסתי קליין:

אף אחד לא,

רוחמה עוזר:

לא אמרו לנו מילה.

אסתי קליין:

היית צריכה לבדוק.

אליעזר ראוכברגר:

גברת קליין, גברת קליין הויכוח הוא לא ביניכם, כן,

רוחמה עוזר:

לא אמרו לנו מילה.

יהושע בלומנטל:

גם וגם.

אסתי קליין:

בתב"ע המאושרת כבר הייתה, כבר הייתה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ביקשתי ממך לא (לא ברור), אי-אפשר, גם לה מותר לדבר, לא רק לך.

אריאל גולן:

אסור להם לפתוח חלונות,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אריאל

אריאל גולן:

אז זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, אתה רוצה לדבר איתם? אריאל בבקשה בחוץ.

רוחמה עוזר:

כל החלק הזה.

אליעזר ראוכברגר:

גברת, גברת, בבקשה. תחזרי למקום כן.

אסתי קליין:

כשהם קנו את הדירה הם כבר התב"ע המאושרת הקודמת שיש לבניין כבר היה מאושר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסתי קליין:

הם כבר ידעו שהקיר, שהקומות האלה ייבנו, ויסגרו להם את החלונות שהם פתחו,

יצחק לוי:

באיזה שנה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסתי קליין:

והחלונות האלה נפתחו בלי רישיון,

יצחק לוי:

יש לך סמך?

אסתי קליין:

בהיתר בנייה שלהם זה לא מופיע.

יצחק לוי:

שקר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסתי קליין:

זה קיר אטום.

יצחק לוי:

שקר.

אסתי קליין:

אם בן אדם בוחר לפתוח לבינתיים משהו.

יוחנן וייצמן:

אמי, אתה יכול להראות בהיתר?

אסתי קליין:

על דעת עצמו,

אמנון ארבל:

של מי? שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זה לגבי חלונות מה שהגברת בלומנטל, מה שלגבי האדון הזה שאומר, לגבי השירותים?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

הבעלים ממי שהוא קנה, הוא חתם שהוא יסגור את החלונות שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מדבר עכשיו, אני דיברתי על הנושא של השירותים שהוא (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

זה לא היה,

אסתי קליין:

זה לא היה, הם פתחו את זה.

נתן קרישבסקי:

אפשר לפתוח בהיתר בנייה,

יצחק לוי:

הוא היה קיים מהרגע הראשון שקניתי את זה מאיזה, בדקתי.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת אתה טוען שבעצם מה שיש שם לא אמור להפריע לו, לא אמור להיות לו חלונות.

יהודה פרוידגר:

סגור,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הבנתי עוד משהו? כן את רוצה להגיד.

רוחמה עוזר:

שבכלל לא היה צריך להיות שמה בניין, זה היה צריך להיות המשך של הרחוב, מה שבנו את השתי בקומות הראשונות זה כבר היה טעות. פה אתם צריכים לחזור, אין שמה חנייה, אין שמה מחסנים, אחד גר בתוך השני, מטעם העירייה זה טיפשות הכי גדולה, עכשיו להבין, קודם כל להצמיד על הבניין שהוא ייפול בוודאי. שנית, כל המעבר הדבר הזה היה צריך להיות מעבר, שלישית, כל הרחוב הזה, אין כלום, כל הבניין הזה בקיימות לא היה צריך להיות. הם הגיעו והצמידו את קומה ראשונה ושנייה, ועל זה (לא ברור) עוד שתי קומות, וכבר יש היתר, זה שטויות. כל הדבר הזה לא היה צריך, זה המשך של הרחוב של, של חפץ חיים, של אלגזי שמה. זה שטויות מה שבנו בכלל את זה, איך נתנו העירייה בהתחלה את האישור, תבואו לראות, כל ה - , זה נראה שמה עזה, כל הדברים בחוץ, כל אחד הוציא מה שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

לא, הנה ההיתר מאחוריך על הקיר.

רוחמה עוזר:

בדיוק, הוא היה צריך להיות המשך בכלל.

אמנון ארבל:

לא, זה היתר.

אריאל גולן:

זה מראה את הבית שלכם.

אמנון ארבל:

זה ההיתר שלכם, של הבניין שלכם.

רוחמה עוזר:

איך בכלל הגיעו שמה לעשות בניין של,

אמנון ארבל:

זה ההיתר, זה הבניין,

אריאל גולן:

זה מה שאתם בניתם,

רוחמה עוזר:

אנחנו לא בנינו, אנחנו קנינו, ההגיון אומר,

אמנון ארבל:

זה שלכם.

רוחמה עוזר:

ההגיון אומר שעץ חיים לא היו בכלל מותר לבנות, איך העירייה בכלל נתנו את השתי הקומות הראשונות. על זה הולכים לסגור, הולך להיות שמה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה רבה. רוצה להגיד עוד משהו?

יצחק לוי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן בבקשה. לא לחזור על מה אמרת. אם יש משהו חדש. יהודה, יהודה.

יצחק לוי:

עו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יצחק לוי:

בן אדם קונה דירה, אז (לא ברור), הוא בודק כמה,

אמנון ארבל:

תגיד אבל שאלה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

אולי העו"ד שחתם,

אמנון ארבל:

הבניין שלכם ההיתר האחרון הוא (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

(לא ברור) זה תשמ"ד.

אריאל גולן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

זה ס'.

אליעזר ראוכברגר:

לא, ס"ד.

יצחק לוי:

ס"ד הגיעו, בדיוק, אף אחד לא היה, לחשוב (לא ברור), הולך לבנות. זה רק לי (לא ברור), הם לא (לא ברור) ככה כמו כל חפץ חיים הולך (לא ברור) אחד ככה, כל אלגזי,

רוחמה עוזר:

כמו חפץ חיים בלוק אחד, זה היה.

יצחק לוי:

כל פרי חדש הולך לבנות.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה רבה. אמר, אתה רוצה לשאול משהו?

אמנון ארבל:

כן, הבניין הזה שאתם זה, זה היתר בנייה שלכם האחרון הוא 3 קומות וגג רעפים, איך הבניין הוא 5 קומות שלכם?

יצחק לוי:

הוא בונה אותו (לא ברור) שבנה לידי, אותו (לא ברור) בנה אלי, אני הגעתי פה, הגעתי פה ל - ,

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שבעל עבירת בנייה זה המבקש.

יצחק לוי:

לא, לא, (לא ברור). אני הגעתי פה,

אריאל גולן:

חיים, חיים?

יצחק לוי:

כן, הגעתי פה לריב.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

יצחק לוי:

זה מציק לי.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, הדין הסתיים, תודה רבה. תודה רבה, תודה, סיימנו.

יצחק לוי:

אותו (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

אתה דייר בדמי מפתח או דייר בבעלות?

יצחק לוי:

אני לא,

יהודה פרוידגר:

בבעלות? ואתם בבעלות?

יצחק לוי:

קניתי,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, יהודה, סיימנו. סיימנו, תודה. תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי. תודה רבה. תודה רבה.

יצחק לוי:

יהיו רק דירה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

דובר לא מזוהה:

הבניין סתם, אני רוצה לראות,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו סיימנו את הדיון, הבנו את הכול, הבנו את הצד שלכם, הבנו את הצד השני ועכשיו נקיים דיון על ה - , על הדברים ששמענו. תודה רבה. סיימנו.

רוחמה עוזר:

קחו לכם בחשבון שהם הורסים.

אליעזר ראוכברגר:

סיימנו.

רוחמה עוזר:

הורסים בית, הורסים למשפחה את הבית,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. אבל כבר אמרת את זה חמש פעמים.

יצחק לוי:

כן, עכשיו,

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה. תודה רבה.

רוחמה עוזר:

כל האורך של הבית.

יצחק לוי:

אם זה היה הדירה שלך.

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה.

יצחק לוי:

לא תרוויחו רק בדירה שלך יעשו את זה, ורק בשירותים שלך. כל הרחוב הולך ככה, רק בניין שלנו, אותו (לא ברור) אמר בוא, שם כסף. בואו תראו.

רוחמה עוזר:

מחסן, מחסן הולכים להפוך להם. מחסן,

אליעזר ראובברגר:

סליחה אתה מוכן להוציא אותם? אנחנו סיימנו את הדיון.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא לא, לא לגייס את יוסי עוד.

אליעזר ראובברגר:

לא, שנייה, קודם כל אני עושה דיון פנימי.

אליעזר ראובברגר:

כן, ברור. יש החלטה של אמי היא טובה, כן, אמי.

אמנון ארבל:

אני מתקן רק, אנחנו לא הבנו איפה השני, אני, אנחנו דוחים את ההתנגדויות, יש פה סך הכול בנייה בקו בניין אפס בשתי חלקות מעבר לעובדה שהבניין של המתנגדים הוא יש לו קומות לא חוקיות, אז הוא יש לו פתחים שקיימים כנראה בעבירות בנייה, זה קיר משותף, אין סיבה שיהיה שם פתחים, זה בפועל הם בונים בקו אפס משותף. ולכן הפתחים האלה צריכים להיאטם למעשה. לגבי ההתנגדות שאנחנו כתבנו משהו שהוא, אני מתקן, כי אנחנו כתבנו לקבל, לחזור להחלטה להפקדה.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה את ה - , אמי, יש פה את ההתחייבות שלהם לסגור את הפתחים,

אמנון ארבל:

כן, לא, לא ראיתי,

יוחנן וייצמן:

לציין את זה בהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, צריך לציין את זה,

אמנון ארבל:

קיבלנו את זה אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

קיבלנו את זה,

עמנואל זלטס:

הם הגישו,

יוחנן וייצמן:

זה הוצג פה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, עכשיו הוצג, במעמד הדיון.

יוחנן וייצמן:

הוא הציג התחייבות,

אליעזר ראוכברגר:

הוא הציג ההתחייבויות,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

הציג התחייבות שניתן בפני בית דין, על דעת שני הצדדים,

עמנואל זלטס:

המוכר, המוכר שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

הבעלים של הדירה הוא נכנס בנעליו. צריך לציין את זה מה, זה שהוא,

יהודה פרוידגר:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

זה שזה 20 שנה, בסדר מה אני יכול לעשות, זה שהעו"ד לא אמר לו, אז מה הוא רוצה מאיתנו?

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שילך לעו"ד, יתבע את העו"ד שלא אמר לו את זה.

יהודה פרוידגר:

מה הבעיה? שתי קומות הגג,

יוחנן וייצמן:

דרך אגב הוא יכול לעשות,

עמנואל זלטס:

גם, גם בהיתר בנייה שלהם, שהם (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

זהו,

עמנואל זלטס:

יש להם עוד פתח לחדר, זה לא שזה פתח יחיד, זה ראיתי בהיתר שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

הוא יכול לתבוע שתי אנשים, גם את המוכר שלו, שלא גילה לו שהחלונות האלה,

אליעזר ראוכברגר:

את העו"ד שלו,

יהודה פרוידגר:

שיתבע את העו"ד שלו,

יוחנן וייצמן:

בהנחה שהוא לא אמר,

עמנואל זלטס:

הבעלים של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מי אומר שהוא לא אמר?

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי בהנחה שהוא לא אמר,

עמנואל זלטס:

הבעלים הקודמים של,

אליעזר ראוכברגר:

אל תהיה בטוח,

עמנואל זלטס:

זה לא הצדדים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, איך אומרים? לא כל אחד,

יוחנן וייצמן:

בהנחה שהוא לא אמר לו,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא קונה את זה כתורה מסיני.

יוחנן וייצמן:

אני מסכים איתך גם. אבל הפילו אותו בפח, מה אנחנו יכולים,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אריאל גולן:

שיתבעו את העו"ד שלהם.

יוחנן וייצמן:

גם את העו"ד,

אליעזר ראוכברגר:

אני מבין את זה בן אדם, 20 שנה חי ככה, פתאום עכשיו באים לעשות לו שינוי, לא, לא מתעכל לו בבטן.

אריאל גולן:

משהו גם עצם את העיניים,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

טוב,

אריאל גולן:

הוא עצם את העיניים את (לא ברור) של הדירה, זה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות,

יהודה פרוידגר:

וגם התב"ע הייתה קיימת, כשהם קנו.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

זה לא. הם לא, הם לא הבינו,

ישראל קלרמן:

אחרי שעשו.

אליעזר ראוכברגר:

המבוגרת,

ישראל קלרמן:

לא, האימא שלה, הסבתא של התאומות.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה נעשה?

אליעזר ראוכברגר:

היא רוצה להיכנס, סיימנו.

ישראל קלרמן:

אמרת לי לה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

ישראל קלרמן:

היא רוצה להגיד עוד משהו אחד,

אמנון ארבל:

אז זהו תיקנתי את ההמלצה.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז תודה.

אמנון ארבל:

גם סעיף 2 אני תיקנתי, כי מסתבר שטעינו, בדיון להפקדה אנחנו המלצנו מהנדס העיר, בניגוד לכתוב, אמרנו בדיון שאנחנו כן מאשרים את הגובה שמוצע, ואני תיקנתי את זה גם פה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עמנואל זלטס:

יוחנן, שתיים בשבילך.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עמנואל זלטס:

זה בשבילך אמי.

אמנון ארבל:

מה שנכון, נכון, מה נעשה?

תוכנית 1373554

אמנון ארבל:

תוכנית 2 בסדר היום, תוכנית 1373554, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב צבי מסליאנסקי 26, ברמות, תוכנית שגם כן מציעה תוספות, יש פה שכנים, גם התנגדות עצמית שהגישו לתוספות נוספות, תוספת על הגג, ודיוריות, וגם התנגדות של,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדות עצמית אני רואה,

אמנון ארבל:

לא, זה שתיים,

עמנואל זלטס:

שלוש,

אמנון ארבל:

הראשונה זה התנגדות של בת שבע ציוני, שהם גרים בקוטגים מתחת, מרחק של 10 מטר, והם חוששים לגבי הקרבה, וירידת ערך. והתנגדות שלישית זה דיירים שמתגוררים באותו בניין בקומת הגג.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם גם כותבים שזה 10 מטר מרחק.

אמנון ארבל:

כן, לא אמרתי שלא, רק זה מה שהם מציינים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אמרת שהם, יש להם בעיה עם המרחק, פגיעה,

אמנון ארבל:

איפה? בתיק הראשון? בתיק הזה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהתנגדות הראשונה.

אמנון ארבל:

זה מה שהם אומרים.

אליעזר ראוכברגר:

חשבתי שאתה אומרת את דעתך.

אמנון ארבל:

לא, לא, הם אומרים, שהם גרים בקוטגים מתחת, מרחק של 10 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה הטענה שלהם.

אמנון ארבל:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

אמנון ארבל:

זה השני זה באמת יעל הדר בשם התנגדות עצמית,

אליעזר ראוכברגר:

אז הם כותבים - יימסר בכך ערך בהתאם (לא ברור), הם צירפו לזה איזה שהוא חוות דעת שמאית?
משהו?

אמנון ארבל:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

התנגדות שלוש מיכאל פלד שמתגורר באותו בניין בקומת הגג.

עמנואל זלטס :

צבי,

אמנון ארבל :

לא, עצמית זה השנייה.

עמנואל זלטס :

גם זה, גם זה עצמית.

אמנון ארבל :

גם זה?

עמנואל זלטס :

גם שתיהם עצמית. שלוש עצמית. יש פה עוד,

אמנון ארבל :

בשם משפחת (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר :

זהבה בן מאיר זה גם עצמית?

מיכל כהן :

לא, היא הגישה,

עמנואל זלטס :

היא היחידה היא ו - , היא ובן ציוני לא עצמית.

אליעזר ראוכברגר :

ואלי (לא ברור) זה גם עצמי?

עמנואל זלטס :

כן, נראה לי שכן, יש פה שתיים, יש פה שלוש עצמי ושתיים לא עצמי.

אמנון ארבל :

בוא נשמע אותם.

אליעזר ראוכברגר:
אוקי.

ישראל קלרמן:
חמש מתנגדים. שלוש ושתיים,

עמנואל זלטס:
חלק כן, וחלק לא,

ישראל קלרמן:
של מי? של עצמי?

עמנואל זלטס:
העצמי,

ישראל קלרמן:
למה?

עמנואל זלטס:
תסתכל תראה, תקרא,

ישראל קלרמן:
לא, הלאה,

עמנואל זלטס:
אני קראתי,

ישראל קלרמן:
אבל למה אתה מציין את זה?

עמנואל זלטס:
הם נמצאים קצת לפני.

אליעזר ראוכברגר:

שאלת,

עמנואל זלטס:

למה כי,

אמנון ארבל:

עובדתית, עובדתית.

עמנואל זלטס:

למה?

יהודה פרוידגר:

שתהיה מוכן להפסיד, מה?

עמנואל זלטס:

כי רציתי להבין, כי סיכמתי עם (לא ברור) שאולי בדיון.

יהודה פרוידגר:

ישראל, שתהיה מוכן (לא ברור) ותדע על מה להילחם עכשיו.

ישראל קלרמן:

לא נלחם, לא נלחם.

עמנואל זלטס:

מה אמי אומר? ישראל. מה שאני אומר, לא,

ישראל קלרמן:

אבל חשוב לי מאוד,

עמנואל זלטס:

או שלא אכפת לך.

ישראל קלרמן:

חשוב לי מאוד, לא צריך,

עמנואל זלטס:

לא, אני מתייחס למה שהוא אומר עכשיו.

ישראל קלרמן:

לא צריך להתייחס למה שהוא אומר לך עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

מתנגדים?

עמנואל זלטס:

כן כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בת שבע ציוני נמצאת?

יהודה ציוני:

כן,

בת שבע ציוני:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אפשר להתחיל את ההתנגדות?

בת שבע ציוני:

מה זה?

אליעזר ראוכברגר:

להציג את ההתנגדות.

בת שבע ציוני:

להציג את ההתנגדות?

אליעזר ראוכברגר:

את הגשת התנגדות.

בת שבע ציוני:

כו, כו,

אליעזר ראוכברגר:

אז תציגי אותה.

בת שבע ציוני:

אוקי, אני אתחיל קודם כל בזה, שאנחנו לא באנו ברצון להתנגד. אנחנו לא ראינו אפילו את הפרסום של זה, לא היה באזור שלנו, לא משנה, יכול להיות קצת טעות, יכול להיות, לא, לא משנה הכול בסדר. אנחנו לא באנו להתנגד, כי אנחנו גם רוצים איזה שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה באתם?

בת שבע ציוני:

רוצים, זה נקרא נראה לי היתר, אני אל תתפסו אותי על המילה, גם אנחנו רוצים איזה שהיא הרחבה. ועד פה התקוממנו, שאמרנו, וזה במה שכתוב שהם בעצם התנגדו, הם התנגדו לנו, כי אנחנו מתקרבים אליהם. לא הבנתי, ואתם גם מתקרבים אלינו, כאילו משהו שונה, אם אתם מתקרבים אלינו, אז, שתינו מתפשרים פה, כל אחד מתקרב אחד לשני. הם הגישו התנגדות לנו, ואז היה לי עוד יומיים שלוש למזלי,

אליעזר ראוכברגר:

במסגרת מה הם התנגדו לכם?

בת שבע ציוני:

כי אנחנו גם רוצים איזה שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, במסגרת תב"ע, במסגרת היתר?

בת שבע ציוני:

נראה לי זה נקרא היתר, אל תתפוס אותי על המילה.

אליעזר ראוכברגר:

את יכולה להגיד לי מספר תיק או משהו?

עמנואל זלטס:

אני אבדוק שנייה, איזה כתוב זה?

דוברת לא מזוהה:

ליאנסקי 26,

בת שבע ציוני:

לא, אנחנו ישראל זרחי.

ישראל קלרמן:

לא, הם,

בת שבע ציוני:

זרחי 56.

אליעזר ראוכברגר:

זרחי 56, זה 13.

אמנון ארבל:

איפה אתם גרים פה? את יכולה להראות לי?

בת שבע ציוני:

אנחנו גרים פה.

אמנון ארבל:

זה הבניין שכרגע מגיש את התוספות.

בת שבע ציוני:

הנה זה הבת שלי.

אמנון ארבל:

פה?

בת שבע ציוני:

זה הבית שלי.

אמנון ארבל:

מתחת.

בת שבע ציוני :

מתחת להרחבה. ואני רוצה לצאת פה, בשטח 15, כדי לא,

אליעזר ראוכברגר :

לא, השאלה גם (לא ברור).

אמנון ארבל :

בין לבין כן.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

ישראל קלרמן :

והם עכשיו באמצע התנגדות?

אמנון ארבל :

אני לא יודע, אני,

אליעזר ראוכברגר :

לא יודע, בגלל זה שאלתי. תב"ע,

עמנואל זלטס :

כן, יש פה כן היתר בנייה.

אליעזר ראוכברגר :

היתר,

יוחנן וייצמן :

איפה ההיתר אוחז?

עמנואל זלטס :

היתר 1987/759.5,

בת שבע ציוני :

1987,

אליעזר ראוכברגר:

75?

עמנואל זלטס:

759.5, אפשר אני אבדוק גם בתיק.

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הסטאטוס?

עמנואל זלטס:

שנייה אני בודק.

אמנון ארבל:

המרחק היום הוא כמעט 14 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

ביניהם ל - ,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לפני הרחבה, או אחרי הרחבה?

אמנון ארבל:

לפני הרחבה, כן.

ישראל קלרמן:

הוא עושה שתי הרחבות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי תודה.

בת שבע ציוני:

אני רק אסביר עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

בת שבע ציוני:

בעצם אני אסביר עוד את ה - , כי אנחנו באמת ניסינו גם להגיע לאיזה שהיא פשרה והסכם. אז אני אתמול דיברה איתי אחת המתנגדות אלינו, היא הסבירה לי, שקודם כל אנחנו נמוכים מהם, אז אין לנו דרך לא לצפות בהם, לא משנה הסכמתי לעשות חלון נפתח ככה, לא משנה שאנחנו נמוכים יותר, אבל הסכמתי להכול. והסברתי לה, אנחנו, שאנחנו באנו בעצם לגור מה שאנחנו בעצם גם שוב, כפי שאמרתי מראש, ש - ,

עמנואל זלטס:

יש שלוש התנגדויות,

בת שבע ציוני:

לכן רצה שנחתום לה על ההסכמה, הסכמה קשה לי לחתום, כי תכלס אתם צופים לנו עכשיו לחצר, אתם מתקרבים לכיווננו, לא כיף לי עם זה שאתם מתקרבים אלינו, וצופים לי עכשיו 20 דיירים לתוך החצר, לא כיף לנו, באנו, קנינו וילה, כדי לגור באזור קצת פסטוראלי, ולא צופים לי לתוך הזה. לחתום להסכים, אני לא אחתום. אבל להתנגד לא להתנגד. ובסופו של דבר כשהם התנגדו לנו, אז כאילו אמרתי אנחנו לא, בעצם זה לא שזה לא מפריע לנו בכלל, אבל לא היינו מתנגדים אם הם לא היו עושים את הצעד הזה, הם רוצים, אנחנו לא, אין גם סיבה ונינוחה יותר, וגם,

יהודה פרוידגר:

עכשיו משהו תקוע לכם? משהו לא קיבלתם?

בת שבע ציוני:

לא, אנחנו (לא ברור) בתהליך, כי עוד לא היה לנו.

יהודה פרוידגר:

אם הם יורידו את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

יהודה פרוידגר:

אתם תורידו,

בת שבע ציוני :

מה זה?

יהודה פרוידגר :

אם הם יגידו לכם שהם לא יתנגדו, שיורידו את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר :

יהודה, יהודה, חכה, בוא נשמע אחר כך אותם בסדר כן.

יהודה ציוני :

אנחנו גרנו ברמות א', הייתה שמה, בנייה וזה, (לא ברור) באנו לאזור פסטוראלי כזה, וילות שתי קומות, זה זרחי, זה אזור מאוד יוקרתי, יש חצר פרטית גדולה. הדירה מאחורינו מציעה, (לא ברור) זה בניין אחד ישב איתו מסליאנסקי, (לא ברור), יש שטח אדמה קצת גדול בין מסליאנסקי לבין זה, זה השטח היחידי בין מסליאנסקי לבין זרחי, שבו אפשר לבנות. עכשיו הם עכשיו הולכים לעשות בנייה לא כל הבניין, הבניין שלנו משתרע על חלק הוא מקביל עם מסליאנסקי, בצידו יש חצר גדולה, מאוד גדולה, שהבניין הזה יתקרב הם יצאו החוצה, אז חלקו יהיה מאחורי הבניין, הוא באמת לא מפריע לי, כי אין לי חלונות לכיוון שלהם. אבל חלקו השני, שצופה לי מעל החצר, יעשה לי היזק ראייה, כאילו החצר שלי תהיה כמו (לא ברור), גם היום הם יכולים לצפות לי, אבל יש הבדל אם הם,

אליעזר ראוכברגר :

כשאתה אומר יתקרבו, מה המרחק?

יהודה ציוני :

מה?

אליעזר ראוכברגר :

כשאתה אומר יתקרבו, מה המרחק?

יהודה ציוני :

הם רוצים לצאת 5, 6 מטר, יש להם במה של 3 מטר, 3,

דובר לא מזוהה :

לא, לא 5.

אליעזר ראוכברגר:

מה המרחק שיישאר? רגע, רגע,

יהודה ציוני:

יש שביל,

אליעזר ראוכברגר:

כל אחד ידבר בתורו.

יהודה ציוני:

יש שביל, קודם כל ככה,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אחרי הבנייה שלהם אליך, מה המרחק שיישאר?

יהודה ציוני:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בערך, מטר, 50 מטר? כמה?

יהודה ציוני:

לא, הם מתקרבים עד השביל, ויהיה את השביל, שביל שהוא, יש שביל כזה מאחורי כל הבניינים, בין מסליאנסקי בין זה,

בת שבע ציוני:

השביל מעלינו.

יהודה ציוני:

השביל מעלינו. ויש בין השביל לחצר שלנו, עוד שטח אדמה באמת קטן.

אליעזר ראוכברגר:

כלומר מהשביל עד אליכם כמה זה?

בת שבע ציוני:

יש שמה, לא יודעת כמה.

אליעזר ראוכברגר:

5 מטר?

יהודה ציוני:

לפחות.

בת שבע ציוני:

אולי,

אליעזר ראוכברגר:

והשביל כמה הוא?

יהודה ציוני:

השביל הוא מאוד, הוא,

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר?

יהודה ציוני:

או פחות,

אמנון ארבל:

זה המתנגדים, וזה התוספות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, אבל כמה השביל?

אמנון ארבל:

כמה הרוחב שלו?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

מטר וחצי.

אליעזר ראוכברגר:

מטר וחצי. זאת אומרת יישאר בערך 6.5, 7 מטר.

יהודה ציוני:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

פלוס מינוס,

יהודה ציוני:

ברור, אבל זה,

אליעזר ראוכברגר:

פלוס מינוס, בסדר, בין 6 ל – 7 כן.

יהודה ציוני:

אבל עוד פעם זה לא שבונים מאחורי הבניין שלי, זה אלה שייבנו מקביל לחצר שלי, שצופים ישר לחצר שלי,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, הבנתי, בסדר, אתה מדבר על המרחק.

יהודה ציוני:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

ואתם בונים שמה גם?

יהודה ציוני:

לא,

בת שבע ציוני:

לא,

יהודה ציוני:

הם בונים מאחורינו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם בונים במקום אחר.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, הם גם בונים כלפי השביל,

יהודה ציוני:

לא, לא,

בת שבע ציוני:

הם בונים עד השביל,

עו"ד בני גנוניאן:

הם בונים עד השביל.

בת שבע ציוני:

עד השביל,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

אז לכן ה - , זה יהיה 3 מטר, זה מה שהוא אומר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יהודה ציוני:

לא, לא הבנת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. בסדר.

יהודה ציוני:

יש את החצר, ויש את הבניין, אנחנו לא בונים, לא בונים מאחורי החצר, אלא מאחורי הבניין.

יהודה פרוידגר:

החצר זה על השביל.

יהודה ציוני:

מה? לא,

יהודה פרוידגר:

החצר מגיע לשביל.

יהודה ציוני:

החצר מקביל, החצר, הוא בצד של ה - , של הדירה שלנו, השביל הוא,

ישראל קלרמן:

תראה את זה רגע שנייה יהיה לנו, אמי תעלה את זה רגע, שיראה לנו על הזה,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה שאתה הראית לנו, הוא רוצה להראות לנו,

אמנון ארבל:

זה?

ישראל קלרמן:

בוא, תראה, תראה פה,

יהודה פרוידגר:

בוא תראה לנו איפה אתה,

ישראל קלרמן:

איפה אתה בונה, ואיפה הם בונים.

יהודה פרוידגר:

תראה איפה אתה בונה, ואיפה הם בונים.

אמנון ארבל:

זה הבניין שלכם, זה השביל, וזה,

יהודה ציוני:

זה הדירה שלי,

אליעזר ראוכברגר:

בקיצור בסוף יישאר רק השביל ביניהם.

עמנואל זלטס:

רק השביל,

יהודה ציוני:

מה זה כל זה,

עמנואל זלטס:

אמי,

יהודה פרוידגר:

זה השביל, כאן החצר,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, הבנו. הבנו תודה.

בת שבע ציוני:

הנה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

יעל הדר.

יהודה ציוני:

הנה יש לנו פה את שתייהם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. הבנו. יעל הדר.

עו"ד בני גנוניאן:

ברשותכם אני,

אליעזר ראוכברגר:

התנגדות עצמית,

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

יעל הדר:

נכון.

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה עכשיו להציג אותה או שרק אחרי ש - , בסוף?

יעל הדר:

אז קודם כל, אפשר להעלות את הבקשה של משפחת ציוני.

יהודה פרוידגר:

את יכולה לחכות לסוף.

יעל הדר:

את הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

ראינו את זה,

ישראל קלרמן:

ראינו,

עמנואל זלטס:

ראינו,

אליעזר ראוכברגר:

ראינו.

עו"ד בני גנוניאן:

רק שנייה, הרב רוכברגר, הם סיימו את ההתנגדות?

בת שבע ציוני:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

כרגע כן. שנייה לכן, שנייה שאלתי, אם אתם רוצים להיות עכשיו, או בסוף, כי אצלי אתם מסומנים מספר 2.

יעל הדר:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי, אני הולך לפי הסדר. אתם רוצים להיות בסוף אוקי, מיכאל פלד חיים ולינר.

עו"ד בני גנוניאן:

זה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם אתם. אוקי, זהבה בן מאיר.

זהבה בן מאיר:

אני גם רוצה בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

אז עכשיו זה הסוף.

יהודה פרוידגר:

עכשיו זה הסוף.

אליעזר ראוכברגר:

תחליטו ביניכם, מי,

יעל הדר:

היא מתנגדת, אז שהיא, שהגברת.

אליעזר ראוכברגר:

מה? רגע.

זהבה בן מאיר:

אני מתנגדת,

אליעזר ראוכברגר:

כן. למה?

עמנואל זלטס:

איפה היא גרה?

זהבה בן מאיר:

למה? כי אני סובלת מהרבה מחלות.

אליעזר ראוכברגר:

רפואה שלמה.

זהבה בן מאיר:

תודה, ובין השאר יש לי מחלת ריאות קשה. שאם אני אגור,

עמנואל זלטס:

איפה היא גרה?

ישראל קלרמן:

מסליאנסקי.

זהבה בן מאיר:

באתר בנייה, זה פשוט יגמור אותי. אני לא יכולה אבק, אני לא יכולה, ויש לי דירה של 4 חדרים, אני לא צריכה ממ"ד, אני אהפוך חדרי אחד,

עמנואל זלטס:

זה חלק מהתוכנית,

זהבה בן מאיר:

לממ"ד.

עמנואל זלטס:

זה בתוך התוכנית כן.

זהבה בן מאיר:

ומרפסת סוכה, בטח שאני לא צריכה, כי אני לבד.

יוחנן וייצמן:

באיזה קומה?

זהבה בן מאיר:

גם הם לא צריכים מרפסת סוכה, כי הם ממש בכניסה, כולם ברחוב בונים סוכות,

אליעזר ראובברגר:

לא, תראה,

זהבה בן מאיר:

הם לא צריכים גם כן מרפסת.

צחי:

איפה את גרה ביחס אליהם?

זהבה בן מאיר:

מה?

צחי :

איפה את גרה ביחס אליהם? איפה הדירה שלך?

עו"ד בני גנוניאן :

היא בתוך הבניין.

צחי :

איד?

אמנון ארבל :

הבניין (לא ברור). הימני.

צחי :

איפה היא גרה ביחס?

אליעזר ראוכברגר :

אבל,

אמנון ארבל :

היא בתוך הפרויקט.

אליעזר ראוכברגר :

צחי, זה לא משנה. היא לא מתנגדת לבנייה, היא לא רוצה להיות בתוכנית, היא רוצה שיוציאו אותה מהתוכנית,

אמנון ארבל :

זה הבניין,

ישראל קלרמן :

היא גרה קרקע, קרקע,

עמנואל זלטס :

אז זה פוגע,

ישראל קלרמן :

היא גרה בקרקע. את גרה קרקע, נכון? איפה את גרה? קרקע?

זהבה בן מאיר :

ב – 32.

ישראל קלרמן :

לא,

יוחנן וייצמן :

איזה קומה?

ישראל קלרמן :

אבל איזה קומה? קרקע, דירה 2.

זהבה בן מאיר :

קומה אחת, באמצע כן .

עמנואל זלטס :

בוא נראה את זה.

אליעזר ראוכברגר :

איפה? איפה את גרה? את יכולה להראות לנו?

יוחנן וייצמן :

בבניין של 3 קומות?

אמנון ארבל :

כאן, באגף הזה.

דוברת לא מזוהה :

היא קומה א',

דובר לא מזוהה :

שואלים אם את יכולה להראות איפה את גרה.

אמנון ארבל :

פה, פה בקומה הזאת.

יוחנן וייצמן:

זאת הדירה שלך?

דובר לא מזוהה:

אחד למעלה, אחד למעלה.

ישראל קלרמן:

היא לא רואה, היא לא רואה,

דובר לא מזוהה:

אחד למעלה, אחד מהם.

יוחנן וייצמן:

מאחורי גם יש, מאחוריה תנסו להראות לה.

יעל הדר:

איפה שהעכבר.

עמנואל זלטס:

רגע, אמי אל תזוז,

דובר לא מזוהה:

כן, בדיוק, בדיוק שמה.

עמנואל זלטס:

פה זה זרחי, פה זה זרחי למטה. איפה את פה ביחס לקומות?

אליעזר ראוכברגר:

הנה הוא אומר לך איפה שהחץ נו.

יעל הדר:

דירה למטה היא דופלקס בוודאי לא היא, זה הדירה הרגילה,

דובר לא מזוהה:

כן,

עמנואל זלטס:

כמה מעליה יש? כמה מעליך יש? אז זה כן, נו זה פה. יש מעליה עוד אחד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יהודה פרוידגר:

ומשמה זה קומה אחת?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עו"ד אלי דריי.

יעל הדר:

הוא לא הגיע,

בת שבע ציוני:

הוא לא הגיע,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדבר בשם דיירים, אמי אתה רוצה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

להקריא את ההתנגדות שלו? של עו"ד אלי דריי. מה?

זהבה בן מאיר:

שאין לי בכלל שקט, יש 8 ילדים למטה, מרעישים, גיהינום, פשוט גיהינום מה שיש לי. כי הם פותחים את הארון חשמל גם פותחים את ה - , האינטרנט והטלפון, ומלוכלך, ואני מאוד סבולת, ואני לא יכולה, מה אני יכולה לעשות? עוד חדר לא יספיק, לא יפתור את הבעיה של שמונה ילדים, בינתיים. אני לא יודעת כמה יהיו עוד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד אלי גריי, אנחנו הוא יחד איתנו, אנחנו איתנו גם בשמו.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם עצמי?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, זאת אומרת אתם גם אלי דריי, ואתם גם מיכאל פלד,

עמנואל זלטס:

זה סוג של עצמית.

אליעזר ראוכברגר:

חיים וילר, וגם יעל הדר.

עו"ד בני גנוניאן:

הדר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, היא אדריכלית שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי. מי רוצה להציג את זה?

עו"ד בני גנוניאן:

אני, אני אטען רגע את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אז רק את שמך לפרוטוקול.

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד בני גנוניאן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

למעשה ההתנגדות שלנו היא באמת התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה אולי קודם כל להשיב להתנגדויות אחר כך?

אמנון ארבל:

הוא מבקש לדחות את התוכנית, איך אתם מייצגים? לא הבנתי, זה לא התנגדות, הוא מבקש לדחות את התוכנית. את זה כתוב,

עו"ד בני גנוניאן:

מי זה דריי?

אמנון ארבל:

כן,

מיכל כהן:

כן.

יעל הדר:

"אבקש לדחות במתכונת המוצעת".

עמנואל זלטס:

תקראי לזה,

אמנון ארבל:

מה זה אומר?

יעל הדר:

להוסיף את עצמו, אני לא יודעת,

עו"ד בני גוניהן:

לא, הרעיון?

אמנון ארבל:

גם הוא מקבל תוספת?

עו"ד בני גוניהן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

תציג אחרי זה,

עו"ד בני גוניהן:

בסדר? אני אציג ואז,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא לפני שאתה מציג את ההתנגדות העצמית, תענה בבקשה על ה - ,

עו"ד בני גוניהן:

אין בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

לגברת ציוני על הנושא של ההתנגדות.

עו"ד בני גוניהן:

אז לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

שבעצם שנייה, שנייה, עו"ד גוניהן, מה שהיא אומרת בעצם, היא אומרת דבר אחד, אני לא מתנגדת, קחו תבנו, תהיו בריאים, אבל תנו גם לנו. מה שנקרא חייבת תן לחיות.

עו"ד בני גוניהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה שתורידו את ההתנגדות, בינתיים עד שאתם דיברתם אנחנו בדקנו יש שמה שלושה מתנגדים, אחד בשם כהן דורון, אחד בשם מאיר מילוא, ואחד בשם כהן דוד. יש שלושת,

יעל הדר:

מאיר שאנחנו נסתדר איתם.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל הדר:

מאיר מילוא אנחנו זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, למרות זאת כרגע, אם תסתדרו או לא,

יעל הדר:

השתיים לא, השתיים קשורים רק לזה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר אוקי. מה שהיא מבקשת, אני אומר דבר אחד, תסירו את ההתנגדות, תנו לנו לבנות, ותבנו אתם. אתם תיהנו ואנחנו נהנה, זה נהנה, וזה נהנה. הוא, זה מה ש - , זה מה שהיא מבקשת, אז על זה תענה. אם אתה מקבל את זה, אז הם אומרים לך, תודה רבה ואנחנו אומרים להם תודה רבה. ושנה טובה, וגמר חתימה טובה.

יהודה פרוידיגר:

אבל גם אם זה לא נהנה, וזה נהנה, זה סובל קצת, וזה סובל קצת.

אליעזר ראוכברגר:

תקרא לזה ככה, אבל בסוף הם יקבלו את ההרחבות שלהם, והם יקבלו את ההרחבות שלהם.

יהודה פרוידיגר:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

לכל אחד יהיה לו את שלו.

יעל הדר:

אנחנו מתפשרים על שני דברים שהם ביקשו, הסכמתי, גם להרים את הפתח משהו, וגם חלון כזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה.

עמנואל זלטס:

היתר בנייה אז הרחבה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל עד שהם יוציאו,

עמנואל זלטס:

לא משנה גם את זה להגיד, שיבינו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל הדר:

ההתנגדות באה בעקבות ההבנה שצריך להגיע כאן לאיזה שהוא הסדר ביניהם, אוקי. הם מוכנים
לאפשר את הבנייה, זה לא מפריע להם,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל שאלה פשוטה, אתם מוכנים למשוך, היא אמרה שעם מאיר מילוא אם מסתדרים לא
קשור אליכם. יש כהן דורון, וכהן דוד, אתם מוכנים להצהיר פה לפרוטוקול, להצהיר פה לוועדה,
בנוכחות כולם, כולל הצד הזה, וכולל אתם, וכולל העו"ד שלכם הנכבד, מוכנים להצהיר שאתם
מושכים את התנגדות, מאפשרים להם לבנות, והם מושכים את ההתנגדות עליכם,

יעל הדר:

אני מוכנה,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב שזה, הדבר הכי, ההסדר הכי נורמאלי, נכון יפה בין שכנים, ובא לציון גואל,

יעל הדר:

נכון, זה מקובל עליהם. הדבר היחיד,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל עליכם, יפה מאוד.

יעל הדר:

הדבר היחיד שמפריע להם זה שהם הולכים לפתוח שם פתח נוסף לבית, על השביל הזה, שיהפוך להיות עוד גישה לדירה, היום השביל במתכונת שלו, הוא מתכונת שקטה, ואין שמה מעבר יותר מידי ואיזה שהיא, איזה שהוא פרטיות לכל דייר ודייר, אם אפשר לשמור על המהלך הזה.

ישראל קלרמן:

מה זה יפריע לך?

עו"ד בני גנוניאן:

לבטל את הכניסה,

ישראל קלרמן:

למה זה מפריע לכם?

עו"ד בני גנוניאן:

של ה - ,

יעל הדר:

היא טוענת שברגע שיהיה שמה, אז,

בת שבע ציוני:

אני הסברתי להם,

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע.

בת שבע ציוני:

אולי עד כמה אתם מכירים,

ישראל קלרמן:

אולי יש להם איזה נכה.

בת שבע ציוני:

זה הוא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

בת שבע ציוני:

אני אמנם חונים למטה, אבל כל המשפחה הילדים ברכבים, הבית ספר הוא למעלה,

עמנואל זלטס:

מדרגות,

בת שבע ציוני:

בית ספר תיכון זה למעלה.

ישראל קלרמן:

למה לא?

בת שבע ציוני:

התחנות למעלה, מה שקורה אצלי בבית, יש לנו, יוצאים מהבית, יורדים קומה, יורדים איזה 20 מדרגות, לשער, ואז אני צריכה לעלות מדרגות, מדרגות, לדעתי איזה 40, ומגיע לנקודה הזאת שאני (לא ברור) לפתוח בעצם פתח. ישר מהקומה השנייה דוח לצאת, ולשלוח אותם זה. עכשיו המשפחה תעבור שמה, ותמשיך לעבור, עם דלת בלעדיה,

עמנואל זלטס:

זהו.

בת שבע ציוני:

זה שם הולכים אין לנו (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

ישראל.

בת שבע ציוני :

כל המשפחה חוץ ממני שהולכת ברכב, הם כולם הולכים לשמה. אז אנשים ימשיכו,

יהודה פרוידגר :

זה עוד כניסה לדירה, או כניסה לבניין?

עמנואל זלטס :

לא,

אליעזר ראוכברגר :

לא, לא, זה בית פרטי, זה וילה.

בת שבע ציוני :

גם אנשים ימשיכו לעלות כי אין להם ברירה אלא לעבור משמה, רק יהיה לנו יותר נוח לחשוף, 20 מדרגות לרדת, לעלות 40 חזרה.

אליעזר ראוכברגר :

טוב,

בת שבע ציוני :

אני הסכמתי לה, הבנתי את המצוקה שהיא לא רוצה דלת מול המרפסת, אמרתי לה אני לא יכולתי להזיז את הדלת ככה, לא מולם. הבעיה פה, אולי אמרתי לה, אין לי, אין לי את האפשרות להתחייב וזה כבר קשור לעירייה.

דוברת לא מזוהה :

אז היא אמרה לי תגישו,

ישראל קלרמן :

רגע, אנחנו לא, עמנואל,

בת שבע ציוני :

זה כבר,

ישראל קלרמן :

אנחנו שומעים אותה, אתם מדברים שני דברים.

בת שבע ציוני :

אז אני אמרתי לה אין לי בעיה להזיז את הפתח לכאן, אוקי, זה כבר קשור לעירייה, כי מה שעכשיו קורה בעצם, אם אני מזיזה את הדלת, כביכול לא מולה, אז יש לי פה תהום,

יעל הדר :

זה מה שהיא ביקשה.

בת שבע ציוני :

יצטרכו לעשות גשרון קטן, אם זה מקובל על העירייה, אני מזיזה כן.

עו"ד בני גנוניאן :

ואז היא תסיר את ההתנגדות.

אליעזר ראוכברגר :

מה?

בת שבע ציוני :

לא תהיה לכיוון הזה,

אמנון ארבל :

לא, לא, אני לא מבין אתכם, אתם מציעים כרגע בהתנגדות העצמית מרפסות בשלמות על כל החזית של השביל, מפריע לכם הכניסה בית שלה?

עו"ד בני גנוניאן :

מה זה?

אמנון ארבל :

אתם כרגע מציעים בהתנגדות מרפסות על כל אורך השביל בקו בניין מטר וחצי,

עו"ד בני גנוניאן :

לא, דרך אגב, אנחנו לא הגשנו את ההתנגדות.

אמנון ארבל :

זה מה שאתם (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא הגשנו את זה. זה בניין גדול בניין גדול,

אמנון ארבל:

הגשתם את זה, את כל ההתנגדות העצמית.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל היא לא בהתנגדות העצמית, שנייה רגע, בוא רגע נבין, אני לא מייצג את משפחת כהן, את המתנגד שדיברת, ואת ציוני, וככל מי שיושב פה גם, הוא לא הגיש התנגדות ל - ,

יהודה פרוידגר:

דווקא לא מפריע,

אמנון ארבל:

לא שאלתי על זה,

יהודה פרוידגר:

הוא לא מפריע.

אמנון ארבל:

אני לא הבנתי, זה, זה חלק,

עמנואל זלטס:

זה גם לא אושר ברישוי.

ישראל קלרמן:

אבל זה כן,

אליעזר ראוכברגר:

יעל, יעל, זה לא יעבור ברישוי.

יעל הדר:

הוא יכול להיות פה,

ישראל קלרמן:

יעל, את לא צריכה,

אליעזר ראובברגר:

אבל יעל, את יודעת שזה לא יעבור ברישוי, נו באמת.

ישראל קלרמן:

את לא צריכה להתנגד לפתח,

אליעזר ראובברגר:

זה סתם, זה למכור להם תותים סליחה על הביטוי,

יעל הדר:

אני אמרתי,

עמנואל זלטס:

גם כשעושים את פתח הוא מינימאלי הוא מינימום, לא עושים משהו,

אליעזר ראובברגר:

אפילו הפתח שהם אומרים, אנחנו נצטרך לשכנע את הרישוי שאין פה פיצול, שאין פה כוונות לעשות יחידה, את מכירה את זה, את לא עולה חדשה פה.

ישראל קלרמן:

נכון.

אליעזר ראובברגר:

ואיך אומרים? אני מקווה שנצליח לאשר. אבל מה שאת מציעה, אין, אין לזה שום היתכנות.

יעל הדר:

לא, אני,

אליעזר ראובברגר:

זה סתם,

יעל הדר:

אני אומרת לא,

אליעזר ראובברגר:

זה סתם למכור לחרטט אותם, סליחה על הזה, זה לא, זה לא הוגן, זה לא הוגן, זה לא מה שאמי אמר, בתוספת מה שאמי אמר בכלל.

יעל הדר:

אם נבקש את זה שהפתחים יהיו נגיד,

אליעזר ראוכברגר:

שמה? מה לבקש? שנייה עמנואל, מה לבקש?

יעל הדר:

אם אפשר, שוב אני מדברת מה שהיא מבקשת, היא לא יכולה להגיע. אם אפשר להפוך את החלונות האלה, שפונים למעבר הזה, עם זכוכית חלבית,

עו"ד בני גנוניאן:

הנה היא מסכימה ציוני.

יעל הדר:

אם יש לה התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

מה? עם זכוכית חלבית? בוודאי, מה אכפת לך, מה? מה אכפת לה?

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שלה, אני לא חושב שזה יש לה התנגדות.

דובר לא מזוהה:

למרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה מה שאמי אמר.

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר, אז מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין לך, אין לך בעיה שהחלונות יהיו חד – כיווניים. זאת אומרת שאת,

יעל הדר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יהיו,

יעל הדר:

זכוכית חלבית, לא, (לא ברור) זה בעיה עם האור.

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש לך, אז (לא ברור) פה בניין ממול, הבניין ממול זה גם אצלי במשרד, זה הכול חד – כיווני, ויש אור, ויש הכול.

בת שבע ציוני:

כל אחד שעובר בשביל יהיה לי בתוך החדר.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, בסדר אין בעיה, זכוכית חלבית, או משהו דומה, מהטכנולוגיה שקיימת היום שיפתור את הבעיה הזאת. מקובל? מקובל עליכם, מקובל על כולם? יעל, עו"ד גנוניאן,

עו"ד בני גנוניאן:

אני לא, אני לא מייצג את גברת כהן, זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

עו"ד בני גנוניאן:

אני לא מייצג את גברת כהן, אבל יעל,

יעל הדר:

היא לא יכולה להגיע, היא ביקשה שנדבר בשמה, זה, זה שלושה דברים, ונראה לי שזה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

את מוכנה להתקשר אליהם, לוודא? בוא, אני לא רוצה ש - , איך אומרים? שחס ושלום יש כאילו
עבדנו עליהם, או רימינו אותם, בוא נהיה הגונים. את יודעת היום ראש חודש אלול, עוד 30 יום,
ראש השנה. בוא נהיה הגונים, גם כלפיכם, וגם כלפיהם.

בת שבע ציוני:

מזל שבאנו בכזה יום, ולא חודשיים קודם.

יוחנן וייצמן:

מה?

בת שבע ציוני:

מזל (לא ברור), ובאנו היום,

אליעזר ראוכברגר:

למה? היינו אומרים שלושה חודשים אלול. בוא, אם אפשר ל - , אם אפשר לגמור את זה בצורה של
אהבה אחווה, ושלום ורעות.

דובר לא מזוהה:

רוב הדיירים בבניין אין להם שום בעיה עם הבנייה של גברת ציוני, שתי דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

תנו להם את מה שהם רוצים, הם ייתנו לכם את מה שאתם רוצים, ובא לציון גואל, נו באמת.

דובר לא מזוהה:

לשכנע עכשיו.

ישראל קלרמן:

יש להם את ההרחבה מהצד השני, מה הוא רצה בצד השני?

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן, עד שהם מסדרים, תמשיך לגבי ההתנגדות של הגברת המבוגרת, של גברת בן מאיר.

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי גברת בן מאיר, אנחנו מאחלים לה בריאות איתנה.

אליעזר ראוכברגר:

כולנו. בריאות איתנה, ואריכות ימים.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל היא באמת נמצאת, כידוע לנו בתוך בית משותף, עם דיירים רבים, ואותם דיירים רוצים את אותן הרחבות גם עבור ה - , התרחבות המשפחה,

זהבה בן מאיר:

אבל לא על חשבון הבריאות שלי.

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה,

זהבה בן מאיר:

לא על חשבון הבריאות שלי.

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, גברת, שנייה, הוא רוצה לדבר.

יוחנן וייצמן:

להציע פתרונות.

זהבה בן מאיר:

אני אחרי התקף לב, ואני לא רואה גם, אני לא יכולה לעבור משם, כי אני לבד. ואני לא.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

זהבה בן מאיר:

אני יכולה,

אמנון ארבל:

היא לא מעוניינת בתוספת, (לא ברור) על התוספת.

עו"ד בני גנוניאן:

מה?

אמנון ארבל:

היא לא מעוניינת בתוספת, זה מה שהיא אומרת, התוכנית לא יכולה לתת תוספת.

עו"ד בני גנוניאן:

אנחנו מציעים, יש פה רוב נדרש לצורך,

אמנון ארבל:

(לא ברור) נדרש, אתה לא יכול לתת לדיירת הרחבה שהיא לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לתת לה הרחבה,

ישראל קלרמן:

לא, היא לא תוכל לממש את זה, בני. בני,

דובר לא מזוהה:

היא לא חלק מהתוספת.

ישראל קלרמן:

היא חלק. בטח, הם חלק.

עו"ד בני גנוניאן:

רק ממ"ד,

אמנון ארבל:

היא לא מעוניינת אבל.

זהבה בן מאיר:

אני לא צריכה שום תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שממ"ד יכולה להפוך את אחד החדרים בתוכו.

זהבה בן מאיר:

יש לי דירה גדולה, אני לא צריכה תוספת.

אליעזר ראובברגר:

אז בוא נוריד אותה מהתוכנית ושלוס,

עו"ד בני גנוניאן:

היא לא חלק מהתוכנית.

ישראל קלרמן:

אבל היא ראשונה,

אמנון ארבל:

היא כן חלק מהתוכנית.

מיכאל פלד:

היא בעצמה לא חלק מהתוכנית.

אמנון ארבל:

בטח שכן, איך יכול להיות? מה זאת אומרת? זה עמודה,

עמנואל זלטס:

בוא נפתח, בוא נראה את זה,

אמנון ארבל:

זה עמודה, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

בטח שהיא חלק מהתוכנית,

יוחנן וייצמן:

אין מעליה, איפה,

אמנון ארבל:

בונים מעליה בלי שהיא תבנה.

ישראל קלרמן:

היא חלק מהתוכנית,

עו"ד בני גנוניאן:

נבנה לה מעטפת,

מיכאל פלד:

מעטפת יהיה לה,

אמנון ארבל:

עוד יותר גרוע.

ישראל קלרמן:

בחיים מעטפת,

אמנון ארבל:

אתה ראית פעם דירה שבנו לה מעטפת, מה קרה לחלון?

ישראל קלרמן:

אין דבר כזה.

אמנון ארבל:

ראית פעם מה קרה לדירה?

ישראל קלרמן:

בלי אישור, בוודאי שלא,

אמנון ארבל:

אתה דופק את הדירה פעמיים, לא פעם אחת.

יעל הדר:

מעטפת, זה קומה, אפשר רגע להעלות?

יוחנן וייצמן:

אי-אפשר לחרוג,

ישראל קלרמן:

לא, אימא שלה לא תוכל.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עומדים במעטפת?

עמנואל זלטס:

בוא, אני אביא לך מקרה עכשיו ברמת שלמה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל,

ישראל קלרמן:

נכון.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יעל הדר:

רק ממ"ד,

אמנון ארבל:

אבל היא לא מעוניינת.

יעל הדר:

ממ"ד,

אמנון ארבל:

היא לא רוצה אבל,

עמנואל זלטס:

שעשינו מקרה ספציפי.

אליעזר ראוכברגר:

עשינו גם למטה,

עמנואל זלטס:

וגם אמרנו,

אמנון ארבל:

היא לא מאשרת אבל.

עו"ד בני גנוניאן:

מה ההשפעות של זה?

ישראל קלרמן:

בלי היתר?

אמנון ארבל:

פה שיש דירה אחת, שהיא גם מפסידה.

עמנואל זלטס:

הערך שלה.

ישראל קלרמן:

בתמ"א?

עמנואל זלטס:

בתמ"א אמרנו פה.

ישראל קלרמן:

כן זה בוודאי שאפשר להגיד, התמ"א יש לזה, זה זכותו.

אמנון ארבל:

ממילא הדירה שמעל, היא לא בונה.

עו"ד בני גנוניאן:

הדירה למעלה, היא לא חלק מהתוכנית.

מיכאל פלד:

מצוין.

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

אין בעיה, הם יסכימו להוריד.

עו"ד בני גנוניאן:

שניהם אנחנו מסירים, כי גם הדירה מעלי, היא לא חלק מהתוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, אז ההתנגדות שלה התקבלה.

יהודה פרוידגר:

אז כמו הגג הגובה שלה.

אמנון ארבל:

תראה התוכנית לא תציע לך הרחבה, גברת. היא תבוטל.

אליעזר ראוכברגר:

ההתנגדות שלך התקבלה.

ישראל קלרמן:

מי זה למעלה?

אליעזר ראוכברגר:

הם מוציאים אותך מהתוכנית, לא, לא נותנים לך שום דבר, כמו שיש לך היום, יישאר לך.

זהבה בן מאיר:

תודה רבה לכם.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה. מצוין. אתם רציתם עוד משהו? משפחת ציוני, הכול בסדר? יעל,

יעל הדר:

בוא נדבר רגע,

עמנואל זלטס:

שנייה, בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

רגע, יעל רוצה להגיד שהיא גברת כהן מסירה את ההתנגדות.

יעל הדר:

היא בסדר, היא מקבלת את זה שאם יהיו חלונות גבוהים בסדר, אני מבינה שהשאר אין מה להזיז, אז זה סגור.

אליעזר ראוכברגר:

שתי כהן,

יעל הדר:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יש פה שני כוהנים.

יעל הדר:

לא, כהן פור בהתנגדות של בת שבע.

אליעזר ראוכברגר:

יש כהן דורון, וכהן דוד.

יעל הדר:

כהן דורון אני אדבר איתו,

אמנון ארבל:

לא הבנתי,

יעל הדר:

עכשיו גם כן. הוא, הוא יסיר, לא נראה לי שיש לו,

אמנון ארבל:

לא הבנתי למה קומה אחרונה לא מקבל,

עמנואל זלטס:

בדיוק,

אמנון ארבל:

ממ"ד.

יעל הדר:

רק ממ"ד,

אמנון ארבל:

מעליה,

יעל הדר:

אני אומרת היא לא חלק מהתוכנית, את הממ"ד התבקשתי לתת כחלק מהתוכנית, היא לא חתמה,

עמנואל זלטס:

ראיתי אבל,

יעל הדר:

היא לא חתמה,

עמנואל זלטס:

בוא נבדוק גם מזרחי,

יעל הדר:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

לא ייתנו בנייה.

יעל הדר:

גם וגם,

אמנון ארבל:

זה צריך להסיר את שניהם.

יעל הדר:

נכון, נכון, זה מה שאמרתי, נסיר את שניהם.

ישראל קלרמן:

למה אבל? העליון,

יהודה פרוידגר:

אבל צריכים להוריד.

ישראל קלרמן:

מה?

יעל הדר:

היא לא חתמה, היא לא חתמה,

ישראל קלרמן:

על העליון, מה אתה?

יעל הדר:

על העליון,

ישראל קלרמן:

הוא לא רוצה,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה תביעה,

יהודה פרוידגר:

עו"ד גנוניאן, על רעש לאבק. לשמוע מהם.

אמנון ארבל:

לא, אחד לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אחד להכניס,

אמנון ארבל:

השני לא דיברו איתו בכלל.

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אחד לא הכניסו מראש.

אמנון ארבל:

לא הכניסו,

ישראל קלרמן:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, טוב. אז יעל, גברת יעל, את מדברת עם ה - , הכהן השני?

יעל הדר:

דורון?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני לא, לא יודע, לא מתמצא בשמות הפרטיים.

עמנואל זלטס:

וצריך אחר כך גם לעדכן את גברת אוזנה ברישוי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, ברור, ברור. היא תצטרך לשלוח.

יוחנן וייצמן:

תנאי למתן תוקף הסדרה,

אליעזר ראוכברגר:

היא תצטרך, היא תצטרך לשלוח מייל, לא בשמה, בשם המתנגדים,

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

שההתנגדויות הוסרו.

ישראל קלרמן:

זה (לא ברור) עכשיו?

עמנואל זלטס:

כן,

ישראל קלרמן:

תוכל להביא לוועדה הבאה.

עמנואל זלטס:

כן, תצא המלצה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) וועדה.

עמנואל זלטס:

חסר להם שפ"ע גם.

יעל הדר:

רק אמרת לגברת שההתנגדות שלה התקבלה, שזה יהיה ברור, שהתוכנית קורית פשוט בלי הדירה שלך.

אמנון ארבל:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, ברור, ברור.

יעל הדר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל היא לא הגישה התנגדות,

יעל הדר:

שלא היה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

הקריא את ההתנגדות שלה, היא לא הגישה התנגדות על התוכנית.

זהבה בן מאיר:

מה יוצא לי מזה?

אליעזר ראוכברגר:

קראת את ההתנגדות שלה? היא מדברת על עצמה.

זהבה בן מאיר:

אתר בנייה יהיה לי מתחת לבית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה רק זמני.

זהבה בן מאיר:

למה זמני זה לוקח,

אליעזר ראוכברגר:

אתר בנייה זמני זה לא לעולם ועד. אחרי שגומרים את הבנייה, נגמר. מה?

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא,

אליעזר ראוכברגר:

כולנו פה לא לעולם ועד.

זהבה בן מאיר:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

זהבה בן מאיר:

אז מה יעזור לי אם יהיה לי אוויר?

אליעזר ראוכברגר:

אז מה את רוצה לעשות? בגלל לא לבנות להם, בגלל לא לבנות בירושלים?

עו"ד בני גנוניאן:

נעבוד בשעות המותרות על פי חוק,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גברת יעל,

זהבה בן מאיר:

אם אתם,

יעל הדר:

הוא רוצה לבדוק עם מישהו שלישי, אם מסירים גם הוא כנראה יסיר, הוא רוצה רק לבדוק משהו ויחזור.

אריאל גולן:

את רוצה גם הרחבה? אם מאשרים להם?

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא לא רוצה,

אריאל גולן:

לא, אולי היא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא לא רוצה.

אריאל גולן:

היא אומרת מה יוצא לי, אולי כן רוצה.

זהבה בן מאיר:

אבל אני גם לא יכולה,

אמנון ארבל:

מה יוצא מזה, שהם בונים בגלל רעש.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה לסיים את הוועדה היום, או שאתה רוצה להישאר,

אריאל גולן:

אני אומר, אבל לפחות שיצא לה גם.

אמנון ארבל:

אבל היא לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן, בבקשה התנגדות עצמית,

עו"ד בני גנוניאן:

התנגדות עצמית, הרי ההתנגדות העצמית,

אליעזר ראוכברגר:

בינתיים תגמרי רק את הסיפור של הכוהנים,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, אז אני אציג את המסגרת, ואז יעל תרד לפרטים. ההתנגדות העצמית שלנו בעצם מבקשת, אחד להרחיב את קומות ה - , את קומת הגג, גם על גבי הגג, בצורה כפי שזה היום, בעצם לעלות קומה, כאשר בקומה הזאת, תוצע דיורית, ויוצע הרחבה של הדירה שמתחת. אנחנו מבקשים את זה

לגבי שלושת הדירות בקומת הגג, עשינו פה גם הדמיות, אנחנו בעצם ממשיכים, יעל גם תסביר את אותו קו עיצובי,

אמנון ארבל:

אבל יש 4 דירות בגג, למה 3?

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, כי רק 3 דירות רוצות.

יוחנן וייצמן:

זאתי מעל הגברת לא רוצה.

עו"ד בני גנוניאן:

מעל הגברת לא רוצה,

אמנון ארבל:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת יש פה 4, יש פה 4 עמודות?.

אמנון ארבל:

כן, יש 4 דירות.

עו"ד בני גנוניאן:

עכשיו אנחנו ממשיכים, אני גם רוצה להראות לכם את ההדמיה, אנחנו ממשיכים בעצם את אותו קו עיצובי, עם אותם רעפים למעשה, שממשיכים. זה המצב הקיים, וזה המצב המוצע למעשה, אתם רואים שאת הדירות למעלה, אנחנו מרחיבים ממש באותו סגנון, המרפסות שאנחנו מציעים הם יוצאות לכיוון ה - , לכיוון אותו שביל, לכיוון באמת משפחת ציוני, שברוך השם הסתדרנו איתם.

אמנון ארבל:

זה לא קשור לגג, זה משהו אחר.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה לא רק מרפסות, אתה רוצה שינוי משמעותי בתוספות האלה,

יוחנן וייצמן:

הוא רוצה 106, הוא רוצה,

עמנואל זלטס:

106/ב,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור, ברור,

עו"ד בני גנוניאן:

והמלצת מהנדס העיר תמכה בהתנגדות העצמית שלנו, וגם לגבי,

אמנון ארבל:

רק בתוספות,

עו"ד בני גנוניאן:

סליחה?

אמנון ארבל:

רק בגג, לא בתוספות לחזית.

עו"ד בני גנוניאן:

בגג, בגג נכון. לגבי התוספות עצמן, אנחנו למעשה בהתחלה הצענו איזה שהם מרפסות שמובלעות, כמו שאתם רואים בחלק הימני של הבניין, מרפסות שהן מובלעות ומקורות, והיום למעשה בגלל ההתרחקות של השביל מהמיקום היום, אנחנו מבקשים להוציא את המרפסות החוצה, כדי באמת לאפשר מרפסות סוכה,

אליעזר ראוכברגר:

הדירה למטה היא דופלקס?

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

מיכאל פלד:

הכי למטה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הגינה?

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

מיכאל פלד:

כן, אין לה גינה, אין לה גינה, אבל היא דופלקס.

אליעזר ראוכברגר:

אני אבדוק, אני רואה שאין לה מרפסת סוכה,

עמנואל זלטס:

כן, כן, לא, היא אומרת שהתחתון דופלקס,

עו"ד בני גנוניאן:

זה דופלקס,

עמנואל זלטס:

הסוכה שם היא מעליו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

מיכאל פלד:

בקומה שנייה,

יהודה פרוידגר:

בקומה העליונה,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה ששאלתי.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, זה בעצם התוספות שאנחנו מבקשים, עכשיו יעל ברשותכם תפרט, אנחנו מבינים גם כמובן שיהיה פה 106/ב, כי אנחנו באמת (לא ברור).

יעל הדר:

אוקי, אז הרעיון היה, אני, הרעיון היה בעצם להכניס את המרצפות, הראשונה הייתה בעצם מרפסות (לא ברור) נוצר מצב שהמרפסות כלואות בין ה - , צריך משמעותיים של הממ"ד, חשבנו שיהיה נכון, גם ככה זה מרפסות של מישור כשטח עיקרי עם שלוש קירות, חשבנו שיהיה נכון להרחיב את הסלון, על חשבון אותם מרפסות, את המרפסות, לקיר.

יהודה פרוידגר:

זה רק לשתי יחידות,

יעל הדר:

מאחר (לא ברור),

אמנון ארבל:

כל הקומות.

יעל הדר:

הוא בנייה יותר,

אמנון ארבל:

זה אומר שעכשיו התוספת מגיעה עד בערך חצי מטר מהשביל.

יעל הדר:

התוספת היא מטר בדיוק לפי החלטת הוועדה הראשונה,

אמנון ארבל:

המטר היה שם, לא כאן,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, לא,

יעל הדר:

וגם,

עו"ד בני גנוניאן:

לשמור על מטר מהשביל, אבל השביל הצורה הטופוגרפית שלו, והצורנית הולכת בצורה כזאת.

יעל הדר:

אוקי, עכשיו,

עו"ד בני גנוניאן:

אותו מטר שהתבקשנו לשמור פה.

אמנון ארבל:

רגע אמרתי מקודם, זה קצת מצחיק שמתנגדים של כניסה לדירה שלה, אבל מרפסת על השביל כזאת גודל, זה,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, אנחנו לא מתנגדים, הכול בסדר, העיקר (לא ברור).

עמנואל זלטס:

חצי שעה של דיון, היית אומר את זה בהתחלה.

עו"ד בני גנוניאן:

אני רק אומר ש - ,

אמנון ארבל:

זה הרבה פחות הגיוני בעיני.

עו"ד בני גנוניאן:

בדיוק. אנחנו שומרים על אותו מרחק, מפה ומפה, שפה אנחנו דרך אגב מרפסות כמובן.

יעל הדר:

הפיסת אדמה שיש פה היא ישנה. זה לא,

אמנון ארבל:

כן אני רק שואל, יש פה היום פיתוח שטח שהוא חלק מהפיתוח שטח, וזיקת הנאה לכל הדיירים בחלקה, היא חלקה נורא נורא גדולה, למה זה נכון שלשייך את זה אליכם?

עו"ד בני גנוניאן:

את מה?

אליעזר ראוכברגר:

היום אני אומר עוד פעם, היום כל השטח הזה מסומן זיקת הנאה לכלל החלקה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא זיקת הנאה,

אמנון ארבל:

בתוכנית המאושרת,

עו"ד בני גנוניאן:

זה רכוש משותף שבהתאם לתקנון מוצמד לבעלי ה - , הכניסה, וכל בעלי הכניסה רוצים את התוכנית הזאת,

עמנואל זלטס:

זה שטח ציבורי,

יעל הדר:

יש הצמדה.

אמנון ארבל:

זה צמוד (לא ברור) אבל, איפה יש הצמדה?

עמנואל זלטס:

זהו, זה צריך לראות,

עו"ד בני גנוניאן:

בכל מקרה יש לנו,

יעל הדר:

בכל מקרה גם הבאנו חתימות,

עו"ד בני גנוניאן:

יש חתימות,

אמנון ארבל:

זה של בנין, לא שלכם.

מיכאל פלד:

של כל החלקה.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, הבאנו של כל החלקה.

אמנון ארבל:

יש פה היום, תסתכלו, יש פה היום פיתוח שטח שהוא חלק מהשביל, ההתרחבות הזאת, אתם מציעים לבטל את זה בעצם.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

אמנון ארבל:

למה?

עו"ד בני גנוניאן:

זה חלק,

אמנון ארבל:

זה חלק מהפיתוח שטח.

יעל הדר:

לא נוגעים, אנחנו לא נוגעים בפיתוח הזה, הפיתוח הזה נשאר, זאת אומרת,

אמנון ארבל:

מה פתאום, אתם מגיעים עד מטר מהשביל.

יעל הדר:

עם הממ"דים ואחר כך מרפסות באוויר. אוקי,

אמנון ארבל:

אנשים יעברו ישבו מתחת למרפסת?

יעל הדר:

איפה מתחת, אני לא נוגעת.

עמנואל זלטס:

לא, אבל אמר, הם לא לוקחים את המעבר, המעבר למטה יישאר.

יעל הדר:

אני לא נוגעת.

אמנון ארבל:

שגם השטח הזה, הוא שטח,

עו"ד בני גנוניאן:

המעבר עצמו נשאר,

עמנואל זלטס:

הוא מעל זה,

אמנון ארבל:

לא אכפת לי.

עו"ד בני גנוניאן:

יש לנו חתימות,

אליעזר ראוכברגר:

זה שביל?

עמנואל זלטס:

הם יהיו מעל השביל, אבל בסדר.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון,

יעל הדר:

זה ברור שלא ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

עמנואל זלטס:

יוחנן, מרפסות של יוחנן, של,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? אם יש גובה ראש וכל זה, למה לא? מה? זה משהו מאוד פנימי.

מיכאל פלד:

גם יש לנו 33% מכל החלקה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אמי, זה גם משהו מאוד פנימי.

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמות ההולכים שמה ירד.

אמנון ארבל:

נשאר את זה לדיון הפנימי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מיכאל פלד :

אבל זה עושה את השטח, המעבר (לא ברור).

(מדברים ביחד)

אליעזר ראובברגר :

אתם מפה, הם מפה, סנדוויץ' נשאר (לא ברור).

מיכאל פלד :

אנחנו לא בונים הילדים לא משחקים שמה.

אליעזר ראובברגר :

בוא, בוא, כמה, להערכתך, כמה אנשים הולכים שם ביום?

יעל הדר :

אנחנו לא נוגעים במעבר.

יהודה ציוני :

(לא ברור) מרפסות?

יעל הדר :

אנחנו לא נוגעים במעבר, לא נוגעים במעבר, בחלק,

מיכאל פלד :

שלנו, נשאר 3 מטר מהשביל,

אליעזר ראובברגר :

זה בקו אפס,

מיכאל פלד :

הם מגיעים על השביל, חוץ מזה שהם זה 5 מטר, אנחנו 3 ומשהו מטר.

אליעזר ראובברגר :

אמרתי הם מפה, והם מפה, השביל הוא סנדוויץ' באמצע, הוא המילוי.

עו"ד בני גנוניאן:

בדיוק.

יהודה ציוני:

מהשביל?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד משהו?

יעל הדר:

מעבר לזה נוצר מסדים, נוצר מסדים של הממ"ד, כיום יש מסד גבוה של קומה. ובעקבות הבנייה שתעשה מלמטה עד למעלה, מלמטה עד למעלה על הממ"דים ולתוספות, נוצר גובה מסד חלל, שביקשנו להשתמש בו לטובת מחסנים. אוקי עכשיו,

עמנואל זלטס:

מחסנים,

אמנון ארבבל:

לא, לא הבנתי, לא הבנתי איפה זה פה? לא הבנתי.

עמנואל זלטס:

הן הכי תחתונות,

אמנון ארבבל:

זה הקומה, זה מינוס 1.

יעל הדר:

הנה ב - ,

עמנואל זלטס:

לא, איפה שאין דירה מתחת לממ"ד.

יעל הדר:

לדעתי יש את זה ב - ,

עמנואל זלטס:

ביסודות ממ"ד.

אמנון ארבל:

אבל אין מתחת,

עמנואל זלטס:

כן,

יעל הדר:

בעצם פה בחלל הזה, בחלק הזה.

עמנואל זלטס:

שנייה בנספח הבינוי הצגת את הקומה הזאת?

אמנון ארבל:

בהתנגדות, בהתנגדות. זה הקומה שאתה עושה, זה הקומה שאת מציעה את ההרחבה.

יעל הדר:

נכון,

אמנון ארבל:

איפה? איפה? אני לא מבין איפה הקומה הזאת.

יעל הדר:

אולי תעלה את הזה,

אמנון ארבל:

מה?

יעל הדר:

את ה – GIS.

אמנון ארבל:

אני רוצה להבין את זה רגע, פה יש לך את זה פה, תביאי רגע.

יעל הדר:

יש פה בעצם קומת מקלט, אוקי,

אמנון ארבל:

כן,

יעל הדר:

המקלט הוא ישנו פה, נכנסים בעצם מהשביל לכאן, ביקשנו לייצר עוד כניסה לטובת מחסנים בסטריפ הזה של הממ"דים וה - , הבנייה.

אמנון ארבל:

מחסנים עם חלונות? מצוין, זה אחלה דירה, מצוין.

יעל הדר:

חלון קטן, 50 על 80.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, כמה מחסנים בערך?

אמנון ארבל:

50 על 80 זה חלון קטן?

עמנואל זלטס:

כמה מחסנים יהיו פה?

יעל הדר:

שתי שורות אבן על 80 ס"מ, זה לא, אפשר לבטל גם את הפתחים, אם זה הבעיה.

עמנואל זלטס:

כמה מחסנים?

אמנון ארבל:

זה לא בעיה, זה ישמש לדירה.

עמנואל זלטס:

לכל דירה תהיה מחסן?

יעל הדר:

שוב מתנגדים שלא,

יהודה פרוידגר:

כמה מטר במחסנים?

יעל הדר:

אני נתתי רעיון שהם,

עמנואל זלטס:

לא, אגב למה מחסנים?

יהודה פרוידגר:

כל מחסן כמה מטר מרובע?

עמנואל זלטס:

למה זה לא אחיד?

אליעזר ראוכברגר:

4 מטר?

יעל הדר:

4 מטר, החלק של הממ"דים זה יוצא,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מטר מרובע?

יהודה פרוידגר:

לא, כמה מטר מרובע כל מחסן?

עמנואל זלטס:

יש פה 7, 1 – 8 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

אמי, איך 6, 7 יהפוך להיות דירה?

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת שמחסן 6, 7 מטר.

עמנואל זלטס:

אני אגיד לך מה אמי אומר,

יעל הדר:

הוא כבר רואה איך עושים איחוד.

אליעזר ראוכברגר:

6, 7 מטר,

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

כל זה לאחד,

אליעזר ראוכברגר:

יעשו את זה איחוד.

עמנואל זלטס:

מכיר את הראש שלו.

אמנון ארבל:

לא יעשו שם איחוד, יעשו, פשוט יעברו דירות.

עמנואל זלטס:

אגב הוא בונה (לא ברור). מה?

אליעזר ראוכברגר:

אפשר לצמצם את הגודל,

עמנואל זלטס:

למה הוא בונה פה רשמי, בוא נעשה פה יחידת דיור חדשה. מה זה? דיורית. אפשר עוד דיורית.

אמנון ארבל:

אין לי בעיה, ישלמו היטל השבחה גם.

עמנואל זלטס:

נכון.

אמנון ארבל:

אין בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אז לצמצם את גודל החלון. אמי הוא רק סתם חשדן.

עו"ד בני גנוניאן:

זה מחסנים של 6, 7 מטר.

אמנון ארבל:

בוא נתקדם, אתם לא רוצים לגמור היום אני מבין, כאילו,

עמנואל זלטס:

כמה הגודל במחסנים?

אמנון ארבל:

(לא ברור), 12 עכשיו. אני גם רוצה.

יעל הדר:

זה ממ"ד. זה ממ"ד, זה ממ"ד.

יהודה פרוידגר:

אבל הם אומרים שזה, לייזר. הם אומרים שלמעלה הדירה קטנה, הם רוצים את המחסן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

יהודה פרוידגר:

7 מטר, 6 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

אופניים, וקרשי סוכה, כל ה - ,

אמנון ארבל:

(לא ברור) צדיקים.

יהודה פרוידגר:

אבל בשלב של התב"ע,

אריאל גולן:

קודם כל זה לא (לא ברור). זה לא להציק, כמו שהיה בבוקר.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, ההוא סתם.

יהודה פרוידגר:

לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

נסחף.

יהודה פרוידגר:

כן, נו.

אליעזר ראוכברגר:

זה, כל אחד.

יהודה פרוידגר:

עכשיו בשלב של התב"ע האם לבקש שם דירה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, עוד משהו? יעל, גברת יעל, גברת יעל, עוד משהו?

עמנואל זלטס:

אמי, תראה את הנספח שנייה.

עו"ד בני גנוניאן:

אז לגבי, לגבי הגג.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

למה ממ"ד קטן, ולא ממ"ד גדול?

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי,

עמנואל זלטס:

זה הממ"דים שהם ביקשו.

עו"ד בני גנוניאן:

אין בעיה,

דב קליין:

רגע, סליחה, אפשר להגיד רגע משהו לגבי המרפסות?

אליעזר ראוכברגר:

לגבי מה?

דב קליין:

במצב הנוכחי, של התוכנית המקורית,

אליעזר ראוכברגר:

עמנואל,

דב קליין:

יש שם, יש ממ"ד מרפסת בין הממ"דים, והדייר למטה המרפסת עד הגבול של הממ"ד, אחר כך המרפסת נכנסת, ואחר כך היא נכנסת לגמרי. כשאנחנו הקומות העליונות בעצם הממ"דים יוצאים, ואז אנחנו בעצם כלואים, יש לנו אחרי סוף הבית, הם קיר של 3.5 מטר, שמבליע אותנו, לכן היא הציעה את התוכנית, בעצם להגדיל את הסלון עד הסוף, ואז מרפסת זיז, שהוא פותר את הבעיה.

אמנון ארבל:

גבוה,

עמנואל זלטס:

באיזה קומה אתה?

דב קליין:

אני בקומה השלישית. דירה 12, וזה נכון לכל הקומות העליונות.

עמנואל זלטס:

דירה 12.

יהודה פרוידגר:

בנסיגה היה (לא ברור)?

דב קליין:

יש נסיגה, זה בעצם השאיר לי, אחרי סוף הסלון, עוד ממ"ד וימינה ושמאלה, שאני לא יכול לראות כלום.

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

בסדר.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, ולכן אנחנו מבקשים,

עמנואל זלטס:

אתה מדבר על זה להוסיף את זה ואת זה?

דב אז זה באתי לומר, זה ההתנגדות העצמית היא פה, היום זה את זה הקיים, בתוכנית המקורית, אני נשאר פה בפנים, ואין לי פה שום שטח מרפסת. ואז בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה להרחיב את זה?

דב קליין:

לכן,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

זה מה שהם ביקשו בהתנגדות העצמית,

דב קליין:

מה שמציעים להרחיב פה,

אמנון ארבל:

זה מה שהם הגישו, זה מה שהם הגישו בהתנגדות העצמית.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת,

דב קליין:

ככה הסלון שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אחד אחד עם הממ"דים.

דב קליין:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

אגב תכנונית זה הרבה יותר נכון,

יעל הדר:

נכון, נכון.

יהודה פרוידגר:

זה מה שהוא שם.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להתווכח.

עו"ד בני גנוניאן:

ולכן,

עמנואל זלטס:

תכנונית,

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להתווכח על זה מבחינה עיצובית, אבל זה בסדר.

אמנון ארבל:

אם זה לא היה מטר.

יהודה פרוידגר:

לא,

עו"ד בני גנוניאן:

ולכן אנחנו,

יהודה פרוידגר:

כל העצים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הממ"דים כבר יוצאים,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה לא משנה עוד קיר, פחות קיר.

אמנון ארבל:

הממ"דים היום יהיו יותר, הממ"דים היו פה.

אליעזר ראוכברגר:

עדיין לא, הוא מדבר על כאן הממ"דים. הוא לא מדבר קצת יותר,

אמנון ארבל:

זה היום הקו שיש היום, זה הקו שיש היום, היום הולכים להגיע לתוספת, זה כאן, זה המשמעות.

יהודה פרוידגר:

המרפסת עם המרפסת,

אמנון ארבל:

ואז יבוטלו המרפסות, מרפסות עכשיו לפה. בסדר, נו יללה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יעל הדר:

בהמלצת ביקשנו להרחיב טיפה את הממ"דים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עוד משהו?

יעל הדר:

עוד דבר, יש פה גם להגדיל טיפה את הממ"ד בחלק הזה, שוב כי יש לנו פה, אוקי, אתם רואים את הקפיצה פה.

עמנואל זלטס:

להגדיל את מה?

יעל הדר:

להגדיל את הממ"דים,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה גם במסגרת ה – 106/ב יהיה.

יעל הדר:

נכון, אבל,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

לא הבנתי, מעבר למה שאת מציגה,

יעל הדר:

אני גם (לא ברור) לא היו במקום, גם כן, השתמשו, השביל גדר, הגדלנו טיפה את הממ"דים בחלק הזה.

אמנון ארבל:

את רוצה שזה מה שיהיה.

יעל הדר:

כן,

אמנון ארבל:

בסדר.

עמנואל זלטס:

כמו שזה פה?

יהודה פרוידגר:

בסדר.

יעל הדר:

לא, כי היא כתבה את ה - ,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

בסדר, עזבי את ההמלצה, את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו עכשיו בדיון, עזבי המלצה.

יעל הדר:

בסדר.

עמנואל זלטס:

תגדיל שנייה, מה שמופיע פה לא ממש מכתב פה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

אז יש לנו גם את עניין הרחבת הממ"דים, הנקודה האחרונה היא לגבי אותה הרחבה לקומת הגג, אנחנו מבקשים לעלות עם חדר המדרגות המשותף, כמובן עד קומת הגג, ו - , וחדר יציאה בעצם לגג, כדי שיאפשר גם גישה למתקנים טכניים וכולה, וגם מרפסת גג, וכמו שאתם רואים גם בהדמיה, אנחנו שומרים על אותו שיפוע, בעצם חדר המדרגות חדר היציאה לגג, הוא בתוך השיפוע,

אליעזר ראוכברגר:

ראינו את זה, ראינו את זה.

עו"ד בני גנוניאן:

וגם זה, למעשה פה בתוך החתך של השיפוע, כשהוא לא, לא, אתם רואים הוא לא בולט,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ראינו את זה,

עו"ד בני גנוניאן:

בשום אופן.

עמנואל זלטס:

סתם שאלה, במסגרת ה – 106, למה לא לחשוב על ממ"ד מוגדל על הדרך? סתם אני מנסה להבין.

עו"ד בני גנוניאן:

מה? הממ"דים עם השירותים?

עמנואל זלטס:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל זה ינגוס עוד,

אמנון ארבל:

אבל יש אנשים פה מתחת,

עמנואל זלטס:

יש שתי אופציות,

אמנון ארבל:

תסתכל רגע,

עו"ד בני גנוניאן:

ינגוס עוד,

אמנון ארבל:

בשביל כן,

עו"ד בני גנוניאן:

גם אין צורך בזה, אין צורך.

אליעזר ראוכברגר:

אפילו אם ירצו עוד מוגדל, גם את זה לא,

אמנון ארבל:

לא, תראה, אתה יכול לשכב מתחת,

עמנואל זלטס:

לא, זה גם,

אמנון ארבל:

המרפסות,

עמנואל זלטס:

זה גם היטלי השבחה, זה גם ישליך עליהם על היטלי השבחה, אפילו בתוך העיקרי שלהם, במקום להרחיב דירה, תעשה ממ"ד גדול,

אמנון ארבל:

בשכיבה אבל.

עמנואל זלטס:

אתה מפחית את ההיטל השבחה גם,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יהודה פרוידגר:

לא, יש, אמי, יש,

אמנון ארבל:

אולי מיכל לפה.

עמנואל זלטס:

אז אני.

דובר לא מזוהה:

את הסלון אנחנו מרחיבים. כן אנחנו עדיין רוצים בוודאי שנשמח.

ישראל קלרמן:

מה? למה הוא רוצה?

עמנואל זלטס:

תסתכל שנייה.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

ממ"ד מוגדל, יש אפשרות לעשות,

אמנון ארבל:

בוא נעשה להם אפס מהשבילים, שכל מי שעובר בשביל ייחנק משני הצדדים, והכול בסדר.

עמנואל זלטס:

לא, זה,

ישראל קלרמן:

לא, אמי, למה להיחנק?

אמנון ארבל:

חבר'ה אתם פוגעים בסוף במרחב הציבורי שלהם, אין לכם בעיה עם זה, אז סבבה. לא,

עו"ד בני גנוניאן:

אמי, למה זה לא שייך? כי זה בעצם ההמשך של הסלון, ואם הממ"ד יצא לפה, המוגדל, אז זה ידפוק את כל הסיפור של הסלון.

עמנואל זלטס:

ואם הוא יצא לצד השני?

אמנון ארבל:

הוא ידפוק את המרפסת,

עו"ד בני גנוניאן:

עוד לפה.

אמנון ארבל:

אני מציע להוציא את הממ"ד עד לשם, ואת המרפסות מעל השביל בכלל לעשות.

עו"ד בני גנוניאן:

השביל הזה.

ישראל קלרמן:

ויש ישכבו מתחת.

עו"ד בני גנוניאן:

אז אפשר, משפחת ציוני,

אמנון ארבל:

בדיוק. רואים שיש שכנות טובה, נחבר ביניכם.

ישראל קלרמן:

לא, לא, מה?

עו"ד בני גנוניאן:

זה (לא ברור) בסוף, זה כבר (לא ברור).

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר, הוא לא חולק עליך.

עו"ד בני גנוניאן:

זה היה בציניות, אתה יודע מה באמת.

ישראל קלרמן:

הוא לא הבין, לכן אמרתי לו שזה מה שאמרת.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, הבעיה בתמלול הציניות לא,

דובר לא מזוהה:

אפשר להגיד מילה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

כשאמי אומר את זה כן.

דובר לא מזוהה:

תודה, אני דב קליין, פשוט הדירות קטנות, אני ברוך השם יש לי משפחה ברוכת ילדים, גם השכן ליד וגם הרבה משפחות שמה עם הרבה ילדים, אין מקום לזוז. גם הממ"ד, חשוב מאוד שהגודל גדול, אי-אפשר להכניס את כל הילדים בזמן מצוקה, ירדנו למקלט, זה מאוד קשה לצאת החוצה. צריך שהשטח לילדים לשבת, זה להיות בפנים, וגם המחסנים אין לי מקום לשים שום דבר בדירה, פשוט אין מקום, המחסנים נורא נורא חשוב שיש לנו מקום לשים דברים שנניח (לא ברור) סוכה, על הדברים שזקוקים למשפחה, פשוט אין מקום בכלל בדירה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. גברת יעל,

עו"ד בני גנוניאן:

הדגש על ההרחבה בקומת הגג, זה או דיורית, או הרחבה, או דיורית והרחבה, ויעל תערוך ככה את ה - , יעל תערוך ככה, זה יהיה דיורית והרחבה,

אמנון ארבל:

סמכות מקומית איך כל השטחים האלה שמוסיפים נכנסים?

יעל הדר:

יש, יש לנו אנחנו עד עכשיו הגענו ל – 35%,

אמנון ארבל:

מה זה 65%?

עו"ד בני גנוניאן:

30,

יעל הדר:

ביצענו 35%.

אמנון ארבל:

לבניין מחוזק?

עמנואל זלטס:

אם זה עוד אפשר, 70 אחי,

יעל הדר:

50%,

עמנואל זלטס:

חדר מחוזק אפשר 70,

יעל הדר:

13,

אמנון ארבל:

13 זה בניין מחוזק, אבל לא בניין לא מחוזק.

יעל הדר:

לא, למה? בניין,

אמנון ארבל:

למה, כי זה החוק.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יעל הדר:

לא, בניין מחוזק, הבניין,

עו"ד בני גנוניאן:

הוא אחר, הוא אחר, הוא עומד בתקן 413.

יעל הדר:

הוא עומד בתקן.

אמנון ארבל:

אז כל התוספות יעמדו בתוך ה – 50%?

יעל הדר:

כן.

אמנון ארבל:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה בניין אחרי 1980.

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן, עומד, עומד בתקן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד בני גנוניאן:

מחוזק,

אליעזר ראוכברגר:

מה? יש לך תשובות בשביל ה -, מהכוחנים?

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי כל הכוחנים.

יעל הדר:

רגע סליחה,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בית המקדש אולי,

אליעזר ראוכברגר:

גם אתה כהן, לא? אמי.

אמנון ארבל:

לא. פורמאלית כן, פורמאלית כן. עושים להם 106/ב,

עמנואל זלטס:

לא, כי אז צריך, עוד פעם להתנגד אחר כך,

עו"ד בני גנוניאן:

לגבי,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל הדר:

לגבי כהן פור, היא חוזרת בה, היא עומדת על ההתנגדות, היא לא רוצה להסיר,

אליעזר ראוכברגר:

איזה כהן?

יעל הדר:

כהן פור. אחד הכוהנים,

עמנואל זלטס:

שני כוהנים?

יעל הדר:

עכשיו דרור הסיר, כי כהן פור לא הסירו, אז אני כבר אומרת.

מיכאל פלד:

אנחנו הדיירים ניסינו לשכנע אותם, וגם היא גברת ציוני (לא ברור), אנחנו, אנחנו לא אמורים להפסיד, בגלל ההתנגדות שלהם, ישבנו הרבה, אני דיברתי עם ציוני, היא באה לקראתנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. הכוהנים האלה הם נמצאים בתוך התוכנית?

מיכאל פלד:

כן,

יעל הדר:

הם חלק מהתוכנית כן.

אליעזר ראוכברגר:

הם חלק מהתוכנית,

יעל הדר:

הבעיה היא שהם בקומות (לא ברור) שזה החלטה שתהיה גם לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. אוקי. מאה אחוז, עוד משהו?

רותם פסו:

אני לא יודע, היא לא מכירה אותך.

אליעזר ראוכברגר:

משפחת ציוני.

יהודה ציוני:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

בת שבע ציוני:

לא, אנחנו מתנגדים כמובן אם,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו. מאה אחוז.

עו"ד בני גנוניאן:

במסגרת ההתנגדות,

יהודה ציוני:

הבנייה של (לא ברור), עד (לא ברור). 3 מטר מהשביל.

יעל הדר:

אני יכולה?

מיכאל פלד:

3 מטר בנייה, 2 מטר,

יהודה ציוני:

החצר שלי, שבונים,

אמנון ארבל:

עד מטר, ואם הממ"ד יגדל, אז גם הממ"ד יהיה במטר.

יהודה ציוני:

יש את השביל, ושטח מת ובונים ליד השביל ממש?

אליעזר ראוכברגר:

שביל ועוד מטר.

מיכאל פלד:

המטר אחרי המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

זה הקצה של השביל.

אליעזר ראוכברגר:

אם הממ"ד גודל,

אמנון ארבל:

זה הקצה של השביל. אתם בונים אפס מהצד הזה, עכשיו בונים מטר, מתחת זה מטר, זה השביל.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

עכשיו אפס.

יהודה ציוני:

הבנתי.

אמנון ארבל:

זה השביל, אתה מגיע באפס פה, נגיד מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה דיון שקוף, שכולם ישמעו, זה לא סודי פה.

אמנון ארבל:

זה הזמן להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

לא, הוא אמר הוא בונה פה,

יהודה ציוני:

אני בונה הדירה שלנו,

אמנון ארבל:

הוא בונה בחלק, בחלק (לא ברור) שיש בחצר. הוא אומר המטר הזה שיש מרפסת פה, ומטר מהשביל, תסתכל לתוך החצר.

עו"ד בני גנוניאן:

גם היום מסתכלים עליך, גם היום מסתכלים עליך.

יהודה ציוני:

היום, היום זה מרחק גדול,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא תלוי, הגובה בכל מקרה.

יהודה ציוני:

היום,

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה אנחנו בניסיון אחרון רגע עם גברת כהן,

דובר לא מזוהה:

הרב ראובברגר, זה לא היזק ראייה?

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שכן, אבל יש פה היזקי ראייה משני הצדדים.

יהודה ציוני:

החצי השני אני צופה לו.

עו"ד בני גנוניאן:

אבל גם ככה,

יהודה ציוני:

אני מתחתיים.

עו"ד בני גנוניאן:

גם ככה היום יש,

יעל הדר:

אבל כרגע אין משני הצדדים, אולי זה נשאר מצד אחד.

אליעזר ראובברגר:

כל הדיון פה הוא דיון של פשרות ו - ,

אמנון ארבל:

זה המצב היום.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו הכול, הכול עושים פה דיונים של פשרות.

עו"ד בני גנוניאן:

לפני שגברת כהן, אני אציין גם במסגרת ההתנגדות העצמית שלנו, אנחנו מבקשים גם יציאה לגג מהדירה של, מהדירה המורחבת, חשוב לציין את זה, ובנוסף לזה, חוץ מהחדר המשותף שעולה, יציאה למרפסת גג מהדירה.

אמנון ארבל:

בסוף על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

המדרגות הם של המתקנים טכניים כאילו?

עו"ד בני גנוניאן:

סליחה?

אליעזר ראוכברגר:

המדרגות הם בשביל המתקנים טכניים?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, החדר מדרגות המשותף הוא בשביל גישה,

אמנון ארבל:

הגג ישמש מרפסת של הגג מעל?

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

אמנון ארבל:

עבור הדייר?

יעל הדר:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן,

אמנון ארבל:

למה זה הגיוני?

אליעזר ראוכברגר:

מדרגות מהסלון אתה מדבר,

עו"ד בני גנוניאן:

מהסלון,

אמנון ארבל:

למה? למה זה הגיוני הגג הוא משותף הרי של כולם.

אליעזר ראוכברגר:

זה מרפסת גג,

עו"ד בני גנוניאן:

לא,

אמנון ארבל:

אני יודע, אבל הוא של כולם,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא, הגג הוא, אמי, הגג בהתאם לתקנון הבית המשותף, הוא רק של,

אמנון ארבל:

גג חדש תמיד הוא משותף.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

כן, כן,

עו"ד בני גנוניאן:

עוד פעם, לא, שנייה,

אמנון ארבל:

אתה בונה תוספת קומה על הגג החדש המשותף.

עו"ד בני גנוניאן:

בהתאם, זה הלכת ערר רפול, אבל אם אני בונה את זה לא מוחלט, אבל עוד פעם, בהתאם לתקנון הבית המשותף, אז זה רק שייך לבעלי הכניסה וכל בעלי הכניסה חתמו שהגג הזה יהיה המרפסת הזאת תשמש את בעלי הדירות העליונות.

אמנון ארבל:

טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

בעצם כולם. יש פה מאה אחוז הסכמות מתוך הכניסה, והכניסה היא בהתאם לסעיף ג' לתקנון היא רק של הגג.

יהודה פרוידגר:

כשאתם מתקדמים, אתם תהיו מוכנים שאת המעקה של החצר שלכם תעשו מ - , לא שקוף?

עו"ד בני גנוניאן:

זכוכית חלבית?

יעל הדר:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן,

דב קליין:

אין להם בעיה איתנו. אין להם בעיה.

יהודה ציוני:

יש שני אנשים שבונים, יש אלה מאחורי הדירה שלנו, ויש בחצר, אז שתי אלה בונים מאחורי שלנו, הם לא צופים לחצר שלנו, רק באלכסון, אבל אלה החצר הפרטית בזרחי, אז הם כאילו מתקרבים עד השביל, וישר לחצר שלנו, זה מפריע לי, לא שבונים מאחורי הקיר.

יהודה פרוידיגר:

אם נגיד ה - , נחייב אותם לעשות מעקה חלבי כזה מזכוכית שהם לא יוכלו להציץ.

יהודה ציוני:

הם ירצו (לא ברור) לנו.

יהודה פרוידיגר:

יפה, יסתכלו לרחוב, שהם יושבים לאכול,

יהודה ציוני:

מה? שיעשו כאילו קיר?

יהודה פרוידיגר:

לא קיר, יעשו זכוכית כזאת.

אליעזר ראוכברגר:

יעל, יש לך בשורות בשבילנו בניסיון האחרון?

יהוד :

הם בונים מאחורי הבית שלי, הם צופים לחצר שלי.

יעל הדר:

אני לא מצליחה להבין על מה. מה?

יוחנן וייצמן:

שלחנו אותם רבע שעה החוצה.

(מדברים ביחד ברקע)

אליעזר ראוכברגר:

נוריד את זה, נלמד את זה. ללמוד את ההתנגדויות. אני לא חושב שתוך כדי הדיון צריך לאשר את זה, נתעמק בזה. (לא ברור) 8 מתנגדים זה לא בהינף יד ככה לזלזל. אני לא חושב שאני יכול לתת לזה יחס, מה שנקרא מקצועי.

יעל הדר:

בסדר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

שהם עשו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

של התוספת,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם חשבת זה המקום היחידי.

אמנון ארבל:

אני חושב שתוכנית מאוד פשוטה אגב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

מרים סלע:

מה אתה אומר?

אמנון ארבל:

תוכנית מאוד פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יעל, יש?

עו"ד בני גנוניאן:

רגע שנייה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יעל הדר:

הגברת,

אליעזר ראוכברגר:

אז בואו, בואו תצאו, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, רק תחזרו תגידו לנו מה היה. עכשיו אנחנו רוצים להמשיך ב - , בדיון, את הדיון פנימי של זה, אנחנו נחכה לכם ב - 5, 10 דקות.

יעל הדר:

אז לחכות או יכולים ללכת?

אליעזר ראוכברגר:

אתם יכולים ללכת,

עו"ד בני גנוניאן:

במסגרת ההתנגדות העצמית במפנה האחורי, במפנה האחורי לא במה שפונה למשפחת ציוני, אנחנו מבקשים מהם מרפסות זיז, בהתאם לתקנות, אז גם זה אנחנו,

אמנון ארבל:

איפה? איפה? לא הבנתי.

עו"ד בני גנוניאן:

במסגרת ההתנגדות העצמית. לכיוון רחוב מסליאנסקי.

אמנון ארבל:

זה הרחוב הזה? איפה? לא הבנתי, זה, זה,

דב קליין:

בכניסה של ה - ,

אמנון ארבל:

לא, אין בעיה, יש תוכניות, אני לא,

עמנואל זלטס:

ביקשת את התוכנית הזה? יעל,

אמנון ארבל:

איפה? יעל, את יכולה להסביר?

עמנואל זלטס:

זה מופיע בתוכנית?

אמנון ארבל:

את יכולה להסביר מה עוד אתם רוצים שלטובת?

עו"ד בני גנוניאן:

לא,

מיכאל פלד:

אין לי תשריט הוא מופיע,

עו"ד בני גנוניאן:

מה שאנחנו רוצים להוסיף,

אמנון ארבל:

תראה לי בתוכנית,

יעל הדר:

הם מבקשים,

אמנון ארבל:

מעבר לגבול החלקה?

יעל הדר:

לא, זה גבול החלקה.

אמנון ארבל:

ומה יש מעבר?

יעל הדר:

גבול החלקה היא יותר,

אמנון ארבל:

מה יש שמה מעבר?

יעל הדר:

מעבר,

אמנון ארבל:

כביש?

יעל הדר:

זה מוגדר כ - , זה מוגדר כמגורים.

מיכאל פלד:

הנה יש את זה פה, הנה.

יהודה ציוני:

זה מופיע בהתנגדות שלי גם.

אמנון ארבל:

מעל הכביש הזה?

מיכאל פלד:

הנה התשריט של זה,

אמנון ארבל:

מעל הכביש הזה?

עמנואל זלטס:

צריך לראות מה יש פה, זה לא רלוונטי.

אמנון ארבל:

הנה פה, פה,

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש כאן?

עמנואל זלטס:

מה יש פה?

אמנון ארבל:

לא, יש, מה זה יש?

אליעזר ראוכברגר:

תעלה רגע תצ"א.

עמנואל זלטס:

הנה יש פה,

אמנון ארבל:

זה זה הנה. לפה להוציא מרפסות?

עו"ד בני גנוניאן:

כן.

אמנון ארבל:

לא אכפת לנו כלום, שיעשו מה שהם רוצים. זה מרחב ציבורי, מה זה מה אכפת לנו?

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

מה זה המשפט הזה?

אליעזר ראוכברגר:

אגב, זה גבול החלקה שלהם.

עו"ד בני גנוניאן:

זה גבול החלקה, אמי, מה?

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

אני מציע שתגישו מה שאתם רוצים ואנחנו. לא, ככה זה נראה, לא יודע.

עו"ד בני גנוניאן:

חס וחלילה.

עמנואל זלטס:

יוחנן רוצה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני, סליחה, עם כל השינויים האלו,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אמנון ארבל:

אני באופן אישי הייתי דוחה את התוכנית, תגישו מחדש, אבל הוועדה יותר נחמדה ממני. זה נראה כאילו באמת תוכנית כבקשתך, הוספנו התנגדות עצמית עכשיו נסיף עוד התנגדויות, עוד מרפסות, עוד זה, כן מסירים, לא מסירים. זה לא צורה להגיש תוכנית, סליחה, מצטער. זה לא צורה להגיש תוכנית.

יוחנן וייצמן:

זה בוודאי אתה צודק.

אמנון ארבל:

אבל אתם מאפשרים את זה כוועדה, מה זה אני צודק?

אליעזר ראובברגר:

106/ב זה סוג של הגשה מחדש.

אמנון ארבל:

לא, 106/ב זה לא הגשה מחדש, זה לא. זה פרסום נקודתי שבא על דברים בודדים. ולא לעשות תוכנית אחרת לגמרי,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא,

אמנון ארבל:

להוסיף תוספות להוסיף זה,

עו"ד בני גנוניאן:

אמרתי זה תוספת הרחבה על הגג ומרפסות.

עמנואל זלטס:

אז מה? הדירות האלה לא יהיה להם סוכה? זאת אומרת מה המשמעות של התוספת שאתם רוצים פה? הדירות האלה לא תהיה סוכה חלופה?

אמנון ארבל:

בצד השני.

יהודה פרוידגר:

יש סוכה.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, יש,

אמנון ארבל:

יש סוכה, יש את הסוכה על הגג, יש סוכה,

עו"ד בני גנוניאן:

יש מרפסות סוכה,

יהודה פרוידגר:

יש סוכה,

עו"ד בני גנוניאן:

יש תוספת של עוד מרפסת.

אמנון ארבל:

מה יש, אין פה,

אליעזר ראוכברגר:

בתוך התוכנית?

עמנואל זלטס:

הם רוצים,

אמנון ארבל:

מה? לא,

אליעזר ראוכברגר:

כמה מרפסות?

אמנון ארבל:

בקו הכחול.

עו"ד בני גוניהן:

כמה מרפסות?

אמנון ארבל:

זה שתי קומות,

אליעזר ראוכברגר:

שתי קומות כמה כפול?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

?4

אמנון ארבל:

זה בניין אחד, זה רק הבניין ה – ,

אליעזר ראוכברגר :

כפול 4,

אמנון ארבל :

רק הבניין הזה.

אליעזר ראוכברגר :

כפול 4.

עו"ד בני גנוניאן :

בסדר, אנחנו מוותרים על המרפסות האלה.

אליעזר ראוכברגר :

טוב, תודה.

עו"ד בני גנוניאן :

אמי שכנע אותנו, הנה.

אליעזר ראוכברגר :

תודה רבה, הדיון הסתיים. תחזרו אלינו רק לגבי ה - ,

עו"ד בני גנוניאן :

לחזור לגבי כהן.

אליעזר ראוכברגר :

לגבי הכוהנים, בסדר גמור. תודה רבה. תודה.

אריאל גולן :

אמי איך הצלחת, איך הפחדת אותם?

אמנון ארבל :

לא,

עמנואל זלטס :

אני אגיד לך משהו אגב, אם היו עושים את זה, זה היה פסיכי כי זה להרוס את כל הבית שלו,

עו"ד בני גנוניאן:

הנה אמי, אתה רואה? זה לא, אני מקווה,

עמנואל זלטס:

כל הבית,

אמנון ארבל:

זה לא, זה לא עוזר לי, מול הוועדה, אבל לא משנה. לא,

עו"ד בני גנוניאן:

תודה.

אמנון ארבל:

אתם עושים צחוק,

עו"ד בני גנוניאן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא עושים צחוק, אנחנו לא עשינו, לא עשינו כלום עכשיו.

אמנון ארבל:

אני יודע מה אתה הולך לקבל כבר, אני לא, לא,

ישראל קלרמן:

לא, לא נכון,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אמנון ארבל:

מה לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה גם מה שאתם מקבלים.

אמנון ארבל:

לא, אני לא קיבלתי את ה - , התוספת הזאת.

עמנואל זלטס:

חלק מסוים לא.

אליעזר ראוכברגר:

המרפסות האלה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא גם לא יכול, עוד לא דיברנו עליהם בכלל,

אמנון ארבל:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא מיד הוריד את זה.

אמנון ארבל:

לא, הנה, הוא רוצה להשאיר את זה, סתם (לא ברור).

עמנואל זלטס:

תודה רבה השביל,

אליעזר ראוכברגר:

כל טוב.

דובר לא מזוהה:

אמרתי לאישה הזאת שאני,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אי-אפשר, אני לא יכול לשמוע אותך.

דובר לא מזוהה:

אני אבוא אליה לסגור את האבק, כ – 80.

אליעזר ראוכברגר:

לנקות את אבק. אצל אילנית.

עמנואל זלטס:

אילנית הטישו, זה רשום על שמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

קח, אתה רוצה?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

חשבתי שזה הדמעות שלי.

מרים סלע:

טוב, ממשיכים?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, בוודאי שממשיכים.

אמנון ארבל:

לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני מבקש ממנו,

אמנון ארבל:

כל הצורה, סליחה שאני אומר אליעזר, כל הצורה של ההתנהלות הרחבות דיור שכל מי שהגיש הוא מקבל מה שהוא רוצה, לקחנו, תחזיר, תחזיר שוב.

עמנואל זלטס:

אמי זה,

אמנון ארבל:

בעיני זה לא נכון, זה לא תוכנית כבקשתך, יש הליכים סטטוטוריים, יש, אי-אפשר, יש התנגדויות, אבל, זה אני כבר מכיר אתכם, אז זה לא משנה. טוב, יללה נו.

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני בוא,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מעליב.

אליעזר ראוכברגר:

נעשה את הדיון הפנימי, אחרי שיחזרו.

ישראל קלרמן:

תמשיך הלאה?

אמנון ארבל:

אנחנו נמשיך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בינתיים נמשיך הלאה.

עמנואל זלטס:

אגב יש את הסעיף,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

מה שאנחנו מקבלים בסדר.

מרים סלע:

לא מקבלים החלטה?

עמנואל זלטס:

הסעיפים, כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שנייה אני רוצה לראות לגבי הכוהנים, אבל מה שמקובל עוד ללא קשר,

אמנון ארבל:

בסדר,

ישראל קלרמן:

לא, לא נכון אמי,

אמנון ארבל:

מה לא קיבלת?

ישראל קלרמן:

עוד מעט נשמע, נשמע את לייזר,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה אחרי זה,

אליעזר ראוכברגר:

תוך, תוך כדי דיון כבר קיבלנו, אבל תוך כדי כבר קיבלנו את הדברים, מה שאני מחכה זה רק לגבי ההתנגדויות,

אמנון ארבל:

(לא ברור).

ישראל קלרמן:

לגבי ההתקשרות והזה, אתה לא?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

למה?

עמנואל זלטס:

אמי צודק, אמי צודק.

אריאל גולן:

כמבוקש,

עמנואל זלטס:

זה אמי צודק.

אליעזר ראוכברגר:

הכול כמבוקש, אמי גם הסכים, מה אתה רוצה?

רותם פסו:

יש לי שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אמי הסכים תוך כדי דיון,

מרים סלע:

רותם רוצה לשאול על החברתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא חייב,

עמנואל זלטס:

חברתי,

רותם פסו:

את השיחה פשוט עכשיו,

עמנואל זלטס:

זה הרחבות.

אליעזר ראוכברגר:

בוא בחיך, לא רוצה,

רותם פסו:

להוסיף להחלטה,

אליעזר ראוכברגר:

הם הולכים עד קו אפס,

רותם פסו:

להקל עליה באיזה שהיא צורה.

אליעזר ראוכברגר:

הם מדברים שהם הולכים עד קו אפס?

אריאל גולן:

חייב לעשות לה ניקיון ואבק.

רותם פסו:

חייב לעשות לה,

אליעזר ראוכברגר:

עד השביל.

רותם פסו:

והרגע היא הכירה אותו, אבל השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

רותם פסו:

אם יש מקום גם לתת בהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רוצה לתת להם את מה שהם רוצים, ניתן להם את מה שהם רוצים,

רותם פסו:

לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אליעזר ראוכברגר:

זהו,

יהודה פרוידגר:

רגע אבל,

אליעזר ראוכברגר:

רותם,

עמנואל זלטס:

לא, לכתוב בהחלטה, שזה יעזור.

יהודה פרוידגר:

צריך לכתוב בהחלטה, שהם יעשו את המקסימום להמעיט אבק ורעש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אנחנו עושים את זה תמיד.

יהודה פרוידגר:

כן, אבל לכתוב את זה, בהחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה.

יהודה פרוידגר:

אמי, תכתוב בהחלטה,

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגר:

שהם יעשו את המקסימום להמעיט ברעש ובאבק.

רותם פסו:

ראוכברגר, אנחנו גם, גם ישבתי, שמעתי אותם, וגם עשינו קירוב לבבות, אחד השכנים.

אמנון ארבל:

ככה שנקרא בפרוטוקול,

יעל הדר:

שני הכוהנים מסירים את ההתנגדות.

יהודה פרוידגר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שני הכוהנים מסירים את ההתנגדות.

ישראל קלרמן:

לפרוטוקול, מיכל.

עמנואל זלטס:

לכי לאוזנה גם, אבל תסגרי את זה עם אוזנה.

יעל הדר:

אני אוציא להם את המכתב.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לסגור? זה לא לסגור, סליחה, לא לסגור, מייל כתוב,

יעל הדר:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

ע"י, על ידך, ועל ידם.

ישראל קלרמן:

שהיא כותבת, כן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא, גם על ידם, ע"י המתנגדים.

יעל הדר:

לחתום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוודאי, תצהיר עו"ד, הנה יש פה את גנוניאן, שיחתום על זה כתצהיר. שהם מסירים את ההתנגדות, וקיבלו את השלהם, ואלה יקבלו את שלהם. ושיהיה שנה טובה וכתובה וחתימה טובה.

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לכולם.

עמנואל זלטס:

אני בתוך העלות של (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

זאת העלות שלה,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא תעשה להם את זה פרובונו גנוניאן.

עו"ד בני גוניאן:

הכול אצלי פרו – בוו,

אמנון ארבל:

הכול פרו – בוו.

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1397850,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, בוא נעשה עכשיו,

אמנון ארבל:

כל מה שהם ביקשו, מה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא, תכתוב גם את הנושא של ה - , של ציוני.

אמנון ארבל:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, מאה אחוז.

מיכל כהן:

אז לקרוא ליוסי?

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול.

יוחנן וייצמן:

יוסי,

אמנון ארבל:

יוסי זה בעיה שלך.

ישראל קלרמן:

רגע, את הכול אישרת? הם ירדו מזה?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

תוכנית 5,

אליעזר ראוכברגר:

למה לא?

ישראל קלרמן:

הוא אמר שזה,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא הסכים.

אריאל גולן:

הנה הגיע, הגיע.

אמנון ארבל:

5 עכשיו אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

יללה. אנחנו בית צפפה קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1397850, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

יוסי חביליו:

איפה יוחנן? התקשרת אלי תודה.

אליעזר ראוכברגר:

די, די, יוסי, בוא רוצים לרוץ.

יוסי חביליו:

אני אומר לבן אדם תודה שהוא קרא לי, מה?

יהודה פרוידגר:

רגע יש לי. יש לי לגבי התיק הקודם, שנייה אחת.

אליעזר ראוכברגר:

איזה?

ישראל קלרמן:

איזה?

יהודה פרוידגר:

מה שעכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

הכוהנים האלה.

יוסי חביליו:

לא היה פה?

יהודה פרוידגר:

לגבי היציאה לכיוון של המרפסת שהם צופים, אפשר להגיד ש - , במרפסת שלהם שהיא מעל החצר של אלה, שאת הגדר של המרפסת שהם עושים לכיוון, הם יעשו מזכוכית חלבית? אמנון ארבל: (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

הרי יש,

אמנון ארבל:

כן,

יהודה פרוידגר:

הם אמרו המעקה.

אמנון ארבל:

המעקה הוא לא בגובה העיניים,

יהודה פרוידגר:

המעקה, אז השאלה אם להגביה.

עמנואל זלטס:

בפרט בהיתר כבר.

אמנון ארבל:

אני מציע שיעצמו עיניים כמו המתנגד שהיה בבוקר.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

עמנואל זלטס:

זה קשה, זה קשה שמסתכלים,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

אמנון ארבל:

תוכנית 5 בסדר היום, תוכנית 1397850 תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מרים, מה זה?

מרים סלע:

שואלים אותי למה לא מגיעה לפגישה.

אליעזר ראובברגר:

איזה פגישה?

מרים סלע:

בפגישה שהייתה אמורה להיות ב – 12,

אליעזר ראובברגר:

אז תלכי. אנחנו לא נקפח אותך פה. אני אייצג אותך תאמיני לי, לא פחות טוב.

אמנון ארבל:

וייצמן, מה,

אליעזר ראובברגר:

לא סומכת עלי? יללה.

יוחנן וייצמן:

את המסמך של הממשלה, המדינה. עם שירה,

אמנון ארבל:

שמהנדס העיר (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

יללה, קדימה.

אמנון ארבל:

תוכנית 1397850, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, דיון בהתנגדויות, רחוב (לא ברור) בבית צפפה, התוכנית מציעה תוספת שתי קומות, הגיש התנגדות השכן, שהוא חלק מהחלקה, לחוסר הסכמה למה שמוצע, הוא ביקש שיהיה זיקת הנאה דרך החניון שהם מציעים בחלקה שלו, כי להמשך החלקה, כי היא חלקה מאוד מאוד צרה, זה התנגדות אחת. התנגדות שתיים, (לא ברור) בא כוח של מוחמד עבד – רבא, הוא טוען לפגיעה בזכויות קנייניות והעדר הסכמת שותפים, ניצול בלתי שוויוני של זכויות בנייה וחלוקה שוויונית של פגיעה בערך המקרקעין. התנגדות שלוש עו"ד עדנאן אל - שאהב בשם איוב בורקאן הוא חלק מהבתים המשותפים גם כן. הוא טוען כי יש לו זכויות על חלק מהדירות הקיימות, (לא ברור) זכויות מכוח התוכנית שבנדון, גם בהליך הקידום, ע"י ייזום מול בעלי

הקרקע. התוכנית פוגעת במקומות החנייה שהוסכמו לטובת המתנגד, ופגיעה בזכות הקניין. אנחנו קיבלנו את ההתנגדות לעניין המעבר, באמת המשך חלקה יחסית מאוד צר שיהיה גישה גם אליהם. למעשה דחינו את יתר ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

תוכנית 1258680

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 6 בסדר היום,

אמנון ארבל:

תוכנית 6,

אליעזר ראוכברגר:

אני מוריד אותו מסדר היום. יש שמה 280 התנגדויות, אני רוצה ללמוד אותה יותר לעומק, לשבת עם אמי, ועם יואל אבן, מהנדס העיר, ללמוד את ההתנגדויות, קראתי אותם, אני חושב ש - , יש שמה הרבה התנגדויות על הנושא הירוק, וכל הכניסות, ועל היציאות, ועל התחבורה, ועל עצם הבינוי,

מרים סלע:

על החנייה.

אליעזר ראוכברגר:

ועל החנייה. והלאה, אמרתי, אמרתי על ה - , אמרתי על הפארק על כל הנושא הזה. אני רוצה, אני חושב שב - 280 התנגדויות, אי-אפשר ככה בהינף יד להתייחס אליהם בדיון. זה קצת יותר ללמוד, אני מבקש גם מחברי הוועדה שילמדו את זה יותר, ונביא את זה לוועדה הבאה בעזרת השם.

יוסי חביליו:

זה תוכנית שלנו, אז אין פחד שהמחוזי יעשו לנו קומבינה פה?

אליעזר ראוכברגר:

אני מקווה שלא, אבל בוא, אנחנו צריכים לעשות שלנו, גם אם, אם הם יבואו לדיון, אני אדבר איתם, זה הכול. בסדר. בינתיים לא ראיתי את זה משובץ.

אמנון ארבל:

אני לא חוקר רק בדיון, והחוקר עוד לא נקבע מועד.

יוסי חביליו:

אז יש לנו זמן.

אליעזר ראובברגר:

בסדר. מאה אחוז,

יוסי חביליו:

מקבל את הדיבור הזה.

אליעזר ראובברגר:

הלאה.

מרים סלע:

אמי, אמרת שזה תוכנית פשוטה, למה?

אמנון ארבל:

זה תוכנית שמעצימה שטחים חומים, בעיני היא לא כזאת מסובכת, עברו את כל ההתנגדויות, שאני קראתי את כולם, ואני מכיר את כולם,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל, גם בתוכנית של ה - , של מה שהיה בקריית מנחם, כשאנחנו אישרנו, אישרנו את זה עם הפארק, ואמרנו מעצימה, והנה עכשיו נסוגנו בנו, וגם אתה נסוגת בך, וצמצמנו.

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

למה? כי הבנו שאנחנו עושים טעות. אבל גם עכשיו, לכן אני אומר, אני רוצה ללמוד, לא אמרתי, לא בעד, לא אמרתי נגד,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי כלום, אמרתי בסך הכול, איך אומרים? 280 התנגדויות זה כמות כזאת שצריך ללמוד את זה, ולהבין מה הם רוצים, בלעדיו (לא ברור).

אריאל גולן:

של הצרכים גם כן,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אריאל גולן:

מקבלים מיילים של חוסרים שמה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אריאל גולן:

מיילים מעצבנים קצת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אל תדאג זה לא זה מה שיהיה.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב,

אריאל גולן:

לא סתם לייזר מוריד.

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב, דרך אגב, אני מוריד כי אני רוצה ללמוד. אבל דרך אגב אני ראיתי, אתם גם מקבלים, אני גם מקבל מיילים גם מהציבור הדתי לאומי שמה, שהוא טוענת שיש לה חוסרים ויש לה את זה.

יהודה פרוידגר:

יש ציבור גדול דתי לאומי כאן,

אליעזר ראוכברגר:

לא אמרתי שלא. וציבור חרדי גדול.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה אמי.

תוכנית 1090091

אמנון ארבל:

תוכנית 7 בסדר היום, תוכנית 1090091,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

יוסי, אתה רק מפריע.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

אמנון ארבל:

תוכנית 1090091, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב הטייסים, אם אתם זוכרים היה פה דיון, התוכנית בעצם הציעה להוסיף קומה אחרי תמ"א/38 /2. במסגרת הדיון עלה הנושא שהמתנגדים טענו שהיתר הבנייה שיצא למעשה את זכויות הבנייה בו, סתרו את החלטת הוועדה, כי החלטת הוועדה אמרה 1400 מטר, ויצא 1600 מטר בהיתר, ולא קיבלנו החלטה, וביקשנו לבדוק את

זה משפטית, ומה שנעשה באמת, זה נערכה בדיקה לגבי היקף זכויות הבנייה, באמת נפל, קודם כל נכון, ההיתר בנייה שיצא, יצא עם זכויות בנייה בניגוד להחלטה, מה גרם לזה, שאחרי שהיה דיון בוועדה בעצם, נעשה בדיקה נוספת של סל הזכויות שהם יכולים לקבל, בסל זכויות הזה אמרו לו שהוא בסדר, ובלי לתקן את ההחלטה, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

עכשיו אנחנו נותנים,

אמנון ארבל:

אז הייתה החלטה, הייתה החלטה נוספת תיקון ברישוי, לגבי היקף זכויות הבנייה, והרישוי אישר את היקף זכויות הבנייה יותר גדול, זה היה לפני חודש,

אליעזר ראובברגר:

ועכשיו אנחנו נותנים להם את הזכויות?

אמנון ארבל:

ועכשיו אנחנו דנים בהתנגדויות, לגופו של עניין ומטפלים בהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

ובגדול אנחנו דוחים את ההתנגדויות ו - ,

אליעזר ראובברגר:

וזה כל פער של 200 מטר.

אמנון ארבל:

הפער בהיתר היה של 200 מטר, ועכשיו התוכנית הזאת הוסיפה עוד קומה חלקית על הגג.

אליעזר ראובברגר:

שכמה היא?

אמנון ארבל:

כמה מטרים? אני לא זוכר, אפשר להראות אם אתם רוצים.

אריאל גולן:

זה עבר וועדה כאילו ה - ?

אמנון ארבל:

זה עבר וועדה ברישוי, כן רגע, אני אראה לכם שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עבר וועדת רישוי, ועכשיו עובר הנושא של הזכויות.

אריאל גולן:

אני יודע, לא, אבל התוספת של ה – 200,

אמנון ארבל:

זה תוקן, זה תוקן במסגרת ההיתר.

אריאל גולן:

1400 ונהיה 1600.

אליעזר ראוכברגר:

יתוקן במסגרת ההיתר,

אמנון ארבל:

יתוקן במסגרת ההיתר,

אריאל גולן:

אם הוועדה אמרה 1400,

אמנון ארבל:

אז זה היה דיון נוסף בוועדה,

אריאל גולן:

אז זה מה שאני שואל, אם היה דיון נוסף בוועדה?

אמנון ארבל:

כן, זה מה שאמרתי,

אריאל גולן:

אוקי,

אמנון ארבל:

109,

אריאל גולן:

טוב.

אמנון ארבל:

הוועדה קבעה רק שטחים עיקריים, ה – 1400 ל – 1600, קיבלו את כל סל הזכויות, אבל היום התוכנית,

עמנואל זלטס:

זה בסדר היום? בסדר היום?

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה כל קומה, לפי זה נדע כמה זה חצי.

אמנון ארבל:

אני לא זוכר.

מרים סלע:

(לא ברור) זה קטמון.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מרים סלע:

קטמון.

אליעזר ראוכברגר:

מה? הטייסים, זה רסקו.

אסף שגיא:

זה הגבול בין רסקו לקטמון.

אליעזר ראוכברגר:

רסקו ניות, אני יודע מה,

מרים סלע:

נילי,

אסף שגיא:

נלי,

אליעזר ראוכברגר:

מול ניות שמה, איך שתקרא לזה,

ישראל קלרמן:

זה איפה (לא ברור).

אמנון ארבל:

היום יש 824 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

הרב חן, ליד הרב חן שמה.

מרים סלע:

כן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הרב ברלין, שמה זה היה,

ישראל קלרמן:

נכון מעל עזר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

היום זה 1824 עיקרי, זאת אומרת שבערך עוד 224,

אליעזר ראוכברגר:

עוד 220, בסדר. לא משהו,

אמנון ארבל:

זה קומה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

אמנון ארבל:

יחידת דיור אחת.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב,

אמנון ארבל:

אנחנו דנים ואישרנו. תוכנית 8 בסדר היום,

מרים סלע:

רגע, רגע אמי שנייה, אני רק רוצה להגיד,

אמנון ארבל:

כן,

מרים סלע:

אני יודעת שעברנו, אבל התוכנית של הבית ספר אגרון,

אמנון ארבל:

כן,

מרים סלע:

התושבים הביאו לתשומת ליבי שגם יש שם שני ציורי קיר ענקיים, של אומן אברהם אופק.

אמנון ארבל:

אוקי.

מרים סלע:

גם שם צריך התייחסות לנושא השימור.

אמנון ארבל:

את האמת לא ראיתי בהתנגדויות. אבל אולי זה משהו חדש.

מרים סלע:

יכול להיות שהם לא,

אמנון ארבל:

איפה הציור הקיר?

מרים סלע:

בתוך הבית ספר, בתוך הבית ספר על הקיר של הבניין,

אמנון ארבל:

הורסים את הבית ספר,

מרים סלע:

לא,

עמנואל זלטס:

להעתיק את הקירות.

מרים סלע:

אני גם אומרת את זה,

יוחנן וייצמן:

זה ציור קיר או?

מרים סלע:

ציר קיר.

יוחנן וייצמן:

ממש על הקיר?

מרים סלע:

על הקיר, וזה, לא, זה כאילו אני אומרת את זה גם כיו"רית,

יוחנן וייצמן:

הוא אמר באיזה רמה ש - ,

מרים סלע:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

שמצדיק שימור?

מרים סלע:

הוא מאוד גדול, הוא מאוד גדול, צריך אני אגיד להם שיגישו את זה כמו שצריך אבל,

אמנון ארבל:

אוקי,

מרים סלע:

פשוט שתדע שזה גם קיים,

עמנואל זלטס:

מחלקת שימור,

אליעזר ראוכברגר:

אז למה וועדת שימור? יש וועדה לאומנות אולי.

מרים סלע:

נכון, אז אני אומרת את זה כוועדה לאומנות, שצריך, גם לזה לתת.

אמנון ארבל:

אני מזכיר לכם שהיה ציור קיר על הבניין של מכללת מרכזיית בזק בדרך חברון,

מרים סלע:

נכון, שימרנו אותו,

אמנון ארבל:

לפני זה, התוכנית לא, אבל אז שימרו אותו ועשו קיר לחזית של הרחוב, והחזירו את הפסיפס שמה
על ה - ,

מרים סלע:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אמנון ארבל:

אני לא יודע אם זה המקרה, אבל,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

בדרך כלל שומרים משהו, אז זה כבר.

תוכנית 1284074

אמנון ארבל:

תוכנית 8 בסדר היום, תוכנית 1284074, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב איסלנד 19, זה
גם כן תוכנית פינוי בינוי, שיש פה יחסית, זה תוכנית יחסית יותר קטנה,

יוסי חביליו:

אפשר לראות בטלוויזיה?

אמנון ארבל:

טלוויזיה.

יוחנן וייצמן:

אמי, סתם אם תיכנס פה, לדו"ח של השמאות, אני רק אומר לוועדה, לא רק לך, תראה שהם כותבים שמדיניות הוועדה היא 25 מטר, לפני זה הם חישבו את התקן 21.

יוסי חביליו:

אתה רואה, אני גם מתנגד, כי זה מגדל, אבל אתה רואה שזה 3.91, אז איך הוא יכול לשנות,

אמנון ארבל:

זה המתחם,

יוסי חביליו:

3.91 והם ראו, הוא רוצה 15?

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך, כי הוא 25 מטר,

יוסי חביליו:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב,

יוסי חביליו:

אני מחזק את מה שאתה אומר, ש - , חזירות גדולה מאוד הייתה בתוכנית ההיא,

אליעזר ראובברגר:

איזה (לא ברור) אתה אומר, חזיר קטן אוכל, חזיר גדול אוכלים אותו.

אמנון ארבל:

זה, זה המתחם.

יוסי חביליו:

אני לא אוכל חזיר, אני מצטער, זה דוגמא לא טובה.

יוחנן וייצמן:

אל תיקח את זה,

אמנון ארבל:

לא הבנת את המשל,

ישראל קלרמן:

לא שמעת מה הוא אומר.

אמנון ארבל:

לא הבנת את המשל.

עמנואל זלטס:

הוא לא התכוון אליך, יוסי,

ישראל קלרמן:

זה ממש לא קשור.

אליעזר ראוכברגר:

על ראש הגנב בוער הכובע.

יוסי חביליו:

מי זה הגנב?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, למה אתה אומר? אני לא התכוונתי לאף אחד. אמרתי רק משפט.

יוסי חביליו:

כי היה לי מוזר שהדוגמא שהשתמשת זה חזיר.

אריאל גולן:

לא קשור אליך, יוסי הוא לא התכוון,

אמנון ארבל:

משל, משל,

יוסי חביליו:

אני אוכל רק כשר חב"ה,

אליעזר ראוכברגר:

זה אומר, זה אומר,

אריאל גולן:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

זה אומר דבר אחד שפה, אני לא חושב שאנחנו צריכים לאכול,

עמנואל זלטס:

אוכל כשר.

אליעזר ראוכברגר:

לעומת,

אמנון ארבל:

כן, אני רק אגיד יש פה שתי התנגדויות,

יוסי חביליו:

אני חושב שכן, אבל זה מתון, יותר מתון.

אריאל גולן:

(לא ברור) זה כשר?

יוסי חביליו:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

זה פחות,

אריאל גולן:

כשר, מי נותן (לא ברור),

דובר לא מזוהה:

אם הוא פותח בשבת, הוא לא יכול כשר.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי. יוסי, אתה, אתה.

ישראל קלרמן:

אתה לא יכול,

אליעזר ראוכברגר:

אתה משווה פחות מ – 4 ל – 5.7?

יוסי חביליו:

ברור.

עמנואל זלטס:

רבנות.

יוסי חביליו:

לא, זה 28 קומות זה גם די גבוה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל, 28 (לא ברור),

ישראל קלרמן:

הוא לא גר במקום כשר.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש במצב הנכנס, כמה במצב היוצא.

יוסי חביליו:

יש לי שאלה את נושא המכפיל עכשיו, זה אני, שאמרתי שעובדה ש - , פה מסתפקים בשתיים, וגם
פה, שזה אזור קרוב,

אמנון ארבל:

מה 2? זה מכפיל 4.3,

יוסי חביליו:

3.91 כתוב,

אמנון ארבל:

4.3,

יוסי חביליו:

4.3 אז זה גם,

אליעזר ראוכברגר:

גם ה – 4.3 זה לא 5.7.

אריאל גולן:

5.2,

אסף שגיא:

5.2.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

היה 5.22 הוא כותב,

יוסי חביליו:

22 יש במוסררה 2.2,

אסף שגיא:

לא, 5.22.

אליעזר ראוכברגר:

5.22 זה עוד אחד, בין 4.3 ל – 5.22 זה כמעט 1.7.

יוסי חביליו:

טוב, אז בוא, בוא נדון בזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יוסי חביליו:

תציג לנו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה.

אמנון ארבל:

יש פה רק שתי,

יוסי חביליו:

את המכפיל,

אמנון ארבל:

אמרתי עכשיו את המכפיל,

יוסי חביליו:

כן, משום מה אצלי זה רשום אחרת, אז אני,

אמנון ארבל:

אבל כתוב, לא, (לא ברור) כתוב פה בתיאור. יש פה שתי התנגדויות קטנות, אחת התנגדות עצמית, שביקשו לעשות איזה שהוא מעבר בחניון לתוכנית אחרת, שיאפשר לפתח גם את הבניין שלא כלול כרגע בתוכנית, והתנגדות של תושב, שמדבר על חיבורים של הולכי רגל ומעברים שגם אותם קיבלנו, זה כל מה שיש לנו.

יוחנן וייצמן:

ואני רואה שיש,

יוסי חביליו:

המינהל הקהילתי לא התנגד?

יוחנן וייצמן:

מרפסות,

אמנון ארבל:

מה יש?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה שיש בקשה התנגדות עצמית של אזורים, שה - ,

אריאל גולן:

7,

יוחנן וייצמן:

מרפסות.

אמנון ארבל:

מה הבעיה עם המרפסות? נכון, אמרנו מטר וחצי מעבר לקו הבניין, זה מעל שטח ציבורי,

יוחנן וייצמן:

גבהים,

אמנון ארבל:

לא מאשרים מעבר לזה.

יוסי חביליו:

הציבור,

אמנון ארבל:

יותר ממטר וחצי על שטח ציבור אנחנו לא מאשרים.

יוחנן וייצמן:

איזה שטח ציבורי זה?

אמנון ארבל:

שצ"פ בצד אחד, ודרך בצד השנייה.

יוחנן וייצמן:

מה אכפת לנו?

אמנון ארבל:

יותר ממטר וחצי?

עמנואל זלטס:

לצורך סוכה, לצורך סוכה.

יוחנן וייצמן:

זה הפתרון המקובל היחיד של,

אמנון ארבל:

אבל בעומק מעל דרך, אנחנו לא מאשרים בדרך כלל יותר ממטר וחצי,

יוחנן וייצמן:

אז נאשר, מה קרה?

עמנואל זלטס:

בשביל סוכה,

אמנון ארבל:

לא מאשרים, תוכנית (לא ברור), מה קרה?

עמנואל זלטס:

אפשר רק להגיד רק בשביל,

יוחנן וייצמן:

למה?

אמנון ארבל:

כי השבוע סוכות האלה, הורסים לו את השכונות בירושלים, ואת הבינוי, כי זה מה שמייצר, סליחה
שאני אומר, אנחנו משתדלים מאוד לא לעשות מרחב מעל מרחב ציבורי מקומות שהם לא מאה
שערים, כי זה לא מאה שערים, אז מטר וחצי מעל זכות דרך, הוא מספיק, לא צריך יותר מזה.

עמנואל זלטס:

לא,

יוחנן וייצמן:

אשרנו,

עמנואל זלזס:

כי אני אגיד לך מה,

אמנון ארבל:

זה הרוחב,

עמנואל זלזס:

אני אגיד לך עוד דבר, בתקנון שיש שהופקד, יש בעייתיות למרפסות סוכה.

אריאל גולן:

היה כתוב אחד מעל גבי השני וזה?

עמנואל זלזס:

כן, בתקנון שהופקד יש בעיה.

מרים סלע:

מרחיבים דירה, זה שהם,

אמנון ארבל:

אבל פרה פרה.

עמנואל זלזס:

לא, לא, הפוך, אני כן משנה, אני אומר, כשכותב משהו כזה אתה אומר, בוא נעשה ככה, אבל תעשה קומה, אתה לא. התקנון אומר,

אמנון ארבל:

אני לא חושב שיש צורך לאשר מרפסות, לאשר יותר ממטר וחצי (לא ברור), מעל זכות דרך ציבורית. אתם רוצים לאשר, תאשרו.

יוסי חביליו:

ועכשיו (לא ברור).

אמנון ארבל:

רק עבור,

יוסי חביליו:

זה המחלוקות,

אמנון ארבל:

אתם רוצים לאשר יותר, כמה? 4 מטר עומק?

יוחנן וייצמן:

לא, מה שהם ביקשו המבוקש.

אמנון ארבל:

כמה אם אתה רוצה לתת?

יוחנן וייצמן:

2.40 הם ביקשו?

אמנון ארבל:

2.40 מעל זכות דרך,

עמנואל זלטס:

2, רק נתנו, לא יותר,

אמנון ארבל:

אתם עושים צחוק, וייצמן, נו.

עמנואל זלטס:

עד 2, יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אז 2 בסדר.

עמנואל זלטס:

אבל שיהיה כתוב שזה,

אמנון ארבל:

אני מציע 4 עם עמודים גם.

עמנואל זלטס:

ברזלים, לא עמודים,

אמנון ארבל:

בוא, בוא נלך,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע, אני מציע רק מקומה 20 ומעלה.

אמנון ארבל:

באוויר אבל,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

מה אתם רוצים?

עמנואל זלטס:

לא, שיהיה כתוב,

יוסי חביליו:

נהיה קשר, יש פה כמה דברים, עכשיו אני לא זוכר אותם.

עמנואל זלטס:

לא, לא, כי זה כן, כי בתקנון שלהם ירצו גם וגם וגם.

אמנון ארבל:

מה? כמה אתה רוצה לתת להם?

אליעזר ראוכברגר:

2 מטר הוא אמר,

עמנואל זלטס:

עד 2 ,

אליעזר ראוכברגר:

עד 2. מה? מה הפרשות?

יוחנן וייצמן:

אז לקבל חלקית,

עמנואל זלטס:

שנייה, רק שיהיה כתוב.

אמנון ארבל:

5 דרך חברה וקהילה, 3 גני ילדים עם חצרות, ובית כנסת של 400 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאושר בהפקדה?

יוחנן וייצמן:

היה עוד דבר,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא בהמלצה של מדיניות תכנון,

אמנון ארבל:

זה מה שיש בתוכנית המופקדת.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה ששאלתי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אם זה מה שאושר בהפקדה.

אמנון ארבל:

זה מה שכתוב בתוכנית המופקדת.

יהודה פרוידגר:

הבית כנסת?

עמנואל זלטס:

אגב בתקנון שלהם,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

שנייה,

יהודה פרוידגר:

בית כנסת פה.

עמנואל זלטס:

אמי,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

בתקנון שלהם בשימושים לפחות, יש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, בהפרשות המבונות.

עמנואל זלטס:

מרכז קהילתי, בית כנסת, גני ילדים, מעונות יום רווחה, טיפת חלב, מרכז למטיילים שבילי ישראל.

אמנון ארבל:

בתקנון?

עמנואל זלטס:

כן,

אריאל גולן:

שבילי ישראל?

עמנואל זלטס:

אתה מכיר?

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

איך הגיעו אליו?

עמנואל זלטס:

מרכז למטיילי שביל ישראל.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה? זה כאילו,

אריאל גולן:

הקצאה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

כבר הקצאה?

אריאל גולן:

בטח.

יהודה פרוידגר:

לא, שביל ישראל בכלל לא עובד בירושלים,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא כן עובר.

אריאל גולן:

לא, הוא עובר.

אליעזר ראוכברגר:

עובד, לא, המשרד שלהם נדמה לי נמצא בגבעת (לא ברור).

יהודה פרוידגר:

שביל ירושלים,

עמנואל זלטס:

יש שימוש כזה? אמי.

יהודה פרוידגר:

שביל ירושלים,

אליעזר ראוכברגר:

בגבעת התחמושת, המקום שלהם.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

משהו של שבילי ישראל, או שהיה פעם, אני זוכר שהיה,

עמנואל זלטס:

בוא תראה, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

בגבעת התחמושת.

יהודה פרוידגר:

איזה תוכנית אתם?

אריאל גולן:

קריית מנחם, איסלנד.

יהודה פרוידגר:

מה? איסלנד?

אריאל גולן:

כן,

יוסי חביליו:

טוב, אני נגד,

עמנואל זלטס:

סעיף 3,

יוסי חביליו:

רגע, תרשום. אפילו שהיא יותר מתונה מההיא.

יהודה פרוידגר:

איזה גובה זה?

יוסי חביליו:

28, 30 קומות.

יהודה פרוידגר:

איסלנד זה, היו שמה כבר כמה פרויקטים בכזה גובה, נכון?

אמנון ארבל:

טוב,

יהודה פרוידגר:

באיסלנד היה לנו,

אמנון ארבל:

מה עוד?

ישראל קלרמן:

כמה הגובה בפרויקט?

עמנואל זלטס:

לייזר,

ישראל קלרמן:

?28

אמנון ארבל:

עוד משהו?

עמנואל זלטס:

שנייה, לייזר, בית כנסת אתה רוצה (לא ברור) גם השתיים?

יוסי חביליו:

רגע, רשמתי?

עמנואל זלטס:

לשתיים?

מיכל כהן:

אתה מתנגד?

יוסי חביליו:

כן.

עמנואל זלטס:

לא, יש 400 שיהיה אפשרות, גמישות.

ישראל קלרמן:

.250, 250

עמנואל זלטס:

לא, אתה לא יכול יותר עכשיו, זה יעשה בלגאן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, די כבר, זה הופקד.

עמנואל זלטס:

מה שהחזרנו,

אריאל גולן:

בית כנסת,

עמנואל זלטס:

בית כנסת,

אליעזר ראוכברגר:

עוד שתיים עוד אחד.

עמנואל זלטס:

שיהיה 400, יהיה גמישות שאפשר שתיים של,

יהודה פרוידגר:

לא, אחד, אי-אפשר להוסיף עוד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

או אחד, או שתיים. בסדר.

עמנואל זלטס:

תותר גמישות,

ישראל קלרמן:

או אחד או שתיים.

אליעזר ראוכברגר:

כן. בסך הכול 400. אם זה שתיים. זהו. זהו.

עמנואל זלטס:

זה לא השטח, זה בכמות בתי כנסת. השטח הוא,

אליעזר ראוכברגר:

שלא יעלה בשטח כולל שלא יעלה על 400.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

זהו.

אמנון ארבל:

טוב, השטח המיועד לבית כנסת. בסדר?

עמנואל זלטס:

באותו, באותו גודל של המטרים.

אמנון ארבל:

כתבנו שבשטח המיועד לבית כנסת, אחרי (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. כן,

אמנון ארבל:

9 תוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

הלאה,

תוכנית 1429083

אמנון ארבל:

9 בסדר היום, תוכנית 1429083, זה תוכנית פינוי בינוי בריינס, שהייתה בדיון בוועדה המקומית, וגם וועדה מחוזית, אנחנו בגלל טעות שכחנו לכתוב שאנחנו מצטרפים לתוכנית, בגלל החילופי קרקע עם השצ"פ, אז לכם אנחנו מבקשים מהוועדה, להצטרף לתוכנית כמגישה.

תוכנית 1397504

אמנון ארבל:

תוכנית 1397504, אותו דבר, זה תוכנית שהוחלט להפקיד אותה, זה הרחבת דרך, ולא הוחלט בטעות גם על הגשת תוכנית ע"י הוועדה המקומית ואנחנו מבקשים להגיש.

תוכנית 1571736

אמנון ארבל:

תוכנית 11 בסדר היום, תוכנית 1571736, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית בירמיהו 38,

ישראל קלרמן:

36,

אמנון ארבל:

36,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר,

אמנון ארבל:

1571736 כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

אני אראה לכם איפה זה רגע, 1571736,

יוחנן וייצמן:

זה די (לא ברור) עם הרכבת.

אמנון ארבל:

כן, זה המגרש יש פה תוכנית שאושרה, במסגרת דיון בוועדה, והיא קיבלה תוקף, היום הבקשה היא ל - , שתי בקשות, סליחה, אחד זה לצרף את החלקה הקטנה שאתם רואים פה. פה יש בניין קטן שהוא לא היה חלק מהתוכנית המקורית, הם רכשו אותו, והם רוצים להצטרף לתוכנית, והוא נותן להם גמישות,

אריאל גולן:

תקטין עוד טיפה.

אמנון ארבל:

גם הבינוי, זה צריך להיות ליד גני גאולה, זה צומת של,

אריאל גולן:

שמגר?

אמנון ארבל:

שרי ישראל, שמגר כן. התוכנית פה, אמרתי שני דברים, אחד לצרף את החלקה הזאתי, ולשנות את הבינוי בהתאם, שזה משהו שהסכמנו לו,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה עוד פעם,

אמנון ארבל:

זה, זה המגרש.

אליעזר ראובברגר:

זה המגרש כן.

אמנון ארבל:

הוא קיבל תוכנית אושרה תוכנית ל – 11 קומות,

אליעזר ראובברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

יש פה בניין לשימור, היום שתי בקשות, אחד לצרף את החלקה הזאתי שהוא בניין קטן, רגע אני אוריד את כל הקשקושים.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה מגורים?

אמנון ארבל:

יש פה היום בניין קטן של מגורים, שהוא חלקה נפרדת, הם קנו אותו, ורוצים לצרף אותו לתוכנית, והם עם זה אין לנו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא לצרף לתוכנית? מה הם רוצים לעשות שם?

אמנון ארבל:

הם מציעים בינוי,

ישראל קלרמן:

שיהיה יותר גדול,

אמנון ארבל:

מרחיבים את הבניין, מרחיבים את הבניין.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

וזה נותן להם יותר גמישות, גם בתכנון של החנייה, וגם ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

אמנון ארבל:

אז זה 1, 2 ביקשו להוסיף קומות מ - 11 ל - 15,

יוחנן וייצמן:

למה לא ל - 40?

אמנון ארבל:

לא יודע, זה מה שהם ביקשו, וזה,

ישראל קלרמן:

באזור הזה לא מקבלים,

אמנון ארבל:

וזה אני חושב, אנחנו,

יוחנן וייצמן:

אבירי מצידם,

אמנון ארבל:

לא תמכנו בזה, ואני חייב להגיד שהיזם היה אצלי אתמול, והוא אמר שהוא מקבל את זה, והוא מבקש לבטל את הקומות, מבחינתי זה בסדר.

ישראל קלרמן:

לא, אז מה? אבל הוא כן הסכים, מה הוא לבטל לגמרי או?

אליעזר ראוכברגר:

לבטל את הבקשה של התוספת?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

זה לא התוספת,

יוסי חביליו:

כמה קומות זה?

אמנון ארבל:

15 קומות,

ישראל קלרמן:

לא, הוא רוצה אבל עם זה, וייצמן גם אתה אמרת לי שהוא רוצה,

יוחנן וייצמן:

אין לי בעיה, פנטהאוסים,

ישראל קלרמן:

לא, כמו שעושים לכולם, שיהיה פנטהאוס.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הוא אומר שהוא בבעיה, הוא ביקש לבטל,

ישראל קלרמן:

לא, לא, לא, מה פתאום.

אמנון ארבל:

מה? מה פתאום? הוא אומר לך שהוא אמר,

ישראל קלרמן:

אבל לא, אבל אם עם הפנטהאוס,

אמנון ארבל:

מה פנטהאוס? מה פנטהאוס?

ישראל קלרמן:

11 במעלית, שאפשר לעלות למעלה עוד,

יוחנן וייצמן:

הוא יעשה פנטהאוס כן.

ישראל קלרמן:

כן, גם, גם וייצמן אמר שלא,

יוחנן וייצמן:

אני לא,

ישראל קלרמן:

אין בעיה עם זה, מה?

יוחנן וייצמן:

יש לד,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה שהקומה 11 תהיה פנטהאוס, ואז בעצם הגובה יהיה 12? אבל 11 המעלית לא אכפת לי, אבל אם הוא אמר,

אמנון ארבל:

למה זכויות בנייה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

שהוא יורד מזה בכלל,

ישראל קלרמן:

אבל אתה בעצמך אמרת,

אמנון ארבל:

מה אני אמרתי?

ישראל קלרמן:

לא, הוא הגדיל את המגרש, בגלל (לא ברור) בפועל, 15 לא מקובל, אבל, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, רגע שנייה, ישראל, אומר אמי, אבל אומר אמי, שבא אליו היזם אתמול,

ישראל קלרמן:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אמי משקר?

ישראל קלרמן:

לא משקר.

אמנון ארבל:

(לא ברור) לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מדמיין?

יהודה פרוידגר:

לא הבין אותו.

ישראל קלרמן:

לא משקר,

אמנון ארבל:

אז מה אתה מציע?

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אמר, הוא לא משקר.

אמנון ארבל:

תסביר לנו מה זה כמו כולם, ישראל, בבקשה. מה זה כמו כולם?

ישראל קלרמן:

פשרות, לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

כמו שעשינו בהרבה מקומות,

ישראל קלרמן:

בהרבה מקומות,

אליעזר ראוכברגר:

של 11 במעלית, והקומה ה – 12,

אמנון ארבל:

אבל שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

תהיה, תהיה,

אמנון ארבל:

יש ברוממה,

אליעזר ראוכברגר:

אין לי בעיה, אין לי עם זה בעיה, רק השאלה דבר אחד אם הוא רוצה את זה, או לא.

אמנון ארבל:

לא, זה לא השאלה,

אליעזר ראוכברגר:

אם הוא בא יגיד לך, אמר לך לא רוצה, אני לא יכול.

ישראל קלרמן:

הוא לא אמר הוא לא רוצה .

אמנון ארבל:

כן אמר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מה שהוא אמר

רותם פסו:

הוא לא רוצה את ה – 15,

אמנון ארבל:

זה מה שהוא אמר,

רותם פסו:

הוא עושה כמו שנותנים,

אמנון ארבל:

אבל רגע, שאלה אחרת, אני שואל , אנחנו מתעסקים כל הזמן עם רוממה, קומות בנושא אחד, כן מעלית לא מעלית, סבבה, דיברנו על זה הרבה. דיברנו גם על התמורות הציבוריות, התוכנית מעבר לכביש, אתם זוכרים שביקשנו 1400 מטר צורכי ציבור, הוא נותן פה, הוא נתן מה שנתן 700 מטר לצורכי ציבור, לצורך העניין.

ישראל קלרמן:

450 עכשיו,

אמנון ארבל:

הוא נתן 700 מטר לצורכי ציבור. בתוכנית,

ישראל קלרמן:

עכשיו אתה מגדיל לו את זה.

אריאל גולן:

את הבנוי בקרקע,

אמנון ארבל:

טוב, אין לי כוח, תעשו מה שאתם רוצים.

ישראל קלרמן:

מה? מה אתה רוצה להגיד?

אמנון ארבל:

ישראל, מה זה משנה?

ישראל קלרמן:

אני רוצה להקשיב, מה אתה רוצה?

אמנון ארבל:

לא אכפת לי, לא משנה,

ישראל קלרמן:

דבר.

אמנון ארבל:

מה אתה רוצה לאשר? לא מעניין,

ישראל קלרמן:

עכשיו תגיד לי, לא, אתה לא רוצה לאשר.

אמנון ארבל:

לא אכפת לי.

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע,

אריאל גולן:

לא, אמי, אנחנו רוצים להבין,

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע אותך,

אמנון ארבל:

זה לא משנה,

ישראל קלרמן:

הוא נתן ומה?

אמנון ארבל:

בסדר, הוא אומר מה, אחד האזורים עם, מחסור הכי גדול בצורכי ציבור שלכם, לא ציבור שלי, והם רוצים פה עוד קומה, ועוד קומה, ועוד 3 קומות, ועוד 5 קומות, תאשרו, לא אכפת לי.

ישראל קלרמן:

שנייה, הוא לא,

אמנון ארבל:

אין שנייה, תאשר מה שאתה רוצה,

ישראל קלרמן:

הוא לא מוסיף עוד קומות. הוא לא מוסיף, אנחנו,

אמנון ארבל:

אתה לא מקשיב?

ישראל קלרמן:

אתה שומע מה שאני אומר לך?

אמנון ארבל:

מה? איך הוא יכול להוסיף עוד קומות, הם רק אם הוא רוצה להגיע ל – 15 קומות?

ישראל קלרמן:

הוא לא יגיע ל – 15,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

אמרנו שלא, אנחנו איתך,

אמנון ארבל:

אז למה הוא יגיע?

ישראל קלרמן:

11 והקומה,

אמנון ארבל:

זה תוספת קומה?

ישראל קלרמן:

לא, תוספת,

אליעזר ראוכברגר:

לא, מה זה אין לומר שזה לא תוספת יחידות דיור, אלא הרחבה.

ישראל קלרמן:

זה לא תוספת יחידות דיור.

אמנון ארבל:

עם קומות אבל,

ישראל קלרמן:

לא, יחידות דיור, לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל הרחבה של הדירה,

ישראל קלרמן:

הרחבה לדירה 11.

אמנון ארבל:

אין לי, לא אכפת לי, תעשו מה שאתם רוצים.

ישראל קלרמן:

זהו, אז מה שאני מבקש, עכשיו לגבי צורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:

ההצעה היא,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

לאשר תוספת קומה, זה,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה, אמי,

ישראל קלרמן:

כן, עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע מה מאושר,

ישראל קלרמן:

כהרחבה, כהרחבה.

יהודה פרוידגר:

זה פנטהאוס,

אמנון ארבל:

מה?

יהודה פרוידגר:

את זה פנטהאוס. לא,

ישראל קלרמן:

כהרחבה.

אמנון ארבל:

מה זה משנה?

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אומר, מה שהוא אומר זה ש - , לא מדובר פה על תוספת יחידת דיור, אלא על הרחבה לדירת הגג, שיהיה לו פנטהאוס,

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

ברור שהתוכנית מוסיפה יחידות דיור, וגם תוספת של ה - ,

ישראל קלרמן:

שטח,

אמנון ארבל:

השטח, אנחנו מוסיפים,

יוחנן וייצמן:

לחלקה ליד, הוא יצטרך,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל קיבלת,

יוחנן וייצמן:

כל התכנון ישתנה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה אתה מסכים בגלל שהחלקה גדלה,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו מדברים על התוספת למעלה, לא בצד, אלא למעלה,

אמנון ארבל:

אז אני לא המלצתי להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

אני הבנתי ממך, שהוא הוא לא רוצה כלום,

אמנון ארבל:

נכון, אמר לי חד-משמעי,

אליעזר ראוכברגר:

יפה, ישראל אומר שזה לא נכון מה שהוא אמר לך,

אמנון ארבל:

סבבה. הכול בסדר.

ישראל קלרמן:

אז אני אומר, אז לאשר את ה - ,

יהודה פרוידגר:

ומה הוא מפריש לצורכי ציבור?

ישראל קלרמן:

לצורכי ציבור עוד קומה, קומה שלמה, 850.

אליעזר ראוכברגר:

850 מטר.

יהודה פרוידגר:

שמה? מה יש בה?

ישראל קלרמן:

850 מטר קומה שלמה. ואין בעיה.

יהודה פרוידגר:

ומה, מה ההגיון?

אליעזר ראוכברגר:

מה השימושים? לפי מה שנקבע,

יהודה פרוידגר:

זהו,

ישראל קלרמן:

גם בתב"ע,

יהודה פרוידגר:

יש המלצה?

ישראל קלרמן:

בסדר גמור, מה הבעיה?

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש בתב"ע קיימת.

ניר מרגלית:

אמי,

אמנון ארבל:

כן,

ניר מרגלית:

אם מאשרים את ה - , כלומר ממליצים לקבל את התוכנית, והם עוברים את הקריטריון של דו"ח מיקרו – אקלים, וזה נדרש,

אמנון ארבל:

לא, הם רוצים להוסיף קומה מ – 11 ל – 12 אבל.

ניר מרגלית:

אני אומר, אז זה נדרש להכניס בהוראות, בהוראות ש - , בשלב ההיתר הם מחויבים לדו"ח מיקרו – אקלים,

ישראל קלרמן:

לא, כבר עשו את זה,

אמנון ארבל:

בגלל תוספת קומה אחת?

ניר מרגלית:

בגלל התוספת הם עוברים את הקריטריון,

אסף שגיא:

מה שהם עוצרים איזה,

ניר מרגלית:

לפני זה הם לא נדרשו,

ישראל קלרמן:

לא,

ניר מרגלית:

כן, הם לא נדרשו בתב"ע הנוכחית.

ישראל קלרמן:

כן נדרשו, והם עשו כבר.

ניר מרגלית:

הם לא נדרשו,

ישראל קלרמן:

וחפרו,

ניר מרגלית:

וזה גם לא משנה,

ישראל קלרמן:

שהם עשו, אתה לא צריך את זה,

ניר מרגלית:

אני מדבר בשלב ההיתר כיום,

עמנואל זלטס:

מה המשמעות?

ישראל קלרמן:

אתה לא צריך את זה, אפשר להוריד את הסעיפים האלה,

עמנואל זלטס:

מה המשמעות?

ישראל קלרמן:

כל הסעיפים האלה שהוא כתב כבר, אפשר להוריד, זה לא קשור לתיק הזה,

ניר מרגלית:

בטח שכן קשור.

ישראל קלרמן:

לא, זה תוספת,

ניר מרגלית:

כי ב – 11 אנחנו לא דורשים את זה, ומ – 12 אנחנו כן דורשים.

עמנואל זלטס:

מה זה? אתה יכול (לא ברור) מה המשמעות של זה?

ניר מרגלית:

דו"ח בשלב ההיתר, דו"ח מיקרו – אקלים שעושים בשלב ההיתר.

עמנואל זלטס:

מה המשמעות של הדו"ח הזה?

ניר מרגלית:

מה המשמעות?

עמנואל זלטס:

טופס שאני מגיש ועושה, או יש פרוצדורה?

ישראל קלרמן:

בסדר.

ניר מרגלית:

דו"ח שאתה עושה בכל היתר,

אסף שגיא:

הוא שואל אם זה ארוך, קצר.

עמנואל זלטס:

זה דו"ח שאתה צריך להביא עכשיו מלא יועצים, מה המשמעות של הדו"ח הזה? סתם.

ניר מרגלית:

היועץ הסביבתי שלו עושה לו את זה בדרך כלל, ומגישים לנו את זה בשלב ההיתר. וצריכים לעשות אלמנטים כמו, אדריכליים, לניטור (לא ברור).

אמנון ארבל:

אז רק שאני מבין, כרגע אתם מאשרים להוסיף קומה אחת להרחבות דיור?

עמנואל זלטס:

כדופלקס.

אמנון ארבל:

קומה אחת להרחבות דיור.

ישראל קלרמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

נכון,

יהודה פרוידגר:

מה בהמלצות לצורכי ציבור? מה יש שמה בהמלצה?

ישראל קלרמן:

קומה שלמה, את כל הקומה השלמה, הוא נתן, 850. היה 700, הוא הוסיף.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך שאתה לא,

יוסי חביליו:

מצוין.

ישראל קלרמן:

אמי,

אמנון ארבל:

התוכנית אגב מציעה 700, הוא לא שינה את זה,

ישראל קלרמן:

850,

אמנון ארבל:

לעשות את זה ל – 850?.

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

לא, על זה שאתה לא מסתכל אני כן נהייתי עצבני.

יוסי חביליו:

דווקא זה,

יוחנן וייצמן:

ראיתי, שאלתי אותך.

ישראל קלרמן:

את כל התכסית.

אליעזר ראובברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

ואת סעיף 7,

יוסי חביליו:

יוסי חביליו, שלחתי לך הודעה. טוב, חכה, חכה.

יוחנן וייצמן:

אתה כן מגדיל את יחידה מספר,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

ששמה לא תהיה יחידת דיור חדשה.

אמנון ארבל:

בקומות האלה, לא.

ישראל קלרמן:

זה כן מקום,

אמנון ארבל:

תוספת קומה אחת עבור יצירת דופלקס,

ישראל קלרמן:

זה לא קשור למגרש,

אמנון ארבל:

מספר יחידות דיור בקומות.

יוחנן וייצמן:

אתה צודק, אני כרגע ההמלצה שלנו היא 11 מהמדרכה, 11 קומות, נכון?

אמנון ארבל:

כן.

ניר מרגלית:

רק תוספת בגג, לא צריך, בהיתר המקורי נראה לי דרשנו את זה. כן, כן, אני מאמין שכן.

אסף שגיא:

כן,

אמנון ארבל:

מה?

אסף שגיא:

המתחם בחפירות כיום?

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

כן, בהיתר בנייה. בהיתר בנייה, הוא עבר אתכם כבר.

אסף שגיא:

(לא ברור) קרקע, זה מה שאני שואל,

ישראל קלרמן:

הוא עבר, זה מה שאני אומר, צריך להוריד את הסעיפים האלה,

אסף שגיא:

אבל אם הוא כבר הגיש סקר היסטורי,

ישראל קלרמן:

בדיוק, הוא עשה הכול,

אסף שגיא:

זה לא חדש.

ישראל קלרמן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

לא, תוספת,

ישראל קלרמן:

17, 18,

יוחנן וייצמן:

את הסעיף של ה - ,

ישראל קלרמן:

גם 7,

אמנון ארבל:

מה זה 7?

ישראל קלרמן:

סעיף 7,

אליעזר ראוכברגר:

הוא בביצוע, הוא בביצוע,

יוחנן וייצמן:

המרפסות,

ישראל קלרמן:

7 תן להם מרפסות.

יוחנן וייצמן:

אני אומר לך, זה אולי,

אמנון ארבל:

למה, למה זה למרפסות? תסביר לי,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע אני גם, אמר, יש דיונים בנושא, אני רוצה להתוודות, יש לי ניגוד עניינים.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה לראות מה, לפני הניגוד עניינים שלך, מה בבניין השכן.

יוחנן וייצמן:

אישרנו.

אמנון ארבל:

מה בבניין השכן?

אליעזר ראוכברגר:

אז למה, אז למה שיהיה שונה?

יוחנן וייצמן:

נכון.

ישראל קלרמן:

זה מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

אני התחנה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אמרתי את זה,

יוחנן וייצמן:

אני נוסע (לא ברור) שמה, אני רוצה לראות מרפסת מעל הדרך, זה כיף לי, אין שמש. אין גשם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מתבייש,

עמנואל זלטס:

אתה חוזר בד,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא מתבייש. עכשיו אתה הולך שמה, אתה צריך ללכת עם (לא ברור), לעצום עיניים כמו ההוא פה.

אמנון ארבל:

הלאה, מה עוד?

ישראל קלרמן:

17, 19, 20, לא קשור. החפירה כבר,

יוחנן וייצמן:

כל ה - ,

ישראל קלרמן:

גם היתר בנייה יש להם היתר בנייה כבר, הם בונים,

יוחנן וייצמן:

כל ההנחיות,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לך בנייה ירוקה,

יוחנן וייצמן:

לא, הבנייה זה כבר בנוי, זה כבר, אנחנו מדברים פה על תוספת חצי קומה,

אליעזר ראובברגר:

אז שיהיה כמו מה שמאושר,

ישראל קלרמן:

כן, בהיתר,

יוחנן וייצמן:

לא משנה את ה - ,

ישראל קלרמן:

היתר בנייה.

יוחנן וייצמן:

הקודם,

ישראל קלרמן:

בהיתר בנייה, כמו שאמרנו,

אליעזר ראובברגר:

שיהיה זהה לקודם.

יוחנן וייצמן:

על הגג הוא ביקש? מה אכפת לי?

ישראל קלרמן:

עכשיו עוד לא,

אמנון ארבל:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

זהו, יללה.

יוחנן וייצמן:

לא, קומה 12, שיעשה.

תוכנית 1540558

אמנון ארבל:

תוכנית 12 בסדר היום, תוכנית 1540558, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, ברחוב דסקל רמת דניה, תוכנית שביקשה תוספת יחידת דיור והרחבות דיור, אנחנו המלצנו להפקיד, בהתאם למדיניות.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה?

אמנון ארבל:

דסקל.

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה, אתה רץ קדימה, ואני עוד פה.

יהודה פרוידגר:

12, 12.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אריאל גולן:

מה? עמנואל, זה,

תוכנית 1363068

אמנון ארבל:

תוכנית 13 בסדר היום, תוכנית 1363068, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ירמיהו 36, זה בניין ליד למעשה. תוכנית, אני מזכיר הבניין הזה עשה תמ"א/2/38, בנה בניין חדש בייעוד תעשייה, עשה להוסיף קומות, במסגרת התוכנית קיבל 10 קומות, או 11 קומות, והיום הוא מבקש להוסיף עוד 5 יחידות דיור, עוד תוספת 3 קומות סך הכול להגיע ל – 13 מעל הכניסה הקובעת.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

היום שלח מכתב שהוא צריך את התוספת קומות, כפיצוי על זה שהוועדה המחוזית כתבה שדירות יהיו דירות להשכרה, בתוכנית המאושרת, הוא כתב במכתב שזה 15, זה לא 15, זה רק 10 בתוכנית המאושרת, אבל אני גם פה לא חשבנו שנכון להוסיף פה עוד קומות, שיטת הסלמי,

ישראל קלרמן:

כמה הוא מבקש?

יוחנן וייצמן:

לאיזה גובה הוא מגיע, זה השאלה שלי,

אמנון ארבל:

13 קומות, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

בשום אופן לא. 13 מאיפה? מירמיהו או מ - ? מחירם?

אמנון ארבל:

אני יכול להראות לכם.

יוחנן וייצמן:

לא, לא, גם בבניין הקודם,

אמנון ארבל:

כל השיטה, אני לא מצליח כל השיטה הזאתי לעשות תמ"א/38, ואז לעשות תוספת קומה, עכשיו עוד תוספת קומה,

יוחנן וייצמן:

הוא רואה שמה, לכולם 12,

אמנון ארבל:

לא כולם מקבלים 12, כי 12,

יוחנן וייצמן:

אבל התוכנית אב נתנה את זה,

אמנון ארבל:

מי שנתן 12, נתן הפרשה לצורכי ציבור, נתן כך לצורכי ציבור, הוא מביא דוגמא את כדורי, ואת תנובה, שהפריש 40% צורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

מה שלא צורכי ציבור,

יוחנן וייצמן:

דירות להשכרה, זה,

אמנון ארבל:

הוא נתן דירות להשכרה כי הוועדה חייבה אותו כי הוא עשה תמ"א/38, וקיבל פטור מהיטל השבחה, ורצה להגיע ל-10, אז אמרו לו - אתה רוצה, תן דירות להשכרה.

יוחנן וייצמן:

נכון.

אמנון ארבל:

זה לא בתור עונש, זה בתור מתנה.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אמנון ארבל:

אז נשאר לו הפיצול הזה של דירות להשכרה, אני רוצה עוד קומות,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל תחשוב שבכל ציר רק"ל אנחנו נותנים את ה-4 קומות האלה בלי דירות להשכרה,

אמנון ארבל:

תחשוב על זה שברוממה יש מחסור אדיר בצורכי ציבור. אבל אתם מוסיפים כל הזמן קומות, בלי צורכי ציבור.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אז כמה יש לו היום?

יוחנן וייצמן:

אני חושב להשוות אותו לבניין ליד,

אמנון ארבל:

כמה קומות?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כמה קומות?

אמנון ארבל:

היום 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

אני חושב כמדיניות,

אליעזר ראוכברגר:

3 קומות על?

אמנון ארבל:

הוא קיבל 10, רק תבין, אתה מבין, הוא עשה תמ"א/38 הוא קיבל קווי בניין מאוד נחמדים,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שלא, לא יותר ממה שהיה קודם שאמרנו 12, לא 13,

יוחנן וייצמן:

הוא לא עובר את (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אפשר להתווכח על השתיים.

אמנון ארבל:

אתם, סליחה שאני אומר, אתם נושא אחד, שזה רק הנושא של הקומות, זה הקומות זה מה שמעניין אתכם, יש הרבה היבטים אחרים, של תכסית, וקווי בניין, ומרפסות, והפרשה לצורכי ציבור,

יהודה פרוידגר:

צורכי ציבור,

אמנון ארבל:

והשיטה הזאתי של עוד, ועוד, ועוד, זה קצת כמו הרחבות, בוא ניתן עוד מרפסות, ועוד ממ"דים, ועוד תוספת ועוד תוספת, ואתם כן, כן, זה בסדר, כי מותר עד 12 קומות באזור.

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני,

אמנון ארבל:

זה שיקול לא נכון בעיני, אבל,

יוחנן וייצמן:

יש פה שינוי קטן, אנחנו עד לפני שנתיים או שנה, נתנו רק 10 קומות באזור, למעט ה - ,

אמנון ארבל:

לא נכון, מגרשים גדולים קיבלו 12,

יוחנן וייצמן:

למעט הבניינים,

אמנון ארבל:

גם,

יוחנן וייצמן:

של תוכנית אב רוממה קבעה אותם,

אמנון ארבל:

נכון,

יוחנן וייצמן:

כציונים. תוכנית אב פה סימנה,

אמנון ארבל:

לא, דרך אגב קיבלה אזורים מסוימים שהפריש לצורכי ציבור, קיבלנו 12 קומות.

יוחנן וייצמן:

את הפינות, זה, את ה - , את היא נתנה 10,

אמנון ארבל:

אנחנו מזמן חרגנו מאחוזי הבנייה,

יוחנן וייצמן:

רואה בן אדם שכולם לידו מקבלים 12,

אמנון ארבל:

אבל זה 12, אתה חוזר עוד הפעם בדיוק על מה שחזר, אתם מדברים על נושא אחד, קומות. זה מה שמעניין אתכם. כל השאר לא מעניין, כמה אחוזים, לא מה קווי הבניין, לא מה הפרוגרמה. אז בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, הוא עכשיו לא מציע עוד הפרשה?

אמנון ארבל:

אין לו יכולת לעשות הפרשה, איזה הפרשה?

אליעזר ראוכברגר:

למה? יש שמה בית כנסת,

אמנון ארבל:

רגע, אני פותח.

יוחנן וייצמן:

במקום 300 מטר שייתן 400, אני יודע מה,

אמנון ארבל:

איפה הוא ייתן אבל?

אליעזר ראוכברגר:

זה באמצע, זה לא בתוך הבניין.

יוחנן וייצמן:

הוא במעבר בין שני הבניינים זה פרויקטים,

אליעזר ראוכברגר:

אם במעבר שני הבניינים.

אמנון ארבל:

הבית כנסת בקומת המרתף,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, מעבר בין שני הבניינים, זה 380 מטר, עם חצר 150. אז בוא ניקח מהחצר חלק, אז בוא ניקח,
אז שייתן מבונה במקום 380, 450. יישאר חצר רק 100, בסדר.

יוחנן וייצמן:

ובית כנסת על שם נתן קרמר.

אמנון ארבל:

זה בית כנסת, ואני אומר את זה בתור מישור בתי כנסת, לא ראוי הבית כנסת הזה,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

אמנון ארבל:

שדחפו בקומת המרתף,

יוחנן וייצמן:

בית כנסת,

אמנון ארבל:

דחפו אותו בקומת המרתף,

אליעזר ראוכברגר:

אין לו אוורור?

יוחנן וייצמן:

לא.

עמנואל זלטס:

הוא חיבר את זה עם הבניין ליד.

יוחנן וייצמן:

כן, כן, ביחד.

עמנואל זלטס:

ביחד,

אמנון ארבל:

בקומת המרתף.

עמנואל זלטס:

כן, כן.

אמנון ארבל:

כן, אבל השאלה איפה.

יוחנן וייצמן:

הוא עושה תנאי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אתה עם ה - ,

עמנואל זלטס:

כתוב בתב"ע,

יוחנן וייצמן:

כתוב בתב"ע.

אמנון ארבל:

יש פה היום,

יוחנן וייצמן:

זה סטייה ניכרת.

אמנון ארבל:

גנים עם חצר. זה מה שיש לו בקומה מאחורה, אליעזר, אני לא יכול להרחיב את זה על חשבון הבניינים.

יוחנן וייצמן:

זה לא ילך.

אליעזר ראוכברגר:

אבל איך הוא יכול להיות שהוא אומר שיש לו בית כנסת של 380 מטר פלוס חצר, 150.

אמנון ארבל:

הוא כנראה, הוא כנראה לא, לא הפרשה ציבור.

אליעזר ראוכברגר:

הוא כותב, הפרשה ציבורית לתוכנית, נתנה הפרשה בנייה של 380 מטר, בחצר 150 מטר.

אמנון ארבל:

בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

מיקום הבית כנסת,

אמנון ארבל:

זה חצר,

אליעזר ראוכברגר:

מוקם מתחת למגורים.

אמנון ארבל:

החצר זה חצר גן ילדים, אמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

ומה הבית כנסת?

אמנון ארבל:

עכשיו הוא עושה תוספת של בית כנסת, זה עכשיו הוא מבקש.

אליעזר ראוכברגר:

אז הפרשה לצורכי ציבור.

אמנון ארבל:

אני לא בטוח שזה הפרשה, אבל בואו נראה.

עמנואל זלטס:

זה הפרשה.

יוחנן וייצמן:

זה לא הפרשה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה זה?

אמנון ארבל:

מבני ציבור גני ילדים,

עמנואל זלטס:

כן, שימוש (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה שהוא אומר זה שמבחינת,

אמנון ארבל:

זה 75 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה הכול?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בדיחה,

אמנון ארבל:

לא, זה לא רק בדיחה, גם,

אליעזר ראוכברגר:

אפילו לא,

אמנון ארבל:

את המיקום שלו גם.

אליעזר ראוכברגר:

זה אפילו לא שטיבל. זה אפילו לא שטיבל זה 75, 75 זה נטו ברוטו, כולל שירותים, כולל מבואה,
כולל מקום לתלות מעיל, אני יודע מה.

יוחנן וייצמן:

זה שני המגרשים ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה זה 75 מטר? זה בדיחה, יוחנן,

אמנון ארבל:

אני לא יודע איפה, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה מעניין אותי הסכמים?

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אני צריך לדאוג לציבור, לא צריך לדאוג להסכמים.

אמנון ארבל:

הנה זה הבית כנסת, תראו איזה יופי. זה הבית כנסת. שנייה.

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

זה רצועה צרה וארוכה, זאתי זה יהיה בית כנסת, בלי חלון אחד.

עמנואל זלטס:

נכון, אמרנו אז נראה לי, אם אני לא טועה כשזה מתחבר לשני,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

כיוון שזה נצמד.

אמנון ארבל:

אבל הרגע דיברנו על השני.

עמנואל זלטס:

שמה?

אמנון ארבל:

השני זה מהתוכנית שדיברנו לפני רגע,

עמנואל זלטס:

נכון, נכון.

אמנון ארבל:

שם בית כנסת,

עמנואל זלטס:

לא, שם אמרו שיש להתחבר לזה, תפתח את הקומה, את הקומה את המפלס הזה,

אמנון ארבל:

אבל רק, זה אני שואל אתכם בתור מי שהולכים,

עמנואל זלטס:

אמרת את זה גם,

אמנון ארבל:

זה ראוי לבית כנסת?

אריאל גולן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

אליעזר.

אריאל גולן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

זה ראוי לבית כנסת?

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) כזה בלי אוורור?

אריאל גולן:

איפה, איפה ישב פה, איפה ה - , במבנה ציבור הנאו איפה הם רוצים?

אמנון ארבל:

לא, זה מה שהוא מציע. אף אחד לא אמר הנאו.

אריאל גולן:

מה?

אמנון ארבל:

הוא אומר שזה לא הפרשה ראויה.

אריאל גולן:

זה לא הפרשה?

יוחנן וייצמן:

זה לא הפרשה, זה מקלט שהוא עושה.

עמנואל זלטס:

כן, בתוכנית,

אריאל גולן:

הפרשה,

עמנואל זלטס:

אני זוכר שהיה, כשהראית את זה פה, אמרת כמו שאתה אומר עכשיו,

אמנון ארבל:

אני אראה לך שנייה,

עמנואל זלטס:

ראינו שם ליד את המפלס ליד, שזה מתחבר.

יוחנן וייצמן:

תסתכל את הבניין ליד, זה מה שאני גם הבנתי עד היום,

עמנואל זלטס:

אני זוכר את זה שדיברנו על זה.

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

מה עוד?

יוחנן וייצמן:

כן.

אמנון ארבל:

בית כנסת וגם זה מאוחד בין שתי חלקות בקו בניין אפס,

יוחנן וייצמן:

אתה יודע מה? בסדר.

עמנואל זלטס:

רגע אמרתי שאתה, אמרתי את אותו דבר גם על ה - , אני זוכר,

יוחנן וייצמן:

כן, אני זוכר את הדיון גם אז, כן.

אמנון ארבל:

אני פותח את התוכנית שנייה. זה הבניין ליד. זה קו אפס.

עמנואל זלטס:

זה שני מפלסים. אני זוכר אז,

אמנון ארבל:

פה יש לו מאגר מים, ומאגר מים, ופה יש חנייה.

עמנואל זלטס:

זה הכי תחתון?

אמנון ארבל:

לא, הכי תחתון זה מינוס 6. זה גם חנייה. אין פה חוות דעת (לא ברור).

עמנואל זלטס:

מה זה? פה תוספת, זה לא זה? אמי, לא, זה לא זה.

אמנון ארבל:

זה הקו אפס.

עמנואל זלטס:

הנה זה אמי, למה זה לא? אמי,

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

מה עם זה? למה זה לא זה?

אמנון ארבל:

כי את זה הוא מציע עכשיו על שטח חום להגדיל את ההפרשה לצורכי ציבור ל – 850 מטר.

עמנואל זלטס:

אז, אז אולי אז ראינו את זה, כי הוא פה, ועכשיו הוא רוצה לראות,

אמנון ארבל:

לא, אבל זה חלק מה – 850 מטר שיש פה,

עמנואל זלטס:

אני יודע, אני שואל, את זה ראינו את זה,

אמנון ארבל:

יכול להיות, אבל זה לא,

עמנואל זלטס:

עכשיו התוכנית החדשה, הוא מבקש את זה, את זה לצרף לפה.

אמנון ארבל:

לא, היום הוא מציע פה את הבית כנסת, כאן, כאן. כן.

עמנואל זלטס:

אני יודע,

אמנון ארבל:

פה הוא לא מבקש אבל,

עמנואל זלטס:

ואז כנראה שאז היה, כנראה,

אמנון ארבל:

יכול להיות אבל,

עמנואל זלטס:

ועכשיו,

ישראל קלרמן:

לא באזורים האלה,

עמנואל זלטס:

לא, לפני זה אמי זה אומר שזה יישאר לך,

אמנון ארבל:

נכון,

עמנואל זלטס:

עכשיו לפני זה, זה יישאר לבד.

אמנון ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

זה שונה.

אמנון ארבל:

אני, אני מצטער, אנחנו דחינו את התוכנית, מה אתם רוצים לעשות?

יוחנן וייצמן:

אני חושב לאשר את זה 12, אני מציע לאשר כמו הבניין ליד, 12 לירמיהו. אתה יודע מה? בוא נחייב אותו שזה יהיה להשכרה הדירות החדשות.

אמנון ארבל:

את כל הטענות שזה לא כלכלי,

עמנואל זלטס:

הוא אמר שזה כן כלכלי והוא רוצה שזה יהיה כלכלי,

אמנון ארבל:

זה כל הטענה שלו,

יוחנן וייצמן:

לא להשכרה.

אליעזר ראוכברגר:

אני,

יוחנן וייצמן:

אני יכול להגיד לך בניין ממול אנחנו ביטלנו 100 דירות להשכרה, כי זה לא כלכלי, אז לתת פה לבן אדם עוד קומה בשביל זה, זה לא.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני אנסה שהקומות, עוד קומה, בסדר, אני לא, אני אחיה עם זה,

אמנון ארבל:

3 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, עוד שתיים, במקום 12, 13.

יוחנן וייצמן:

תמ"א/1 זה ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני, הנושא של הבית כנסת מאוד מטריד אותי. מאוד מטריד אותי.

יוחנן וייצמן:

שיציג לנו תכנון,

אליעזר ראוכברגר:

פשוט בדיחה היה,

יוחנן וייצמן:

שיסביר, אני רוצה שיציג את התכנון, אם מסכימים לזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, זה לא בית כנסת, זה מחסן,

ישראל קלרמן:

בפרט ש - ,

אמנון ארבל:

אפשר לבטל את זה,

ישראל קלרמן:

אמי,

עמנואל זלטס:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אני רוצה בית כנסת שם לציבור, בוא.

אמנון ארבל:

אין לו מקום אחר, הבניין כבר בנוי,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע שישבור את הראש.

אמנון ארבל:

הבניין בנוי אבל.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, שישבור את הראש.

אמנון ארבל:

אז מה אתם רוצים?

אליעזר ראוכברגר:

שיפנה מהדירות דירה למטה, לפנטהאוס למעלה ניתן לו פיצוי על זה, ולעשות למטה הבית כנסת
נורמאלי בדירה, דירה של 100 מטר, 120 מטר, 140 מטר, לא יודע, משהו, אין לי מושג, אבל בוא,
בסוף אנחנו צריכים לדאוג שם לציבור,

אמנון ארבל:

אז זו היא המלצה?

אליעזר ראוכברגר:

הרי בסוף מה קורה? מה אליו יבואו בטענות? באים אלינו. הוא רוצה למקסם את הרווח שלו, וזה
לגיטימי לגמרי. מה אתה אומר? יוחנן.

יוחנן וייצמן:

אני אומר ש - , שיציג את זה רק, בוא צריכים לראות באמת אם זה מעשי, אני בעד בזה.

אמנון ארבל:

לא, תבקש מה שאתה רוצה, הוא יציג, מה?

עמנואל זלטס:

כן, מה שתכתוב זה מה שיהיה.

אליעזר ראוכברגר:

אולי לדחות את ההכרעה. אולי לדחות את ההכרעה, וועדה מקומית לדחות את ההכרעה, ושיציגו לנו בית כנסת נורמאלי.

יוחנן וייצמן:

אפשר גם,

ישראל קלרמן:

החלטה במקום אחר.

יוחנן וייצמן:

שיציג את זה,

עמנואל זלטס:

תכתוב את זה,

יוחנן וייצמן:

שיציגו, שיסבירו מה קורה,

אליעזר ראוכברגר:

שיציג.

ישראל קלרמן:

להכניס בחלטה, מקום אחר, שאמי יחליט מה? לא צריך, פה לא מעירה לך, אמי אמר את זה, אמי אמר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גם טוב. מה אכפת לי?

יוחנן וייצמן:

לא, אז אם ככה 13,

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

אישרנו 12 לפני רגע,

יוחנן וייצמן:

12, אז אני לא הבנתי. אנחנו עד היום התחלנו, שוב, בוא נדבר כי אני חייב להבין, עד היום אישרנו 12, וכעת החלטנו להוסיף פנטהאוס ל – 12,

עמנואל זלטס:

דופלקס,

אמנון ארבל:

לא,

יוחנן וייצמן:

בדופלקס, ייצא 12.5,

ישראל קלרמן:

11 לדופלקס, 11 במעלית,

אמנון ארבל:

חזרנו לתוכנית כבקשתך, אחד זה המעלית,

יוחנן וייצמן:

11 במעלית זה 12,

ישראל קלרמן:

אני איתך, לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

הוא חוזר בו.

אליעזר ראובברגר:

תלוי איפה אתה בא, אם אתה בא כשהמגרש ריק, ואתה מתחיל מהתחלה, זה משהו אחד, אם אתה מבקש תוספות ועושה להם שיטת הסלמי, זה משהו שני.

יוחנן וייצמן:

אז בואו, בואו נחליט, בוא נחליט על קו אחיד, אני בעד, אנחנו מחליטים כעת שהולכים על 11.5,

אליעזר ראובברגר:

11 והקומה העליונה, פנטהאוס.

יוחנן וייצמן:

11.5 ולא 12.5?

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם תלוי, אמרתי לך, אם אתה מתחיל איתי מהתחלה, ואני יכול לדבר איתך על הפרשות, ואני יכול לדבר איתך על כל התוכנית מאפס, עד ללמעלה, אז בסדר, אבל אם אתה בא לי בשיטת הסלמי, עם כל הכבוד,

ישראל קלרמן:

לא, בתוכנית הקודמת לייזר, אבל הוסיפו מגרש, זה יכול, (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

מגרש לא קשור,

אמנון ארבל:

גם פה עשו תמ"א/38, ואחרי זה עשו תב"ע הוסיף 4 קומות, עכשיו עושה עוד תב"ע,

אליעזר ראובברגר:

זה סיבוב שלישי.

ישראל קלרמן:

פה כן, אבל הקודם הוא אמר את הקודם. אמי אומר כמוד.

יוחנן וייצמן:

שמה?

ישראל קלרמן:

לפי מה שאתה אמי כותב,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

קומה 12 דופלקס.

עמנואל זלטס:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

זה מה שכתוב,

עמנואל זלטס:

אמי נכון, הנוסח פה,

ישראל קלרמן:

כן, זה מה שכתוב,

אמנון ארבל:

אם המעלית היא 11, זה 12,

ישראל קלרמן:

של 11 של הקומה האחרונה דופלקס,

אמנון ארבל:

אבל בסך הכול 12 קומות, זה סך הכול 12 קומות אבל. למה? זה המשמעות ישראל,

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

התוכנית בינוי בסך הכול, להוסיף את המילה סך הכול,

עמנואל זלטס:

בסך הכול, בסך הכול,

אמנון ארבל:

התוכנית תכלול בינוי של 12 קומות,

עמנואל זלטס:

בסך הכול.

אמנון ארבל:

סך הכול,

יוחנן וייצמן:

תוריד את המילה דופלקס, זה 12 ושלוש.

אמנון ארבל:

אתם רוצים דופלקס?

יוחנן וייצמן:

אין צורך. למה? לא,

אמנון ארבל:

אם אתה רוצה 11 זה 12 מקובל עלי 11.

אליעזר ראוכברגר:

הוא ביקש דופלקס, הוא אמר שהוא רוצה פיצוי על (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

כי הוא רוצה 12.5,

אמנון ארבל:

הוא רוצה להוסיף 3 קומות,

יוחנן וייצמן:

12.5, הוא אמר, הכוונה דופלקס,

אליעזר ראוכברגר:

שיקבל 12 מלאים,

יוחנן וייצמן:

בדיוק, זה מה שאמרתי כעת, אמי צחק.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

ישראל קלרמן:

אז למה בקודם לא?

אליעזר ראוכברגר:

12 מלא.

יוחנן וייצמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

הדופלקס הוא עושה 12 מלא,

יוחנן וייצמן:

אז נשאר,

אליעזר ראוכברגר:

לא נסיגות,

יוחנן וייצמן:

12 ו 11 במעלית.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בלי נסיגות, מה זה מעלית?

יוחנן וייצמן:

למה צריך להיות דופלקס? שיעשה את זה, שיתכנן,

אליעזר ראוכברגר:

שיבחר, אתה יודע מה? שיבחר. שיבחר.

ישראל קלרמן:

אז למה בקודם לא?

יוחנן וייצמן:

אז אפשר גם להוריד את זה,

ישראל קלרמן:

גם בקודם,

יוחנן וייצמן:

להוריד את המילה,

ישראל קלרמן:

קומה 12,

יוחנן וייצמן:

אני בעד, אני בעד ההצעה הזאת.

עמנואל זלטס:

הוא אומר,

יוחנן וייצמן:

אני בעד ההצעה של (לא ברור).

עמנואל זלטס:

שגם 11 הוא אמר,

אמנון ארבל:

אתם אמרתם, אני לא אכפת לי.

אליעזר ראוכברגר:

שיבחר, לפעמים יש להם לעשות את הדופלקס מבחינה כלכלית.

עמנואל זלטס:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כי דופלקס באזור הזה הוא שווה הרבה כסף,

ישראל קלרמן:

בשביל ש - , זה לא יושב במזוודות.

עמנואל זלטס:

כדאי, אבל לא ישלם לו, כי אם זה דופלקס, אז הוא מפסיד יחידת דיור.

יוחנן וייצמן:

לא, כן, אתה יכול לשחק,

אליעזר ראובברגר:

לא משנה, השאלה הכסף.

ישראל קלרמן:

אבל שם לפי מטרים,

אליעזר ראובברגר:

לא לפי מטרים, פה לפי הקרוב לרבי, ולפי הנוף, ולפי גודל המרפסת, ולפי, לפי התחרות בין ה - ,
העשירים, גם את זה הולך,

עמנואל זלטס:

כן,

יוחנן וייצמן:

גם זה הולך.

אליעזר ראובברגר:

אני יש לי גובה 12, לך יש קומה 8, בוא, תאמין לי גם זה יש תחרות.

אמנון ארבל:

בית כנסת 150 מטר, זה בסדר? זה מה שכתבתי,

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

150 מטר בית כנסת.

יוחנן וייצמן:

בואו נסכם לעצמנו מה הוספנו לו כעת. עוד 80 מטר בית כנסת, זה הוספנו, הוספנו לו? שתי קומות,

אמנון ארבל:

להבנתי.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, רגע. לא, אתה יכול לכתוב לו שזה יכול להיות גם דופלקס, זה בחירה שלו.

יוחנן וייצמן:

לא צריך את התב"ע.

אמנון ארבל:

אין לי מה לרשום,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה בחירה שלו.

יוחנן וייצמן:

אני אומר את זה 12 עגול.

אמנון ארבל:

12 עגול זה,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? לייזר, גם בקודם אתה עושה את זה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, לא אכפת לי,

עמנואל זלטס:

עוד שנתיים, יש פה עוד תב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

הקודם אתה ביקשת,

ישראל קלרמן:

לא, הוא אמר שהוא רוצה לרדת לזה, אמרתי לך, אני רוצה 12, גם הגודל,

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי, נכון, לפעמים משתלם להם יותר. זה עניין של יזם.

ישראל קלרמן:

בסדר, כמו שאתה אומר פה, אמי, תחזיר בקודם.

יוחנן וייצמן:

תחזיר,

אמנון ארבל:

מה בקודם?

יוחנן וייצמן:

תחזור גם ל – 11?

ישראל קלרמן:

גם הקודם 12.

אמנון ארבל:

גם הקודם 12?

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

תנסח את זה באותה צורה, תיתן שוויו, אתה לא רוצה ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר אין לך 12, 12 בחירה שלו,

יוחנן וייצמן:

12 מעל ירמיהו. לתוכנית הזאתי הוספנו קומה, או שתי קומות זה,

ישראל קלרמן:

אין פה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

מה מאושר?

עמנואל זלטס:

הנה בסעיף 3 החדש.

יוחנן וייצמן:

אנחנו מבקשים, אני, אני נורא רוצה להיות טיפס, אמי, 12 קומות, מעל ירמיהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך להתאמץ בשביל זה.

עמנואל זלטס:

כן.

יוחנן וייצמן:

נכון. זה מה שאני אומר, מה?

אמנון ארבל:

מה השאלה?

יוחנן וייצמן:

על זה לא צריך הצבעה, פה אחד.

עמנואל זלטס:

מה החוכמה שלך.

יוחנן וייצמן:

מה? זהו, יופי.

אמנון ארבל:

אוקי.

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, כמו שכתבת.

אמנון ארבל:

טוב.

אליעזר ראובברגר:

יללה קדימה.

יוחנן וייצמן:

התוכנית, לתוכנית הזאתי של 30, שנייה אחת, התוכנית 36 הוספנו לו, דרשנו ממנו 70 מטר הפקעה,

אמנון ארבל:

לא, ביקשנו 150 מטר הפקעה,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל 80 היה.

אמנון ארבל:

הוא לא מיועד להפקעה, וזה,

יוחנן וייצמן:

גם זה לא הפקעה, גם כעת לא הפקעה, או זה כן הפקעה?

אמנון ארבל:

כן, אתה רוצה בית כנסת, לא?

יוחנן וייצמן:

הבית כנסת יכול להיות גם בלי הפקעה,

פנחס רוטנברג:

בית כנסת פרטי אותו דבר, זה מה שהוא אומר,

יוחנן וייצמן:

זה בית כנסת בלי הפקעה, כמו שהיה עד כעת.

אמנון ארבל:

ביחד עם המתנגדים?

אליעזר ראוכברגר:

לא אכפת לי, לא, לא, שיהיה לציבור, בוא, שתי בניינים לא אכפת לי, אבל שיהיה בית כנסת.

יוחנן וייצמן:

שיהיה בית כנסת.

עמנואל זלטס:

כאילו להוריד את המילה הפרשה.

יוחנן וייצמן:

כן, לא הפרשה שיהיה שם בית כנסת.

עמנואל זלטס:

בית כנסת.

יוחנן וייצמן:

התב"ע היא יודעת לקבוע,

עמנואל זלטס:

היא מבקשת לא הפרשה, שימוש של בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן לא יהיה שמה בשביל לנסוע באוטובוס.

עמנואל זלטס:

לא, לחכות מתחת לתחנה שלא ירד גשם אבל.

יוחנן וייצמן:

שתיים, 420, לא 402 זה לא. 450,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

בית כנסת פרטי בעצם.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא פרטי,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

של הדיירים.

אמנון ארבל:

הפקעה?

עמנואל זלטס:

תכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא שלהם,

יוחנן וייצמן:

לטובת תושבי האזור,

אליעזר ראוכברגר:

לא של היזם. לטובת,

עמנואל זלטס:

לטובת תושבי האזור.

יוחנן וייצמן:

לטובת תושבי האזור.

אליעזר ראוכברגר:

לטובת תושבי הבניינים, האזור, איך שתקרא לזה. לא שיביא לי איזה מישור וימכור את הבית כנסת בכסף.

עמנואל זלטס:

לטובת תושבי האזור.

יוחנן וייצמן:

לטובת תושבי האזור.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

בדיוק.

עמנואל זלטס:

בעלות האזור, תכתוב, שזה יישאר.

יוחנן וייצמן:

ברור, ברור.

עמנואל זלטס:

כשזה פרטי, אז זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יביא איזה רבי וימכור לו את זה. לא רוצה את זה, לא רוצה, אני רוצה שזה יהיה לטובת תושבי האזור.

יוחנן וייצמן:

שכן יוכל להתפלל אחרי זה,

אמנון ארבל:

תוכנית 14 בסדר היום, תוכנית 16,

אליעזר ראובברגר:

עוד פעם, אתה חוזר על דברים, די גמרנו.

תוכנית 1600824

אמנון ארבל:

1600824, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ששת הימים 17, גבעת המבשר, התוכנית מציעה הכשרת עבירות בנייה תוספת קומות, יחידת דיור קיימת בבית פרטי שתי קומות ומרתף. המלצנו להפקיד.

ישראל קלרמן:

יש לך משהו?

עמנואל זלטס:

כן, הייתה פנייה פה, ישבתי גם עם אמי, לא, חלק ממה ש - , היא כתבה, היא באמת מסכימה עם ההמלצה, היא לא רלוונטי.

ישראל קלרמן:

לא, אבל יש את הדבר הזה של ה - ,

עמנואל זלטס:

אני אראה לך. דבר ראשון, סעיף 3,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

אנחנו זה, המספרים שונים, בתכנון,

אמנון ארבל:

ססע 3 סך הכול שטחים מוצעים?

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה, רק שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אתה גם לא יודע, למה אני שואל למה?

ישראל קלרמן:

מה שאמרת.

עמנואל זלטס:

הנה פה אמי, יושב שמה בחלק הזה, החלק האחורי של זה.

אריאל גולן:

תוכנית 16?

עמנואל זלטס:

סעיף 7,

אמנון ארבל:

כן הלאה. פה, אגב ביררתי זה נטו, 1.20 מטר, אפשר להוציא לדיורית. זה אפשר לכתוב פה, אז יהיה אפשר, מה זה? כן אפשר, לתת את הגמישות לדיורית כן, הוא אמר לבן אדם, (לא ברור) אמרה לי את זה.

יוחנן וייצמן:

כמו שעשינו בבוקר.

אמנון ארבל:

טוב, מה עוד?

עמנואל זלטס:

עכשיו, פה אמרת, זה המעלית,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

פה, זה יש שם קיר שהוא פחות, פה סעיף 8, מה המדרגות? מה זה?

אמנון ארבל:

אמרתי שיעשה חדר מדרגות אחד בדירה, מה?

עמנואל זלטס:

כן, עכשיו מאפשרים את המעלית והמדרגות עכשיו.

אמנון ארבל:

בסדר, לא, אין מדרגות, זה רק מעלית,

עמנואל זלטס:

זה רק מעלית היה? בסדר.

אמנון ארבל:

טוב, תודה.

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה חכה, לא,

אמנון ארבל:

עוד, נו, כן.

עמנואל זלטס:

היה בשלביות הביצוע היה,

אליעזר ראוכברגר:

ג/7,

עמנואל זלטס:

רד טיפה למטה,

אמנון ארבל:

כן, מה?

עמנואל זלטס:

שנייה רגע, זה בצמיחה מלמטה למעלה.

אמנון ארבל:

מה בצמיחה? זה בניין, זה דירה אחת,

עמנואל זלטס:

נכון, אבל למה שאם הוא רוצה לבנות רק חלק עכשיו, ובונים את זה 4 קומות שם, נכון? הוא לא רוצה את הכול,

אליעזר ראוכברגר:

זה וילה?

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

הוא לא רוצה את הכול לבנות.

אמנון ארבל:

זה לא הגיוני, נו, מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

עכשיו שנייה אמי, בקטע של,

אמנון ארבל:

אתה גורם נזק לשכנים. אבל מה אכפת לי?

עמנואל זלטס:

לא, בסדר. אמי, בקטע של הממ"ד שביקשתם.

אליעזר ראוכברגר:

הוא צודק.

עמנואל זלטס:

אמי.

אמנון ארבל:

מה?

עמנואל זלטס:

בקטע של הממ"ד, הנה פה.

אמנון ארבל:

כן, יש פה ממ"ד בתת-הקרקע.

עמנואל זלטס:

מה שהצעתי אתמול אמרת זה (לא ברור) שהם הציגו את זה פה. אפשר ממ"ד יותר גדול, יש להם, חסר להם זכויות בנייה,

אמנון ארבל:

כרגע הממ"ד שהם הציגו לא יורד לקרקע, אי-אפשר לעשות ממ"ד,

עמנואל זלטס:

מסכים,

אמנון ארבל:

שלא יורד לקרקע,

עמנואל זלטס:

אבל הם כתבו חדר מחוזק, לא מקובל, לא הגיוני.

אמנון ארבל:

נכון.

עמנואל זלטס:

אפשר להגיד ממ"ד לא, אפשר לכתוב פה, שניתן גם להציע ממ"ד מוגדל. הרי יש להם, יש להם אצלם חסר זכויות בנייה למעלה, אחרי סמכות מקומית, אז ראינו שככל שהם עושים גדול למטה,

ישראל קלרמן:

לא עכשיו,

עמנואל זלטס:

בלי שטח עיקרי, אז זה יעזור לו גם את הזה. זהו, בסדר מצוין.

תוכנית 1463066

אליעזר ראוכברגר:

תוכנית 15 בסדר היום, תוכנית 1463066, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית ברוממה, בניין שקיים ברחוב אליאב 18, היום הוא 8 קומות, בגין תוספת 11 קומות, קומה אחת נמצא בעבירת בנייה, ומכשירים אותה, ומוסיפים מעל זה שתי קומות, והוא מציע, הוא מציע הפרשה של דירה, הפרשה של דירת רווחה של 45 מטר בתוך הבניין בקומה החדשה. המלצנו להפקיד את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה רגע,

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שלחת לאמי?

עמנואל זלטס:

שלחתי לאמי, אתה ראית את זה?

ישראל קלרמן:

מה זה? על זה?

אמנון ארבל:

(לא ברור).

עמנואל זלטס:

ומה אתה אומר?

אמנון ארבל:

אז תיקנתי, הוא ביקש שהתוכנית לא 5 יחידות, אלא 6 יחידות דיור שאחת זה דירת רווחה, את זה תיקנתי. וכל השאר לא ראיתי שיש צורך, תראה לי. כן, זה אישרתי, כל אין סיבה כי יש בניין, יש בניין קיים ב-8 קומות, ובקומות החדשות יהיה גובה יותר גבוה, אישרנו שהקומה האחרונה יעשה יותר גבוהה, שטויות.

אליעזר ראוכברגר:

מה הוא ביקש שגובה הקומה תהיה יותר גבוהה?

אמנון ארבל:

כן, הוא הציע קומות נורא גבוהות בחלק ה- , בתוספות,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא, מה זה נקרא קומות גבוהות?

אמנון ארבל:

4, 4.5 מטר, אז אמרתי קומה אחרונה שתהיה,

עמנואל זלטס:

את האחרונה כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש את הפנטהאוס,

אמנון ארבל:

אז אמרתי שכן,

עמנואל זלטס:

בסדר.

אמנון ארבל:

לא צריך גם גובה מתחת יהיה 4 מטר, זה לא צריך,

אליעזר ראוכברגר:

4 מטר ברוטו?

אמנון ארבל:

כן.

עמנואל זלטס:

ההפרשה הוא רוצה להקטין,

אליעזר ראוכברגר:

לא סוף העולם.

אמנון ארבל:

הפרשה לצורכי ציבור, לא, הפרשה זה בסדר, רק,

אליעזר ראוכברגר:

אמי זה לא סוף העולם 4 מטר,

אמנון ארבל:

זה נראה בפרופורציה של 100 דברים,

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

יש לך בניין כל הקומות אותו דבר, פתאום.

עמנואל זלטס:

את הרוב הוא קיבל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אמנון ארבל:

כן, נכון.

תוכנית 1429737

אמנון ארבל:

תוכנית 16 בסדר היום, תוכנית 1429737, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, רחוב האדמו"רים ליינר 17 סנהדריה. יש פה תוכנית בכניסה לשכונת סנהדריה. שאושרה תוכנית ע"פ מדיניות רק"ל, לפני כמה שנים, המגרש הזה היום הוא עדיין נמצא ב - , הוא חפור כבר הרבה מאוד שנים.

אריאל גולן:

יש שמה שלד,

אמנון ארבל:

יש שמה שלד נורא ישן כן.

אריאל גולן:

משתמשים בתוכנית,

אמנון ארבל:

הנה, הנה. מה? לא, מה שקורה פה, שמעבר לתוכנית שאושרה כבר, תראו זה המתחם שקיים כבר היום, יש פה שתי סוגיות, בסדר? אחת יש פה תוכנית שאושרה לכל המתחם שנמצאים כאן, יש פה את השלד הזה, שכבר בתוכנית הקודמת לא, לא עסקנו בו. ולא היה שום דבר, היום הם מציעים בעצם להרוס את הבניין הזה, לעשות פה בנייה חדשה, להציע פרשה חדשה של 40% לצורכי ציבור, ולהציע פה שימושים מגוונים, והם רוצים להוסיף קומות לשני הבניינים האלה. עכשיו למה הם רוצים לעשות את כל הדבר הזה?

אריאל גולן:

זה המבנה של המתנ"ס איפה שאישרו לא מזמן?

אליעזר ראוכברגר:

לד, ליד.

אמנון ארבל:

זה בית באייר, הדיור המוגן.

אריאל גולן:

לא,

אמנון ארבל:

המפלס הזה.

אריאל גולן:

138, תראה שם,

אמנון ארבל:

לא, לא, המגרש,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אמנון ארבל:

זה מגרש חום שמיועד ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

כן, זה המתנ"ס, כן, כן,

אריאל גולן:

זה המתנ"ס, זה המתנ"ס.

אמנון ארבל:

כן, עכשיו מה הסיפור פה? זה מגרש 138 שהוא חום עירוני, היום העירייה משתמשת במגרש הזה למעשה לכאן לכריית החציבה של המנהרה של הרכבת הקלה ובגלל זה בעצם יש לו עיכוב של כמה שנים, ולכן זה הסיבה שהוא בעצם רוצה והוא מבקש תוספת זכויות הבנייה, מה שהוא מבקש היום בתוכנית, הנה זה,

יוחנן וייצמן:

על העיכוב?

אמנון ארבל:

חציבה. אני לא יודע כמה היא משלמת, אבל הסיכום היה ש - , לפחות מבחינת מהנדס העיר, לאור חשיבות של ה - , כריית מנהרה הזאת, עם הרכבת הקלה שכן שאפשר (לא ברור) תוספת קומות שהוא מבקש. הם מדברים פה על, על השימוש הרכבת בערך עוד כשנתיים. מה שהתוכנית מציעה למעשה, זה התוכנית המאושרת היום, בעצם אמרתי הבניין הזה, לא היה בתוכנית הקודמת ונשאר, נשארת כמו שהוא, היום תיכף תראו, מציעים להרוס אותו, זה הבניין ציבור, וזה שני הבניינים שמאושרים היום, זה התב"ע התקפה.

יוחנן וייצמן:

הקומות העליונות שמה הם לא מגורים, נכון?

אמנון ארבל:

לא, אני רק שנייה אני מראה,

אליעזר ראוכברגר:

תחזור בבקשה, תחזור בבקשה,

אמנון ארבל:

זה התוכנית המאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

הימני?

אמנון ארבל:

הימני זה השלד של התוכנית הקודמת השאירה אותו בייעוד מוסד. תיכף אני אראה מה הוא מציע, פה זה מגרש חום של העירייה, ואלה שני הבניינים בתוכנית. זה הגבהים שלהם.

עמנואל זלטס:

זה אושר בוועדה הקודמת בהיתר.

אמנון ארבל:

זה תוכנית מאושרת,

אליעזר ראוכברגר:

ומה יש ב - ,

עמנואל זלטס:

המתנ"ס,

אליעזר ראוכברגר:

רגע אמי, אתה רץ מידי. מה יש בשתי הבניינים האלה?

אמנון ארבל:

בעיקר מגורים, מסחר בקומת הקרקע, ומגורים בגדול.

אליעזר ראוכברגר:

וכמה יחידות דיור?

אמנון ארבל:

אני לא זוכר,

אריאל גולן:

מה? במאושר לא יודע.

אמנון ארבל:

מאושר. לא רשום תיכף אני אגיד, תיכף אני אבדוק לך, מה שהוא מציע כרגע, זה בעצם המבנה הצפוני, זה הצפוני זה זה, רגע בוא נעשה, במצגת נעשה שנייה. היום זה מה שמאושר, כן, הבניין 4, 5 פה, בפניה, בניין של 15 קומות, 10 קומות בבניין 3,

עמנואל זלטס:

15 מעל הכניסה הקובעת.

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

יש לך 21 קומות.

יוחנן וייצמן:

בסדר, מה אכפת לי?

אמנון ארבל:

יכול להיות, תיכף נראה את החתכים, בסדר? זה התוכנית המאושרת בסדר, הבקשה למעשה היום, רגע, הנה תוכנית מוצעת, המגרש הזה שהיה, השלד של הבניין בעצם הוא הורס אותו, הוא מציע פה מגרש מגורים מעורב, ושצ"פ כאילו 40% הפרשה לצורכי ציבור, מבנה מגורים בתא שטח 1 שזה זה מבנה מגורים מסחר מבנים ומוסדות ציבור 20 קומות, תא שטח 2, מבנה מגורים ומסחר, בן 25 קומות, ומבנה מגורים, בן 15 קומות.

אליעזר ראובברגר:

תא שטח 2? זה?

אמנון ארבל:

זה 2, זה שני הבניינים כאן וכאן, תיכף תראו בדיוק מה, מה המשמעות של זה. זה דיברנו, זה דיברנו, חתכים, הנה זה בעצם, זה התוכנית המאושרת היום, הנה אתם רואים זה התוכנית המאושרת שיש פה בבניין הפינתי, זה ה – 15, יש פה קומות מסחר כמובן מגורים, ובקומות למעלה 3 קומות מלונאות, והבניין הזה הוא כולו 10 קומות מגורים, וזה אמרתי זה השימוש את המוסד, בחתך החדש, הוא מבקש היום לעשות בבניין הפינתי, להוסיף בסך הכול 25 קומות, שה – 10 קומות האחרונות הם מלונאות, או להפוך, להוסיף, להוסיף בעצם 5 קומות על ה – 10, כל 5 זה קומות יהיו מגורים, ובבניין החדש איפה שהמוסד שנהרס, 12 קומות מגורים ואז 8 קומות של מוסד ציבורי.

אריאל גולן:

איך מוסד מגורים?

אמנון ארבל:

זה מה שמוצע כרגע, כי הוא מבין שמגורים לא,

יוחנן וייצמן:

לא סחיר למטה. בקומות האלה,

אמנון ארבל:

זה מה שמוצע היום בתוכנית, זה נראה לא נראה טוב, עזבו.

עמנואל זלטס:

עזריאלי, עזריאלי,

אמנון ארבל:

ככה יותר טוב.

עמנואל זלטס:

השאלה אם העירייה ככה או ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מבין? עכשיו אתה מבין, זה רוצה לשים בקבסה, אתה מבין? זה בקסבה, מה שבבר אילן
ההפגנות יהיה קטניציק לעומת זה.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

אני רק אומר לזכות העניין שבקומות מגורים לא יותר מ – 15 קומות. שימושים אז מגורים.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, מה? מלונאות?

אמנון ארבל:

ישבתי איתם כמה פעמים, אמרתי הסיבה שמהנדס העיר חושב שנכון, אני לדעתי גם הבניין מציע לך
את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לפני שנתיים אני אמרתי לו בדיוק את דעתי.

אמנון ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר יואל אבן מסכים לי, אמרתי לו - אז תלך ליואל אבן.

אמנון ארבל:

בסדר, אז הוא הלך. אמרתי הסיבה שעיקרית שאנחנו כן ממליצים,

אליעזר ראוכברגר:

הוא דיבר איתי על הרכבת, ועל ה - ,

אמנון ארבל:

החשיבות של העבודה,

אליעזר ראוכברגר:

על החפירות, ועל הזה,

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

זהו, מה אני יכול לעשות? אני לא בחרתי בשבילו להיות יום שם, ולקנות את השטח, ו - , הוא בחר
לאן ללכת, צריך לעבוד לפי המקום, מה?

אמנון ארבל:

שזה אומר מה? עד 12 קומות מגורים?

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לדחות את התוכנית. אני חושב שגם תכנונית זה גועל נפש. לא נראה לי שאתה חולק עלי.

אמנון ארבל:

אנחנו, אנחנו הערנו לגבי ה - , הערנו לגבי המרחקים, וקווי הבניין, שצריך לשפר אותם, כי באמת
זה מאוד צפוף, אבל ה - , לעצם הבנייה פה,

אריאל גולן:

עכשיו יש לו 18 (לא ברור).

אמנון ארבל:

מה? לא,

אליעזר ראוכברגר:

אחוזים ירדו,

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא עולים, מה? בסדר.

אמנון ארבל:

לא, היום יש לו 15,

אליעזר ראוכברגר:

דרך אגב זה 18, אבל זה, אבל זה,

אמנון ארבל:

היום יש לו 15, לא 18.

אריאל גולן:

לא, לא, אני מדבר במחוזית אישרו בתמיר עכשיו 15.

אליעזר ראוכברגר:

בניין אחד,

אמנון ארבל:

ראיתי,

אריאל גולן:

בניין אחד,

אליעזר ראוכברגר:

בניין אחד 18,

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הם אישרו, ואיך קוראים לזה? ו - ,

אמנון ארבל:

למרות שהיום ביקש להוריד ל - 14 קומות כולם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, 14 דרך אגב עם הגשר זה 12.

אמנון ארבל:

כן.

יוחנן וייצמן:

הוא אומר שהוא לא יבנה את זה.

אמנון ארבל:

אז לדחות מנימוקים של,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לדחות את התוכנית, א', מבחינה תכנונית, אני חושב שזה גועל נפש.

אמנון ארבל:

לכתוב ככה?

אליעזר ראוכברגר:

תכתוב איך שאתה מבין, אתה איש המקצוע,

יוחנן וייצמן:

תנסח את המילים גועל נפש,

אליעזר ראוכברגר:

מדובר בבנייה גבוהה, מדובר בבנייה גבוהה, באזור שלא מתאים לאופי האוכלוסייה ולמקום, במספרים כאלה. ולכן הוועדה ממליצה,

אריאל גולן:

יש שם מוסדות מגורים, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה ממליצה לדחות, שיגיש תוכנית שמתאימה וקוראת ליזם להגיש תוכנית שמתאימה,

אריאל גולן:

אני חושב שהמוסד הזה,

אליעזר ראוכברגר:

לאופי אזור, ולמיקום האזור,

אריאל גולן:

אתה חושב שהמוסד על מגורים זה משהו שעובד?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא, זה בדיחה.

אריאל גולן:

(לא ברור) את זה גם, תוסיף.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, זה בדיחה, מה זה מוסד על מגורים? מי ילך לשמה? ישיבה, מה?

יוחנן וייצמן:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

במנות, מה? איזה?

יוחנן וייצמן:

אני פחות,

אליעזר ראוכברגר:

בית ספר, חידר, מה? מה יהיה שם בדיוק?

יוחנן וייצמן:

ישיבה?

אריאל גולן:

ישיבה ב - ,

אליעזר ראוכברגר:

נו באמת, על מגורים?

אמנון ארבל:

נראה לך ישיבה?

אליעזר ראובברגר:

אוי נו באמת, מעל, מעל מגורים ישיבה? כל היום מכות ילך שם.

אריאל גולן:

לפני שבועיים היה פה תוכנית במנחת יצחק ראית, בניין ליד איך הם משתוללים.

עמנואל זלטס:

היום, בדיון היום,

אריאל גולן:

לא, זה עוד אחד,

עמנואל זלטס:

בדיון היום,

אריאל גולן:

היה אחד,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה עוד אחד.

אריאל גולן:

עוד אחד,

עמנואל זלטס:

יש שמה שניים.

ישראל קלרמן:

שמה? שמה?

אליעזר ראובברגר:

להוסיף את הנושא של נכון, הוא צודק אריאל,

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

גם להוסיף את הנושא של מוסד מעל זה, דרך אגב גם מלונאות אני לא מבין מה, איזה היתכנות יש שם למלונאות, מי צריך שם מלונאות? מי ילך שם למלונאות?

אמנון ארבל:

מאושר שם היום 3 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, נו אז מה? אתה רואה שלא בנו את זה עד היום. מה?

עמנואל זלטס:

אגב מי הפרשות, מה הפרשות? תוסיף.

תוכנית 1551324

אמנון ארבל:

טוב, יללה, 17 בסדר היום, תוכנית 17 בסדר היום, תוכנית 1551324, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דב הוז 4, תוכנית שמציעה הסדרה קטנה של דרך, אנחנו ממליצים להפקיד.

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום,

עמנואל זלטס:

מי? מי מגיש את זה פה? העירייה.

אמנון ארבל:

בדקתי, היא כבר הצטרפה.

אסף שגיא:

אמי, מה זה הסדרה של דרך?

אמנון ארבל:

יש שם דרך, יש שמה איזה צ'ופצ'יק קטן בדרך שהוא ביעוד פרטי, ואנחנו מרחיבים אותו, כי צריך,

אסף שגיא:

של תע"ש בית הכרם זה אירוע? יש פה חפירה?

אמנון ארבל:

זה פת איזה? לא, לא, אין שום חפירה.

אסף שגיא:

זה עדיין בפולגון.

אמנון ארבל:

זה דרך.

אסף שגיא:

אני מבין, אבל אין חפירות,

אמנון ארבל:

לא, אין, זה דרך אין חפירה.

תוכנית 1510296

אמנון ארבל:

תוכנית 18 בסדר היום, תוכנית 1510296, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, ראובן 21 גאולים, תוכנית שמציעה תוספת הרחבות דיור, אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1539519

אמנון ארבל:

תוכנית 19 בסדר היום, תוכנית 1539519, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, קאסוטו 7 רמת שרת, תוכנית שמציעה השלמה של קומת גג, על בניין קיים, שעשה תמ"א, ועשה תב"ע, ועכשיו הוא רוצה להוסיף עוד תוספת קטנה.

יוחנן וייצמן:

ממליץ לאשר.

אמנון ארבל:

אנחנו המלצנו לדחות.

ישראל קלרמן:

שנייה אבל אמי,

אמנון ארבל:

לאשר.

ישראל קלרמן:

קודם כל,

אמנון ארבל:

(לא ברור) הייתה (לא ברור) של הגבול, אין פה שום דרמטי,

ישראל קלרמן:

עכשיו זה נגמר.

אמנון ארבל:

זה מה?

ישראל קלרמן:

עכשיו זה נגמר.

אמנון ארבל:

כן, למה?

ישראל קלרמן:

זה הגבול, לא ייתנו לו, הם מבינים לא ייתנו עוד קומה, פה זה רק השלמת קומה.

אמנון ארבל:

גם לקומה בזמנו התנגדנו ואישרתם.

ישראל קלרמן:

אמי, אמי, זה בית וגן,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה מדבר רק על עוד שנה?

אמנון ארבל:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אולי יגישו בעוד חצי שנה?

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אתה אמרת שנה.

עמנואל זלטס:

עוד שנה אמרת,

אמנון ארבל:

אוקי, יכול להיות.

עמנואל זלטס:

כי אי-אפשר,

ישראל קלרמן:

לייזר,

עמנואל זלטס:

אי-אפשר, אי-אפשר,

אליעזר ראוכברגר:

למה? כמה הם רוצים לאשר?

ישראל קלרמן:

השלמה, זה השלמה.

אליעזר ראוכברגר:

השלמה, מה? כמה?

ישראל קלרמן:

מטר,

יוחנן וייצמן:

5.6 ו 6.

ישראל קלרמן:

מטר, לא יודע מה.

אמנון ארבל:

30 מטר.

ישראל קלרמן:

נו באמת.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה הטרדת עובד ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

יישאר, יישאר,

אמנון ארבל:

זה חלקה אחת, הטרדת עובד ציבור.

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

אליעזר ראוכברגר:

יישאר נסיגה?

אמנון ארבל:

מה יישאר?

אליעזר ראוכברגר:

נסיגה?

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יישאר נסיגה,

ישראל קלרמן:

בוא.

עמנואל זלטס:

שב, מותר להיכנס.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לתחנות אוטובוס.

ישראל קלרמן:

אחרי 20.

יוחנן וייצמן:

זה גם שמגר.

עמנואל זלטס:

יוחנן וזה.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

תוכנית 20 בסדר היום, תוכנית 154,

ישראל קלרמן:

מצידי עד סוף העמוד, אני אומר לגמור את העמוד.

אמנון ארבל:

אני אומר לגמור את הכול.

ישראל קלרמן:

גם אני.

יוחנן וייצמן:

גם אני,

מיכל כהן:

נכון,

ישראל קלרמן:

גם אני.

אמנון ארבל:

,1543

אמנון ארבל:

זה לא,

ישראל קלרמן:

לא ייקח הרבה זמן.

אליעזר ראוכברגר:

אני רעב.

תוכנית 1543610

אמנון ארבל:

תוכנית 1543610, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, עין כרם 90, אחר כך היא מציעה שינוי בינוי תוספות לשני בניינים קיימים, אנחנו ממליצים להפקיד. קיבלנו איזה שהיא הערה לגבי החנייה.

יוחנן וייצמן:

החנייה,

אמנון ארבל:

קיבלתי את זה,

יוחנן וייצמן:

מקובל.

אמנון ארבל:

מקובל, הורדתי את הסעיף אפשר לראות כאן, זה אחרי הקיר תמך, ואין שום בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה שהוא מנהרה, אני יודע, 15 מטר.

אמנון ארבל:

כן, כן, הורדתי את הסעיף הזה, בסדר.

אסף שגיא:

רק אמי פה, רשות לאיכות הסביבה ביקשו סקר טבע מקדמי, תנאי להפקדה.

אמנון ארבל:

לא סביר בעיני.

אריאל גולן:

זה תוספת,

אסף שגיא:

אבל זה מקדמי,

אמנון ארבל:

זה שתי וילות בנויות וקיימות שרוצים להוסיף עליהם תוספות, לא נשמע לי הגיוני לעשות סקר טבע מקדים. לא, לא סביר.

אסף שגיא:

גם אני, אני שוב פעם,

אמנון ארבל:

גם מקדמי לא סביר בעיני.

אסף שגיא:

אני אמרתי.

תוכנית 1345438

תוכנית 21 בסדר היום, תוכנית 1345438, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, שדרות משה דיין 29, זה מתחם שמציעים בכניסה ליד גדר הביטחון, בכניסה למחנה פליטים שועפט, יש פה תוכנית, יש לי מצגת קצרצרה, אני אראה לכם רגע. קו התפר.

מיכל כהן:

כן, יוסי. לעלות.

יוחנן וייצמן:

הבטחנו ליוסי שנקרא לו, שכחתי.

אמנון ארבל:

זה המתחם,

אריאל גולן:

22,

אמנון ארבל:

אתם רואים ממש,

אליעזר ראובברגר:

אני הולך עם אמי.

עמנואל זלטס:

בסדר, אמרתי.

אמנון ארבל:

זה שדרות משה דיין, בכניסה למחנה פליטים שועפט, יש פה שטח ללא תכנון, התוכנית מציעה למעשה בניין מגורים, בניין משרדים.

אריאל גולן:

איפה התחנת דלק.

אמנון ארבל:

תוכנית להסדרה של התחנת דלק, זה האפור הזה, זה תחנת דלק, מציעים הפרשה לשצ"פ, שני בניינים אחד מגורים, אחד משרדים, תוכנית סבירה פשוטה הגיונית, ואנחנו ממליצים להפקיד.

אריאל גולן:

יש שמה מבחינת ה - ,

אסף שגיא:

אבל למה יש פה עניין של (לא ברור) ורטיקאלים זה עומד או לא עומד. כמה?

אמנון ארבל:

כן, הם עומדים ב - 40 מטר, המגורים עומד ב - 40 מטר,

אסף שגיא:

כן?

אמנון ארבל:

כן. אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1360254

אמנון ארבל:

תוכנית 22 בסדר היום, תוכנית 1360254, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, הרב שמואל אבן דן 7 בהר נוף הרחבות דיור, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1322320

אמנון ארבל:

תוכנית 23 בסדר היום, תוכנית 1322320, זה כן צריך להראות לכם.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא עוד לא עזב אותך מתוכנית 12, 14?

יוחנן וייצמן:

אתמול בליל היה בר מצווה.

(מדברים ביחד ברקע)

אמנון ארבל:

יש פה תוכנית על שדרות הרצל, שמציעה, לא, זה לא זה. רגע,

אריאל גולן:

את 22 עשינו?

מיכל כהן:

כן,

אמנון ארבל:

כן, סליחה, יש פה תוכנית שמציעה בבית הכרם,

אליעזר ראובברגר:

22 עשינו כן, בהתאם להמלצת מהנדס העיר.

1322320

אמנון ארבל:

כן אנחנו 23, יש פה מתחם שנמצא על בית הכרם,

יוסי חביליו:

רגע מה אתם, תתחיל מהתחלה.

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו עכשיו בהתחלה. כל הכבוד לכל החברים שהוכיחו את עצמם.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא חבר שלך, עכשיו אתה,

יוסי חביליו:

אתה תדבר בשם עצמך.

אליעזר ראוכברגר:

אף אחד לא חבר שלך, כשאתה מפריע. אם לא תפריע כולם חברים שלך.

אמנון ארבל:

זה הקו הכחול של התוכנית, יש פה שתי חלקות שיושבות למעשה על ציר רכבת קלה, זה חלקה הזאתי, ויש פה שלושה בניינים, שיושבים למעשה על רחל המשוררת, ולא יושבים על הרכבת הקלה, על הציר של הרכבת הקלה. הם לקחו את כל המתחם הזה, אמרו מבחינתנו כל המתחם הוא ציר רכבת קלה, ולכן אנחנו מגיע לנו אחוזי בנייה של רכבת קלה, התוכנית למעשה מציעה, אני אדלג על כל הדברים מסביב. התוכנית מציעה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש לה היום?

אמנון ארבל:

כמה יחידות דיור?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

אני אגיד לך היום יש פה, הם מציעים, שוב הם לא מקדמים את זה כתוב פינוי בינוי, אבל מכפיל של יחידות דיור זה 5.86. היום קיים 68,

אליעזר ראוכברגר:

האמת צנועים.

אמנון ארבל:

היום קיים 68 יחידות דיור והם מציעים 400 יחידות דיור. הם מציעים פה שני מגדלים.

יוסי חביליו:

במקום הכי יקר בעיר, אתה מבין לבית סוהר הייתי מכניס אותם.

אליעזר ראוכברגר:

לא הכי יקר, אבל מהיקרים.

אמנון ארבל:

הם מציעים פה כרגע במתחם הזה שני מגדלים, אחד 30 קומות, ואחד,

יוסי חביליו:

מי זה היזם הזה? איך קוראים לו?

אמנון ארבל:

קהאן.

רותם פסו:

קהאן.

יוסי חביליו:

צריך להכניס אותו לרשימה,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) היזמי,

אמנון ארבל:

יש פה,

יוסי חביליו:

כן בטח.

אליעזר ראוכברגר:

נו.

אמנון ארבל:

מציעים פה שני מגדלים 30 קומות ו – 20 קומות, ועוד חמישה בניינים של 10 קומות,

אליעזר ראוכברגר:

4 בניינים?

אריאל גולן:

ארבע פינוי בינוי,

אליעזר ראוכברגר:

מה? כמה השטח של החלקה?

אמנון ארבל:

אז סך הכול שטח התוכנית הוא,

אליעזר ראוכברגר:

שטח התוכנית כמה?

אמנון ארבל:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

ארבעה בניינים?

אמנון ארבל:

כן, תסתכל, הקו הכחול.

אליעזר ראוכברגר:

זה המון.

אמנון ארבל:

הקו הכחול.

אליעזר ראוכברגר:

פה אני רואה שיש,

אמנון ארבל:

שנייה.

ישראל קלרמן:

הוא דוחה.

אמנון ארבל:

יש פה 1.300 דונם, שלושה, ארבעה, חמישה, בערך 7 דונם.

אליעזר ראוכברגר:

7 דונם? אז אני בעד.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד.

יוסי חביליו:

בסדר, מהנדס העיר עושה לפעמים דברים בסדר.

אמנון ארבל:

זה לא עניין שלנו, תכנון, תכנון לא טוב,

אליעזר ראוכברגר:

תכנון לקוי.

אמנון ארבל:

לא ראוי, ולא תואם לשכונה, יש פה, אין פה כמעט שום דבר הפרשה לצורכי ציבור, הם פשוט עשו קו כחול אחד, על כל המדיניות רכבת קלה, וכל הזכויות לפי רכבת קלה, אז א' זה לא, א' זה לא רכבת קלה. כי לא מציע הפרשה של 40% לצורכי ציבור, הוא מציע פה, לא,

אליעזר ראוכברגר:

מדבר פה על ה – 400, 500 יחידות דיור.

אמנון ארבל:

תראו, תראו, זה התוכנית, עכשיו מעבר להערות התכנוניות, אני חושב שגם התכנון, ההערות המספריות נקרא לזה, אני חושב שגם התכנון פה, הוא לא תכנון טוב, ודיברנו, וישבתי כמה פעמים עם האדריכל, ודיברנו על זה,

אליעזר ראובברגר:

מי זה האדריכל?

אמנון ארבל:

לא זה, (לא ברור).

ישראל קלרמן:

חיפאי?

אמנון ארבל:

לא, אז הם עכשיו כאילו בגלל ש - , בגלל הם ראו את ההמלצה, למרות שביקשתי כבר מלא מלא זמן, התחילו לעשות כל מיני חלופות שבו נעשה טובה, ונעשה הפרשות, רואים את הבניינים, משנים את הבניינים, זה לא רציני. אני כבר חודש מדבר איתם על זה, להגיש תוכנית כמו שצריך, לפי תקן 21, לתת הפרשות לצורכי ציבור, לעשות תכנון הגיוני, ולכן ההמלצה היא לדחות את התוכנית.

אריאל גולן:

גם התוכנית הבאה אותו דבר?

רותם פסו:

ולחגיד פה,

אמנון ארבל:

לא,

רותם פסו:

אין את הפרטים, שגם את זה הם לא הביאו.

אליעזר ראובברגר:

מה להגיש?

אמנון ארבל:

הוספתי, הוספתי את זה להמלצה.

רותם פסו:

החומרים החברתיים בשלב הזה, גם את זה הם לא עשו,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך.

ישראל קלרמן:

(לא ברור).

רותם פסו:

לא, ברור,

אמנון ארבל:

הם יגישו את הבקשה,

רותם פסו:

זה שהוא מנסה להשיג אותם.

יוסי חביליו:

רותם,

רותם פסו:

אני רק אציין, אני אתכם,

אמנון ארבל:

רותם גם אתכם.

רותם פסו:

אני רק אציין שמעבר לתיאום הזה, גם את זה הם לא עשו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר. זה גם,

אמנון ארבל:

הוספתי את זה גם,

רותם פסו:

צריך להוסיף את זה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

אמנון ארבל:

הנה בנוסף שאין,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד, יש מישהו שחושב אחרת?

ישראל קלרמן:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אחרת ממה שהמלצת מהנדס העיר?

אריאל גולן:

לא, לא,

עמנואל זלטס:

מה הוא עושה.

אליעזר ראוכברגר:

את שרותם שהוא אומר,

אריאל גולן:

חברתי,

אליעזר ראוכברגר:

שלא, חברתי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) אותו.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רותם פסו:

כן, שיביאו את הדברים.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. טוב,

תוכנית 1428184

אמנון ארבל:

תוכנית 24 בסדר היום, תוכנית 1428184,

אליעזר ראוכברגר:

רגע חברים. בואו,

אמנון ארבל:

זה גם תוכנית פינוי בינוי בבית הכרם, לא רחוק משם,

ישראל קלרמן:

גם זה אותו דבר?

אליעזר ראוכברגר:

זה בפינוי בינוי,

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק כאן.

יוסי חביליו:

וזה אותו אחד, אותו יזם?

אריאל גולן:

כן, אותו יזם.

רותם פסו:

כן,

ישראל קלרמן:

פה כן להפקיד.

אמנון ארבל:

כן, אנחנו נמצאים עכשיו כאן, תסתכלו כאן, אם דיברנו מקודם על המתחם הזה, עכשיו טיפה יותר צפון מזרח, נקרא לזה. זה המיקום.

יוסי חביליו:

אתה יכול להראות בתצ"א?

אמנון ארבל:

אני מראה לך.

יוסי חביליו:

כן, כן,

אמנון ארבל:

זה התצ"א מי שמכיר את הבניין שנבנה שמה היום, שכבר בנוי בפועל. זה המתחם,

יוסי חביליו:

זה בין דגניה לשדרות הרצל, כן.

אמנון ארבל:

פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כך כתוב,

אמנון ארבל:

אז לא זכרתי.

יוסי חביליו:

שמה?

אריאל גולן:

ניסים אללו אדריכל, הבן של פפה.

יוסי חביליו:

זה הבן של פפה? אז מה?

אמנון ארבל:

זה המתחם,

יוסי חביליו:

הבן של פפה קפיטליסט, אולי פפה סוציאליסט,

אמנון ארבל:

זה המתחם,

יוחנן וייצמן:

לא, גם הבן שלו, אני ראיתי אותו באחד במאי עם חולצה אדומה.

אליעזר ראוכברגר:

אגב אני בעד להיות קפיטליסט, זה לא קשור,

יוסי חביליו:

כנראה שהכסף,

אמנון ארבל:

התוכנית בעצם כוללת פה שתי חלקות פינוי בינוי, המגרש הוא 2.4 דונם, התוספת פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה 2.4? 2.6.

אמנון ארבל:

הנה המצגת,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר לך מה שכתוב בהמלצת מהנדס העיר. הסעיף הראשון השורה הראשונה כתוב - מגרש יחסית 2.6 דונם.

אמנון ארבל:

אולי הדרך, לא יודע, אוקי. מה שביקשנו למעשה פה, אני מזכיר לכם שבמגרש ליד אישרנו לפי חודש תוכנית במגרש הזה כאן, ועשינו פה תוכנית קו, גם פה היה, היה בקשה לעשות פה מגדל ובניין אחד, אנחנו בתוכנית שמה, ביקשנו לעשות פה שצ"פ ומגדל אחד, ולהקטין את זכויות הבנייה, אנחנו בעצם עושים אותו דבר תמונת ראי, אנחנו מבקשים פה לעשות בניין אחד שישב ככה, מסד ועליו מגדל, במקום התצורה הזאתי. ופה להרחיב את זה לשצ"פ, ואז נוכל לקבל פה שצ"פ אחד גדול בשתי התוכניות ביחד, שישב במפלס של שדרות הרצל שהוא יותר גבוה, ומתחתיו לעשות שטח של מבנה ציבור, שיכול לגשר,

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לקבל את זה ככה.

אמנון ארבל:

יש פה טופוגרפיה,

יוסי חביליו:

אבל גם פה המכפיל גבוה, 4.54 בבית הכרם?

אמנון ארבל:

למה ככה? אליעזר.

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

למה? בגלל שזה בנייה יותר נמוכה.

יוסי חביליו:

כן?

אמנון ארבל:

אבל טיפה בתוכנית הקודמת אותו דבר, הבניינים פה לא יהיה מגדלים, הרי בבית הכרם.

יוסי חביליו:

אני לא הבנתי מה שאתה אומר,

אמנון ארבל:

ואני כן יכול לעשות פה מרחב ציבורי.

יוסי חביליו:

רגע, רגע, אמי, מה אתה אומר, מה דעתך?

אמנון ארבל:

אנחנו ביקשנו,

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה,

אמנון ארבל:

אני עכשיו אמרתי, מה?

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה נכנס לו לדברים?

יוסי חביליו:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שאני אמרתי שאני הבנתי, שה - , החתימות של הדיירים בדירות הקיימות, הם בתנאי שייתנו להם מבנה נמוך. אז פה יש אחד של 19, ואחד של 11. 19 זה מבנה גבוה. 11 מבנה סביר, לא יודע מה, נמוך, אבל עדיין,

יוסי חביליו:

22 כתוב, 22.

ישראל קלרמן:

של 15?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

של 15?

אליעזר ראוכברגר:

לא, להשאיר את זה 19,

אמנון ארבל:

רק שאין פה שום תרומה ציבורית.

יוסי חביליו:

אבל 22 כתוב פה,

אליעזר ראוכברגר:

איזה 22? מה?

אמנון ארבל:

אליעזר, רק שאין פה שום תרומה ציבורית,

יוסי חביליו:

מבנה מערבי 19 קומות כלפי (לא ברור),

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר?

יוסי חביליו:

לפי ה - ,

אמנון ארבל:

אני הסברתי,

אליעזר ראוכברגר:

אחד 19, אחד 11,

אמנון ארבל:

זה הכול כתוב.

יוסי חביליו:

לא, אבל,

אמנון ארבל:

אנחנו עשינו תמונת ראי למה שאושר, התוכנית הזאתי הייתה בדיון בוועדה הקודמת לפני חודש, חודש וחצי, זה הציעו פה גם כן מגדל, לבניין קטן, והתוכנית קבענו בהחלטה המחוזית קיבלה את עמדתנו אגב, עשו פה מגדל, ועשו פה שצ"פ, פה אותו דבר, שיעשה את הבניין כאן, על הרכבת הקלה. יושב איזה שהוא מסד אגף נמוך, אם רוצים הדיירים, והמגדל עלה, והשטח הזה, יש שצ"פ והרחבה לזה, ואז כל זה יהיה שצ"פ.

ישראל קלרמן:

לא, אבל איזה הסבר לך אבל?

אמנון ארבל:

בניין,

ישראל קלרמן:

אבל הוא רוצה בניין אחד נמוך בגלל הדיירים.

אמנון ארבל:

נעשה פה אגף נמוך לדיירים.

ישראל קלרמן:

אין לך, אתה אומר שיש,

אמנון ארבל:

תקשיב עד הסוף. יהיה פה עכשיו בניין שיהיה לו מסד שיכול להיות מסד של 7, 8,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה הרוחב של כל ה - כל החלקה הזאת? אי-אפשר, אי-אפשר לעשות פה את ה – השתי בניינים אחד?

אמנון ארבל:

פה?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אחד גבוה יותר, אחד נמוך יותר?

אמנון ארבל:

לא, אם אתה לוקח שצ"פ שירחיב את זה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם אני אעשה למשל אחד יהיה ככה, ואחד יהיה ככה.

יוסי חביליו:

שחלק מהדברים אני עובד,

אמנון ארבל:

לסיכום (לא ברור) אין לך מקום לעשות עוד מגדל, זה לא יעזור, זה לא נכנס.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) פתאום 11 ל – 9, נאמר, ופה במקום 19 תעשה 21, או תוריד אותו ל – 8 וזה 22,

אמנון ארבל:

לא, זה לא ייכנס.

אליעזר ראוכברגר:

אחד לא,

אמנון ארבל:

צריך לשמור מרחקים,

אליעזר ראוכברגר:

לכן שאלתי, לכן שאלתי, מה, מה התכסיות שמה?

יוסי חביליו:

זה צריך להיות תשתית,

אליעזר ראוכברגר:

לא.

אמנון ארבל:

אנחנו נעשה ככה,

יוסי חביליו:

אותו יזם.

אמנון ארבל:

הבניין עשיתי את זה,

יהודה פרוידגר:

גם קפיטל?

אמנון ארבל:

מסד שיכול להיות יותר גבוה פה. כמה בניינים פה בסופו של דבר, ומעל זה יצמח המגדל, ישמור על המרחקים האלה מגדלים, מרחב ציבורי הרבה יותר טוב, בסוף צריכים פה גם מרחב ציבורי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני לא מתווכח איתך,

אמנון ארבל:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה מרחב ציבורי לא מתווכח איתך, אני רק אומר, אני רוצה ללכת לטובת הדיירים, שיחתמו על דעתם,

אמנון ארבל:

באגף (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שהם יקבלו בניין של נמוך, לא (לא ברור), לא אכפת להם שיהיה לידם מגדל, לטובת,

אמנון ארבל:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

לטובת היזם, במכירה חופשית.

אמנון ארבל:

לנסות להקים את זה, אני לא מקבל מרחב ציבורי, נורא פשוט, עם כל הכבוד לדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, יוסי, מה רצית?

יוסי חביליו:

אני חושב שהמכפיל פה, נכון שזה כאילו רק 20 ו - ,

אמנון ארבל:

אליעזר, שנייה לשירותים אני הולך,

יוסי חביליו:

ואני מחכה שתבוא, לא?

אמנון ארבל:

מצטער שנייה אני חוזר,

יוסי חביליו:

אל תצטער, הכול סבבה. אז לחכות לאמי? או שאתה רוצה עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי, בוודאי נחכה לאמי אני רוצה שהוא ישמע.

יוסי חביליו:

אין לי בעיה, משהו אחר בינתיים.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) את הדיירים זה בסוף שוכחים את זה, גם אם רוצים רכבים.

(מדברים ביחד ברקע)

יוסי חביליו:

מתי הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

בוא ננסה לגמור את הסדר יום?

יוסי חביליו:

הכול?

אליעזר ראוכברגר:

כן, לא נשאר עוד הרבה. אני לא אכפת לי לעשות עכשיו הפסקה לרבע שעה, 20 דקות, לפי מה שהחברים רוצים.

אריאל גולן:

אני בעד הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

אני בעד הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

אם אתם בעד הפסקה, אז בוא נעשה הפסקה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אמי,

יוסי חביליו:

אז רגע אז אני בוועדה,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי,

יוסי חביליו:

עוד שעה.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה נכון, יוסי, מחכים לך הנה אמי חזר.

יוסי חביליו:

כן, בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אתם רוצים אחרי זה לעשות הפסקה?

יוסי חביליו:

אם אפשר לגמור בשעה סבירה, אז אני מוותר על ההפסקה.

ישראל קלרמן:

אם אפשר לגמור, אמי, מתי זה ייגמר העמוד הבא מתי ייגמר?

אליעזר ראוכברגר:

10 דקות הפסקה.

אמנון ארבל:

מסיימים בחצי שעה.

ישראל קלרמן:

חצי שעה הוא גמור?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה פניות.

ישראל קלרמן:

יש פניות.

יוסי חביליו:

אם אפשר לסיים בשעה, אז אפשר בשעה אז אפשר לוותר על ההפסקה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אפשר, אפשר רבע שעה.

ישראל קלרמן:

אני גם יכול,

אליעזר ראוכברגר:

הציבור רוצה (לא ברור).

יוסי חביליו:

טוב, בוא, בוא נגמור את זה.

יוחנן וייצמן:

הפסקה, לא צריך.

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, בוא, בוא,

יוחנן וייצמן:

בוא נחליט שרצים מהר.

פנחס רוטנברג:

אמי, אמי זה תוכנית כשבקשתך.

ישראל קלרמן:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

יללה רצים מהר. בוא נרוץ מהר.

אליעזר ראוכברגר:

בואו קודם בוא נשמע אותו.

יוסי חביליו:

אני חושב שבאמת בבית הכרם גם מכפיל של 3 הוא סביר, זה לב בית הכרם,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא שמעתי פה את המספרים.

יוסי חביליו:

4.50 ומשהו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני לא שמעתי מספרים כמה יש במצב הנכנס, וכמה ביוצא.

יוסי חביליו:

כתוב פה מהנדס העיר 4.54.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להפנות אותי למספר תיק?

אמנון ארבל:

יש פה היום,

יוסי חביליו:

בהתחלה, בעמוד הראשון, בכותרת, בעמוד 213 של סדר היום,

אמנון ארבל:

31 יחידות דיור, ומציעים 141 יחידות דיור, ומכפיל 4.54.

יוסי חביליו:

תשמע, זה, אני אגיד לך משהו, כשאתה רואה את זה לעומת הה – 5, אתה אומר אה בית הכרם גם שלוש מספיק. אפשר להוריד פה דרמטית, זה גם חזירות גדולה. אז אולי זה לא הכי יקר, כמו טלביה, וזה, כמעט הכי יקר. עכשיו זה בלב בית הכרם זה לא בקריית משה. זה בין דגניה לשדרות הרצל.

ישראל קלרמן:

דגניה.

יוסי חביליו:

סופר יקר. אפשר להפחית.

יהודה פרוידגר:

מה? מה? יש שמה את הפיצויים?? יוחנן, מצאת לנו מה הפיצויים?

יוחנן וייצמן:

אני מחפש כעת.

יוסי חביליו:

לא מוכן לקבל את זה בשום פנים ואופן. כל שמאי יפיל את זה בדקה.

אמנון ארבל:

אפשר להעיר על המכפיל,

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

נכון שהמכפיל קצת גבוה לבית הכרם,

יוסי חביליו:

מה זה קצת? מאוד גבוה.

אמנון ארבל:

מאוד גבוה, בסדר, נו, אני לא שמאי אמרתי לך, אבל בסדר.

יוסי חביליו:

בסדר, אמרתי לך, אני עכשיו מנסה לארגן גיוס המונים להביא חוות דעת שמאי, בשתי תוכניות שהבאתי השמאי אמר לי זה מופרך, זה מופרך.

עמנואל זלטס:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

תעשה שמאות, ולא נתגייס.

יוסי חביליו:

בוא, בוא לא נסטה. לא, כי אתה מכניס לנושאים רגישים, כי היום האווירה יחסית בסדר. נעשה שמאות ולא נאשר.

אריאל גולן:

יוסי תשלח לרפי שה - , כיום פתחו פה כמה תוכניות של פינוי בינוי מוגזמות.

יוסי חביליו:

יכול להיות.

אליעזר ראוכברגר:

תגיד לי, אתה בסדר? זה כבר מזמן אצל רפי.

אריאל גולן:

לא, הוא מחכה לשלישית אולי,

יוסי חביליו:

אבל עכשיו יש יהיה רפי 2 עכשיו, חוזרים (לא ברור) רוצה לחזור,

אריאל גולן:

כן? אינטרס שלהם.

אמנון ארבל:

הוספתי לגבי המכפיל.

יהודה פרוידגר:

איתן לוי, איתן לוי,

יוסי חביליו:

לא לוי, יכול להיות שהוא ייקח את (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

לוי יוסי אלון לוי, עושה את מיין – נט.

אמנון ארבל:

מה לגבי (לא ברור)?

יוסי חביליו:

הוא חוזר כן,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא, הוא לא נבחר למועצה? עם 400?

ישראל קלרמן:

מה זה לצמצם, לא מצמצמים.

יוסי חביליו:

אתה רואה הוא לא נבחר למועצה, צריך לחפש עבודה.

אמנון ארבל:

(לא ברור) אנחנו אומרים שהוא גבוה לבית הכרם, אז המשמעות לצמצם, מה זאת אומרת?

ישראל קלרמן:

לא, אבל אתה אומר שיש לבדוק. לחזור אליך ויגיד לך,

אמנון ארבל:

אני אומר המכפיל הוא מוצע בתוכנית, הוא מכפיל גבוה יחסית בשכונת בית הכרם,

אליעזר ראוכברגר:

מה אמרת שיש פה הפרשות לצורכי ציבור?

אמנון ארבל:

לא, לא אמרתי מה יש, אני אגיד מה הם מציעים,

ישראל קלרמן:

שנייה תסביר לי רגע, אבל אמי,

אמנון ארבל:

מה?

ישראל קלרמן:

מה זה, אתה אומר יש לבדוק,

אמנון ארבל:

שמאי של הוועדה המחוזית,

ישראל קלרמן:

השמאי בודק.

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

ואם הוא יגיד שצריך לצמצם?

אמנון ארבל:

אנחנו אומרים שזה גבוה, ורוצים לצמצם אבל, נו מה?

עמנואל זלטס:

זה קורה,

יוסי חביליו:

מה פתאום לבדוק, יש לצמצם. יותר.

ישראל קלרמן:

לא,

אמנון ארבל:

לבדוק.

יוסי חביליו:

לא צריך פה לבדוק.

אמנון ארבל:

צריכים לצמצם, לכמה לצמצם?

יוסי חביליו:

לפחות ב – 30%, לפחות. אני אומר לך ש – 3 זה גבוה לבית הכרם.

יהודה פרוידגר:

חביליו אומר שהאצבע שלו, והאצבע של השמאי הם אותו דבר.

אליעזר ראוכברגר:

חביליו, אתה שמעת את השמאי של המחוזית שענה לך על זה, שבגלל התמורות שחלו בשנה הבאה, לאחרונה וכל זה,

יוסי חביליו:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

המכפיל הוא מאוד,

יוסי חביליו:

הוא לא שכנע אותי,

אליעזר ראוכברגר:

המכפיל מאוד גדל.

יוסי חביליו:

הוא לא שכנע אותי, כי אני אומר לך שגם בערר של חיסדא.

יהודה פרוידגר:

אני אגיד לך, זה נכון לייזר,

אליעזר ראוכברגר:

ערר של חיסדא אתה עוד לא יודע,

יהודה פרוידגר:

לייזר,

יוסי חביליו:

לא,

יהודה פרוידגר:

אני יכול,

יוסי חביליו:

הוועדה כבר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה מה יהיה החלטה.

יוסי חביליו:

לא, אבל שנייה, עצם זה שוועדת ערר הציעה שימונה שמאי ניטראלי, אז כבר עשינו,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם ילד קטן בן 4 מציע. עזוב.

יוסי חביליו:

אבל זה לא קרה.

אליעזר ראוכברגר:

לא בשביל זה ללכת לוועדת ערר,

יוחנן וייצמן:

אבל היה שלחנו (לא ברור),

יוסי חביליו:

לא, בדיוק, אנחנו ילדים בני 3 עושים לנו בית ספר.

אליעזר ראוכברגר:

אין לנו סמכות להציע את זה.

יוסי חביליו:

ואם היית לוקח את ההצעה של מי שפעם תמכת בה, עזוב את חסבון שיואל אבן הביא לנו שמאי שמטעם. והיינו מביאים פה שמאים ניטראליים אמיתיים, היית רואה שצריכים להעיף פה את חצי מהתוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מכיר שמאי ניטראלי אמיתי, כשאתה זה ששוכר אותו, אין חיה כזאת.

יוסי חביליו:

לא, אני אומר, וועדה לא יואל אבן.

אליעזר ראוכברגר:

אין חיה כזאת, זה לא משנה. מי שמשלם הוא יודע שהוא צריך לספק לו את הסחורה.

יוסי חביליו:

לא, אבל אם הוועדה משלמת, מה הסחורה שהיא צריכה?

אליעזר ראוכברגר:

נו, בסדר, זה הוועדה משלמת, הוועדה רוצה שיורידו, זה יביא לך שמאות, הרי, הרי מה זה עו"ד טוב? אתה מכיר את הסיפור,

יוסי חביליו:

אבל היא לא רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מכיר את הסיפור עם ההוא שחיפש שר האוצר שחיפש מנכ"ל כן, תשאל אותו כמה שזה יהיה, זה בדיוק אותו דבר. זה אותו דבר עורכי דין, אותו דבר השמאים, כל אנשי המקצוע.

יוסי חביליו:

לא, אבל אם,

יהודה פרוידגר:

זה מה שאמרו ששמאים זה הכי מדויק שיש. מה שאתה מבקש, הוא יציין,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

יוסי חביליו:

כן, לא, אבל שנייה אתה קוראים לך אליעזר ראוכברגר, נכון? אתה טוען שאין לך פה עניין, ואתה ראש הוועדה, אז לכאורה הוועדה היא גוף אובייקטיבי, לכאורה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אני לא שחקן יחיד פה, אני לא חי באי – בודד,

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

יש פה בלי עין הרע מספיק חברים, יש דרג מקצועי, ויש יואל, ויש אמי, ויש עוד אנשים.

יוסי חביליו:

לא, אנחנו ננתק את השמאים מיואל,

אליעזר ראוכברגר:

מה לנתק אותו? הוא תמנע ממנו לדבר עם השמאי? נו באמת תשים לו אזיקים על פה? תים לו פלסטר, נו באמת יוסי.

אריאל גולן:

מדבר תכניס לבית הסוהר.

יוסי חביליו:

אתה יודע מה? אני בעד להגיד שזה לא שאתה מחדש לי, אבל זה עצוב מאוד המצב.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, עצוב, עצוב, אתה במציאות קיימת, שאתה צריך להשלים איתה.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא בדיוק,

יוסי חביליו:

לא, אבל אני אומר לך למשל, שיש מומחים שהייתי עו"ד בנזיקין, מטעם שהבית משפט ממנה מומחה. אז המומחה יחסית הוא מנסה להיות אובייקטיבי, התובע מביא ככה, הנתבע מביא ככה,

והמומחה של בית משפט. היא לא כולם קומבינות. אני אומר לך שהייתי יכול להביא שמאים שיואל
אבן לא היה יכול לדבר איתם, והיו אומרים לו - קפוץ לי.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אמנון ארבל:

לגבי הבינוי מה שאני הצעתי.

יוחנן וייצמן:

שמאי חיצוני, שהוא יודע ששכרו,

ישראל קלרמן:

מה אתה אומר? עוד משהו לגבי הבינוי?

אליעזר ראוכברגר:

מה?

ישראל קלרמן:

מה הוא אומר עכשיו?

אמנון ארבל:

אני אשמח שתקבלו את ההמלצות שלנו לגבי הבינוי והמרחב הציבורי, כי אני חושב שבסוף, גם בבית
הכרם,

יוסי חביליו:

לא, אבל יוחנן, בדקת את התמורות פה?

יוחנן וייצמן:

לא, אני לא מוצא אותם.

יוסי חביליו:

תבדוק אולי גם פה,

אליעזר ראוכברגר:

מה תמורות? אתה מדבר, אם המכפיל הוא גבוה, אז התמורות הן גבוהות, מה אתה,

יוסי חביליו:

בסדר, אז אני יכול גם להגיד או שיוריד ל – 25,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הוא משנה את זה אבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל, זה יותר מ – 18% הוא לא מרוויח,

יוסי חביליו:

יכול להיות שהתמורות לא גבוהות, ועדיין המכפיל גבוה. אתה אומר אחרת לא היו מאשרים לו כאילו,

יוחנן וייצמן:

באתר של מינהל התכנון,

אליעזר ראוכברגר:

אמרנו גם, אמרנו גם את האפשרויות שיש החזרים, מה?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא אומר שהוא נותן לך 100 מטר, ואתה הוא נותן לך באמת 25,

יוסי חביליו:

נכון,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

לא, בהפרש מתחלקים.

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא משנה. מתחלקים או שבצורה אחרת, מפצלים.

יוחנן וייצמן:

הוא מרוויח פה פעמיים.

יוסי חביליו:

אני מתנגד לתוכנית הזאת.

אליעזר ראוכברגר:

גם במתכונת הנמוכה יותר?

יוסי חביליו:

מה זה הנמוכה יותר? כמה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אתה רוצה?

אליעזר ראוכברגר:

19 ו- 21,

יוסי חביליו:

לא, בגלל המכפיל, אני לא מסתפק ב - , המשפט הטכני הזה, הכיסוי לא נעים להגיד, שהוועדה המחוזית מתעלמת ממנו. בוא נגיד ככה, אם היה 3, 3.5 הייתי אומר באמת זה בעיה, נביא שמאי, נראה, שזה 4.5 אני רגוע בהתנגדותי, 4.54, אפילו מעל 4.5.

יוחנן וייצמן:

אנחנו הפסקה כעת?

ישראל קלרמן:

לא, לא.

פנחס רוטנברג:

הוא אומר שיש פניות.

ישראל קלרמן:

הוא אמר שיש פנייה אחת קצרה. בסדר.

אמנון ארבל:

נמשיך.

ישראל קלרמן:

נמשיך.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהציבור רוצה.

יוחנן וייצמן:

יום כיפור קטן,

ישראל קלרמן:

אפשר,

יוחנן וייצמן:

לא אוכלים,

פנחס רוטנברג:

מה זה יום כיפור קטן? מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

ראש חודש, אתה יכול לאכול יותר מאוחר, לא יקרה עוד חצי שעה תאכל.

אליעזר ראוכברגר:

ארוחת בוקר.

(מדברים ביחד)

אמנון ארבל:

טוב, חבר'ה החלטות, מה? מה קורה?

יוחנן וייצמן:

אליעזר, יללה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר תמשיכו, אני אומר אם הציבור מוכן להמשיך, אז נמשיך.

אמנון ארבל:

טוב, אז מה ההחלטה פה?

יוסי חביליו:

אני מציע לדחות את התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

לגופו של עניין אני כבר הלאה.

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, מה אתם אומרים?

יוסי חביליו:

אני מציע לדחות את התוכנית הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אמרת כבר 6 פעמים.

יוסי חביליו:

היום יחסית,

אריאל גולן:

יש פה מהנדס העיר, לא? לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

הולך לך.

אליעזר ראוכברגר:

אני מאוד, לא, אני (לא ברור) של לעשות מגדל שהוגש, עמד בתנאי סף והוגש ע"י היזם 11 ו – 19, ו - , היה התחייבות כזאתי לתושבים.

יוסי חביליו:

לא, אז שויריד את ה – 19,

יוחנן וייצמן:

אם היה התחייבות לתושבים להיצמד.

אליעזר ראוכברגר:

אז אני מאוד זה. מצד שני אומר אמי, נכון, הוא אומר את הנושא של ה - ,

אמנון ארבל:

עם כל הכבוד לתושבים. שטח ציבורי, לעשות תוכנית פינוי בינוי בלי שום תרומה לציבור.

יוסי חביליו:

יוחנן, התושבים גם אני דואג להם, אבל לבעלי עניין.

עמנואל זלטס:

לבעלי הקרקע,

אמנון ארבל:

ברור,

עמנואל זלטס:

הם בעלי הקרקע בסוף.

אמנון ארבל:

נכון,

יוסי חביליו:

לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) להרוס את הבניינים,

יוסי חביליו:

אבל לא את התושבים בדברים מוגזמים על חשבון הציבור.

אמנון ארבל:

אני חושב שזה סביר, זה גם יותר מהחלטה הקודמת, זה משלים את הבינוי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אמנון ארבל:

אני חושב שזה הגיוני.

ישראל קלרמן:

מה?

אמנון ארבל:

לפי המלצה,

יוחנן וייצמן:

המלצה, שלום יללה.

אליעזר ראוכברגר:

המלצת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 5,

יוסי חביליו:

רגע אז רשמתם שאני מתנגד?

אמנון ארבל:

כן, רשמנו.

אליעזר ראוכברגר:

הם קיבלו את המלצת מהנדס העיר.

ישראל קלרמן:

לא, ההבדל בין הזה.

אליעזר ראוכברגר:

המכפיל, המכפיל כן,

יוחנן וייצמן:

25,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בגלל המכפיל.

אליעזר ראוכברגר:

לא, על המכפיל יש התייחסות ללא קשר,

יוחנן וייצמן:

הבטן מקרקרת לי.

אליעזר ראוכברגר:

יללה,

צחי:

אתה יוצא להפסקה עכשיו?

אמנון ארבל:

תוכנית 25,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

צחי:

אתה יוצא להפסקה?

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, ממשיכים 25.

תוכנית 1522127

אמנון ארבל:

תוכנית 25 בסדר היום, תוכנית 1522127, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית, התחנת דלק בנחלאות, יש לי מצגת קצרה להראות לכם. זאת תוכנית שהייתה פה בוועדה לצורך הגשה,

אליעזר ראובברגר:

והצטרפנו,

אמנון ארבל:

היה פה איזה, נכון,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

היה פה סיפור עם ה - , עם, יש פה איזה הליך משפטי, על ההסדרה של הקרקע, ולכן הוועדה המקומית הצטרפה. התוכנית מציעה פה היום בעצם להרוס את תחנת דלק וכל מה שכרוך בתחנת דלק שמה היום יש קיר מלא סככות.

יהודה פרוידגר:

(לא ברור),

אמנון ארבל:

כן, יש שמה, האמת זה מפגע, להגיד מפגע היום. (לא ברור) אבל, אני אראה לכם. מה?

יהודה פרוידגר:

היה שמה כמה סככות.

אמנון ארבל:

אני אמרתי שלא הכול, אמרתי שלשכונה זה מפגע.

יוסי חביליו:

מה שרוצים בטח להגיד להם עכשיו, יהיה מפגע יותר גדול.

אמנון ארבל:

זה המצב שיש היום, אתם רואים תחנת דלק, מבנים, סככות, יש פה גם שצ"פ בפינה.

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

עם כל העצים האלו בפינה. התוכנית למעשה מציעה להרוס את הכול, זה כל המגרש האפור הזה למעשה, השצ"פ הוא בפינה כאן. ולהציע בנייה חדשה של ארבעה בניינים,

יוחנן וייצמן:

הצטרפות.

אליעזר ראוכברגר:

זה היה להצטרפות, עכשיו זה הפקדה.

אמנון ארבל:

אני אראה עוד שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אז הורדנו גם גובה, נדמה לי שהכי גבוה, זה עכשיו 9 נדמה לי, אז הורדנו ל – 8 אולי,

יוחנן וייצמן:

מה?

אמנון ארבל:

10 כן, היה פה רעיון, היה פה רעיון,

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהמסעדת דגים, נו, זה דבר קיים,

ישראל קלרמן:

גם את זה עושים?

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי.

אמנון ארבל:

עלה פה רעיון,

אריאל גולן:

מנפיס, מנפיס.

פנחס רוטנברג:

זה בדיוק,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה,

פנחס רוטנברג:

בדיוק שיפצו את המסעדה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש שם מסחר, יעשו,

פנחס רוטנברג:

הם בדיוק שיפצו את המסעדה.

אליעזר ראוכברגר:

כרגע עד ש - ,

יוחנן וייצמן:

לא הולכים,

אליעזר ראוכברגר:

לא מחר בבוקר.

יוחנן וייצמן:

כן, כן.

אמנון ארבל:

היה פה רעיון,

יהודה פרוידגר:

את הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות גם שהזה של המסעדה הוא אחד הבעלים,

עמנואל זלטס:

תסתכל, אתה יכול להסביר את זה? תראה שנייה מה זה?

אריאל גולן:

אמי, מה זה השקף הזה?

עמנואל זלטס:

זה שווה את זה,

אמנון ארבל:

היה פה רעיון בעבר להקים פה מגדל, חשבנו שמגדל לא נכון ולא מתאים, התנגדנו לזה, הם מראים שאם אתה עושה מגדל, אתה עושה את זה מאוחר, זה שווה ערך לבנייה נמוכה, שתוספת יותר שטח. זה המשמעות. הבינוי שהם מציעים פה כרגע, הם למעשה מציעים להרוס את ה - , גם לבטל את השצ"פ בפינה פה, ולהעביר אותו לחזית הפנימית פה. ולהציע 4 בניינים,

יוסי חביליו:

שאולי הוא יהיה,

אמנון ארבל:

בסדר גודל, כן. זה גן סאקר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, גן סאקר יותר למטה.

אמנון ארבל:

זה החלק הצפוני, זה,

אליעזר ראוכברגר:

יש שמה את (לא ברור) כן,

יהודה פרוידגר:

אני מציע שבמטלות ציבור, ייתנו להם מגרש חנייה ציבורי.

אמנון ארבל:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה ש - , של גן סאקר.

ישראל קלרמן:

זה מגורים? אמי.

אריאל גולן:

יש לך ליד בחניון הלאום,

יהודה פרוידגר:

אין בחניון הלאום,

אמנון ארבל:

אז כמו שאמרתי, הרעיון שלהם היה לבטל את השצ"פ,

אריאל גולן:

מי חונה בחניון הלאום?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, חברים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) נמוכה.

אליעזר ראובברגר:

תנו לאמי לדבר, אתם רוצים הפסקה? נעשה, ואז תדברו כמה שאתם רוצים.

אמנון ארבל:

הם בתוכנית למעשה מציעים לבטל את השצ"פ שיש בפינה, עם כל העצים ולעקור אותם, ולעשות משהו כיכר כאן ואנחנו חשבנו שזה לא נכון, יש פה כמות נכבדה של עצים, שצ"פ קיים, אנחנו לא חושבים שצריך לגעת בהם. צריך להשאיר את זה כמו שהם, ושיציעו 4 בניינים בתצורה אחרת, טיפה ממה שיש פה. זאת אומרת הבניין שיש פה, קח תהיה ימינה. יש פה היום מרחב ציבורי למעשה התוכנית משלימה את המרחב הציבורי, יש פה את הרחוב הזה, שאנחנו רוצים שהם ימשיכו בזיקת הנאה, סליחה בשביל ציבורי של 5 מטר רוחב, וגם פה יש רחוב שביקשנו שירחיב אותו ב – 5 מטר רוחב.

יהודה פרוידגר:

רגע,

אמנון ארבל:

התייחסנו,

יהודה פרוידגר:

שנייה, שהוא יצא עד לכביש?

אמנון ארבל:

כן.

יהודה פרוידגר:

אבל כמה הוא רחוק מהמעבר חצייה?

אמנון ארבל:

איזה מעבר חצייה?

יהודה פרוידגר:

שיש בצומת של בצלאל.

אליעזר ראוכברגר:

כמה עשרות מטרים. מה?

יהודה פרוידגר:

הם יעברו כולם באמצע, יגיעו מהשביל הזה ויעברו את הכביש סכנת נפשות. אולי שלא יגיע,

אמנון ארבל:

על מה אתה מדבר? על מה אתה מדבר? עוד פעם,

יהודה פרוידגר:

אני מפחד שמהשביל הציבורי, יגיעו לכביש, ירוצו דרכו לגן סאקר, (לא ברור) בגן סאקר, צריך,

אמנון ארבל:

כל מי שרוצה לבוא בגן סאקר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל יש לך את זה בכל מקום ככה. מה?

אמנון ארבל:

יש פה, אפשר לראות את זה, אפשר לראות את זה מצוין,

אריאל גולן:

(לא ברור) מה?

יהודה פרוידגר:

לא, אולי שזה לא יגיע עד,

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עמנואל זלטס:

הכול זה?

אליעזר ראוכברגר:

שיצא מהשכונה, כל השכונת הכורדים שמה.

אריאל גולן:

נחלאות, נו,

אליעזר ראוכברגר:

נחלאות, כל הכורדים שם שיצא, ושילכו ל - , למעבר חצייה כמה עשרות מטרים, מי שרוצה לסכן את חייו, זה הבעיה שלו, מה אני יכול לעשות?

עמנואל זלטס:

החום היה שם אגב גן ילדים או משהו,

אמנון ארבל:

לא, זה מגרש חום, אנחנו ביקשנו פה לעשות שביל שמחבר, אגב אפשר לראות בחלקות אפילו שיש פה איזה מטרקה שבדיוק עשתה את זה, וגם פה יש מטרקה שעשתה את זה. אנחנו בעצם ביקשנו לשחזר את המעברים האלה בצורה מסודרת,

עמנואל זלטס:

זה חשוב,

אמנון ארבל:

ולחשאר את השצ"פ, להשאיר את השצ"פ במקומו. הם הציעו,

אריאל גולן:

יש התייחסות למרפסות סוכה?

אמנון ארבל:

למרפסות סוכה,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, יש סעיף מאוד גרוע.

אמנון ארבל:

יש סעיף מאוד גרוע.

יוחנן וייצמן:

סעיף 20 להוריד בהמלצה.

אמנון ארבל:

רגע, תיכף אני אראה את זה,

יהודה פרוידגר:

מה הם עושים עם הפרשות לצורכי ציבור?

אמנון ארבל:

יש פה, יש פה בקשה, אני אגיד לכם,

יוחנן וייצמן:

גולן היית, היית על מוקש.

אריאל גולן:

מה? אדריכלית העיר?

יוחנן וייצמן:

כן, כן, הפוך, הסעיפים שמתייחסים, אני פתחתי,

אמנון ארבל:

הפרוגרמה ביקשה שני כיתות גני ילדים (לא ברור) 130 לחצרות, ועוד שטח של 250 מטר עבור שימושי תרבות פנאי, קהילה, רווחה, או משרדים עירוניים. ולשמור על שצי"פ במקומו כמו שאמרתי,

יהודה פרוידגר:

מה היה הראשון?

אמנון ארבל:

שתי כיתות גני ילדים.

יהודה פרוידגר:

שני גני ילדים.

אמנון ארבל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אין פה בית כנסת?

אמנון ארבל:

אין פה בית כנסת.

אליעזר ראוכברגר:

לא נראה לי הגיוני.

יהודה פרוידגר:

כמה חנייה הם בונים?

אמנון ארבל:

לפי התקן, אין פה,

אליעזר ראוכברגר:

לא נראה לי הגיוני,

אמנון ארבל:

אנחנו לא, לא חשבנו על פה לעשות חנייה ציבורית לגן סאקר האמת, אני חייב להגיד. אני לא יודע
אם זה כזה נכון לעשות חנייה ציבורית לגן סאקר.

יהודה פרוידגר:

למה לא?

עמנואל זלטס:

שיקבלו דוחות, שהתושבים יקבלו מלא דוחות. זה הכנסה.

יהודה פרוידגר:

ראית איך זה נראה? אי-אפשר לנסוע ברחוב מרוב שחונים,

אריאל גולן:

מרפסות סוכה לעשות שמה,

אמנון ארבל:

חניון ציבורי בהיקף כזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? מה? (לא ברור).

אריאל גולן:

אדריכלית העיר,

יהודה פרוידגר:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

אדריכלית העיר,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אדריכלית העיר,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, זה ה - , לא, הסעיפים האלה הם בעייתיים,

יהודה פרוידגר:

על משהו, אני יודע מה,

אריאל גולן:

סעיפים של הזה. זה הסעיף,

יהודה פרוידגר:

ציבור לעוד קומה,

יוחנן וייצמן:

אני פתחתי את זה, הוא כתב שיותר מרפסות זיזיות,

אמנון ארבל:

סעיף 5,

יוחנן וייצמן:

בהוראות עיצוב, כתוב,

אמנון ארבל:

חניון ציבורי, אליעזר, מה יהודה אומר?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, אם זה אפשרי. מתחת לרחוב, מתחת לרחוב,

אמנון ארבל:

לא, בחניון ש - , הם בונים פה חניון מתחת לכל הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

נו, אז מה? זה חנייה בשביל התושבים, אין שם רק"ל, אין שם כלום.

אמנון ארבל:

הוא אומר תוסיפו קומה לחניון, שיהיה חניון ציבורי לגן סאקר.

עמנואל זלטס:

שייקחו כזה, (לא ברור).

אמנון ארבל:

כן, שישאר פרטי מציד, לא חייבים, אני לא יודע אם אתם חייבים בזה, אני חייב להגיד,

אריאל גולן:

מי שרוצה חניון יש לך חניון (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה מה שאני עושה היום.

יהודה פרוידגר:

היום זה מאוד רחוק.

אריאל גולן:

לא רחוק.

יהודה פרוידגר:

לא, אתה לא רואה. אי-אפשר לעשות על – אש חונים על המדרכה ככה.

אמנון ארבל:

אולי אפשר להציע את זה כאופציה שאם הם רוצים,

יהודה פרוידגר:

אפשרות להקל עליהם. לייזר.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אמנון ארבל:

אפשר להוסיף כאופציה שיהיה להם אפשרות להוסיף קומת חניון בחניון ציבורי בגן סאקר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אריאל גולן:

בוא נגמור חצי שעה את הכול.

עמנואל זלטס:

גם (לא ברור) קיבלו ממ"דים סתם.

יוחנן וייצמן:

גם ממ"קים ולא ממ"דים, אני נגד, זה להוסיף את הסעיף הזה.

עמנואל זלטס:

תותר ממ"קים,

יוחנן וייצמן:

בתקנון, אנחנו רוצים ממ"דים, הוועדה מבקשת ממ"דים, בוא, ועוד דבר ואת הנושא של ה - , עיצוב, הנושא של התיאום עם אדריכלית העיר, שיהיה רק לגבי הקורה ההיקפית, לא לגבי סוכות.

עמנואל זלטס:

קודם כל תקבע שצריך מרפסות בלתי מקורות.

אמנון ארבל:

קודם כל אין דבר כזה,

אריאל גולן:

להציע סוכות.

אמנון ארבל:

תיאום עם אדריכלית העיר, זה תיאום עם אדריכלית לא למשהו ספציפי,

יוחנן וייצמן:

בוא נכתוב שירצו, המלצה שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך לכתוב שום דבר, זה מילא הולך לתיאום עם אדריכלית העיר.

אמנון ארבל:

גם, נכון.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר להוריד את זה,

יוחנן וייצמן:

לא, שיהיה סעיפי עיצוב,

אליעזר ראוכברגר:

את כל, את כל ה - 20 אפשר להוריד,

אמנון ארבל:

אנחנו אגב אמרנו לגבי הגבהים, שהגבהים לכיוון בן צבי 10 יהיו 9 קומות, ומאחורה.

יוחנן וייצמן:

יללה, כן,

אמנון ארבל:

רחוב (לא ברור) אני חושב שצריך להתחשב בבניינים.

יוסי חביליו:

מה זה 9 ו 10? כמה הם מבקשים?

אריאל גולן:

קומה אחת היה פה,

אמנון ארבל:

הם ביקשו 11 ו 10. 7 ו 5 מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

היה פה מלחמת עולם על עוד קומה,

יוחנן וייצמן:

בניין ליד כן.

אליעזר ראוכברגר:

נשים תנאי להיתר בנייה עד הסוף,

יוחנן וייצמן:

לא.

אמנון ארבל:

רגע.

יהודה פרוידגר:

מה זה סעיף 20?

אמנון ארבל:

לא הבנתי, תקנות (לא ברור) בוטלו.

אריאל גולן:

לא צריך את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך, זה מילא הולך, הולך לאיך קוראים לה? להילח, הולך לזה. בוא, זה אוטומטי, מה?

יוחנן וייצמן:

איך להוריד סוכות, אם כבר יתכנו.

אליעזר ראוכברגר:

תאמין לי, אתה יכול לסמוך עליהם, אל תדאג.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

למרות שפה זה יותר קל, כי זה לא בניית גובה.

ישראל קלרמן:

מה?

אריאל גולן:

כן, זה 10 קומות.

עמנואל זלטס:

כן, אבל בהמלצה כתוב משהו.

אליעזר ראוכברגר:

8.

יוחנן וייצמן:

יותר חשוב,

עמנואל זלטס:

מרפסות.

אמנון ארבל:

שמה?

יוחנן וייצמן:

שלא יעשו,

אליעזר ראוכברגר:

על המרפסות כן יש,

יוחנן וייצמן:

שלא חלילה,

אליעזר ראוכברגר:

19.

אמנון ארבל:

זה מרפסות מקורות, לא מרפסות סוכה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

עמנואל זלטס:

איפה? תראה איפה זה באמת.

אמנון ארבל:

זה,

עמנואל זלטס:

לא,

אמנון ארבל:

מרפסות מקורות.

עמנואל זלטס:

אבל כתבת לא כפי המוצע, במוצע יש פה כן פירוט בין זיזיות, לבין לא זיזיות.

אמנון ארבל:

הם, תראה בטבלה 5, תראה טבלה 5,

עמנואל זלטס:

עוד לפני טבלה 5, תסתכל, הם נותנים לך כל מיני סעיפים של גמישות,

אמנון ארבל:

הדבר הזה אבל, תלך לטבלה 5, יש עמודה,

עמנואל זלטס:

שם יש עמודה, בצד שמאל, נכון,

אמנון ארבל:

זה מקובל, 12 ולא 15. זה ב - ,

עמנואל זלטס:

לא כתוב פה 15, יש סעיף,

אמנון ארבל:

אז תחלק את זה לזה, יוצא 15, נו.

עמנואל זלטס:

כתוב, הנה עד 15.

אמנון ארבל:

תחלק 3000 ל – 200,

עמנואל זלטס:

נכון,

אמנון ארבל:

תחלק את זה. מה אתם רוצים לעשות מרפסות סוכה?

עמנואל זלטס:

שיהיה בכל הדירות גם, זה נמוך.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) מרפסות סוכה.

עמנואל זלטס:

זה בכל הדירות.

אליעזר ראוכברגר:

למה אתה גם (לא ברור) של גובה מירבי 10 ו- 9, אם הם הציעו 8?

אמנון ארבל:

לא, הם הציעו 11, 10, ו- 7 ו- 5 מאחורה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה שאתה הראית במצגת, זה לא היה מדויק?

אמנון ארבל:

לא, זה מדויק זה ה- , לא הגענו לשלב ש- , רגע, השלב הסופי. רגע,

עמנואל זלטס:

הם ביקשו פה מרפסות.

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לצאת, המרפסות ב- 29,

ישראל קלרמן:

29 הוא מעביר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה 29?

ישראל קלרמן:

זה משהו קל.

אמנון ארבל:

לא, מה שמוצג פה, זה לא נכון, אתה צודק, אני אראה לך רגע את התוכנית.

פנחס רוטנברג:

25.

עמנואל זלטס:

פנחס רצה לדחות את זה,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

פנחס לא רצה לאשר.

אמנון ארבל:

פנחס לא רוצה לדחות שום דבר. אני לא ראיתי תוכנית שפנחס רוצה לדחות.

פנחס רוטנברג:

דווקא כן,

אמנון ארבל:

עוד לא קרה הנס הזה.

אריאל גולן:

של מי.

אמנון ארבל:

מה?

אריאל גולן:

הוא מקבל הוראה או לא.

אליעזר ראוכברגר:

פנחס,

אמנון ארבל:

עובדות, עובדות. לא, לא דעה, עובדות רק.

עמנואל זלטס:

מחפש לאיפה לחזור הביתה יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

עמנואל זלטס:

לא, לפנחס. תחפש לאיפה לחזור הלילה. בתקנון או שזה לא,

אמנון ארבל:

(לא ברור) בתקנון.

עמנואל זלטס:

בדיוק זה, הנה.

אמנון ארבל:

יחסית טוב, כל השבוע האינטרנט לא עבד בכלל.

עמנואל זלטס:

הנה בתקנון, הם רצו פה,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

איתור מרפסות זיזיות מעל שטח מדרכה ציבורית מדרכה. זיזיות עד 1.60 מטר כלפי חזיתות, עד 20 מטר מרפסת זיז, אגב שזה חוץ מטבלה 5,

אמנון ארבל:

נכון. כי זה לא מחושב.

עמנואל זלטס:

15 מטר רבוע, שטח זה יתווסף מעבר לסך שטחי הבנייה (לא ברור). תותר בניית קורה המשכית בין מרפסות זיזיות בכל היקף חזית הבניין.

יוחנן וייצמן:

אז לכן,

אמנון ארבל:

בשביל זה אמרתי להוריד את כל ההנחיות העיצוביות האלה.

יוחנן וייצמן:

לכן,

אמנון ארבל:

זה מה שאמרתי.

עמנואל זלטס:

לא, אבל דווקא זה כן טוב,

יוחנן וייצמן:

זה מה שמגן, לכן אני רציתי,

עמנואל זלטס:

הפוך,

יוחנן וייצמן:

לא להוריד את ההנחיות העיצוריות.

עמנואל זלטס:

את זה כן לעשות אמי.

אמנון ארבל:

למה?

עמנואל זלטס:

כי אז זה יאפשר גמישות עם,

אמנון ארבל:

שיותר מרפסות,

יוחנן וייצמן:

יש שמה סוכות.

עמנואל זלטס:

לא, אם אתה אומר שניתן קורה היקפית, אז זה אומר שבעצם בתוך הקורה ההיקפית, אפשר לשחק, עם מרפסות וזה לא יראה לא טוב כלפי הרחוב.

אמנון ארבל:

אבל אני לא רוצה לשחק, אני רוצה לא לקבוע דברים כאלה בתקנון, והעיצוב ייקבע,

עמנואל זלטס:

לא כתוב שחייבים, שניתן. ואז ברישוי לא יגידו שזה סטייה ניכרת, זה מחוץ לקו זה לא יודע מה, הקורה היא בתוך ה - , הנספח.

אמנון ארבל:

(לא ברור) שתהיה קורה כבר,

עמנואל זלטס:

לא, לא מקווים שיהיה, שניתן, תותר.

אמנון ארבל:

בסדר, זה ניתן זה כמו להגיד לא, כמו לא להגיד כלום,

עמנואל זלטס:

לא, זה חשוב ניתן בתב"ע, בתקנון, ואחר כך מפרשים את כל הזה.

אמנון ארבל:

הנה אתה רואה, אליעזר, זה כרגע מה שמוצע פה היום, הם מציעים פה היום כאן, פה 7, פה 5, פה 10, כאילו 8, סליחה, 8, 6, 10, ו- 8. אני אומר שפה יהיה 10 ו- 9, ופה יש שני אלה מאחורה 5, כי יש פה 8 אחורה, נמוכים, אלה צריכים להיות נמוכים, אלה 10 זה שזה גובה שמסתדר.

אליעזר ראובברגר:

טוב.

אמנון ארבל:

טוב,

עמנואל זלטס:

המרפסות עכשיו,

אמנון ארבל:

הוספתי שהכול יהיו מרפסות סוכה,

עמנואל זלטס:

איפה? איפה זה? איפה זה? תראה את הסעיף,

יוחנן וייצמן:

עוד פעם,

עמנואל זלטס:

לא, אין בעיה, אני לא יודע.

ישראל קלרמן:

מרפסות (לא ברור)?

עמנואל זלטס:

לא, זה חייב באדום, כי אחרת, צריך להיות את זה באדום.

אמנון ארבל:

התחלתי לכתוב, שליחה, התחלתי לכתוב. התוכנית תכלול,

עמנואל זלטס:

זה כל (לא ברור).

אמנון ארבל:

זהו,

עמנואל זלטס:

לא, רגע, אבל מותר הבלטה, אבל מבחינת העומק,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

כמה עומק אתה נותן עד 2 מטר אפשר? ניתן, לצורך זה ניתן גמישות של עד 2 מטר, כי הם ביקשו 1.60 מטר שיהיה גם 2 מטר.

ישראל קלרמן:

אמי, אני רואה כל הזמן את ה - ,

עמנואל זלטס:

לתת גמישות,

ישראל קלרמן:

סתם שאלה,

אמנון ארבל:

כן,

ישראל קלרמן:

את הסעיף הזה, מה אכפת לך שיעשו מרפסות גדולות, איפה הבעיה שלך? אתה כל הזמן אומר לצמצם,

אמנון ארבל:

אנחנו אמרנו באיזה שהוא שלב (לא ברור) הבנייה שיש, כאילו בגלל תקנות חישוב שטחים שהם מרפסות מקורות, מרפסות זה חלק מהדירה בסופו של דבר, אז הכלל אמר 12 מטר לדירה, זה לא מרפסת, את זה מרפסת מקורה וזה חלק מהדירה, זה יכול להיות הגיוני, כי זה מנפח את הבניין נורא משמעותית.

עמנואל זלטס:

צורך כך, זה יהיה 2 מטר עומק בכל החזיתות,

ישראל קלרמן:

תמיד?

עמנואל זלטס:

כתוב, בכל החזיתות,

אמנון ארבל:

זה המשמעות.

ישראל קלרמן:

אז איפה אתה, בדלק עדיין?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בטח.

אמנון ארבל:

מי יגידו? מה?

עמנואל זלטס:

לא, בהיתרים אחר כך,

אמנון ארבל:

אבל עכשיו בוחנים תוכנית, ויש קו בניין, ומסמנים את הקו בניין בתוכנית, מה זאת אומרת?

עמנואל זלטס:

טוב,

אמנון ארבל:

26 בסדר היום.

אסף שגיא:

רגע תנאי להפקדה כמובן סקר היסטורי, זאת תחנת תדלוק,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור,

אמנון ארבל:

כתבנו,

אליעזר ראוכברגר:

כל הדרישות של איכות סביבה, זה,

אמנון ארבל:

הם לא ביקשו? כן, הם ביקשו נו,

אליעזר ראוכברגר:

זיהום, בדיקות זיהום הכול, קרקע, בוודאי, בוודאי.

עמנואל זלטס:

בית כנסת?

ישראל קלרמן:

לעשות את הבדיקות,

עמנואל זלטס:

שנייה יש בית כנסת. זה הפרשה, הבית כנסת הפרשה. ותכתוב תיאום גם אגף מבני דת.

אריאל גולן:

בית כנסת של 250 מטר באזור זה בית כנסת ענק, כולם שמה 60 מטר,

עמנואל זלטס:

יש הרבה ציבור עכשיו פתאום.

אריאל גולן:

כן, אני רואה.

אמנון ארבל:

כ – 200 יחידות דיור,

עמנואל זלטס:

הבניינים האלה יהיו כמו כל השכונה ליד, כמות יחידות דיור פה,

אריאל גולן:

זה היה בית כנסת המרכזי,

עמנואל זלטס:

זה כמו כל השכונה.

אריאל גולן:

250 מטר.

עמנואל זלטס:

מבנה דת.

יוחנן וייצמן:

טוב, יללה הלאה.

אריאל גולן:

באזור קטנים,

ישראל קלרמן:

הם בתוך הבתים,

אריאל גולן:

50, 60 מטר,

ישראל קלרמן:

לא, גם,

אריאל גולן:

70 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

במקלטים.

ישראל קלרמן:

נכון,

אריאל גולן:

כו, כו,

עמנואל זלטס:

אז זה קו בניין,

אריאל גולן:

בית כנסת מרכזי,

יוחנן וייצמן:

זה סוג של שימור בוא לא נזלזל בזה.

עמנואל זלטס:

קו בניין,

יוחנן וייצמן:

הבתי כנסת החמודים האלה,

אליעזר ראובברגר:

זה מה שהיה פעם.

אריאל גולן:

יש להם טעם טוב, יש להם ריח טוב.

יוחנן וייצמן:

יללה, 26?

אליעזר ראובברגר:

כמו שאמרתי אתה זוכר שהיה פה פעם אחת חבר מועצה,

תוכנית 1383710

אמנון ארבל:

26 בסדר היום, תוכנית 1383710, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית דוד ילין 20, תוכנית שמציעה תוספת קומה לשם הרחבה יחידת דיור, אנחנו המלצנו לדחות, כי סותרת מדיניות מע"ר צפון,

עמנואל זלטס:

זה לפי המדיניות החדשה שמסתמנת.

יוחנן וייצמן:

כן, יללה מאשרים שלום,

עמנואל זלטס:

זה מה שמסתמן אמרתי.

ישראל קלרמן:

לאשר?

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

מה שמסתמן.

אמנון ארבל:

אז אפשר לשנות את מה שמסתמן.

יוחנן וייצמן:

לא היה מדיניות (לא ברור).

עמנואל זלטס:

אתה לא בעד לשנות את המסתמן.

אמנון ארבל:

אני בעד לשנות, בצורה הגיונית. אבל יש דברים,

יוחנן וייצמן:

זה בהיגיון,

אמנון ארבל:

מה הגיוני בזה?

אליעזר ראוכברגר:

כמה מבקשים להוסיף?

אמנון ארבל:

קומה.

יוחנן וייצמן:

קומה,

אליעזר ראוכברגר:

קומה שהייתה עומדת,

עמנואל זלטס:

לפי חזית אחת זה כן 4.

אליעזר ראוכברגר:

מה יחידת דיור אחת?

אמנון ארבל:

אין משהו כזה.

אליעזר ראוכברגר:

מילא.

יוחנן וייצמן:

הבא.

תוכנית 1504893

אמנון ארבל:

תוכנית 27 בסדר היום, תוכנית 1504893, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, עבודת ישראל 34,
תוכנית שמציעה תוספת שטחי שירות, ללא שינוי בבינוי, אנחנו ממליצים להפקיד.

תוכנית 1563642

אליעזר ראוכברגר:

28 יורד מסדר היום,

יוסי חביליו:

יורד?

אליעזר ראוכברגר:

יורד לפי בקשת מהנדס העיר.

אמנון ארבל:

לבקשת היום, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל מהנדס העיר פנה אלי ב - ,

יוסי חביליו:

למה היום ביקש להוריד?

אמנון ארבל:

ההמלצה היא דחייה,

אליעזר ראוכברגר:

כי המלצה היא דחייה,

יוסי חביליו:

הייתי מעדיף לדחות.

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום,

יוחנן וייצמן:

לייזר ביקש.

עמנואל זלטס:

אחרי הפסקה לייזר, טוב, 29.

אליעזר ראוכברגר:

למה?

עמנואל זלטס:

יוחנן.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. אוקי.

תוכנית 1563972

אמנון ארבל:

תוכנית 29 בסדר היום, תוכנית 1563972, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב חנינא שיף 8, זה בניין במתחם שנלר, בניין חדש שמציעים מרפסות סוכה, 3 מרפסות סוכה, שמתקרבות לגבול השכנים, אני יכול להראות לכם את המיקום הספציפי של זה.

עמנואל זלטס:

כן,

אמנון ארבל:

כי זה לדעתי בעייתי.

עמנואל זלטס:

היינו רוצים,

אמנון ארבל:

עם כל הכבוד למרפסות.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה שקורה שמה בבניין,

אמנון ארבל:

אתה רואה שאנשים קנו בניין חדש, ודירה חדשה שידעו מה הם קונים, ותגידו תודה רבה, וזהו.

יוחנן וייצמן:

נכון, יש שמה 44 משפחות, מתוכם 4 בעלי דירות שגרים בבניין,

אמנון ארבל:

כולם תושבי חוץ, שבאים בסוכות לבוא לירושלים, אז מה?

יוחנן וייצמן:

זה דירות רפאים,

אמנון ארבל:

אבל הם באים בסוכות,

יוחנן וייצמן:

עכשיו הם שמחים, התוכנית נוצרה לכולם, הם מוכנים שהם ייבנו, כל השכנים רוצים את זה, מה הבעיה?

ישראל קלרמן:

למה לא?

עמנואל זלטס:

ואגב, לא,

אמנון ארבל:

אבל יש בניין ממול שאתה מתקרב אליו,

ישראל קלרמן:

כולם רוצים לעשות את המתקנים.

אמנון ארבל:

לא, אני מדבר על הבניין שעצמו, נו ישראל, תקשיב לפחות.

ישראל קלרמן:

הוא אומר כל ה – 44 דיירים הוא אמר,

אמנון ארבל:

מהבניין, לא מהבניין השכן.

אריאל גולן:

לא, הבניין השכן, אמי.

יוחנן וייצמן:

לא נראה לי שלא,

אריאל גולן:

אמי שקיפות רגע,

יוחנן וייצמן:

הם גם יוכלו ירצו פעם, יעשו את זה,

ישראל קלרמן:

יש מרחק, מה המרחק? סביר?

יוחנן וייצמן:

המרחק עדיין סביר, 4 מטר,

אמנון ארבל:

מה זה מרחק סביר?

יוחנן וייצמן:

אם כל אחד יבנה 2 מטר, לא, המרחק כרגע הוא 8 מטר.

ישראל קלרמן:

10.

אמנון ארבל:

10? אין בעיה, 10 מטר אני איתך,

עמנואל זלטס:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

1 ו 8 – אחרי שייבנו משתי הצדדים,

עמנואל זלטס:

שנייה, שנייה ישבתי אתמול,

ישראל קלרמן:

אני אומר 10 מטר,

אמנון ארבל:

תסתכלו רגע,

עמנואל זלטס:

ישבתי אתמול עם אמי על זה, גם,

אמנון ארבל:

תסתכלו, אליעזר, תעשה טובה, תסתכל רגע,

ישראל קלרמן:

אני אומר 10 מטר.

אמנון ארבל:

זה שני הבניינים, אין לך 10 מטר היום,

ישראל קלרמן:

אז בסדר, אז אני איתך,

יוחנן וייצמן:

8 מטר היום.

אמנון ארבל:

זה שני הבניינים,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אמנון ארבל:

היום אין פה שום רגע, לא בצד הזה, ולא בצד הזה,

עמנואל זלטס:

נכון, אחת יש.

אמנון ארבל:

יש פה אחת, סליחה נכון, יש פה אחת, לא יודע אם היא חוקית, זה, הם רוצים להוסיף פה מרפסות, שפונות לכיוון הזה, של הבניין הזה,

יוחנן וייצמן:

8 מטר האלה,

אמנון ארבל:

במרחק הזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

אין פה 8 מטר,

עמנואל זלטס:

לא עכשיו, לא עכשיו. לא, מה שכן אמי.

ישראל קלרמן:

4,

אמנון ארבל:

4 לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

לא,

עמנואל זלטס:

מה שכן יש, אמי, מה שכן יש,

יוחנן וייצמן:

לא, יש שמה שביל,

עמנואל זלטס:

הם, הם מבקשים פה בחזית אחת, 1.94 מטר,

אמנון ארבל:

2 מטר רוצים,

עמנואל זלטס:

אחד 1.94 מטר,

אמנון ארבל:

כן,

עמנואל זלטס:

השני מטר, 2 מטר, משהו כזה. אם הוא יבקש גם אותו דבר, עדיין יישאר ביניהם מרחק של 4 מטר,

אמנון ארבל:

4 מטר,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

עמנואל זלטס:

המרחק ביניהם,

יוחנן וייצמן:

בין מרפסות.

עמנואל זלטס:

אנחנו מאפשרים גם להחזיק בעתיד, גם להחזיק,

אמנון ארבל:

זה נראה לך סביר בבניין של 8 קומות, מרחק של 4 מטר בין מרפסות?

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) העיר, מה?

אמנון ארבל:

אבל זה לא מאה שערים, אלוהים אדירים, זה מתחם חדש, יוקרתי, רוצים לשמור עליו,

יוחנן וייצמן:

אבל אנשים צריכים סוכות, מה אתה רוצה? שלא יהיה להם סוכות?

אליעזר ראובברגר:

מי המבקש פה, מי המבקש פה?

אמנון ארבל:

איד קוראים לו?

יוחנן וייצמן:

השכנים,

אליעזר ראובברגר:

לא, השכנים או היזם?

יוחנן וייצמן:

שכנים, שכנים,

ישראל קלרמן:

לא, שכנים, הדיירים, כתבו גם מכתב ליזר,

עמנואל זלטס:

שכנים,

אליעזר ראובברגר:

לא ראיתי,

ישראל קלרמן:

אמרת לי שיש לך זה,

אמנון ארבל:

הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אין לי כלום,

יוחנן וייצמן:

מספר דיירים,

אמנון ארבל:

אני חושב ש - , בלתי סביר בעליל,

ישראל קלרמן:

הם שלחו לכולנו, לייזר.

אמנון ארבל:

אני מציע שמה שישראל אמר מהיום והלאה, לשמור 10 מטר בין מרפסות.

עמנואל זלטס:

זה נורא מתחשב,

אמנון ארבל:

אני מציע שמהיום והלאה אני מסכים איתך 10 מטר מינימום בין מרפסות.

יהודה פרוידגר:

אני מסכים,

ישראל קלרמן:

אני גם, אני גם הולך על זה,

עמנואל זלטס:

חוץ מעכשיו,

ישראל קלרמן:

אמרתי לך, אני לא יודע, עם וייצמן, לא משנה,

אמנון ארבל:

וייצמן, למה? תגיד לו מה שאמרת לי,

ישראל קלרמן:

אמרתי לו את זה,

יוחנן וייצמן:

אין בעיה, 4 מטר,

אמנון ארבל:

הוא אומר 10 מטר,

ישראל קלרמן:

לא, אבל אוכלוסייה שהוא מכיר, זה אוכלוסייה שהוא מכיר,

יוחנן וייצמן:

יוחנן וייצמן:

השני עוד לא ביקש,

אמנון ארבל:

מה זה אוכלוסייה שהוא מכיר?

ישראל קלרמן:

חסידי גור שלא אכפת להם, אז מה אני צריך להתערב?

אמנון ארבל:

זה בתכנון, אבל מה זה מה אתה כוול להתערב. זה וועדת תכנון,

ישראל קלרמן:

אף אחד לא רואה את זה,

אמנון ארבל:

המתנגדים רואים את זה,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אפשר לתת קווי,

אליעזר ראוכברגר:

אולי אפשר לאשר, אבל לצמצם את זה,

ישראל קלרמן:

מטר וחצי גם אני, אני אומר להוריד למטר וחצי, זה, במקום לא 1.92 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יהודה פרוידגר:

אני נגד.

ישראל קלרמן:

כן, אני כן.

אמנון ארבל:

זה בניין חדש, וזה לא סביר, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

ושמן, גם אני שמן.

ישראל קלרמן:

הכול טוב.

אמנון ארבל:

אני חושב שבבניין חדש, אני מבין שאתם רואים את זה, אני מבין שאתם רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

זה לא באותו (לא ברור).

אמנון ארבל:

אני מבין שאתם רואים את זה, אני מבין שאתם רואים את זה במאה שערים, זה בניין חדש במתחם שנלר, אל מבין אתכם, באמת.

יוחנן וייצמן:

אפשר לאשר כמו,

אליעזר ראובברגר:

אמי, אמי,

יוחנן וייצמן:

יש שמה משפחות גודלות, ובאמת צריכות את זה,

אמנון ארבל:

מה הקשר בין מרפסות גדול, מרפסת סוכה?

אליעזר ראובברגר:

בגלל שאנשים, בסוכות, רוצים,

ישראל קלרמן:

להיכנס למטה,

יוחנן וייצמן:

אני פחות מ – 30 מטר סוכה, לא יכול לחיות.

אמנון ארבל:

שיבנו למטה יש שם שטחים עצומים למטה, שבוע, בחיך.

יוחנן וייצמן:

למטה, אמי, אמי, אמיתי,

אמנון ארבל:

אני כמו שאתם רואים גרתי בקריית יובל קומה 7, והיה מרפסת של כל הדיירים למטה, והיינו יורדים למטה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה לא, חרדים לא עושים את זה.

אמנון ארבל:

לא קרה לו כלום.

פנחס רוטנברג:

כבר עכשיו יש שמה מריבות.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, עם כל הכבוד,

ישראל קלרמן:

לייזר, לייזר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אמי, אמי, עם כל הכבוד אורח החיים,

עמנואל זלטס:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

של הציבור ששמה, זה גם חלק ציבור מה שנקרא, חוצניקים, הם באים מארצות הברית שהיה להם שמה מרחבים כמו לא יודע מה.

אמנון ארבל:

אז שלא ייקנו פה דירה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא קנה מה תעשה עכשיו?

אמנון ארבל:

מה אני אשם שהוא קנה?

אליעזר ראוכברגר:

הוא קנה, הוא קנה בגלל שזה,

יוחנן וייצמן:

הוא קנה, והוא גר,

אליעזר ראוכברגר:

היה בגלל שזה היה,

אמנון ארבל:

הרבה כסף,

אליעזר ראוכברגר:

שופוני, מה זה הרבה כסף? זה המון כסף.

אמנון ארבל:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

מי שקונה בשנלר, זה היה נראה כאילו,

יוחנן וייצמן:

יש שמה דירות,

אליעזר ראוכברגר:

מעשירי הכפר, מעשירי הכפר.

עמנואל זלטס:

עכשיו אם עכשיו הוא יבנה זה יעלה לו הון תעופות, וזה עדיין חשוב לו.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר גם עוד דבר, שאם יוגשו התנגדויות אנחנו לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נקבל את ההתנגדויות.

עמנואל זלטס:

נשקול את זה שוב,

יוחנן וייצמן:

נבחן אותם שוב.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

נשקול את זה שוב.

אליעזר ראוכברגר:

אבל מטר וחצי לא יותר.

אמנון ארבל:

טוב,

אריאל גולן:

למה שלא יציעו לכולם?

עמנואל זלטס:

אגב אפשר להציע גם אפשרות,

יוחנן וייצמן:

אפשר לצד, לא, לצד אחד מטר וחצי, לצד אחד שתיים. הם לא רוצים,

אמנון ארבל:

הכול בצד אחד,

אליעזר ראוכברגר:

הם קנו דירה, והם הולכים לבד.

יוחנן וייצמן:

כן,

אמנון ארבל:

כולנו,

עמנואל זלטס:

לא, אחד (לא ברור).

אמנון ארבל:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אמנון ארבל:

טוב, הלאה.

יוחנן וייצמן:

אני מציע רק, לצד בין הבניינים אחד וחצי, לצד השני אפשר שתיים,

אמנון ארבל:

כל המרפסות זה בבניין השכן, אין משהו אחר.

יוחנן וייצמן:

לא, יש גם לדרום,

אמנון ארבל:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

עמנואל זלטס:

יש אחד שהוא קצת בפינה.

יוחנן וייצמן:

יש פנייה,

אליעזר ראוכברגר:

יללה אמרנו מטר וחצי, 3,

ישראל קלרמן:

זהו,

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו. מספיק.

אמנון ארבל:

תוכנית 30 בסדר היום,

אליעזר ראוכברגר:

מספיק ככה.

תוכנית 1509645

אמנון ארבל:

תוכנית 1509645, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב לייב יפה בארנונה, תוכנית שמציעה תוספת קומה ותוספות, אחר כך, אחר כך, בסדר אני יודע. לשם תוספות בינוי ללא יחידות דיור חדשות, המלצנו להפקיד.

תוכנית 1430008

אמנון ארבל:

תוכנית 31 בסדר היום, תוכנית 1430008, שדרות האוניברסיטה גבעה צרפתית, להריסה של מבנה בן שתי קומות והקמת מבנה של 6 קומות, אנחנו ממליצים להפקיד.

ניר מרגלית:

אמי, בתוכנית הזאת ירדו,

אמנון ארבל:

כן,

ניר מרגלית:

כל מיני הערות שלנו ל - , להוראות התוכנית בשלב ההיתר, אני לא יודע למה,

אמנון ארבל:

ירדו, מה זאת אומרת?

ניר מרגלית:

שלא נכנסו לחוות הדעת מהנדס העיר ב - ,

אמנון ארבל:

אני לא יודע, קיבלנו חוות דעת?

ניר מרגלית:

מה זה?

אמנון ארבל:

קיבלנו חוות דעת?

ניר מרגלית:

קיבלתם בזמן כן,

אמנון ארבל:

ולא רשמנו אותם?

ניר מרגלית:

לפי מה ש - , אתמול, בצהריי. אני יכול, יש כמה פעמים שראינו, אני חלק מהזמן, אני יכול להביא לך את זה אחרי זה מסודר.

אמנון ארבל:

תעביר לי, אני אבדוק את זה, אין בעיה.

תוכנית 1516681

אמנון ארבל:

תוכנית 32 בסדר היום, תוכנית 1516681, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית גבעת רם, שדרות המוזיאונים,

יוסי חביליו:

תציג לי את זה בבקשה.

אמנון ארבל:

מחוזית, מחוזית.

אמנון ארבל:

מתחם קוסל מה שנקרא,

יוסי חביליו:

למה? זה חשוב.

אמנון ארבל:

זה בהחלט חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה כבר היה פה, למה זה צריך עוד פעם?

יוסי חביליו:

מה?

ניר מרגלית:

לא, הורידו את זה,

ישראל קלרמן:

מה זה בתב"ע?

אמנון ארבל:

זה עכשיו דיון להפקדה, הדיון היה להצטרפות, כי היה פה סיפור עם (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אבל אז בהצטרפות, הצגת הכול,

ישראל קלרמן:

הצגת הכול אז,

אמנון ארבל:

נכון,

ישראל קלרמן:

גם דיברנו עליו גם פעמיים, וזה ירד להכרעה.

אמנון ארבל:

אני מבחינתי,

ישראל קלרמן:

הייתה פה הכרעה.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם ירד, וזה חזר.

ישראל קלרמן:

כן,

אמנון ארבל:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל איזה 300 מטר שמה של האצטדיון, אני יודע,

יוסי חביליו:

כן, לא, שהבן אדם מקבל מופרז פה.

מיכל כהן:

יוסי.

יוסי חביליו:

מה?

אמנון ארבל:

אני רק אומר אני אעשה את זה בקצרה, מתחם, זה מתחם קוסל, את המיקום אתם יודעים, זה מה שהתוכנית למעשה מציעה, התוכנית היא מצפון לאצטדיון של האתלטיקה, התוכנית בעצם מציעה פה, שני דברים שהיא מציעה, אחד, במסגרת התוכנית המאושרת, בעצם נגרע פה שטח הקטן הזה מהאצטדיון, אני אראה את זה טיפה יותר בהגדלה, השטח הזה כאן השטח הירוק הזה, למעשה חלק מהאצטדיון, בתוכנית המאושרת למעשה הוא בוטל בטעות, והיה פה בניין שהוא בניין משרדים, אנחנו ביקשנו מהזוכה במכרז שיחזיר את זה קודם כל, כי זה היה טעות, שזה חלק בלתי נפרד מהאצטדיון, והוא חשוב לצורך השמירה על האצטדיון, כאצטדיון אתלטיקה בעירוני, ולכן בהסכמה הייתה, ובעצם מחזירים את השטח הזה לאצטדיון. באותה הזדמנות אמרנו, גם מהנדס העיר, וגם היזם שזכה, שהם מבקשים בעצם להוסיף פה זכויות בנייה עבור דירות להשכרה בלבד, הם מציעים פה היום תוספת של 181 יחידות דיור להשכרה לטווח ארוך, ועוד 42 יחידות דיור שהם נקרא דיור מכליל שיש הגדרה בדיוק מה זה דיור מכליל, כך שסך הכול התוכנית מציעה בוורסיה החדשה, 117 יחידות דיור להשכרה לצמיתות שזה נשאר כמו התוכנית המאושרת, 58 יחידות דיור למכירה במקום 117, ותוספת של 240 יחידות דיור להשכרה לטווח ארוך, ו- 42, סך הכול 457,

יוסי חביליו:

לא, כי תראה איזה מאסיבי,

אריאל גולן:

דירות לצעירים,

יוסי חביליו:

באזור, לא, שנייה, עם כל הכבוד לצעירים שאני בעד, זה יהיה פה מאוד יקר, אבל מעבר לזה, זה בינוי מאוד מאסיבי,

אמנון ארבל:

הרוב זה להשכרה.

יוסי חביליו:

שנייה, אז מה? אין הגבלה על המחיר, עשירים יבוא לפה.

אמנון ארבל:

גם עשירים שוכרים דירות לפעמים,

יוסי חביליו:

אמי,

אמנון ארבל:

זה בסדר,

יוסי חביליו:

אתה יודע את דעתי, שבכלל האזור הזה הוא לא היה צריך להיות מגורים.

אמנון ארבל:

אבל זה לא רלוונטי כרגע.

יוסי חביליו:

רגע, אבל אתה מכפיל אותו, משלש את הבינוי,

אמנון ארבל:

עבור דירות להשכרה,

יוסי חביליו:

אז אני לא רוצה את זה, לא שווה לנו,

אמנון ארבל:

בסדר, אנחנו חושבים שזה כן,

יוסי חביליו:

לא, תקשיב במקור זה כאילו היה בעד החתיכה הקטנה,

אמנון ארבל:

אבל היה,

יוסי חביליו:

אז אמרנו שנביא חוות דעת שמאי,

ישראל קלרמן:

להתנגד?

יוסי חביליו:

בוודאי,

אמנון ארבל:

אבל זה אחרי זה חזר לדיון, הוועדה השתכנעה,

יוסי חביליו:

למה השתכנעה, יואל אבן אולי שכנע אותה.

אמנון ארבל:

הוועדה השתכנעה, מה זה יואל?

יוסי חביליו:

אז אני עכשיו רוצה לשכנע אותה אחרת.

אמנון ארבל:

תשכנע.

יוסי חביליו:

אני חושב, אני לא יודע מי היה בטקס חלוקת (לא ברור) של חיימובסקי,

אריאל גולן:

אתה נגד.

יוסי חביליו:

רגע אתם לא מקשיבים לי.

אריאל גולן:

בוא נצביע נגד.

יוסי חביליו:

רגע הגיע טורי או לא טורי?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוסי חביליו:

אתה לא מקשיב לי,

אליעזר ראוכברגר:

אני מקשיב לך.

ישראל קלרמן:

שמענו אותך בקשב רב.

יוסי חביליו:

עוד לא התחלתי לדבר,

אליעזר ראוכברגר:

אני שומע יוסי, אני ניקיתי אוזניים אתמול אחרי שהתרחצתי.

יוסי חביליו:

אתה עסוק בפלאפון.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה קשור?

יוסי חביליו:

תסתכל עלי בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? אני לא, עוד מעט תעמיד אותי בדום לשורה, תעשה, מה קרה לכם אתם?

יוסי חביליו:

תעשה מצוין, זה אומר שהתגייסת, מעולה תעשה (לא ברור). טוב, שנייה. מה? מה?

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אני עושה הפסקה. אתה ביקשת לסיים אז יללה קדימה רוץ.

יוסי חביליו:

בסדר. אבל שלא,

אריאל גולן:

יוסי, גם בסוף כולם ישתכנעו, ויצביעו נגד.

ישראל קלרמן:

כי אתה משגע אותנו, אתה כבר 10 דקות מדבר.

יוסי חביליו:

להצביע פה נגד, ואני הולך אחרי זה.

ישראל קלרמן:

מעולה.

יוסי חביליו:

אני רוצה להגיד אליעזר, בגדול אני בעד דירות להשכרה, לא בכל מחיר. כל התוכנית הזאתי הגיעה כי היה איזה חתיכה קטנה של האצטדיון, שבאמת בטעות ניתנה ליזם.

אמנון ארבל:

נכון.

יוסי חביליו:

אז אמרנו בישיבה הראשונה, שלא ייתכן שהוא יקבל כל כך הרבה זכויות בעד חתיכה כל כך קטנה, אני זוכר גם היה חיים כהן, וזה ירד מסדר היום שיציגו לנו חוות דעת שמאית שלמיטב ידיעתי לא הוצגה, עכשיו היום, בא מהנדס העיר ואומר - לא, זה נכון שאולי,

אמנון ארבל:

לא, שנייה אבל לא מדויק, הם הביאו, הם שלחו מכתב שהוצג בפני הוועדה, והוועדה החליטה שהם צודקים, אפשר להתקדם בתוכנית.

יוסי חביליו:

הם צודקים, כל הזכויות האלה?

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

תראה לי את המכתב. אני רוצה חוות דעת שמאי,

אמנון ארבל:

אני אראה לך,

יוסי חביליו:

מגיע את כל המגדלים האלה,

אמנון ארבל:

אבל זה לא הוועדה, זה לפני חודשיים,

יוסי חביליו:

אז הוועדה אני אומר לך שלחץ עליה יואל אבן,

אריאל גולן:

לא, לא,

אמנון ארבל:

יואל לא היה בוועדה.

יוסי חביליו:

טוב, אני מדבר לגוף העניין,

אליעזר ראוכברגר:

למה? למה אתה מזלזל באינטליגנציה שלנו?

יוסי חביליו:

שנייה, שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אחת, זכותו של יואל אבן להגיד מה שהוא רוצה, זכותו לומר, זכותו ללחוץ, עם כל הכבוד
עדיין אנחנו אנשים מבוגרים, ומחליטים,

יוסי חביליו:

אני, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

לפי איך שאנחנו מבינים,

יוסי חביליו:

שנייה, אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

גם לקבל את הלחץ של יואל אבן,

יוסי חביליו:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה גם לגיטימי,

יוסי חביליו:

אולי את הלחץ שלי עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

זה גם חלק מהאינטליגנציה.

אמנון ארבל:

טוב,

יוסי חביליו:

אז אני אומר לכם, ש - , כל האזור הזה זה אזור של מוסדות לאומיים, יש שם ספרייה,

אליעזר ראוכברגר:

מוסדות מה?

יוסי חביליו:

לאומיים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

יוסי חביליו:

יש מוזיאון, זה לאומי, עירוני,

אליעזר ראוכברגר:

אבל יש אצטדיון,

יוסי חביליו:

ספרייה לאומית, אצטדיון, נכון, אבל שנייה, שנייה. חברה אתם מזלזלים,

יהודה פרוידגר:

אומרים באמת נו, יללה דבר.

יוסי חביליו:

שנייה זה אזור, שהוא אזור שהוא,

אליעזר ראוכברגר:

יוסי, אתה מתנהג כמו איזה קומיסר סליחה,

יהודה פרוידגר:

לא, כאילו אתה חושב שאנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

כמו משטרה צבאית, כמו איזה רס"ר בצבא, בוא הנה, דבר, מי שירצה יקשיב, מי שלא ירצה, לא יקשיב.

יוסי חביליו:

אל מי אתה מדבר? אלי?

אליעזר ראוכברגר:

כן, אתה מסתכל כאילו בוא הנה הוא מדבר עם העוזר שלו, זכותו, אם הוא לא מפריע,

יוסי חביליו:

ביקשתי שיקשיבו, בדיוק, אמי תשאיר את זה רגע ככה, כן, אני רגע רוצה להפנות את, עצור, עצור את זה פה.

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

יפה. תשאיר את זה פה, אני רוצה להסביר לכם,

אמנון ארבל:

כן.

יוסי חביליו:

יפה. תשאיר את זה. זה אזור שבכל מקום בעולם שומעים עליו, (לא ברור).

אמנון ארבל:

זה לא תלו בי.

יוסי חביליו:

שנייה, אני רוצה להסביר לכם, פה זה הספרייה הלאומית, פה זה מוזיאון ישראל, פה זה המוזיאון של ארצות המקרא, וה - ,

יהודה פרוידגר:

ארכיאולוגיה.

יוסי חביליו:

רשות העתיקות, נכון? אמי.

יהודה פרוידגר:

כן, כן,

יוסי חביליו:

הכול בניין נמוכה,

אליעזר ראוכברגר:

עוד מעט תלך לכנסת גם.

יוסי חביליו:

בכנסת,

אמנון ארבל:

לא, נמוכה לא ממש,

יוסי חביליו:

זה תורם, אין פה,

אמנון ארבל:

לא, שנייה, פה הוצע המגדל, פה המגדל, פה אושר המגדל.

יוסי חביליו:

זה בדיונים עוד לא אושר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אושר, אושר.

אמנון ארבל:

אושר.

אליעזר ראוכברגר:

תחנת דלק הקטנה,

יוסי חביליו:

מה אני יכול לעשות? שנייה,

אמנון ארבל:

אושר, אושר.

יהודה פרוידגר:

מעל,

אליעזר ראוכברגר:

של הדיור הממשלתי.

יוסי חביליו:

שנייה. זה כבר מתחיל ללכת לכיוון תחנה מרכזית, פה יש את קירוי בגין, אין מה לעשות, פה אכלתי אותה, בסדר? אבל מפה הכול נמוך. היינו פה עם ראש העיר חלוקת הגן של חיימובסקי,

אמנון ארבל:

כן,

יוסי חביליו:

אמרו איזה יופי, וטראו ומסתכלים, אני אומר הכול פה פתוח, אני חושב שבנייה כל כך מאסיבית באזור הזה, היא לא מתאימה לאזור, היא לא שווה את הדירות להשכרה,

יהודה פרוידגר:

כמה קומות עושים?

יוסי חביליו:

כמה קומות עושים?

אמנון ארבל:

נראה לי 25 נדמה לי, תיכף אני,

יוסי חביליו:

אתה מבין? וטראה איזה יופי, אתה הולך לספרייה הלאומית,

יהודה פרוידגר:

אני יודע,

יוסי חביליו:

אתה הולך לחיימובסקי,

ישראל קלרמן:

הבנו. אפשר דבר לעניין,

יוסי חביליו:

(לא ברור),

ישראל קלרמן:

דבר לעניין, תאשר את זה כמו המלצת מהנדס העיר,

יוסי חביליו:

אני רוצה להוריד מאסיבית את הבינוי פה, ואני מוכן לשלם שזה לא יהיה דירות להשכרה, כי גם אני חושב שבאזור הזה הם יהיו מאוד יקרות, זה לא שהבאתי פה איזה משהו חברתי.

ישראל קלרמן:

איזה בשורה.

יוסי חביליו:

אז בגדול אני בעד דירות להשכרה, לא במחיר של פגיעה באזור היפה הזה. בספרייה הלאומית, בפארק אייל חיימובסקי, ובכל האזור שהוא בנייה נמוכה, במוזיאונים גם.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

ישראל קלרמן:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד מישהו רוצה לומר משהו?

ישראל קלרמן:

לא,

יוסי חביליו:

יהודה, תהיה איתי, אריאל, תהיה איתי.

אליעזר ראוכברגר:

אני בעד לקבל את המלצת מהנדס העיר, לאשר את ההפקדה. בהתאם למה שמוצע בהמלצת מהנדס העיר.

יוסי חביליו:

אריאל, אולי תהיה איתי.

ישראל קלרמן:

ואני מצטרף ליושב ראש.

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מ - , איך קוראים לו? חוץ מ - ,

יוסי חביליו:

אם אריאל בא איתי,

אליעזר ראוכברגר:

חוץ מיוסי, מישהו מתנגד?

אריאל גולן:

למה?

יוסי חביליו:

אני אתה והוא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מתנגד? יהודה.

יוסי חביליו:

אריאל בוא איתי, תעשה טובה.

אריאל גולן:

בסוף אני אבוא איתך, תיזהר.

יוסי חביליו:

אפצה אותך במשהו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוסי חביליו:

שלא קריטי בשבילי.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, ישראל,

יוסי חביליו:

למה? אריאל איתי.

אריאל גולן:

לא, לא, אני לא איתך,

יוסי חביליו:

אריאל איתי.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מאושר, קדימה.

יוסי חביליו:

למה? רגע,

אליעזר ראוכברגר:

די גמרנו, שלוש, אמרנו לא איתך, לא שמעת?

יוסי חביליו:

הוא אמר, הוא אמר עוד מילה אני איתך,

ישראל קלרמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר לא איתך, יללה קדימה אמי. אמי, אני רעב,

יוסי חביליו:

מה?

תוכנית 879379

אמנון ארבל:

תוכנית 33 בסדר היום, תוכנית 879379, תוכנית בסמכות הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

די, הנה עכשיו אנחנו בבית קברות.

אמנון ארבל:

זה מתחם, זה מתחם שמציע בבית חנינה די, בהמשך של כביש (לא ברור) ציון, המחלף עם 443, זה שטח שלא, לא בנוי, ולא מתוכנן, מציעים פה היום גם שטח לבית עלמין מוסלמי שחסר בכל צפון העיר, וגם שכונת מגורים, התוכנית תואמה איתנו הרבה מאוד זמן, אפשר לראות,

אליעזר ראוכברגר:

די, יוסי, יוסי,

אמנון ארבל:

(לא ברור) תואמה איתנו, זה היה על הצטרפות לפני הרבה מאוד זמן,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן,

אמנון ארבל:

התוכנית תואמה איתנו התוכנית הרבה מאוד זמן, והגיעה לממשלה, ואנחנו ממליצים להפקיד את התוכנית.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

ישראל קלרמן:

הלאה,

תוכנית 1410612

אמנון ארבל:

תוכנית 34 בסדר היום, תוכנית 1410612, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, רחוב המשוררת אצ"ג, התוכנית הופקדה ולא הוגשו התנגדויות, קיבלנו מכתב בקשה להארכת מועד התנגדויות, כמו

שאנחנו בדרך כלל נוהגים לעשות, להיענות לבקשות כאלה, אנחנו בעצם גם פה נותנים ארכה של 30 יום, לצורך הגשת התנגדויות.

תוכנית 1298678

אמנון ארבל:

תוכנית 35 בסדר היום, 1298678, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, בגבעת מרדכי, גם פה קיבלנו מכתב של בקשה להארכת מועד להגשת התנגדויות,

אליעזר ראוכברגר:

פה גם קיבלנו,

אמנון ארבל:

קיבלנו גם מכתב נוגד שזה לא תקין, וזה לא בסדר, אנחנו מאשרים מרכז,

אליעזר ראוכברגר:

אני חושב,

אמנון ארבל:

בדרך כלל מאשרים הנמקות כאלה.

אליעזר ראוכברגר:

אם המדיניות שלנו תמיד לאשר הארכה, אין סיבה שפה גם לא, נדון בזה בבוא העת, בלב פתוח ונפש חפצה.

אמנון ארבל:

נכון.

תוכנית 1500610

אמנון ארבל:

תוכנית 36 בסדר היום, תוכנית 1500610, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית, מנחת יצחק 4, זה תוכנית שהייתה פה בדיון, הוחלט להפקיד אותה, מבקשים שהתיאום, שיהיה בשלב היתר הבנייה ולא עכשיו, כדי לא לעכב את התוכנית, ואנחנו מתקנים את זה.

תוכנית 1269263

אמנון ארבל:

תוכנית 37 בסדר היום, 1269263, תוכנית בסמכות הוועדה המקומית מנחת יצחק, מבנה דת שהיה בדיון להפקדה, אישרנו שם 4 קומות, בדיקה נוספת הגענו למסקנה שיהיה קשה להכניס זכויות הבנייה ב – 4 קומות, בקשה לשמור את אותם זכויות, אבל לאפשר עד 6 קומות, כדי שיאפשר בינוי,

אריאל גולן:

זה לא מה שכתוב,

ישראל קלרמן:

זה היה פה בהתנגדויות,

אמנון ארבל:

לא,

אריאל גולן:

לא, זה לא זה,

אמנון ארבל:

זה לא היה בהתנגדויות, הבניין הקדמי היה,

ישראל קלרמן:

זה משהו אחר.

אמנון ארבל:

אנחנו מבקשים ש - ,

עמנואל זלטס:

זה היה באותו יום,

אמנון ארבל:

אותם זכויות בנייה יתאפשר בנייה עד 6 קומות,

ישראל קלרמן:

רגע, שנייה, שנייה, הוא רוצה.

אריאל גולן:

מתן תוקף לתוכנית,

ישראל קלרמן:

רגע, הוא לא, תשאל את לייזר, יש לך עוד תוכנית אחת אחרונה.

אליעזר ראובברגר:

מה? יש עוד אחד,

יהודה פרוידגר:

יש עוד תוכנית,

אליעזר ראובברגר:

שמואל הנביא.

תוכנית 179500

אמנון ארבל:

נכון, נכון, טעות שלי. תוכנית 38 בסדר היום, תוכנית 1479500,

ישראל קלרמן:

למה זה בא לפה?

אמנון ארבל:

אני מסביר,

עמנואל זלטס:

הערות.

אמנון ארבל:

הערות הוועדה המקומית, התוכנית מציעה העצמה של שטחים,

עמנואל זלטס:

זה קשור זה טעון אישור שר, ואז,

אליעזר ראוכברגר:

זה היה טעון אישור שר, ואנחנו בדקנו, הרבה זמן זה סתם שכב, ולא הבנו למה את האישור שר, גם אמי הבין, אני הבנתי, פנינו אליהם, התברר שיש שם איזה משהו מינורי של שביל, שבגלל זה עשה לנו טעות של אישור שר, ודפקו את כל התוכנית למשך חצי שנה שלא תוכל להתקדם. אנחנו עכשיו בעצם אנחנו מורידים את הטעון אישור שר. כן, כן.

ישראל קלרמן:

יפה מאוד.

אמנון ארבל:

זהו.

ישראל קלרמן:

רגע שנייה, יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

רגע אז 38, 1479500, מאושר בהתאם להמלצה.

אמנון ארבל:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

יש עוד משהו?

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אוקי. מה? רגע שנייה.

אמנון ארבל:

אין דבר כזה (לא ברור) מגורים.

פנחס רוטנברג:

למה? הוא יש לו סלון גבוה, הוא עושה מזה גלריה. מאשרים את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמו הפנטהאוסים.

פנחס רוטנברג:

יש לו מרפסת כזאת שמשקיפה לזה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל בפנים שיעשה מה שהוא רוצה, מה אני,

ישראל קלרמן:

הוא מגביה את הסלון,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי מקודם שיש שמה גובה.

ישראל קלרמן:

לא, זה בתוכנית אחרת,

אליעזר ראוכברגר:

לא נתנו לתחתון יותר,

ישראל קלרמן:

לא, בתוכנית אחרת זה היה.

אמנון ארבל:

זה היה ב - ,

ישראל קלרמן:

בנחלאות.

אמנון ארבל:

זה היה ב - , רגע שנייה, זה היה ב - , מה שדיברנו על זה, זה היה ב - .

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא פה. תהפוך דף, תהפוך דף. זה היה הרבה אחרי זה.

אמנון ארבל:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אחרי זה היה בדף הזה.

אמנון ארבל:

באליאב 18 דיברנו.

ישראל קלרמן:

איפה?

אמנון ארבל:

באליאב 18, באליאב 18 אמרנו את זה. על מה דיברת עכשיו?

ישראל קלרמן:

לא, ירמיהו, ירמיהו.

אמנון ארבל:

ירמיהו,

ישראל קלרמן:

עכשיו הוא בירמיהו.

אמנון ארבל:

בסדר,

ישראל קלרמן:

הוא עושה את הקומה האחרונה גבוהה. זה מה שהוא אומר,

אמנון ארבל:

אני רוצה הרבה דברים,

ישראל קלרמן:

הוא אמר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, סיכמנו שזה לא יהיה,

ישראל קלרמן:

לא פנטהאוס, גלריה, או מה שהוא ירצה, מה שהוא יחליט, הוא אומר לך מה שהוא יחליט, קומה גבוהה.

צחי:

אבל יש, יש את ה - .

אמנון ארבל:

70% פה, את העומק.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה. תודה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה לכולם, נפגשים בעוד שלושה שבועות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כמעט.

ישראל קלרמן:

שלוש שבועות. שבועיים חופש.

סיום הדיון